II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2020/776

av den 12 juni 2020

om införande av slutgiltiga utjämningstullar på import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/492 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artiklarna 15 och 24.1,

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

(1) Den 16 maj 2019 inledde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) på grundval av artikel 10 i grundförordningen en antisubventionsundersökning beträffande import till unionen av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial (nedan kallade *GFM*) med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*) och Egypten (tillsammans kallade *de berörda länderna*). Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*) ([2]) i *Europeiska unionens officiella tidning* den 16 maj 2019.

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 1 april 2019 av Tech-Fab Europe (nedan kallad *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för mer än 25 % av unionens sammanlagda tillverkning av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial. Klagomålet innehöll bevisning för subventionering och därav följande skada som var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

(3) Innan kommissionen inledde antisubventionsundersökningen underrättade den de kinesiska ([3]) och de egyptiska ([4]) myndigheterna om att den hade mottagit ett korrekt underbyggt klagomål och uppmanade de kinesiska och egyptiska myndigheterna att inleda ett samråd i enlighet med artikel 10.7 i grundförordningen. Samråd hölls med de kinesiska och egyptiska myndigheterna den 13 maj 2019. Man fann emellertid ingen lösning som kunde godtas av båda parter.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 55.
([2]) Tillkännagivande om inledande av ett antisubventionsförfarande beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten (EUT C 167, 16.5.2019, s. 11).
([3]) I denna förordning används begreppet ”de kinesiska myndigheterna” i vid bemärkelse, dvs. det täcker såväl statsrådet som ministerier, myndigheter och andra organ på central, regional och lokal nivå.
([4]) I denna förordning används begreppet ”de egyptiska myndigheterna” i vid bemärkelse, dvs. det täcker såväl ministerier som myndigheter och andra organ på central, regional och lokal nivå.

(4) Den 21 februari 2019 inledde kommissionen en separat antidumpningsundersökning beträffande import av samma produkt med ursprung i Kina och Egypten ([5]) (nedan kallad *den separata antidumpningsundersökningen*). Den 7 april 2020 införde kommissionen slutgiltiga antidumpningstullar på import av den berörda produkten med ursprung i Kina och Egypten ([6]) (nedan kallad *förordningen om slutgiltig antidumpningstull*). De analyser av skada, orsakssamband och unionens intresse som genomförts inom ramen för denna antisubventionsundersökning och den separata antidumpningsundersökningen är i tillämpliga delar identiska, eftersom definitionerna av unionsindustrin, de unionstillverkare som ingår i urvalet, skadeundersökningsperiod och undersökningsperioden är desamma i båda undersökningarna.

1.1.1 *Synpunkter från de kinesiska myndigheterna rörande inledandet*

(5) De kinesiska myndigheterna hävdade att undersökningen inte borde inledas eftersom klagomålet inte uppfyllde de krav vad gäller bevisning som anges i artikel 11.2 och 11.3 i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (subventionsavtalet) och artikel 10.2 i grundförordningen. Enligt de kinesiska myndigheterna fanns det inte tillräcklig bevisning om utjämningsbara subventioner, skada och orsakssamband mellan den subventionerade importen och skadan.

(6) Kommissionen avvisade detta påstående. Den bevisning som lämnats i klagomålet utgjordes av de uppgifter som rimligen fanns tillgängliga för klaganden vid den tidpunkten. Såsom framgår av promemorian om tillräcklig bevisning, vilken innehåller kommissionens bedömning av all bevisning rörande Kina och Egypten som står till kommissionens förfogande och på grundval av vilken kommissionen inledde undersökningen, fanns det tillräcklig bevisning i det inledande skedet för att de påstådda subventionerna var utjämningsbara med hänsyn till förekomst, storlek och art. Klagomålet innehöll även tillräcklig bevisning för förekomsten av skada för unionsindustrin som vållats av den subventionerade importen.

(7) Närmare bestämt uppgav de kinesiska myndigheterna i samband med samråden inför inledandet att klagandens hänvisningar till alla kinesiska planer, program och rekommendationer var irrelevanta, eftersom dessa inte är bindande och GFM-industrin inte nämns vare sig i Kinas trettonde femårsplan eller i den trettonde femårsplanen för byggnadsmaterialindustrin (2016–2020). Efter inledandet uppgav de kinesiska myndigheterna även att GFM inte omfattas av dokumentet ”Made in China 2025”. Kommissionen noterade att de kinesiska myndigheterna inte förnekade att dessa planer, program och rekommendationer finns, utan endast hade invändningar vad gäller i vilken utsträckning dessa kan anses vara bindande för eller i vilken utsträckning de täcker GFM-industrin. Kommissionen noterade vidare att klagomålet innehöll bevisning som tyder på att ”nya material” nämns i ett flertal statliga dokument, samtidigt som ”glasbaserade material” nämns i den trettonde femårsplanen för byggnadsmaterialindustrin (2016–2020). De kinesiska myndigheterna kunde inte framlägga någon bevisning för att dessa konstateranden inte skulle vara tillämpliga på den berörda produkten.

(8) De kinesiska myndigheterna påpekade även att varken Chinese Export & Credit Insurance Corporation (”Sinosure”) eller de statsägda affärsbankerna är offentliga organ och att de kinesiska myndigheterna inte anförtror eller ålägger privata banker att utföra funktioner. Kommissionen noterade att detta påstående sammanhänger med det påstående som det hänvisas till ovan och att klagomålet bland annat nämner den kinesiska banklagen, vilken obestridligen ingår i den kinesiska lagstiftningen enligt de kinesiska myndigheterna. Kommissionen framhöll även att EU i sina senaste antisubventionsundersökningar dragit en annan slutsats i denna fråga ([7]).

([5]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten (EUT C 68, 21.2.2019. s. 29).

([6]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/492 av den 1 april 2020 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten (EUT L 108, 6.4.2020, s. 1).

([7]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/969 av den 8 juni 2017 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/649 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 146, 9.6.2017, s. 17) (ärendet om varmvalsade platta stålprodukter), kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1690 av den 9 november 2018 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa däck, andra än massivdäck, av gummi, nya eller regummerade, av sådana slag som används på bussar eller lastbilar, med ett belastningsindex högre än 121, med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1579 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa däck, andra än massivdäck, av gummi, nya eller regummerade, av sådana slag som används på bussar eller lastbilar, med ett belastningsindex högre än 121, med ursprung i Folkrepubliken Kina och om upphävande av genomförandeförordning (EU) 2018/163 (EUT L 283, 12.11.2018, s. 1) (ärendet om däck) och kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/72 av den 17 januari 2019 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av elcyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 16, 18.1.2019, s. 5) (ärendet om elcyklar).

(9) De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att köparkrediter för export tillhandahålls till utländska företag och därmed inte medför en förmån för de kinesiska GFM-tillverkarna. Kommissionen fann emellertid att förmåner som beviljats utländska företag som ägs av kinesiska GFM-tillverkare medför en förmån för de sistnämnda.

(10) De kinesiska myndigheterna uppgav att skatteordningen för snabbare avskrivning av utrustning som används av högteknologiska företag för utveckling och produktion av högteknologi samt vissa av de bidragsprogram som nämnts hade avslutats. Kommissionen noterade denna kommentar, men framhöll att detta inte är tillämpligt för alla program och för alla de förvaltningsnivåer (dvs. nationell, regional och lokal nivå) som nämns i klagomålet. Dessutom kan skatteordningen för snabbare avskrivning fortsätta att ge förmåner såsom avskrivning över den relevanta utrustningens livslängd, eventuellt under undersökningsperioden.

(11) Efter inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna vidare att klaganden inte fastställde villkoren för tillämpningen av ett referensvärde utanför landet för lån och markanvändningsrättigheter. Kommissionen fann emellertid att påståendena i klagomålet får stöd av antisubventionsundersökningar som genomförts av EU nyligen, i vilka det i denna fråga dras slutsatsen att det är nödvändigt med externa referensvärden anpassade till de förhållanden som råder i Kina ([8]).

(12) De kinesiska myndigheterna menade vidare att klagomålet inte innehöll tillräcklig bevisning, eftersom det främst stödde sig på tidigare EU-förordningar där produktdefinitionen är en annan. Kommissionen noterade emellertid att undersökningsresultaten i tidigare och den senaste tidens antisubventionsundersökningar avser samma subventionsprogram som de påstådda subventionsprogrammen i klagomålet. Efter inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna dessutom att finanssektorn genomgått betydande ändringar och reformer under åren 2016–2018 och att det därför inte gick att grunda klagomålet på en situation som gällde tidigare. Kommissionen noterade emellertid att sökanden även lämnat ytterligare bevisning i klagomålet för att subventionsprogrammen fortfarande existerade och inte hade ändrats väsentligt. Kommissionen erinrade vidare om att de kinesiska myndigheterna inte lämnat någon bevisning för att de relevanta programmen inte längre existerade. I det inledande skedet tydde således den tillgängliga bevisningen på att det inte förekommit några betydande ändringar av subventionsprogrammen i fråga. Detta bekräftades slutligen i denna undersökningen.

(13) De kinesiska myndigheterna hävdade även att sökanden inte lämnat någon bevisning vad gäller förmån och selektivitet för olika subventioner. Kommissionen anser att klaganden har lämnat tillräcklig bevisning vad gäller förmån och selektivitet med hänsyn till de uppgifter som denne rimligen hade tillgång till. Hursomhelst så undersökte kommissionen bevisningen i klagomålet och gjorde sin egen bedömning av alla relevanta faktorer i promemorian om tillräcklig bevisning, vilken vid inledandet fogades till de ärendehandlingar som berörda parter kan begära att få ta del av. De kinesiska myndigheterna framförde sina kommentarer på nytt efter inledandet, men lämnade ingen ytterligare bevisning.

(14) Kommissionen drog därför slutsatsen att det finns tillräcklig bevisning i klagomålet som tyder på att de kinesiska myndigheternas påstådda subventionering förekommer.

(15) Ett särskilt inslag i detta ärende är dessutom att den påstådda subventioneringen i Egypten rör två företag i China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone (”SETC-zonen”) som är en särskild ekonomisk zon som inrättats gemensamt av Kina och Egypten, dvs. de två länder som klagomålet gäller. Kommissionen uppgav att den hade för avsikt att undersöka alla subventioner som mottagits av dessa företag i SETC-zonen, oavsett deras ursprung.

(16) I samband med samråden inför inledandet menade de kinesiska myndigheterna att klagomålet inte innehöll någon rättslig grund för att ifrågasätta Kina via den berörda produkten med ursprung i eller exporterade från Egypten. Kommissionen noterade Kinas synpunkt, men ansåg ändå att det fanns tillräcklig bevisning för att motivera inledandet av en undersökning beträffande de påstådda utjämningsbara subventionerna till företagen i SETC-zonen, oavsett deras ursprung.

([8]) Idem.

(17) Efter inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna att den justering som gjordes av importuppgifterna från Kina i samband med fastställandet av förbrukningen i unionen var orättvis jämfört med den justering som gjordes av importuppgifterna från andra tredjeländer såsom Ryssland. De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att dessa justeringar inte dubbelkontrollerats av kommissionen. De kinesiska myndigheterna hävdade även att det inte finns någon information om vad som anses utgöra marknadsinformation / marknadskunnande i samband med justeringen av importuppgifter.

(18) Såsom anges i skäl 937 så följdes klagandens importanalys på KN-basis av en bedömning på grundval av importstatistik på Taric-nivå som dubbelkontrollerats mot andra källor och justerats där så var lämpligt. Vad gäller Ryssland dubbelkontrollerades importuppgifterna och justerades på grundval av importuppgifterna från GFM-tillverkare som var närstående till unionstillverkarna, eftersom dessa var de enda kända GFM-tillverkarna i Ryssland. Denna metod kan anses vara rimlig och leda till en korrekt uppskattning av importen av den berörda produkten från Ryssland. På samma sätt dubbelkontrollerade kommissionen (se skäl 937) under undersökningen Eurostatuppgifterna på Taric-nivå mot de uppgifter som lämnats av de kända tillverkare i Kina som gav sig till känna under stickprovsförfarandet. Den exportvolym av GFM som rapporterats av de samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkarna motsvarade hela den import som registrerats av Eurostat under de relevanta Taric-numren och all export ansågs därför bestå av den berörda produkten. Tvärtemot vad som hävdats av de kinesiska myndigheterna hade klaganden dessutom förklarat hur marknadsinformation / marknadskunnande använts vid justeringen av importuppgifter. Detta påstående avvisas därför.

(19) I sina synpunkter i samband med inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna att GFM-marknaden är segmenterad och att prisintervallen skiljer sig åt betydligt mellan de olika marknadssegmenten. De kinesiska myndigheterna hävdade att de tre huvudsakliga produkttyperna, dvs. rovingväv, trikåvävnad av icke-krusad fiber och komplexa material, har olika sammansättning och produktionssteg och produktionsprocesser och därmed också olika produktionskostnader och försäljningspriser. Dessa produkttyper har dessutom olika fysiska och tekniska egenskaper, vilka i sin tur avgör deras slutanvändning. Enligt de kinesiska myndigheterna är den prisjämförelse/den bedömning av prisunderskridandet och den bedömning av den kinesiska importens påstådda skadevållande verkningar som görs i klagomålet på en aggregerad nivå både missvisande och otillräcklig och mäter inte heller vilken närvaro de kinesiska tillverkarna och unionstillverkarna verkligen har i vart och ett av produktsegmenten, dvs. vilken volym och marknadsandel de har.

(20) Kommissionen ansåg att de kinesiska myndigheterna inte hade lämnat någon bevisning till stöd för dessa påståenden. Klaganden hade lämnat tillräcklig bevisning vad gäller kostnader och priser för den undersökta produkten vid inledandet. Det faktum att det finns olika produkttyper och att dessa kan ha olika produktionsprocesser, kostnader och försäljningspriser innebär inte automatiskt att det finns en marknadssegmentering. Det bör även noteras att i enlighet med artikel 10.2 i grundförordningen måste klaganden lämna den information som den rimligen har tillgång till. Eftersom kostnader och priser för de produkttyper som tillverkas i Kina till sin natur är konfidentiella och inte tillgängliga för klaganden ansåg kommissionen att klagomålet innehöll tillräcklig information, som klaganden rimligen hade tillgång till, för att motivera inledandet av en undersökning.

(21) Den information som inhämtats och mottagits av kommissionen under undersökningen visade på att unionens marknad för GFM inte är segmenterad. Påståendet att de tre produkttyperna – rovingväv, trikåvävnad av icke-krusad fiber och komplexa material – har olika fysiska och tekniska egenskaper och därmed också olika slutanvändningar är fel ur saklig synpunkt. Såsom förklaras i klagomålet och skälen 129–138, och i vilket de kinesiska myndigheterna också instämmer i, används den berörda produkten som förstärkning i termoplastiska och värmehärdande hartser i kompositindustrin. När det gäller användningen finns det mycket överlappning. Vilken typ av material som väljs beror på ytans utseende, hartsflödet, vilken spänning som den färdiga produkten kommer att utsättas för och appliceringsmetoden. Vissa produkttyper är särskilt ägnade för tekniker med sluten form eller handuppläggning.

(22) De tre produkttyperna har följande huvudsakliga och överlappande användningar: Rovingväv används till värmehärdande tillämpningar, särskilt handuppläggning, för marina produkter (båtskrov och däck), karosseridelar till fordon (t.ex. lastbilar och tåg), vindturbinblad, rör och tankar. Trikåvävnad av icke-krusad fiber används för tillverkning av marina produkter (båtskrov och däck), karosseridelar till fordon (t.ex. lastbilar och tåg), vindturbinblad och gondoler till vindturbiner, skidor och snowboardar, rör och tankar. Komplexa material används i tillämpningar med sluten form för karosseridelar till fordon, marina produkter (båtskrov och däck), gondoler till vindturbiner och fritidsfordon.

(23) Kommissionen noterar även att det inte är ovanligt att en berörda produkt utgörs av produkttyper som har olika kostnadsstruktur och priser. Detta är också anledningen till att kommissionen inhämtar uppgifter på grundval av detaljerade produkttypsklassificeringar. Klassificeringen gör, förutom materialform, åtskillnad på försäljningsform, typ av glas som används, vikten per ytenhet och densiteten för roving. Beräkningen av prisunderskridandet grundade sig på en jämförelse produkttyp för produkttyp och alla dessa egenskaper beaktades således när importen från Kina jämfördes med unionstillverkarnas GFM-produktion. Detta argument avvisas därför.

(24) I sina synpunkter i samband med inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna dessutom att det faktum att importpriset för GFM varierade betydligt beroende på källa tydligt visar att unionens marknad för de olika produkttyperna är segmenterad och att importen från olika länder är avsedd för olika marknadssegment.

(25) Såsom konstateras ovan bekräftar den information som inhämtats av kommissionen under undersökningen att unionens marknad för GFM inte är segmenterad. Det framgår dessutom av undersökningen att de kinesiska exporterande tillverkarna och de egyptiska exporterande tillverkarna inte exporterar helt olika former av GFM. Överensstämmelsen mellan de produkter som såldes av de exporterande tillverkarna i Kina och i Egypten var ungefär 90 %. Detta argument avvisas därför.

(26) I sina synpunkter i samband med inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna även att jämförelsen när det gäller de kinesiska importpriserna och beräkningen av prisunderskridandet i klagomålet grundade sig på uppgifter som inte gick att jämföra och som valts ut selektivt och justerats på felaktigt sätt.

(27) Såsom anges ovan fastställs det i artikel 10.2 i grundförordningen villkoren för den bevisning som klaganden ska lämna i klagomålet. Uppgifterna måste således inte bara vara tillräckliga, utan även vara rimligen tillgängliga för klaganden Eftersom kostnads- och prisuppgifter till sin natur är konfidentiella hade klaganden i det inledande skedet inte rimlig tillgång till exakta uppgifter om kostnader och priser för de produkttyper som exporterades av företag i tredjeländer. De uppgifter som tillhandahölls ansågs dock vara tillräckliga för att motivera inledandet av en undersökning eftersom de grundade sig på statistik från Eurostat om de kinesiska importpriserna.

(28) Kommissionen noterade vidare att beräkningen av prisunderskridandet under undersökningen (se skäl 965) huvudsakligen grundade sig på faktiska och detaljerade uppgifter från unionstillverkarna i urvalet och de exporterande tillverkarna i urvalet, vilket bekräftade påståendena om prisundersridande i klagomålet som grundade sig på statistik från Eurostat. Detta argument ansågs därför vara utan relevans även när det gäller de uppgifter som användes i undersökningen.

(29) I sina synpunkter i samband med inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna att GFM-importen från Kina inte orsakade något pristryck. Detta påstående styrktes inte med någon bevisning.

(30) Däremot innehöll klagomålet information om den subventionerade importens inverkan på priserna för den likadana produkten på unionens marknad och de därav följande verkningarna av importen på unionsindustrin, vilken ansågs vara tillräcklig för inledandet av en undersökning. Det framgick av bevisningen i klagomålet att både de kinesiska och de egyptiska importpriserna underskred priserna i unionen i betydande utsträckning.

(31) Dessutom är påståendet fel ur saklig synpunkt. Såsom kommissionen konstaterat vid undersökningen och såsom förklaras i skäl 966 underskred de kinesiska exporterande tillverkarna i betydande utsträckning unionsindustrins priser under undersökningsperioden. Detta argument avvisas därför.

(32) I sina synpunkter i samband med inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna att det inte är berättigat att göra en sammantagen bedömning av importen från Kina och Egypten vid skadeanalysen i det aktuella ärendet. Skälet till detta är att det är en mycket stor skillnad på konkurrensvillkoren mellan importen från dessa länder och mellan importen från dessa länder och den likadana produkt som tillverkas och säljs av unionsindustrin på unionens marknad. De kinesiska myndigheterna hävdade att kinesiskt GFM inte konkurrerar med egyptiskt GFM eftersom i) det praktiskt taget inte förekom någon egyptisk GFM-import före 2017, ii) GFM-importen från Kina och Egypten har utvecklats på helt olika sätt, iii) den egyptiska importen har en annan prisbild och iv) den egyptiska importen endast utgörs av trikåvävnad av icke-krusad fiber enligt klagandens egna beräkningar och därför inte konkurrerar med GFM-försäljningen från unionen och Kina på unionens marknad.

(33) Kommissionen konstaterade för det första att klagomålet innehöll tillräcklig bevisning som tydde på att importen av den berörda produkten var subventionerad och att importvolymerna var betydande och vållade unionsindustrin skada. Klagomålet innehöll även en rad uppgifter rörande den sammantagna bedömningen av importen från de två berörda länderna (bland annat att de uppskattade subventionernas storlek inte understeg miniminivån ([9]) för något av länderna, att importvolymerna är betydande ([10]) och att de berörda länderna konkurrerar med varandra, med den likadana produkten och med tredjeländer och att de produkter som exporteras av dessa länder har samma egenskaper och slutanvändningar ([11]) som den likadana produkten) för vilka det i det inledande skedet konstaterades att de uppfyllde beviskraven. Denna bevisning analyserades ytterligare under undersökningen och kommissionen bekräftade att villkoren för en sammantagen bedömning var uppfyllda såsom beskrivs i detalj i skälen 947–950.

(34) De kinesiska myndigheterna menade vidare att den kinesiska importvolymen hade minskat under skadeundersökningsperioden och därför inte kunde ha vållat unionstillverkarna någon skada.

(35) Såsom diskuterats ovan innehöll klagomålet tillräcklig bevisning för att den kinesiska och den egyptiska GFM-importen borde bedömas sammantaget. Enligt bevisningen i klagomålet konkurrerar GFM-importen från de båda länderna med varandra och med den likadana produkten samt med importen från tredjeländer. Importen från Kina och Egypten har samma egenskaper och användningsområden och säljs till kunder över hela unionen i direkt konkurrens med GFM tillverkat av unionsindustrin och tredjeländer.

(36) I sina synpunkter i samband med inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna att klagomålet inte innehöll tillförlitliga uppgifter vad gäller unionsindustrin i dess helhet i och med att uppgifterna för dem som inte tillhörde de klagande var otillförlitliga. Klaganden lämnade dessutom inte heller några uppgifter för flera av skadeindikatorerna.

(37) De kinesiska myndigheterna förklarade inte på vilket sätt uppgifterna skulle vara otillförlitliga. Klaganden hade emellertid inte tillgång till de konfidentiella uppgifterna om försäljning och tillverkning för de tillverkare som inte tillhörde klagandena. Klaganden tillhandahöll därför uppskattningar som ansågs vara rimliga och tillräckligt korrekta och förenliga med artikel 10.2 i grundförordningen. För att bevisningen om skada ska anses vara tillräcklig krävs det inte att uppgifter lämnats om alla de skadeindikatorer som nämns i artikel 8.4 i grundförordningen och inte heller att alla skadeindikatorer uppvisar en negativ utveckling.

(38) Kommissionen noterade att det urval av unionstillverkare som gjorts för undersökningen omfattade den största tillverkaren som inte tillhörde de klagande, vilket gjorde det möjligt för kommissionen att dubbelkontrollera de makrouppgifter som klaganden lämnat. Dessutom har kommissionen i undersökningen beaktat alla relevanta skadeindikatorer. Detta argument avvisas därför.

(39) I sina synpunkter i samband med inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna att unionstillverkarna inte vållats skada och i synnerhet inte till följd av importen från Kina. Enligt de kinesiska myndigheterna gick det bra för unionsindustrin mellan 2015 och undersökningsperioden för klagomålet och alla skadeindikatorer utvecklades positivt eller låg kvar på samma nivå.

(40) Det framgår tydligt av klagomålet att unionsindustrin vållats väsentlig skada till följd av den subventionerade importen av GFM från de berörda länderna, vilken skedde till priser som kraftigt underskred unionsindustrins priser. Unionsindustrins tillverkning, försäljning och marknadsandel minskade betydligt. Klagandena tvingades minska sina investeringar och sin sysselsättning. Lagren för de unionstillverkare som stödde klagomålet ökade och deras lönsamhet minskade.

(41) Kommissionen noterade att det framkom av undersökningen att de skadeindikatorer som fastställts på grundval av kontrollerade uppgifter som lämnats av unionstillverkare i urvalet visade på förekomsten av väsentlig skada som vållats av import från de berörda länderna. De kinesiska myndigheterna lämnade synpunkter på dessa indikatorer i sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter ([12]). Dessa synpunkter behandlas i avsnitt 5.4 i denna förordning.

([9]) Bilagorna till avsnitt 6 i den konsoliderade versionen av klagomålet.
([10]) Bilagorna till skälen 349–352 i den konsoliderade versionen av klagomålet.
([11]) Bilagorna till avsnitt 4 i den konsoliderade versionen av klagomålet.
([12]) ”Slutgiltigt utlämnande” är detsamma som ”slutligt utlämnande” i detta dokument.

(42) I sina synpunkter i samband med inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna att unionsindustrin lidit skada till följd av den närstående importen från tredjeländer och den minskande efterfrågan på unionsmarknaden.

(43) Kommissionen instämde inte i detta. Det framgick av klagomålet att den närstående importen från tredjeländer var så liten volymmässigt att den inte kunde ha vållat den väsentliga skadan. Klagandens analys av skadeindikatorerna visade dessutom att skadan inte kunde förklaras av den minskade efterfrågan på unionsmarknaden, eftersom den marknadsandel som klaganden förlorat helt klart var större än minskningen av förbrukningen.

(44) Klaganden lämnade tillräcklig bevisning för att det fanns ett orsakssamband mellan importen från de berörda länderna och skadan. Klaganden analyserade dessutom andra potentiella orsaker till skadan såsom unionstillverkarnas resultat, unionstillverkarnas exportresultat och importen från andra tredjeländer.

(45) Under undersökningen undersöktes importen från tredjeländer och minskningen av efterfrågan på unionens marknad (se avsnitt 6.2). Efter det slutliga utlämnandet tillkom inga nya argument till de kinesiska myndigheternas synpunkter i samband med inledandet. Detta argument avvisas därför.

(46) I sina synpunkter i samband med inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna att de vertikalt integrerade unionstillverkarna lidit skada på grund av kostnader för ”integration med tidigare led” och en minskad förmåga att sälja på den öppna marknaden till följd av ”integration med senare led”.

(47) I undersökningens inledningsskede fanns det inte några uppgifter från unionsindustrin om att den skulle ha någon uppenbar konkurrensnackdel. Dessutom är unionsindustrin till största del inte vertikalt integrerad.

(48) Kommissionen noterade vidare att undersökningen inte visat på några onormala kostnader på grund av vertikal integration. Dessutom sålde alla unionstillverkarna i urvalet främst till oberoende kunder. Detta argument avvisas därför.

(49) I sina synpunkter i samband med inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna att olikheterna i försäljningsutvecklingen för klaganden och de tillverkare som inte tillhörde klagandena mellan 2015 och undersökningsperioden för klagomålet visar på att dessa två olika tillverkargrupper konkurrerar med varandra om försäljning och kunder. Klagandens försäljningsminskning och förlusten av marknadsandelar till de tillverkare som inte tillhörde klagandena var således också en sannolik förklaring till att klaganden drabbats av en minskad försäljning och inte hade kunnat öka sina priser under undersökningsperioden klagomålet.

(50) Konkurrensen mellan unionstillverkarna är en konsekvens av den fria marknaden och det är normalt sett den situation man utgår från (såvida det inte finns bevisning för t.ex. konkurrensbegränsande beteenden, vilket inte är fallet här) och inte en faktor för att förklara förekomsten av skada. Således konkurrera inte bara de klagande och de icke-klagande unionstillverkarna med varandra på unionens marknad, utan de klagande unionstillverkarna konkurrerar dessutom sinsemellan. Detta kan inte anses försvaga orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den väsentliga skada som hela unionsindustrin lidit. Slutsatserna om väsentlig skada grundar sig på ett giltigt urval och en bedömning av unionsindustrin i dess helhet, vilken inbegriper uppgifter från både klagande och icke-klagande unionstillverkare (mikro- och makrouppgifter).

(51) Urvalet av unionstillverkare i undersökningen bestod av både klagande och icke-klagande unionstillverkare, precis såsom anges i den notering av den 21 juni 2019 i de ärendehandlingar som berörda parter kan begära att få ta del av som rör det slutliga urvalet av unionstillverkare. Fastställandet av skada var dessutom inte begränsat endast till de klagande unionstillverkarna utan omfattade unionsindustrin i dess helhet. Detta påstående avvisas därför.

(52) I sina synpunkter efter inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna att det i för stor utsträckning beviljats konfidentiell behandling för viktig information såsom uppgifter om vilka som stödjer klagomålet och de viktigaste skaderelaterade uppgifterna. De kinesiska myndigheterna menade att detta hade hindrat dem från att motbevisa påståendena om skada i klagomålet.

(53) Kommissionen ansåg att den version som berörda parter kan begära att få ta del av som finns i klagomålet innehöll all väsentlig bevisning och icke-konfidentiella sammanfattningar av de uppgifter som beviljats konfidentiell behandling, vilket innebär att berörda parter hade möjlighet att utöva sin rätt till försvar under hela förfarandets gång.. Det erinras om att det enligt artikel 29 i grundförordningen är möjligt att skydda konfidentiella uppgifter i det fall ett utlämnande skulle medföra en klar konkurrensfördel för en konkurrent eller innebära en påtaglig nackdel för den person som lämnar uppgifterna, eller för den person från vilken den person som lämnar uppgifterna har erhållit uppgifterna. De kinesiska myndigheternas påståenden i detta avseende avvisas därför.

1.1.2 *Synpunkter från de egyptiska myndigheterna rörande inledandet*

(54) De egyptiska myndigheterna hävdade att undersökningen inte borde inledas eftersom klagomålet inte uppfyllde de krav vad gäller bevisning som anges i artikel 11.2 i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder och artikel 10.2 i grundförordningen. Enligt de egyptiska myndigheterna fanns det inte tillräcklig bevisning om utjämningsbara subventioner, skada och orsakssamband mellan den subventionerade importen och skadan. Kommissionen avvisar detta påstående av samma orsaker som i skäl 6.

(55) I samband med samråden inför inledandet menade de egyptiska myndigheterna att klagomålet inte innehöll någon bevisning för att de påstådda förmånliga lånen beviljats av de egyptiska myndigheterna. Med hänsyn till det bevismaterial som klaganden lämnat, särskilt om arrangemanget mellan Kina och Egypten, samt målen för dessa arrangemang, anser kommissionen att klaganden lämnat tillräcklig bevisning, med hänsyn till de uppgifter som denne rimligen hade tillgång till, för att beviljandet av förmånliga lån kunde tillskrivas de egyptiska myndigheterna.

(56) De egyptiska myndigheterna hävdade vidare att de påstådda skatteförmånerna togs bort ur lagstiftningen 2015 och att klaganden inte lämnat någon bevisning för att de är fortsatt tillämpliga för befintliga projekt. Kommissionen fann emellertid att sökanden har lämnat tillräcklig bevisning, med hänsyn till de uppgifter som denne rimligen hade tillgång till, för att dessa skatteförmåner tillämpas enligt äldre regler.

(57) De egyptiska myndigheterna menade även att eftergiften av importtullar på råvaror inte utgör en subvention i den mån som dessa importerade produkter återexporteras, antingen i oförändrad form eller som en förädlad produkt i ett senare led. Kommissionen instämde i att endast den överskridande delen av eftergiften av importtullar på råvaror utgör en utjämningsbar subvention och tog således särskild hänsyn till detta under undersökningen. Kommissionen noterade vidare att de egyptiska myndigheternas synpunkt inte är tillämplig på produktionsutrustning.

(58) De egyptiska myndigheterna hävdade att klagomålet inte innehöll någon bevisning för att en förmån beviljats genom tillhandahållande av mark till för låg ersättning. Kommissionen fann emellertid att klaganden hade lämnat tillräcklig bevisning för förekomsten av en förmån med hänsyn till de uppgifter som denne rimligen hade tillgång till.

(59) De egyptiska myndigheterna menade även att klagomålet inte innehöll någon bevisning för selektivitet vad gäller tillhandahållande av elektricitet till för låg ersättning, eftersom det inte är fråga om selektivitet när var och en som uppfyller de objektiva villkoren för att erhålla en subvention också får den. Kommissionen noterade att de egyptiska myndigheterna inte lämnat någon bevisning för några sådana objektiva villkor i samband med samråden inför inledandet.

(60) Kommissionen drar därför slutsatsen att klagomålet innehåller tillräcklig bevisning för att motivera inledandet av en undersökning beträffande de påstådda utjämningsbara subventionerna som beviljats direkt eller indirekt av de egyptiska myndigheterna.

1.1.3 *Synpunkter rörande den separata antidumpningsundersökningen*

(61) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade Yuntianhua Group att det inte var lämpligt att ersätta produktionsfaktorerna på det sätt som skett i den separata antidumpningsundersökningen och begärde att kommissionen i stället skulle beräkna dumpningsmarginalen för de exporterande tillverkarna i gruppen utan tillämpning av artikel 2.6a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (nedan kallad *den grundläggande antidumpningsförordningen*) ([13]). Enligt Yuntianhua Group framkom det ingen bevisning i antisubventionsundersökningen för att GFM-insatsvarorna skulle ha tillhandahållits mot för låg ersättning. Det hävdade vidare att man i antisubventionsförordningen kan anses ha godtagit att GFM-insatsvarorna hade köpts till icke-snedvridna marknadspriser, eftersom man använt sig av omsättningen för leverantörer av insatsvaror och råmaterial vid beräkningen av subventionsförmånen.

([13]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.

(62) Kommissionen noterade för det första att synpunkter rörande den beräkningsmetod som använts i den separata antidumpningsundersökningen inte faller inom ramen för den här undersökningen. Synpunkter rörande den beräkningsmetod som använts för fastställandet av dumpning bör således lämnas inom ramen för den undersökningen.

(63) För det andra framgick det av undersökningen (se avsnitt 3) att de exporterande tillverkarnas viktigaste leverantör i mycket stor omfattning hade förmån av statliga subventioner. Kommissionen erinrade om att det faktum att man använt sig av omsättningen för närstående företag som tillhandahåller insatsvaror och råmaterial inte i sig innebär att man godtagit att dessa leveranser skett till icke snedvridna marknadspriser. Omsättningen är tvärtom en fördelningsnyckel som används för att fördela de fastställda subventioner som de exporterande tillverkarna haft förmån av på ett korrekt sätt.

(64) Till sist noterade kommissionen att de undersökningsresultat som fastställts i enlighet med artikel 2.6a i den grundläggande antidumpningsförordningen rör betydande snedvridningar när priser eller kostnader påverkats av ett betydande statligt inflytande. En rad olika faktorer undersöks i detta sammanhang holistiskt. Följaktligen utgör det faktum att en antidumpningsundersökning enligt artikel 2.6a inte grundar sig på bevisning rörande subventionering av råmaterial eller av den berörda produkten inte ett hinder för kommissionen att företa en separat undersökning, i enlighet med tillämpliga bestämmelser i grundförordningen, för att undersöka om det förekommer subventionering. Yuntianhua Groups argument avvisas därför.

(65) Efter det ytterligare slutgiltiga utlämnandet hävdade Yuntianhua Group att utlämnandet innehöll nya undersökningsresultat rörande i) bristen på segmentering av GFM-marknaden, ii) de fysiska och tekniska produktegenskaperna, iii) kostnads- och prisstrukturen, iv) dubbelräkning till följd av att införandet av antidumpnings- och utjämningstullarna inföll samtidigt, vilket påverkat nivån på de slutgiltiga antidumpningstullar som infördes den 7 april 2020, och v) det faktum att den dumpningsmarginal som fastställts i antidumpningsundersökningen för denna part inte var korrekt och borde minskas med hela det subventionsbelopp som fastställts i Kina för att undvika dubbelräkning. Dessa element ingick inte i det slutliga utlämnandet i den parallella antidumpningsundersökningen, vilken därmed inte innehöll dessa viktiga undersökningsresultat och överväganden. Enligt denna part innebar detta att förordning (EU) 2020/492 om slutgiltig antidumpningstull följaktligen var uppenbart omotiverad och inte lagenlig och att den dumpningsmarginal på 64,7 % som fastställs i antidumpningsförordning (EU) 2020/492 är felaktig.

(66) Kommissionen noterade inledningsvis att förklaringarna i det ytterligare slutgiltiga utlämnandet i detta förfarande utgör en reaktion på de synpunkter som parterna lämnat till följd av detta utlämnande och således innehöll närmare detaljer kommissionens slutsatser. De utgör därför inte nya undersökningsresultat utan utgör endast kommentarer till de berörda parternas synpunkter.

(67) Vad gäller punkterna i–iii som togs upp av denna part, dvs. bristen på segmentering av GFM-marknaden, produktegenskaperna och kostnads- och prisstrukturen, noterade kommissionen dessutom att anmärkningarna i det ytterligare utlämnandet rörande dessa punkter endast utgör kommentarer till de nya påståenden som framförts av parterna. Dessa nya påståenden lämnades enbart inom ramen för denna antisubventionsundersökning. Det enda påstående som gjordes om segmentering i antidumpningsundersökningen var att unionstillverkarna endast tillverkade OEM-produkter som är kundanpassade och att inga åtgärder borde införas för OEM-segmentet. Dessa argument behandlas till fullo i skäl 409 i antidumpningsförordningen ([14]). Kommissionen kan därför omöjligen ha behandlat dessa nya kommentarer redan i samband med antidumpningsutlämnandet. Förordningen om slutgiltig antidumpningstull innehåller alla de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för kommissionen beslut i samband med det förfarandet och den behandlade även till fullo alla argument som framförts inom ramen för den undersökningen. Undersökningsresultaten i antisubventionsförfarandet har ingen inverkan på resonemanget i förordningen om slutgiltig antidumpningstull.

(68) Rent materiellt påverkar eller ändrar dessa punkter dessutom inte heller undersökningsresultaten, varken vad gäller antidumpningsundersökningen eller antisubventionsundersökningen. Dessa punkter har således ingen som helst inverkan när det gäller situationen vare sig för den part som framfört påståendet eller för andra parter. Trots detta beslutade kommissionen att ge parterna en ytterligare möjlighet att lämna synpunkter på dessa punkter. Även om de inte innebar några ändringar i sig själva (vilket innebär att det i princip inte fanns någon skyldighet för kommissionen att ta upp dem i det ytterligare utlämnandet utan bara i förordningen om slutgiltig tull) togs de ändå med i det ytterligare slutgiltiga utlämnandet. Av alla dessa orsaker avvisas dessa påståenden.

([14]) EUT L 108, 6.4.2020, s. 67.

(69) Hursomhelst strider inte undersökningsresultaten från de två undersökningarna inte mot varandra. Den enda skillnaden är att parterna i detta förfarande hade möjlighet att lämna synpunkter i ett senare skede och lämnade ytterligare synpunkter. Kommissionen var skyldig att besvara dessa synpunkter, vilket den gjort i den här förordningen.

(70) Vad gäller särskilt de två sista frågorna, dvs. iv) och v) i skäl 67 rörande eventuell dubbelräkning och dumpningsmarginalen, konstaterar kommissionen följande. För det första, såsom redan förklarats i svaren på parternas synpunkter på det slutgiltiga utlämnandet i det här förfarandet (se särskilt skäl 1137), har kommissionen till fullo behandlat frågan om eventuell dubbelräkning och gett alla parter gott om möjlighet att lämna synpunkter under hela detta förfarande. Den hade omöjligtvis kunnat göra detta i samband med det då pågående antidumpningsförfarandet. För det andra konstaterar kommissionen att det när det gäller separata antidumpnings- och antisubventionsförfaranden rörande samma produkt med ursprung i samma länder där införandet av utjämningstullar inträffar senare än införandet av antidumpningstullar inte finns något annat alternativ än att ändra de tidigare införda antidumpningstullarna. Detta är nödvändigt för att man ska kunna beakta de nya utjämningstullarna samtidigt som man förhindrar dubbelräkning och respektera regeln om lägsta tull om denna är tillämplig och relevant. Av denna anledning är den lagstiftningsmetod man använder sig av i dessa fall att man samtidigt som man inför utjämningstullarna i fråga även ändrar de relevanta tillämpliga antidumpningstullarna i enlighet därmed genom samma förordning. Följaktligen är antidumpningsförordning (EU) 2020/492 inte uppenbart felaktig och omotiverad såsom denna part hävdat. De relevanta bedömningarna och påståendena har behandlats fullt ut i denna förordning, och detta utgör också grunden för ändringen av förordningen om slutgiltig antidumpningstull. Eftersom den relevanta antidumpningstull som är tillämplig på Yuntianhua Group också ändras i enlighet därmed genom denna förordning (se närmare förklaring i avsnitt 8) är således denna parts påstående att nivån på antidumpningstullen i förordning (EU) 2020/492 är oriktig både sakligt och rättsligt felaktigt. Av alla dessa orsaker avvisas Yuntianhua Groups påståenden.

1.2 **Registrering av import**

(71) Den 31 juli 2019 lämnade klaganden in en begäran om registrering av import av GFM med ursprung i de berörda länderna i enlighet med artikel 24.5 i grundförordningen. Den 21 november 2019 lämnade klaganden in en ny begäran om registrering i enlighet med artikel 24.5 i grundförordningen med uppdaterade importsiffror.

(72) Enligt artikel 24.5 i grundförordningen ska importen av den berörda produkten göras till föremål för registrering så att tullar, om de nödvändiga villkoren är uppfyllda, kan tas ut retroaktivt på den registrerade importen i enlighet med tillämpliga rättsliga bestämmelser, om undersökningen leder till att slutgiltiga utjämningstullar införs.

(73) Berörda parter lämnade synpunkter till följd av begäran om registrering, vilka behandlades av kommissionen i förordningen om registrering. Kommissionen hade tillgång till tillräcklig bevisning för att motivera registrering av importen.

(74) Den 21 januari 2020 offentliggjorde kommissionen genomförandeförordning (EU) 2020/44 (nedan kallad *förordningen om registrering*) ([15]) enligt vilken import av GFM med ursprung i Kina och Egypten görs till föremål för registrering från och med den 22 januari 2020.

1.3 **Förtydligande av produktdefinitionen**

(75) Det framkom under undersökningen att vissa ekonomiska aktörer kan ha låtit bli att ge sig till känna på grund av att de inte förstått definitionen av den undersökta produkten rätt. Av denna anledning förtydligade kommissionen den
18 september 2019 produktdefinitionen i tillkännagivandet om inledande genom offentliggörandet av ett tillkännagivande (nedan kallat *tillkännagivandet om förtydligande*) ([16]). I tillkännagivandet om förtydligande angavs att parterna kunde ge sig till känna inom en viss fastställd tid och begära ett frågeformulär om de så önskar. Ingen berörd part lämnade synpunkter på tillkännagivandet om förtydligande eller begärde att få ett frågeformulär.

([15]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/44 av den 20 januari 2020 om att göra import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten föremål för registrering (EUT L 16, 21.1.2020, s. 1).

([16]) Tillkännagivande som förtydligar tillkännagivandena om inledande av antidumpnings- och antisubventionsförfarandena beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten (EUT C 314, 18.9.2019, s. 6).

(76) Efter offentliggörandet av tillkännagivandet om förtydligande och i den därpå följande undersökningen bekräftades det att inga ekonomiska aktörer låtit bli att ge sig till känna på grund av att de eventuellt missförstått definitionen av den berörda produkten i tillkännagivandet om inledande.

1.4 **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(77) Undersökningen av subventionering och skada omfattar perioden 1 januari 2018 – 31 december 2018 (nedan kallad *undersökningsperioden*). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattar perioden från och med den 1 januari 2015 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

(78) Både den nu aktuella antisubventionsundersökningen och den antidumpningsundersökning som nämns i skäl 4 har samma undersökningsperiod och samma skadeundersökningsperiod.

1.5 **Berörda parter**

(79) I tillkännagivandet om inledande uppmanade kommissionen berörda parter att kontakta kommissionen för att delta i undersökningen. Dessutom informerade kommissionen uttryckligen klaganden, de egyptiska myndigheterna, de kinesiska myndigheterna, andra kända unionstillverkare, de kända exporterande tillverkarna samt kända importörer och användare om inledandet av undersökningen och uppmanade dem att delta.

(80) De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden. Yuntianhua Group begärde att förhörsombudet skulle ingripa, eftersom företaget önskade ta upp problem rörande den tidsfrist som fastställts för att besvara en skrivelse med begäran om komplettering. Företaget hävdade att det inte hade lagt märke till skrivelsen eftersom dess server av misstag hade klassat kommissionens e-postmeddelande som skräppost och begärde därför en förlängning med 18 dagar. Förhörsombudet uppmanade kommissionen att förlänga tidsfristen med 6 dagar.

(81) Såsom nämns i avsnitt 1.3 förtydligade kommissionen produktdefinitionen under undersökningen och gav de berörda parter som berördes av klargörandet, eller som inte hade gett sig till känna eftersom de inte var medvetna om att de var berörda av förfarandet, möjlighet att ge sig till känna och begära ett frågeformulär inom en fastställd tidsfrist. Inga ytterligare parter gav sig till känna.

1.6 **Stickprovsförfarande**

(82) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att ett stickprovsförfarande skulle kunna komma att tillämpas för de berörda parterna i enlighet med artikel 27 i grundförordningen.

1.6.1 *Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare*

(83) I tillkännagivandet om inledande meddelade kommissionen att den hade beslutat att göra ett urval genom att endast låta ett begränsat antal unionstillverkare ingå i undersökningen (s.k. stickprovsförfarande). Den tillade att den hade gjort ett preliminärt urval av unionstillverkare på grundval av den rapporterade produktionsvolymen av den likadana produkten i unionen mellan oktober 2017 och september 2018, varvid hänsyn tagits även till den geografiska spridningen. Urvalet utgjordes av fyra unionstillverkare som tillsammans svarar för mer än 40 % av unionens uppskattade sammanlagda tillverkning av GFM. Ingen av de berörda parterna lämnade synpunkter och det preliminära urvalet bekräftades därför. Urvalet är representativt för unionsindustrin.

1.6.2 *Stickprovsförfarande avseende importörer*

(84) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, bad kommissionen de icke-närstående importörerna att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande.

(85) Endast en icke-närstående importör (Euroresins UK Ltd) lämnade de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå i urvalet. Med hänsyn till att det endast fanns ett litet antal samarbetsvilliga importörer beslutade kommissionen att ett stickprovsförfarande inte var nödvändigt.

1.6.3 *Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Kina*

(86) För att avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, bad kommissionen alla kända exporterande tillverkare i Kina att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande. Kommissionen bad dessutom Kinas delegation vid Europeiska unionen att identifiera och/eller kontakta eventuella andra exporterande tillverkare som skulle kunna vara intresserade av att delta i undersökningen.

(87) Åtta exporterande tillverkare eller grupper av exporterande tillverkare i Kina lämnade de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå i urvalet. I enlighet med artikel 27.1 i grundförordningen gjorde kommissionen ett urval av bestående av två grupper av exporterande tillverkare på grundval av den största representativa exportvolym till unionen som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. Grupperna av exporterande tillverkare i urvalet svarade för mer än 79 % av den rapporterade exporten till unionen av GFM under undersökningsperioden.

(88) Urvalet består av följande exporterande tillverkare och grupper av exporterande tillverkare:

— China National Building Materials Group ('CNBM Group'), som omfattar

  — Jushi Group Co. Ltd ("Jushi" eller "Jushi China"),

  — Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd ("Hengshi"),

  — Taishan Fiberglass Inc ("Taishan").

— Yuntianhua Group ('Yuntianhua Group'), som omfattar

  — PGTEX China Co. Ltd ("PGTEX"),

  — Chongqing Tenways Material Corp. ("CTM").

(89) I enlighet med artikel 27.2 i grundförordningen hölls ett samråd om urvalet med alla kända berörda exporterande tillverkare och de kinesiska myndigheterna.

(90) Synpunkter på urvalet mottogs från två exporterande tillverkare i urvalet, nämligen Jushi och Hengshi som ingår i CNBM Group. Jushi och Hengshi höll visserligen med om att de är närstående företag, men hävdade samtidigt att de inte var närstående till Taishan. Jushi hävdade att kommissionen inte kunde behandla Hengshi, Jushi och Taishan som en enda enhet genom att endast mekaniskt åberopa artikel 127.1 d eller f i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 ([17]) ("genomförandeförordningen för unionens tullkodex"). Till stöd för detta påstående hänvisade Jushi till WTO-panelen om Sydkorea – visst papper ([18]) och riktlinjerna för transaktioner mellan närstående parter när det gäller börsnoterade företag på Shanghaibörsen.

(91) De framhöll att i) de inte hade något gemensamt direkt aktieägande, ii) att det inte fanns några styrelseledamöter som satt i bägge företagens styrelse, iii) att det inte fanns några transaktioner mellan närstående parter mellan Hengshi/Jushi och Taishan och iv) att de konkurrerade på marknaden.

(92) Efter stickprovsförfarandet hölls ett hörande med Taishan den 13 november 2019 där de ovan nämnda argumenten togs upp igen.

(93) Det framgick av undersökningen att China National Building Material ("CNBM") är ett kinesiskt statsägt företag som ägs direkt och indirekt till 41,27 % av moderbolaget CNBM, vilket i sin tur är helägt av statsrådets kommission för tillsyn och förvaltning av statsägda tillgångar (Assets Supervision and Administration Commission of the State Council, "SASAC"). CNBM äger 26,97 % av China Jushi Co., Ltd ("China Jushi") som är enda aktieägare i Jushi ([19]).

(94) I september 2017 ingick CNBM ett fusionsavtal ([20]) med Sinoma som slutfördes i maj 2018. Sinoma var ägare till Taishan genom sitt dotterbolag Sinoma Science & Technology Co. Efter sammanslagningen slogs Sinoma ihop med och gick upp i CNBM. Detta innebär att CNBM har en andel på 26,97 % i China Jushi (som är enda aktieägare i Jushi) och en andel på 60,24 % i Sinoma Science & Technology Co., Ltd (som är enda aktieägare i Taishan).

([17]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).
([18]) WT/DS312/R av den 28 oktober 2005.
([19]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (senast besökt den 20 november 2019).
([20]) https://www1.hkexnews.hk/listedco/listconews/sehk/2017/0908/ltn20170908865.pdf (senast besökt den 20 november 2019).

(95) I artikel 127.1 d i genomförandeförordningen för tullkodexen fastställs att två personer ska anses vara närstående om en tredje part äger, kontrollerar eller innehar direkt eller indirekt minst 5 % av utestående röstberättigande aktier eller andelar hos båda personerna. Detta innebär att CNBM har en andel på 26,97 % i China Jushi (som är enda aktieägare i Jushi) och en andel på 60,24 % i Sinoma Science & Technology Co., Ltd (som är enda aktieägare i Taishan). Företagen konstaterades därför vara varandra närstående.

(96) Enligt en rapport från det kinesiska mäklarföretaget Guotai Junan Securities som kom 2019 ([21]) har CNBM sedan 2017 dessutom omorganiserat sina operativa enheter i syfte att förbättra den regionala samordningen och hindra horisontell konkurrens mellan de börsnoterade dotterbolagen. CNBM har även för avsikt att lösa frågan om horisontell konkurrens till 2020. Enligt den offentliga informationen i rapporten planerade CNBM att inleda denna process med en konsolidera sin glasfiberverksamhet genom tillskott av tillgångar mellan China Jushi och Sinoma Science & Technology (som är enda aktieägare i Taishan). Den bevisning som samlats in i samband med undersökningen ger således inget stöd för företagens argument att det gemensamma aktieägandet inte har någon inverkan i praktiken och att företagens verksamheter är oberoende av varandra. Tvärtom tyder bevisningen på att förutom aktieägandet (vilket i sig skulle kunna räcka för att dra slutsatsen att företagen är varandra närstående) kan de tre företagen dessutom även i betydande utsträckning påverka varandras affärsbeslut samt på att det företag som kontrollerar dem (CNBM) har för avsikt att samordna, eller till och med integrera, deras verksamheter (”lösa frågan om horisontell konkurrens”). Detta betyder att de subventioner som mottagits av något av dessa företag kan användas till förmån för den berörda produkten utan åtskillnad. Kommissionen avvisade således påståendet om att dess slutsats att de tre företagen var att anse som varandra närstående inte grundade sig på faktiska och ekonomiska realiteter.

(97) Vad gäller argumentet att kommissionen inte borde behandla Hengshi, Jushi och Taishan som en enda grupp i samband med fastställandet av storleken på den subvention som beviljats den berörda produkten erinrade kommissionen om att den i syfte att säkerställa att åtgärderna kan tillämpas på ett effektivt sätt, och särskilt för att undvika att exporten leds om via ett närstående företag som tillämpar den lägsta tullsatsen, har som praxis att fastställa förhållandet mellan exporterande tillverkare med hjälp av de kriterier som fastställs i artikel 127 i genomförandeförordningen för unionens tullkodex. Detta meddelades tydligt till alla parter i tillkännagivandet av inledande när förfarandet inleddes. Artikel 2.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen ([22]) innehåller dessutom en tydlig hänvisning till artikel 127 i genomförandeförordningen för unionens tullkodex och kommissionen bör behandla parter i antidumpningsärenden och i antisubventionsärenden på samma sätt ([23]). Enligt artikel 7.1 i grundförordningen ska subventionsbeloppet beräknas per enhet av den subventionerade produkt som exporteras till unionen. Beräkningen av de utjämningsbara subventionernas storlek på grundval av den berörda produkten som exporteras till unionen innebär att företag som är varandra närstående, eftersom pengar är fungibla, kan använda dessa förmåner för den berörda produkten utan åtskillnad, dvs. oavsett vilken den exporterande tillverkaren är. Eftersom Henghsi, Jushi och Taishan tillverkar och exporterar den berörda produkten bör man i detta fall när det gäller storleken på de utjämningsbara subventioner som beviljats dessa företag ta hänsyn till att de på grund av sitt inbördes förhållande kan kanalisera dessa förmåner till den berörda produkten som exporteras till unionen så som de önskar. Följaktligen bör de förmåner som beviljats dessa exporterande för den berörda produkten behandlas som ett enda belopp som avser hela gruppen.

(98) Inte heller det WTO-ärende ([24]) som Jushi hänvisar till i skäl 90 ger stöd för företagets påstående. Tvärtemot vad Jushi låter förstå så fastställde WTO-panelen i detta ärende att när det gäller fastställandet av dumpning i antidumpningsundersökningar är regeln i artikel 6.10 i WTO:s antidumpningsavtal (där det anges att det ska fastställas en dumpningsmarginal för var och en av de exporterande tillverkarna) inte nödvändigtvis ett hinder för att behandla separata juridiska enheter som en enda exportör eller tillverkare. Panelen noterade att en sådan

([21]) https://img3.gelonghui.com/pdf/3a1a2-2862061c-769f-43a8-823e-ebbf7ac6de94.pdf (s. 4, senast besökt den 20 november 2019).

([22]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 30.6.2016, s. 21).

([23]) Enligt deklarationen om tvistlösning enligt avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 och del V i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. Se även DS 427 WT/DS427/RW China anti-dumping CVD measure on broilers – punkt 7.1 hänvisar till denna förklaring. Kommissionen anser att den i så stor utsträckning som möjligt bör se till att parallella antidumpnings- och antisubventionsundersökningar ger likvärdiga resultat (se även överprövningsorganets rapport *Mexiko – Definitive Anti-Dumping Measures on Beef and Rice* (WT/DS295/AB/R), punkt 295).

([24]) WT/DS312/R av den 28 oktober 2005.

behandling skulle vara tillåten ”när de strukturella och affärsmässiga banden mellan företagen i fråga är tillräckligt nära för att de ska kunna anses vara en enda exportör” ([25]). I samband med att den tillämpade detta resonemang angav panelen inte vilka kriterier som de undersökande myndigheterna måste använda sig av vid sin bedömning av huruvida företag är att anse såsom varande varandra närstående. Panelen undersökte endast vissa specifika faktorer (såsom aktieägande, styrelse och försäljningskanaler) som den undersökande myndigheten hade tillgång till i detta ärende. Överprövningsorganet bekräftade i *EC – Fasteners* att det är möjligt att behandla flera exportörer som en enda enhet och angav även de faktorer som kan vara relevanta, till exempel att det finns organisatoriska eller strukturella kopplingar mellan exportörerna såsom i) gemensam kontroll, gemensam ledning och gemensamt aktieägande, ii) att det finns organisatoriska och strukturella kopplingar mellan staten och exportörerna såsom gemensam kontroll, gemensam ledning och gemensamt aktieägande och iii) att staten utövar kontroll eller har ett väsentligt inflytande över prissättning och produktion ([26]). Det framgår dessutom av de rättsliga och faktiska omständigheterna i ärendet att det obestridligen finns organisatoriska kopplingar mellan Jushi, Hengshi och Taishan.

(99) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att de var varandra närstående företag med avseende på denna undersökning och alla påståenden om motsatsen avvisas därför.

(100) Efter det slutgiltiga utlämnandet invände Taishan mot tillämpningen av en utjämningstull som är gemensam med Hengshi/Jushi. Denna berörda part hävdade att den gemensamma verkliga aktieägaren CNBM endast utövade en mycket begränsad kontroll över Jushis och Hengshis affärs- och verksamhetsbeslut. De framhöll på nytt att Taishan och Hengshi/Jushi konkurrerade med varandra på marknaden och noterade att de tidigare lämnat bevisning till stöd för dessa påståenden. Taishan erbjöd ett skriftligt åtaganden som innebär att den affärsmässiga kopplingen mellan Taishan och Hengshi/Jushi bryts och att det därmed inte är möjligt att leda om GFM-export till unionen från Hengshi/Jushi via Taishan.

(101) Såsom anges i skäl 96 framgick det av undersökningen att de tre företagen genom sina gemensamma aktieägare kan påverka varandras affärsbeslut i betydande utsträckning. Bevisningen i ärendet visar att företagen håller på att konsolidera och samordna glasfiberverksamheten. Det har inte lämnat några nya uppgifter eller någon ny information som vederlägger dessa slutsatser. Taishan har faktiskt inte bestridit att dess största aktieägare planerar att konsolidera sin glasfiberverksamhet. Dessa planer är helt klart inte förenliga med åtagandet att bryta den affärsmässiga kopplingen mellan Taishan och Hengshi/Jushi. För övrigt, och utan att ta ställning till huruvida kommissionen kan godta ett sådant åtagande, står det helt klart att företaget inte kan göra någon som helst form av åtagande utan att först ha fått ett godkännande från sina verkliga ägare. Följaktligen avvisas Taishans påstående och begäran om ett åtagande.

(102) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade CNBM Group att de subventioner som erhållits från den närstående handlaren Jushi Hongkong Co. Ltd inte kunde utjämnas eftersom företaget var baserat i Hongkong och inte i Kina. Hongkong är en oberoende WTO-medlem och anses därför vara en oberoende jurisdiktion i samband med WTO:s regelverk och unionens undersökningar avseende handelspolitiska skyddsåtgärder. Eftersom det nu aktuella antisubventionsförfarandet inte inletts mot Hongkong bör inga subventioner som påstått ha mottagits av Jushi Hongkong beaktas. Kommissionen noterade att CNBM Group inte ifrågasatte kommissionens slutsatser beträffande subventionering när det gäller denna handlare. Oavsett Hongkongs status i denna undersökning så var det verkliga centrumet för verksamheten och kontrollen för företaget Jushi Hongkong i själva verket beläget i Fastlandskina. Såsom företaget självt konstaterat ”Jushi Hongkong är ett brevlådeföretag som inte har vare sig egen personal, mark, fysiskt kontor och vinst eller några skatteprogram eller bidrag”. Företagets bokföring fanns hos Jushi Group Co. Ltd, där även den personal som ansvarar för granskningen av dessa uppgifter finns, och de subventioner som erhållits till förmån för den berörda produkten beviljades av kinesiska enheter. Såsom bekräftats av överprövningsorganet i ärendet Förenta staterna – antidumpnings- och utjämningsåtgärder i fråga om stora hushållstvättmaskiner från Korea, kan subventioner som beviljats en mottagare i ett land som inte är detsamma som det där den subventionerande medlemmen finns vara relevanta vid beräkningen av storleken på subventioneringens värde ([27]). Företagets påstående avvisades därför.

([25]) WT/DS312/R av den 28 oktober 2005, punkt 7.162.

([26]) WT/DS397AB/R av den 15 juli 2011, punkt 376. Samma formulering återfinns numera i artikel 9.5 andra stycket i grundförordningen.

([27]) Överprövningsorganets rapport United States - Anti-Dumping and Countervailing Measures on Large Residential Washers from Korea (WT/DS464/AB/R) av den 7 september 2016, punkt 5.298.

(103) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade Yuntianhua Group att dess subventionsmarginal var för hög på grund av att den omfattar subventioner som beviljats företag som inte tillhandahållit insatsvaror som används för tillverkningen av den berörda produkten, och begärde därför att subventionerna till dessa företag inte skulle beaktas vid beräkningen av utjämningstullen.

(104) I artikel 1 i grundförordningen fastställs det att en utjämningstull får införas för att kompensera för en subvention som direkt eller indirekt har beviljats för tillverkning, export eller transport av en produkt vars övergång till fri omsättning inom unionen vållar skada. Kommissionen har bevisning som visar att de företag som ingår i undersökningen och vars subventionsförmåner bidragit till tullen för gruppen har deltagit direkt eller indirekt med insatsvaror, tjänster, material eller tillgångar som används i tillverkningen av den berörda produkten i enlighet med artikel 1. Yuntianhua Groups synpunkter i detta hänseende stöddes inte av någon konkret bevisning.

(105) Kommissionen konstaterade dock att ett av de närstående företagen, vars subventioner utjämnats, ursprungligen uppmanats att delta i undersökningen eftersom det hyrde ut maskiner till en av de exporterande tillverkarna. Till följd av de synpunkter som lämnats reviderade kommissionen emellertid fördelningsnyckeln när det gäller företagets uthyrningsverksamhet med koppling till den berörda produkten. Eftersom de förmåner som kunde fördelas via uthyrningsverksamheten var försumbara beslutade kommissionen att inte ta dem i beaktande.

1.7 **Individuell undersökning**

(106) Fem kinesiska exporterande tillverkare som besvarade frågeformuläret för urvalet underrättade kommissionen om att de hade för avsikt att begära en individuell undersökning enligt artikel 27.3 i grundförordningen. Kommissionen gjorde frågeformuläret tillgängligt via internet samma dag som undersökningen inleddes. Kommissionen underrättade vidare de exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet att de måste besvara frågeformuläret om de önskade en individuell undersökning. Ingen av dem besvarade emellertid frågeformuläret. Det var följaktligen inte möjligt att företa några individuella undersökningar.

1.8 **Samarbetsvilliga exporterande tillverkare i Egypten**

(107) I tillkännagivandet om inledande uppmanade kommissionen alla exporterande tillverkare i Egypten att kontakta kommissionen. Två närstående exporterande tillverkare som tillsammans svarar för 100 % av exporten till unionen och 100 % av GFM-tillverkningen i Egypten, gav sig till känna, nämligen

— Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E (”Jushi Egypt”), The third Sector of North-West Gulf of Suez Economic Zone, Egypten, och

— Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E (”Hengshi Egypt”), The third Sector of North-West Gulf of Suez Economic Zone, Egypten.

1.9 **Frågeformulärssvar och kontrollbesök**

(108) Frågeformulären för unionstillverkare, importörer, användare och exporterande tillverkare i Kina och Egypten gjordes tillgängliga på internet ([28]) den dag då undersökningen inleddes.

(109) Kommissionen mottog svar på frågeformuläret från de två kinesiska grupperna av exporterande tillverkare som ingick i urvalet, de två egyptiska exporterande tillverkarna, de fyra unionstillverkarna i urvalet, fem användare och en icke-närstående importör. Ingen av de kinesiska exporterande tillverkarna som inte ingick i urvalet besvarade frågeformuläret.

(110) Kommissionen sände även ett frågeformulär till de kinesiska och de egyptiska myndigheterna. Frågeformuläret till de kinesiska myndigheterna innehöll särskilda frågeformulär för China Development Bank (”CDB”), Export Import Bank of China (”EXIM”), och Sinosure. Dessa finansinstitut angavs uttryckligen i klagomålet som offentliga organ eller organ som anförtrotts eller ålagts att bevilja subventioner. Dessutom ombads de kinesiska myndigheterna att sända det särskilda frågeformuläret för finansinstitut till alla andra finansinstitut som tillhandahöll lån eller exportkrediter till företagen i urvalet eller till kunder till företagen i urvalet. För underlätta administrationen ombads de kinesiska myndigheterna även att samla in alla svar från dessa finansinstitut och vidarebefordra dem direkt till kommissionen.

([28]) Finns att tillgå på http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2398

(111) Frågeformuläret till de egyptiska myndigheterna innehöll särskilda frågeformulär till National Bank of Egypt, Ahli Bank och Bank Misr. Dessa finansinstitut angavs uttryckligen i klagomålet som offentliga organ eller organ som anförtrotts eller ålagts att bevilja subventioner. För underlätta administrationen ombads dessutom de egyptiska myndigheterna att sända det särskilda frågeformuläret för finansinstitut till alla andra finansinstitut som tillhandahöll lån eller exportkrediter till företagen i urvalet. Dessutom innehöll frågeformuläret till de egyptiska myndigheterna särskilda frågeformulär till Egypt-TEDA Investment Company (”Egypt TEDA”) och Egyptian Chinese JV Company for Investment (”ECCI”) som i klagomålet hade identifierats som statsägda enheter som bedriver verksamhet i SETC-zonen. De egyptiska myndigheterna ombads att samla in alla svar från av dessa finansinstitut och vidarebefordra dem direkt till kommissionen.

(112) Kommissionen mottog besvarade frågeformulär från de kinesiska myndigheterna, vilka även innehöll svar på det särskilda frågeformuläret från EXIM och Sinosure, samt från de egyptiska myndigheterna, vilka även innehöll svar på det särskilda frågeformuläret från National Bank of Egypt, Bank Misr och Egypt TEDA.

(113) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28 i grundförordningen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för fastställandet av subventionering, skada och unionens intresse och som parterna gjort tillgängliga i tid. Det genomfördes ett kontrollbesök på plats hos det kinesiska handelsministeriet, i vilket även tjänstemän från andra relevanta ministerier deltog. Dessutom deltog även företrädare för EXIM, CDB och Sinosure vid detta kontrollbesök.

(114) Det genomfördes även ett kontrollbesök på plats hos Egypt TEDA samt hos följande egyptiska myndigheter:

— General Authority for Investment (”GAFI”), Kairo, Egypten.

— General Authority of the Suez Canal Economic Zone (”General Authority of the SCZone”), Suez Canal Economic Zone, Egypten.

— Egypt Gas Holding (”EGAS”), Kairo, Egypten.

— Egyptian Electric Utility and Consumer Protection Regulatory Agency (”EgyptERA”), Kairo, Egypten.

(115) Kommissionen genomförde även kontrollbesök på plats enligt artikel 26 i grundförordningen hos följande företag:

Unionstillverkare

— European Owens Corning Fiberglas, Sprl (”OC”).

— Chomarat Textiles Industries S.A.S. (”Comarat”).

— Saertex GmbH & Co. KG (”Saertex”).

— Ahlstrom-Munksjö Glassfibre Oy (”Ahlstrom”).

Tillverkare i Kina som ingår i urvalet ([29])

— China National Building Materials Group (”CNBM group”).

— Jushi Group Co., Ltd, Tongxiang, Kina.

— Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co., Ltd, Tongxiang, Kina.

— China Jushi Co., Ltd, Tongxiang, Kina.

— Jushi Group Hongkong Co., Limited, Tongxiang, Kina.

— Tongxiang Leishi Mineral Powder Co., Ltd, Tongxiang, Kina.

— Tongxiang Jinshi Precious Metal Equipment Co., Ltd, Tongxiang, Kina.

([29]) Denna förteckning omfattar både exporterande tillverkare och andra närstående enheter inom samma grupp, oavsett om dessa tillverkar den berörda produkten.

— Huajin Capital Limited, Hongkong, Kina.

— Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co., Ltd, Hongkong, Kina.

— Taishan Fiberglass Inc., Taian, Kina.

— China National Building Material Group finance Co., Ltd, Peking, Kina.

— Sinoma Science & Technology Co., Ltd, Peking och Nanjing, Kina.

— Huatai Non-Metallic Powder Co., Ltd, Taian, Kina.

— Taian Antai Gas Co., Ltd, Taian, Kina.

— Taishan Fiberglass Zoucheng Co., Ltd, Zoucheng, Kina.

— Sinoma Jinjing Fiber Glass (Zibo) Co., Ltd, Zibo, Kina.

— Shandong Linyi Shanqi Mining Co., Ltd, Station of Sunzu Town, Kina.

— Yuntianhua Group (”Yuntianhua Group”):

— PGTEX China Co., Ltd, Changzhou, Kina.

— Chongqing Tenways Material Corp.Ltd, Chongqing, Kina.

— Chongqing Polycomp International Corporation (CPIC), Chongqing, Kina.

— CPIC International Co., Limited (CPIC HK), Chongqing, Kina.

— Changzhou Diba Textile Machinery Co., Ltd, Changzhou, Kina.

— Changzhou Newtry Co., Ltd, Changzhou, Kina.

— Chongqing Tianze New Material Co., Ltd, Chongqing, Kina.

— Wenzhou Jinhui Nonmetallic Mining Co., Ltd, Chongqing, Kina.

— Chongqing Yuanjia Mining Co., Ltd (Chongqing Wingreat), Chongqing, Kina.

— Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd, Kunming, Kina.

— Yunnan Yuntianhua Financial Co., Ltd, Kunming, Kina.

Exporterande tillverkare i Egypten

— Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E, Suez.

— Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E., Suez.

Användare

— Siemens Gamesa Renewable Energy GmbH&Co KG (”SGRE”).

— Vestas Wind Systems A/S (”Vestas”).

(116) På grund av risken för spridning av Covid-19 och de åtgärder som vidtagits för att hantera utbrottet ([30]) kunde kommissionen inte kontrollera de uppgifter som lämnats av ett antal företag som ingår i en grupp av exporterande tillverkare i Kina. Med tanke på att denna oförutsedda situation uppstod i ett mycket sent skede av undersökningen och eftersom det inte fanns någon annan lösning använde sig kommissionen undantagsvis av de uppgifter som dessa företag lämnat för beräkningen av subventionsbeloppet, vilka kontrollerades mot tillgängliga uppgifter.

1.10 **Avstående från införande av provisoriska tullar och efterföljande förfarande**

(117) Den 24 januari 2020 underrättade kommissionen i enlighet med artikel 29a.2 i grundförordningen berörda parter om att den inte hade för avsikt att införa provisoriska åtgärder utan i stället avsåg att fortsätta undersökningen.

(118) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för sina slutgiltiga avgöranden.

([30]) Se noteringen i ärendehandlingarna för konsekvenserna av utbrottet av coronaviruset för antidumpnings- och antisubventionsundersökningar, referensnummer t20.001353.

1.11 **Slutgiltigt utlämnande**

(119) Den 27 februari 2020 underrättade kommissionen alla parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig utjämningstull på import av den berörda produkten till unionen (”det slutgiltiga utlämnandet”).

(120) Alla parter beviljades en tidsfrist på 15 dagar inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutgiltiga utlämnandet. Flera berörda parter begärde en förlängning av tidsfristen. Kommissionen beviljade dessa parter en förlängning till den 20 mars och 23 mars 2020 för att lämna synpunkter. De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden.

(121) I den separata antidumpningsundersökningen erhöll alla parter den 19 december 2019 ett slutligt utlämnande av de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att införa en slutgiltig antidumpningstull på import av den berörda produkten till unionen. Dessutom erhöll berörda parter ett ytterligare utlämnande den 10 februari 2020.

(122) Kommissionen behandlar i denna förordning de synpunkter som lämnats inom ramen för antisubventionsförfarandet. Synpunkter som lämnats inom ramen för den separata antidumpningsundersökningen har inte behandlats i denna förordning, såvida inte parterna uttryckligen angivit att de synpunkter de lämnat avser båda undersökningarna.

(123) Ingen part begärde att bli hörd av förhörsombudet efter det slutgiltiga utlämnandet.

(124) Vidare erhöll berörda parter ett ytterligare slutgiltigt utlämnande den 17 april 2020 och beviljades en tidsfrist till den 22 april 2020 för att lämna synpunkter (”det ytterligare slutgiltiga utlämnandet”).

(125) Berörda parter erhöll även ett andra ytterligare slutgiltigt utlämnande den 24 april 2020 och beviljades en tidsfrist till den 27 april 2020 för att lämna synpunkter (”det andra ytterligare slutgiltiga utlämnandet”).

(126) Kommissionen anordnade höranden med unionsindustrin, de exporterande tillverkarna Jushi/Hengshi China och med de egyptiska exporterande tillverkarna Jushi/Hengshi Egypt samt med de egyptiska myndigheterna.

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

2.1 **Berörd produkt**

(127) Den produkt som berörs ([31]) är vävda och/eller sydda material av ändlösa glasfiberfilament i form av roving och/eller garn men som också kan innehålla andra ämnen, med undantag av produkter som är impregnerade eller förimpregnerade och med undantag av material med öppna maskor med en maskstorlek på mer än 1,8 mm i både längd och bredd och med en vikt på mer än 35 g/m^2 (GFM) med ursprung i Kina och Egypten och som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 och ex 7019 90 00 (Taric-nummer 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 och 7019 90 00 80) (nedan kallad *den berörda produkten*).

(128) GFM används inom en rad olika tillämpningsområden, till exempel för tillverkning av vindturbinblad, i tillverkningen av båtar, lastbilar och sportutrustning samt i system för rörreparation.

2.2 **Likadan produkt**

(129) Det framgick av undersökningen att följande produkter har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper samt samma användningsområden:

— den berörda produkten,

— den produkt som tillverkas och säljs på den inhemska marknaden i de berörda länderna och

— den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin.

(130) Kommissionen beslutade att dessa produkter således är likadana produkter i den mening som avses i artikel 2 c i grundförordningen.

([31]) Se förtydligandet i tillkännagivandet om förtydligande.

2.3 **Påståenden gällande produktdefinitionen**

(131) En exporterande tillverkare och Egyptens handelsministerium hävdade att tillskurna GFM-satser inte borde omfattas av undersökningen. De hävdade att tillskurna GFM-satser ska ses som en produkt i ett senare led i förädlingskedjan som kräver ytterligare produktionssteg och uppvisar skillnader i de fysiska egenskaperna, till exempel mycket mindre storlek. Dessa satser har olika former och förpackningar och består av flera mindre materialstycken som kviltats samman. De hävdade vidare att uteslutandet av satser inte medförde någon risk för kringgående eftersom tillskärningsprocessen är irreversibel och produkten inte är utbytbar mot icke tillskurna GFM.

(132) Klaganden menade att tillskurna GFM-satser och icke tillskurna GFM har samma egenskaper och slutanvändningar. Eftersom GFM är ett förstärkningsmaterial är det nödvändigt med en tillskärning för att få en anpassning till formen på den produkt som ska förstärkas, vilket dock inte ändrar på de grundläggande egenskaperna som sådana. Tillskärningsprocessen kan utföras av GFM-tillverkaren, en oberoende industriell tillskärare eller kunden själv. Det är en mycket enkel och billig operation. Klaganden hävdade vidare att användare inte uppfattar någon skillnad mellan tillskurna GFM-satser och annan GFM, eftersom GFM normalt sett tillverkas enligt användarens specifikationer. Om tillskärningsprocessen skulle ändra GFM:ens egenskaper skulle de bli oanvändbart för kunden i fråga.

(133) Det framgick av undersökningen att tillskärningsprocessen och processen för att sammanföra GFM i satser inte ändrar GFM:s grundläggande fysiska, tekniska eller kemiska egenskaper eller grundläggande slutanvändningar. Bägge produkterna har i stort sett samma kunder och de säljs via samma distributionskanaler.

(134) Undersökningen bekräftade även att för de flesta av tillverkningsområdena tillverkas GFM på beställning i enlighet med kundens specifikationer. Tillskurna GFM-satser utgör endast ytterligare en specifikation som kan finnas på en kundorder. Det faktum att tillskurna GFM-satser har en annan förpackning ändrar inte i sig på deras egenskaper. Eftersom GFM i allt större utsträckning beställs i form av tillskurna GFM-satser och man allt oftare använder sig av externa uppdragstagare för sammanförandet i satser skulle ett uteslutande av tillskurna GFM ur undersökningen leda till att man får en hög risk för kringgående. Kommissionen drog därför slutsatsen att det inte var lämpligt att utesluta tillskurna GFM från undersökningen.

(135) En annan exporterande tillverkare hävdade att glasfibergarn inte borde anses vara omfattat av undersökningen. Denna exporterande tillverkare menade att glasfibergarn inte uttryckligen nämns vare sig i frågeformuläret, klagomålet eller tillkännagivandet om inledande och att detta visar att glasfibergarn inte omfattas av undersökningen. Samma tillverkare hävdade vidare att GFM från garn inte kunde klassificeras enligt de egenskaper som anges i produktkontrollnumret, att GFM från garn importeras under andra KN-nummer än de som nämns i klagomålet och att glasfibergarn inte heller i andra förfaranden omfattas av åtgärder mot roving av glasfiber.

(136) Klaganden och en annan unionstillverkare (som inte är part i klagomålet) hävdade att endast GFM från icke-snodda eller snoddlösa glasfibergarner skulle omfattas av undersökningen, under det att tvinnade garner inte borde omfattas av undersökningen. Klaganden hävdade att icke-snodda och snoddlösa glasfibergarner har samma egenskaper som glasfiber i form av roving då de består av en bunt otvinnade filament eller trådar och dessutom används för samma ändamål som roving och typiskt sett har en diameter på 13–24 mikrometer och en densitet på 300–4 800 tex.

(137) Vad gäller huruvida GFM av glasfibergarn ska omfattas så definieras den undersökta produkten i tillkännagivandet om inledande som ”vävda och/eller sydda material av ändlösa glasfiberfilament i form av roving och/eller garn […]” ([32]). Det framgår av undersökningen att icke-snodda eller snoddlösa glasfibergarner har samma egenskaper som glasfiberrovings, dvs. de består av en bunt otvinnade filament eller trådar samt används för samma ändamål. Bägge har typiskt en diameter på 13–24 mikrometer och en densitet på 300–4 800 tex. Det är således inte lämpligt att utesluta dessa produkttyper från undersökningen.

([32]) Tillkännagivandet om inledande i dess lydelse enligt tillkännagivandet om förtydligande.

(138) Vad gäller GFM som huvudsakligen framställts av tvinnat glasfibergarn noterar kommissionen att denna produkt som har andra grundläggande egenskaper och andra slutanvändningar, dvs. mönsterkort, aldrig ingått i den berörda produkten. Kommissionen klargjorde detta uttryckligen denna punkt i tillkännagivandet om förtydligande.

3. SUBVENTIONERING: KINA

3.1 Inledning: Presentation av statliga planer, projekt och andra dokument

(139) Innan kommissionen påbörjade sin analys av den påstådda subventioneringen i form av subventioner eller subventionsprogram gjorde den först en bedömning av de statliga planer, projekt och dokument som var relevanta för fler än en subvention eller än ett subventionsprogram. Den konstaterade att alla subventioner och subventionsprogram som bedömts ingår som ett led i den kinesiska statens centralplanering för att främja GFM-industrin av de skäl som anges nedan.

(140) I den tolfte femårsplanen för Kinas nationella ekonomiska och sociala utveckling (nedan kallad *den tolfte femårsplanen*) framhålls det att industrin för nya material, vilket inbegriper GFM, är viktig i sin egenskap av ”en strategisk framväxande industri” och det fastställs vidare att denna industri ska utvecklas till ”en ledande pelarindustri” genom ett brett politiskt stöd och vägledning ([33]). Den trettonde femårsplanen för Kinas nationella ekonomiska och sociala utveckling (nedan kallad *den trettonde femårsplanen*) som omfattar perioden 2016–2020 har dessutom till syfte att ytterligare främja industrin för nya material genom ökad forskning och utveckling och stärkt innovantionskapacitet i tillverkningsindustrin ([34]).

(141) I den trettonde femårsplanen framhålls den kinesiska statens strategiska vision att förbättra och främja nyckelindustrier. Det understryks att teknisk innovations spelar en viktig roll för Kinas ekonomiska utveckling och att det är fortsatt viktigt med ”gröna” utvecklingsprinciper. Enligt kapitel 5 i denna plan är en av de viktigaste utvecklingslinjerna att främja en modernisering av den traditionella industristrukturen, vilket även var fallet i den tolfte femårsplanen. I kapitel 22 utvecklas denna idé ytterligare och det förklaras att strategin är att modernisera den traditionella industrin i Kina genom att främja en teknisk omställning av denna. När det gäller detta anges det i den trettonde femårsplanen att företagen kommer att ges stöd för att ”genomföra en generell förbättring inom områden såsom produktteknik, industriutrustning, miljöskydd och energieffektivitet”.

(142) I den trettonde femårsplanen nämns nya material i några fall: ”vi kommer att påskynda vårt arbete för att göra genombrott när det gäller kärnteknologier på områden såsom nästa generationen av informations- och kommunikationsteknik, ny energi, nya material […] ([35]). I planen anges det vidare att det kommer att genomföras projekt som rör forskning, utveckling och tillämpning av viktiga nya material ([36]).

(143) Efter det slutgiltiga utlämnandet framförde de kinesiska myndigheterna på nytt sin grunduppfattning om Kinas femårsplaner, nämligen att de vare sig är obligatoriska eller rättsligt bindande utan endast utgör vägledande dokument i och med att de inte innehåller några faktiska rättsliga bestämmelser, sanktioner eller regler om tillämplighet. De kinesiska myndigheterna uppgav vidare att den tolfte femårsplanen inte längre är tillämplig och att även om den den trettonde femårsplanen vore rättsligt bindande, vilket inte är fallet, så nämner den hursomhelst inte GFM. Dessutom är det så att man visserligen hänvisar till ”nya material” i planen, men man definierar inte denna term. Den trettonde femårsplanen är dessutom inte heller specifik för GFM-industrin eller ”industrin för nya material” utan täcker nästan hela ekonomin.

(144) Kommissionen instämde inte i detta. I kapitel 17 i den trettonde femårsplanen anges det att ”*den nationella utvecklingsstrategin och planen kommer att ha en ledande och begränsande roll*”. Denna plan använder sig således inte av allmänna uppmaningar utan har snarare formuleringar som visar på att den är av en bindande natur.

(145) Även om den tolfte femårsplanen inte längre är tillämplig så är den den föregående plan i vilken det framhålls att industrin för nya material är en viktig ”strategisk framväxande industri”, vilket utvecklades ytterligare i den trettonde femårsplanen. Såsom anges i skälen 148 och 149 ingår GFM-industrin i industrin för nya material. Såsom nämns i skäl 141 framhålls i den trettonde femårsplanen den kinesiska statens strategiska vision att förbättra och främja nyckelindustrier, vilket innebär att den prioriterar vissa sektorer och teknologier, bland annat GFM.

([33]) Se den tolfte femårsplanen s. 9.
([34]) Se den trettonde femårsplanen s. 23 och 24.
([35]) Se den trettonde femårsplanen för Kinas nationella ekonomiska och sociala utveckling, del II, kapitel 6, avsnitt 1.
([36]) Ibid, del II, kapitel 6, avsnitt 4.

(146) Följaktligen avvisas de kinesiska myndigheternas påståenden i detta avseende.

(147) Eftersom industrin för nya material även är en främjad industri i initiativet ”Made in China 2025” ([37]) är den berättigad att söka betydande statlig finansiering. Det har inrättats ett antal fonder för att stödja initiativet ”Made in China 2025” och därmed också indirekt GFM-industrin, t.ex. nationella fonden för integrerade kretsar, fonden för avancerad tillverkning och investeringsfonden för framväxande industrier ([38]).

(148) GFM hänförs dessutom ofta till gruppen ”nya material”. I färdplanen för ”Made in China 2025” ([39]) anges tio strategiska sektorer som den kinesiska staten anser vara nyckelindustrier. I avsnitt 9 beskrivs ”nya material” och underkategorierna till dessa, bl.a. avancerade basmaterial (punkt 9.1) viktiga strategiska material (punkt 9.2), bl.a. högprestandafibrer och kompositmaterial och nya energimaterial ([40]). Nya material omfattas således av de fördelar som de stödmekanismer som förtecknas i dokumentet ger, bl.a. ekonomiska och skattemässiga stödåtgärder och statsrådets tillsyn och stöd ([41]).

(149) Till följd av färdplanen för ”Made in China 2025” kom i november 2016 dessutom en vidareindelning av förteckningen över de tio strategiska sektorerna i form av en katalog med de fyra viktigaste elementen, vilken publicerades av den nationella rådgivande kommittén för tillverkningsstrategin som är rådgivande grupp till den nationella särskilda ledningsgruppen för uppbyggnaden till en ledande tillverkningsnation. I denna katalog delas var och en av de tio strategiska sektorerna in i fyra kapitel, nämligen i) viktiga reservdelar, ii) viktiga nödvändiga material, iii) avancerade viktiga processer/teknik och iv) industriella teknikplattformar. Glasfibrer återfinns i sektor 7: Elektrisk utrustning, punkt II viktiga nödvändiga material: underpunkt 16 isoleringsplattor av glasfiber, och sektor 9: nya material, punkt III viktiga nödvändiga material, underpunkt 10 högprestandafibrer, monomer och kompositmaterial, och underpunkt 24 glasbaserade material.

(150) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att GFM inte nämns i initiativet ”Made in China 2025”, vilket är tillämpligt för i stort sett hela ekonomin, och att Made in China 2025 inte är obligatoriskt utan endast vägledande.

(151) I detta hänseende framhöll kommissionen på nytt att det står helt klart att initiativet ”Made in China 2025” riktar sig även till industrin för nya material, vilken såsom tidigare visats omfattar GFM-industrin. Initiativet innehåller bestämmelser om strategiskt stöd och garantier, bl.a. genom förbättrade ekonomiska och skattemässiga stödåtgärder. Det fastställs till exempel tydligt att ”ökat stöd till den nya generationen informationsteknik, utrustning i det övre segmentet, nya material etc.”.

(152) I initiativet ”Made in China 2025” anges det att det är ”handlingsplanen för de tio första åren av genomförandet av strategin för att bli en ledande tillverkningsnation” och det fastställer även tydliga strategier och mål. Vidare anges det i initiativet ”Made in China 2025” att ”olika regioner ska utarbeta särskilda genomförandeprogram och precisera sina strategier för att garantera genomförandet av olika uppgifter” samt dessutom att ”ministeriet för industri och informationsteknik i samarbete med relevanta avdelningar ska stärka spårning, övervakningen och styrningen och rapportera viktigare händelser i god tid till statsrådet”. Initiativet ”Made in China 2025” stöds dessutom av genomförandeåtgärder såsom färdplanen för ”Made in China 2025” och tillkännagivandet av ministeriet för industri och informationsteknik (generalsekretariatet) om publiceringen av 2017 års finansieringsvägledning för omvandlingen och moderniseringen av industrin (Made in China 2025) ([42]), vilken innehåller bestämmelser om sådana medel som vissa samarbetsvilliga exporterande GFM-tillverkare hade förmån av. Dessutom har utvecklingsplanen för byggnadsmaterialindustrin (2016–2020) som nämns i skäl 153 ”utarbetats på grundval av de allmänna principerna i den trettonde femårsplanen för Kinas nationella ekonomiska och sociala utveckling och Made in China 2025-strategin”. Mot denna bakgrund verkar Made in China 2025-initiativet inte vara endast är av en rent vägledande karaktär utan det verkar tvärtom *de facto ha en obligatorisk*karaktär och tillämpas brett. Följaktligen avvisas de kinesiska myndigheternas påståenden.

([37]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm
([38]) Se US-China Economic and Security Review Commission: den trettonde femårsplanen s. 12.
([39]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf
([40]) Se färdplanen för ”Made in China 2025” s. 142 och 152.
([41]) Se ”Made in China 2025”, kapitel 4: Strategiskt stöd och utbud.
([42]) http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n3757016/c5657745/content.html

(153) Dessutom främjas GFM-industrin även i utvecklingsplanen för byggnadsmaterialindustrin (2016–2020). I denna plan anges det att industristrukturen måste optimeras, bland annat genom en utökning av de framväxande industrierna, t.ex. glasbaserade material, industrikeramik, intraokulära linser, högprestandafibrer och kompositer samt grafen och modifierade material. Detta ska uppnås genom statlig finansiering, strategier på områdena beskattning, finansiella frågor, prissättning, energi och miljöskydd samt stöd till kapital för att delta i företagssammanslagningar, förvärv och omstruktureringar av byggnadsmaterialföretag med hjälp av olika medel, bl.a. lån ([43]).

(154) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att utvecklingsplanen för byggnadsmaterialindustrin är tillämplig på alla byggnadsmaterial och således är tillämplig för i stort sett hela ekonomin. Denna plan innehåller bara allmän information om regeringens politik.

(155) Utvecklingsplanen för byggnadsmaterialindustrin innehåller åtgärder som är specifikt riktade mot byggnadsmaterialindustrin, vilken omfattar GFM-industrin såsom förklaras i skäl 166. Kommissionen instämmer därför inte i de kinesiska myndigheternas påstående att planen avser ekonomin i dess helhet.

(156) Även om utvecklingsplanen för byggnadsmaterialindustrin kan förefalla att vara endast ett vägledande dokument såsom nämns i skäl 152 utgör det faktiskt en tillämpning av den trettonde femårsplanen och Made in China 2025-strategin. Den har till syfte att ”främja en omvandlingen och moderniseringen av byggnadsmaterialindustrin, underlätta byggnadsmaterialindustrin övergång från att vara en stor industri till att bli en stark industri och se till att man når en hållbar utveckling under perioden för den trettonde femårsplanen” och den anger även tydliga uppgifter och projekt för att uppnå de fastställda målen under en avgränsad femårsperiod ([44]). Det är således diskutabelt om den ska anses vara vägledande, särskilt när ser till dess bredare sammanhang.

(157) GFM-industrin omfattas även av utvecklingsplanen för intelligent tillverkning (2016–2020), vilken offentliggjorts av Kinas ministerium för industri och informationsteknik (”MIIT”) och i vilken det fastställs tio centrala uppgifter som syftar till att förkorta produktutvecklingscykeln, göra produktionen effektivare, förbättra produktkvaliteten, minska driftskostnaderna och resurs- och energiförbrukningen samt påskynda utvecklingen av intelligent tillverkning. Statsrådet meddelade 2018 att Kina planerar att utöka sitt program för smart tillverkning genom att lägga till ungefär 100 pilotprojekt det året och enligt offentligt tillgänglig information togs en av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna (Taishan Fiberglass, Inc.) upp av MIIT i 2015 års förteckning över anläggningar med intelligent tillverkning ([45]).

(158) Enligt de kinesiska myndigheterna är utvecklingsplanen för intelligent tillverkning (2016–2020) irrelevant eftersom det inte är specifik för GFM-industrin utan avser tillverkningsindustrin i dess helhet. De kinesiska myndigheterna hävdade dessutom även att planen inte är dokument med obligatorisk tillämpning utan bara ett vägledande dokument.

(159) Utvecklingsplanen för intelligent tillverkning (2016–2020) har ”utarbetats på grundval av de allmänna principerna i den trettonde femårsplanen för Kinas nationella ekonomiska och sociala utveckling och Made in China 2025-strategin” ([46]). Den genomför således den strategi som fastställs i dessa dokument. Såsom redan förklarats är den trettonde femårsplanen och Made in China 2025-strategin specifikt inriktade på vissa industrier, bland annat GFM-industrin som ingår i industrin för nya material. Dessutom hänvisas det på ett flertal ställen i utvecklingsplanen för intelligent tillverkning till de tio nyckelområdena i Made in China 2025-strategin. I ”särskild kolumn 6 – omvandling till intelligent tillverkning – nyckelområden” anges det att ”när det gäller den nya generationen av informationsteknik, (…) nya material, (…) byggnadsmaterial (…), ska man främja en långtgående användning av intelligent och digital teknik på områdena forskning och utveckling och konstruktion, tillverkning, logistik och lagerhållning, drift och ledning, eftermarknadsservice och andra viktiga länkar i ett företag”. Detta innebär att utvecklingsplanen för intelligent tillverkning är specifik för de nyckelindustrier som anges i Made in China 2025-strategin och att den omfattar bl.a. sektorerna för nya material och byggnadsmaterial där GFM-industrin ingår.

([43]) Se utvecklingsplanen för byggnadsmaterialindustrin (2016–2020).
([44]) Se utvecklingsplanen för byggnadsmaterialindustrin (2016–2020).
([45]) Taishan Fiberglass Inc. webbplats.
([46]) Se utvecklingsplanen för intelligent tillverkning (2016–2020).

(160) Kommissionen noterar att formuleringarna i utvecklingsplanen för intelligent tillverkning (2016–2020) tyder på att det är ett dokument av obligatorisk karaktär. I avsnitt II (III) ”Utvecklingsmål” fastställs det att ”före 2025 ska tvåstegsstrategin ha börjat genomföras i syfte att främja utvecklingen av intelligent tillverkning: *Steg ett består i att till 2020 väsentligt ha förstärkt grunden för utvecklingen av intelligent tillverkning och stödkapaciteten för detta, i princip ha infört digital tillverkning inom nyckelområdet traditionell tillverkningsindustri och att ha gjort betydande framsteg i den intelligenta omvandlingen av nyckelindustrin i enlighet med fastställa villkor och på en fastställd grund. Steg två består i att till 2025 i princip ha infört ett stödsystem för intelligent tillverkning och att inledningsvis ha genomfört den intelligenta omvandlingen i nyckelindustrin*”. I avsnitt V ”Organisation och genomförande” står det dessutom att ”ministeriet för industri och informationsteknik och finansministeriet ska ansvarar för organisationen och genomförandet av planen och för ett starkt ledarskap, en noggrann organisation, en snabb lösning på de problem som uppstår i samband med genomförandet av planen samt för att främja genomförandet av olika uppgifter och åtgärder” och att ”behöriga avdelningar för industri och informationsteknik och finanserna i olika regioner ska snabbt utforma en genomförandeplan i samband med planen, genomföra relevanta stödstrategier och fullfölja återkopplingsarbetet i enlighet ansvarsfördelningen”. Kommissionen drog slutsatsen att utvecklingsplanen för intelligent tillverkning innehåller tydligt angivna mål som är obligatoriska för berörda företag.

(161) Mot bakgrund av ovanstående undersökningsresultat avvisas de kinesiska myndigheternas påståenden.

(162) Kinas katalog över högteknologiska produkter som ges ut av ministeriet för vetenskap och teknik, utrikeshandelsministeriet och Kinas allmänna tullförvaltning, innehåller dessutom en förteckning över 1900 högteknologiska exportprodukter i 8 kategorier som de kinesiska myndigheterna valt ut för en förmånlig exportstrategi. En av dessa kategorier är kategorin ”nya material”, vilken även omfattar GFM ([47]). Dessutom hänvisas det i Kinas katalog över högteknologiska produkter som ges ut av ministeriet för vetenskap och teknik, finansministeriet till 11 områden, vilka omfattar bland annat ”kategorin nya material”. Enligt Kinas lag om vetenskapliga och tekniska framsteg är dessutom högteknologiska företag etablerade i högteknologiska utvecklingszoner berättigade till en rad förmånliga strategier såsom i) en bolagsskatt på 15 % i stället för den normala bolagsskattesatsen på 25 %, ii) en ytterligare minskning med 10 % av bolagsskatten om exportprodukternas produktionsvärde utgör 70 % av det totala produktionsvärdet året i fråga, iii) befrielse från bolagsskatt för nyetablerade högteknologiska företag under de första två åren, räknat från den dag då produktionen startar, iv) befrielse från byggskatt för nyetablerade högtekologiska företag, v) skattebefrielse för FoU-mark som används i samband med utveckling, produktion samt drift av ny teknik, vi) överavskrivning för utrustning som används av högteknologiska företag för högteknologisk produktion och utveckling, och vii) befrielse från exporttullar för exportprodukter som produceras av högteknologiska företag, med undantag av de exportprodukter som begränsas av staten eller vissa specifika produkter osv ([48]).

(163) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att Kinas katalog över högteknologiska produkter, jämförd med Kinas lag om vetenskapliga och tekniska framsteg, inte är specifik för vissa industrier eftersom dessa dokument fastställer objektiva krav för berättigande som tillämpas automatiskt.

(164) I detta hänseende är det att märka (se skäl 162) att Kinas katalog över högteknologiska produkter innehåller åtta kategorier, varav en är ”nya material”. Kommissionen noterar vidare att Kinas katalog över högteknologiska produkter hänvisar till 11 områden, vilka omfattar bland annat ”*6. Nya material*”. Eftersom båda katalogerna endast omfattar ett begränsat antal områden kan man inte dra slutsatsen att de är tillämpliga på alla industrier. Följaktligen avvisas de kinesiska myndigheternas påståenden.

(165) De tillfälliga bestämmelserna om främjande av industriell strukturanpassning (statsrådets beslut nr 40/2005) nedan kallat *beslut nr 40*) i kapitel III hänvisar till den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning som består av tre olika typer av kategorier, nämligen främjade, begränsade och avskaffade projekt. I artikel XVII i beslutet fastställs att om *”investeringsprojektet tillhör kategorin främjade ska det undersökas och godkännas och registreras i enlighet*

([47]) Preferential policies of the National High-Tech Industrial Development Zones (förmånliga strategier i högteknologiska utvecklingszoner), s. 12–14.

([48]) Preferential policies of the National High-Tech Industrial Development Zones (förmånliga strategier i högteknologiska utvecklingszoner), s. 1.

med de relevanta nationella bestämmelserna om investeringar; alla finansinstitut ska tillhandahålla kreditstöd i enlighet med principerna för kreditgivning; utrustning som importerats för eget bruk och som ingår i beloppet för den totala investeringen, med undantag för varor som ingår i den förteckning över icke tullbefriade importerade varor i inhemska investeringsprojekt (ändrad 2000) som publiceras av finansministeriets, kan befrias från importtullar och importrelaterad moms, såvida inte det antas nya bestämmelser om icke tullbefriat innehåll i inhemska investeringsprojekt. Andra favoriseringsstrategier för främjade industriprojekt ska genomföras i enlighet med relevanta nationella bestämmelser".

(166) I den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning (2011 års version) (2013 års ändring) ([49]) förtecknas under kategori I Främjande:

"*XII. Byggnadsmaterial:*

[…]

6. *Teknisk utveckling och produktion av alkalifritt glasfiber som dras och torkas i vanna och högpresterande glasfiber och produkter med en årlig produktion av 50 000 ton*"

(167) Enligt de kinesiska myndigheterna är beslut nr 40 inte specifikt för ett visst företag eller en viss industri, såsom krävs i artikel 2.1 i WTO:s subventionsavtal, utan för vissa främjade projekt. Beslut nr 40 är dessutom inte obligatoriskt. De kinesiska myndigheterna menade att den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning som kommissionen hänvisar till är irrelevant, eftersom kommissionen hänvisar till 2011 års version av denna katalog, vilken redan upphört att gälla. Enligt de kinesiska myndigheterna nämns inte GFM i den nya versionen av katalogen.

(168) För det första påpekar kommissionen att den hänvisat till den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning (2011 års version) (2013 års ändring), vilket innebär att den inte hänvisade till 2011 års version utan till den ändrade versionen från 2013. Enligt vad kommissionen erfar godkändes den senaste ändringen av katalogen genom dekret nr 29 av den 27 augusti 2019 från Kinas nationella utvecklings- och reformkommission, vilken trädde i kraft den 1 januari 2020 ([50]). Denna nya vägledande katalog för industriell strukturanpassning (2019 års version) upphävde förvisso den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning (2011 års version) (ändring). Den antogs och trädde i kraft efter undersökningsperioden dock. Följaktligen var den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning (2011 års version) (2013 års ändring) tillämplig under undersökningsperioden. Hursomhelst, och tvärtemot vad som hävdas av de kinesiska myndigheterna, så hänvisas det till GFM i 2019 års version av den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning under rubriken "Avsnitt I Främjade industrier" på följande sätt:

"*XII. Byggnadsmaterial:*

[…]

6. *[…] Teknisk utveckling och produktion av högpresterande glasfiber och glasfiberprodukter såsom t.ex. med degrarderat eller oregelbundet tvärsnitt.*"

(169) För det andra instämmer kommissionen inte i att beslut nr 40 inte har en obligatorisk karaktär. Beslut nr 40 fastställer tillfälliga bestämmelser om främjande av industriell strukturanpassning och det hänvisar till den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning i vilken det fastställs tre typer av kategorier, nämligen kategorierna främjade, begränsade och avskaffade projekt. I artikel XVII i beslut nr 40 fastställs emellertid behandlingen av investeringsprojekt i kategorin främjade projekt på ett obligatoriskt sätt, t.ex. "alla finansinstitut ska tillhandahålla

([49]) Vägledande katalog för industriell strukturanpassning (2011 års version) (2013 års ändring) (utfärdad genom föreskrift nr 9 från den nationella utvecklings- och reformkommissionen den 27 mars 2011 och ändrad i enlighet med beslutet från den nationella utvecklings- och reformkommissionen om ändring av relevanta bestämmelser i den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning (2011 års version), utfärdad genom föreskrift nr 21 från den nationella utvecklings- och reformkommissionen den 16 februari 2013).

([50]) http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf

kreditstöd i enlighet med principerna för kreditgivning", "andra favoriseringsstrategier för främjade industriprojekt ska genomföras i enlighet med relevanta nationella bestämmelser". Det anges vidare i artikel XXI att "relevanta förmånlig strategier som genomförs i enlighet med "Kategorier av industrier, produkter och teknik som för närvarande främjas särskilt av staten (ändrad 2000)" ska anpassas så att de kan genomföras i enlighet med de främjade kategorierna i den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning. Följaktligen har beslut nr 40 en obligatorisk karaktär i detta avseende. I den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning förtecknas ett visst antal projekt inom ett visst antal industrier. Såsom förklaras i skäl 166 omfattas byggnadsmaterialindustrin och specifika projekt kopplade till GFM-industrin. Detta innebär att beslut nr 40, jämförd med den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning, föreskriver en särskild behandling för vissa projekt inom vissa främjade industrier. Även om dessa dokument hänvisar till specifika projekt så fastställer de först specifika industrier som är främjade och därefter vissa projekt inom dessa industrier som har rätt till den förmånliga behandling som föreskrivs i beslut nr 40. Följaktligen avvisar kommissionen de kinesiska myndigheternas påståenden.

(170) GFM omfattas dessutom av utvecklingsplanen för byggnadsmaterialsindustrin (2016–2020) ([51]) i vilken det bland annat anges att byggnadsmaterialsindustrin ska övergå från att vara en stor industri till att bli en stark industri. I denna plan anges det vidare att byggsektorns strukturer måste optimeras, att försörjningstryggheten för vissa viktiga material måste förbättras, att koncentrationsgraden i industrin måste ökas samt att den internationella konkurrenskraften måste förbättras. Planen innehåller även kvantitativa utvecklingsmål, statlig kontroll över produktionskapaciteten, detaljerade produktionsmål, geografisk spridning av industrier mellan olika provinser i Kina, försörjningstrygghet, utveckling av specifika industrier, statlig kontroll av och statligt inflytande över företag och stödåtgärder till industrin ([52]). Detta visar på att det finns en stark statligt närvaro och ett starkt statligt inflytande i glasfiberindustrin.

(171) Den trettonde femårsplanen för fiber- och kompositmaterialindustrin ([53]) är en plan som är inriktad särskilt på fibermaterialindustrin. Den ger en tydlig vägledning för utvecklingen av denna sektor och i avsnitt III.3 fastställs till exempel följande mål:

(172) "*Aktivt integrera och modernisera de tidigare och senare leden i förädlingskedjan i syfte att garantera en god och stabil utveckling av fiber- och kompositmaterialindustrin: Uppmuntra storskaliga vanna- och torkugnsföretag att kontinuerligt fortsätta med internationaliseringsstrategin och att genomföra globala produktionsmönster. På denna grundval: - se till att kontrollen över tillväxttakten för volymen på den inhemska glasfibertillverkningen ligger på en relativt låg nivå; - samtidigt minska exportandelen av den inhemska produktionen av glasfiber och produkter; - aktivt anpassa produktionsstrukturerna; […] - aktivt anpassa produktionsstrukturen och uppmana företag att genomföra en differentierad utveckling, vidta kraftfulla åtgärder för att utveckla högförädling av glasfiberprodukter, utvidga marknaden för fiber- och kompositmaterialprodukter i mellan- till högprissegmentet samt förbättra produktkvaliteten och öka mervärdet. Se till att den årliga tillväxttakten för intäkterna från de största företagen i fiber- och kompositmaterialindustrin är ca 5 till 6 procentenheter högre än den nationella BNP-tillväxttakten, vilket innebär att från och med 2020 kommer de totala intäkterna för företag över en viss fastställd storlek att uppgå till 500 miljarder CNY, dvs. en fördubbling i förhållande till den situation som rådde när den tolfte femårsplanen löpte ut.*" ([54])

(173) I avsnitt IV.3.4 i planen fastställs dessutom grunden för statens vägledning till företagen och hela industrin:

(174) Uppmana olika typer av företag att differentiera sig, med hänsyn tagen till företagets individuella fördelar och specifika marknadssegment. Det är i synnerhet nödvändigt att uppmana små och medelstora företag att följa en tillväxtväg som innebär att särskilda brister ska fyllas, att små företag ska komplettera stora

([51]) Utvecklingsplanen för byggnadsmaterialsindustrin 2016–2020, ministeriet för industri och informationsteknik, GXBG [2016] nr 315.

([52]) Rapporten, kapitel 12.3.1.4, s. 283–286.

([53]) Trettonde femårsplanen för fiber- och kompositmaterialindustrin, publicerad den 2 juni 2015 av branschorganisationen för den kinesiska glasfiberindustrin och branschorganisationen för den kinesiska kompositmaterialindustrin.

([54]) Ibid, avsnitt III.3.

företag och att specialisering ska övervägas som en metod för framgång. Differentiering gör att stordriftskonkurrens mellan stora företag undviks och att konkurrens mellan likartade företag undviks, vilket leder till att man undviker en marknad med lågpriskonkurrens. Samtidigt innebär en specialiserad produktion att små och medelstora företag också kan vinna stora företags respekt och uppmärksamhet, upprätta nära samarbetsformer med stora företag och effektivt stödja och främja de stora företagens utveckling.

(175) Branschorganisationerna är nära kopplade till staten, vilket främst beror på kommunistpartiets ökande inflytande över dessa branschorganisationer ([55]). Bestämmelserna i avsnitt IV.3.6 i planen visar även på förekomsten av ett statligt inflytande i fiberproduktionen, inbegripet GFM-sektorn:

"[Branschorganisationen ska]

— *bistå regeringen vid utformningen och genomförandet av strategin för industrin i syfte att garantera en sund utveckling av sektorn,*

— *säkerställa ett effektivt genomförande av glasfibersektorns tillträdes- och förvaltningssystem och samtidigt undersöka och genomföra ett tillträdes- och förvaltningssystem för kompositmaterialsektorn,*

— *fastställa och genomföra sektors- och förvaltningssystem i syfte att*

— *förhindra duplicering* på lägre nivå,

— *förbättra företagens medvetenhet om vikten av självdisciplin och sektorns utsikter,*

— *uppmuntra till att föråldrad produktionskapacitet tas ur bruk samt till omvandling och modernisering av sektorn,*

— *upprätthålla en sund och ordnad konkurrens och en ordnad utveckling av sektorn,*

— *ta hänsyn till sektorns utvecklingsbehov, sträva efter att fastställa stimulansstrategier- och åtgärder, vägleda en sund utveckling av sektorn,*

— *aktivt sträva efter återbetalning av exportskatter på högförädlade glasfiberprodukter och vägleda en sund utveckling av industrin för högförädlat glasfiber,*

— *aktivt sträva efter att import- och exportskatter för fiber- och kompositmaterial införs och efter en förbättring av dessa skattesatser i syfte att främja en ökning av exporten av kompositprodukter med ett högt mervärde.*"

(176) Kina har aktivt främjat GFM-industrin på olika förvaltningsnivåer och ett exempel på ett lokalt initiativ som omfattar ett av företagen i urvalet finns i Jiujiang Citys trettonde femårsplan för ekonomisk och social utveckling:

Avsnitt III 2.2 Effektivt genomförande av en utvecklingsplan för strategiska och framväxande industrier

— *Nya material:*

— *[…]*

— *Utvidga och stödja industrikedjan för nya material, främja framväxten av industrikluster för nya material.*

— *Förlita sig på Jiujiangs ekonomiska utvecklingszon, Jiujiang Chihu-distriktets industriområde, Yongxiu Xinghuos industriområde och basen för fibertillverkning i Lushan, och fokusera på utvecklingen av nya organiska kiselmaterial, kompositmaterial av glasfiber, nya biofibermaterial, nya metallmaterial samt nya grafenmaterial.*

— *[…]*

([55]) Se arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 20 december 2017 *On Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the purposes of Trade Defence Investigations* (SWD(2017) 483 final/2, s. 33).

— *Aktivt främja JUSHI GROUP:s, Shengxiang Electronics, Cabot Chemical Industrys och andra ledande företags innovationsdrivna utveckling, aktiva koppling till marknaden, utforskning och utveckling av nya användningsområden för nya glasfiber- och kompositmaterial för att påskynda glasfiberindustrins omvandling och modernisering* ([56]).

(177) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att den trettonde femårsplanen för fiber och kompositmaterialindustrin och Jiujiang Citys trettonde femårsplan båda bara avser allmän information om den statliga politiken och inte har någon direkt anknytning till någon av de påstådda subventionsprogrammen i fråga och att de därmed inte utgör ”*tillräcklig bevisning*” vad gäller selektivitet.

(178) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Såsom förklaras i skälen 171 och 172 är den trettonde femårsplanen för fiber- och kompositmaterialindustrin särskilt inriktad på fibermaterialindustrin och det är tydligt att den styr industrins utveckling. Även om detta dokument inte skulle ha någon direkt anknytning till de påstådda subventionsprogrammen såsom de kinesiska myndigheterna hävdar så hänvisar den ändå till särskilda åtgärder som främjar fiber- och kompositmaterialindustrin. Såsom nämns i skäl 176 är dessutom Jiujiang Citys trettonde femårsplan för ekonomisk och social utveckling särskilt inriktad på Jushi Group som är en av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. Dessa dokument visar därför att de kinesiska myndigheterna har inriktat sig särskilt på en viss industri, i vilken GFM-industrin ingår, och vissa företag i denna industri. Följaktligen avvisas de kinesiska myndigheternas påståenden.

(179) Mot bakgrund av ovanstående anses GFM-industrin således vara en nyckelindustri/strategisk industri vars utveckling aktivt eftersträvas av de kinesiska myndigheterna som ett politiskt mål.

(180) Efter det slutgiltiga utlämnandet invände de kinesiska myndigheterna mot kommissionens bedömning att GFM-industrin är en främjad industri och hävdade att kommissionens påstående att GFM-industrin är främjad i Kina inte visar att åtgärderna i fråga är selektiva i enlighet med vad som avses i artikel 2 i WTO:s subventionsavtal.

(181) Kommissionen instämde inte i de kinesiska myndigheternas påstående. Det framgick av undersökningsresultaten (se skälen 140–178) att GFM-industrin såsom varande en del av byggnadsmaterialindustrin och industrin för nya material är särskilt utvalda och främjade genom olika strategier och regleringsverktyg samt är förtecknade i olika kataloger för främjade industrier. Det faktum att dessa dokument innehåller specifika åtgärder för vissa industrier, bl.a. GFM-industrin, är tillräckligt för att visa att de är selektiva i den mening som avses i artikel 2 i subventionsavtalet.

3.2 **Delvis bristande samarbete och användning av tillgängliga uppgifter**

3.2.1 *Tillämpning av bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen för förmånliga lån och exportkreditförsäkring*

(182) För underlätta administrationen bad kommissionen de kinesiska myndigheterna att sända särskilda frågeformulär till de två statsägda banker som nämns i klagomålet, till Sinosure samt till alla andra finansinstitut som tillhandahållit lån eller exportkrediter till företagen i urvalet.

3.2.1.1 Förmånliga lån

(183) De kinesiska myndigheterna sände det särskilda frågeformuläret till bankerna. 15 bankfilialer bekräftade de utestående lån som företagen i urvalet hade hos dem under undersökningsperioden, men besvarade inte frågeformuläret som sådant. De enda som verkligen besvarade frågorna i frågeformuläret var en av de exporterande tillverkarnas internbank (CNBM Finance) och en statsägd bank (Export-Import Bank of China). CDB besvarade dessutom inte heller frågeformuläret, men stod dock till förfogade för frågor under kontrollbesöket.

(184) Enligt de kinesiska myndigheterna hade de inte befogenhet att begära uppgifter från de statsägda banker som inte besvarat frågeformuläret, eftersom dessa bankers verksamhet drivs självständigt i förhållande till de kinesiska myndigheterna.

([56]) Jiujiang Citys trettonde femårsplan för ekonomisk och social utveckling.

(185) Kommissionen instämde inte i detta. För det första är det kommissionens uppfattning att de uppgifter som begärts från statsägda enheter (företag eller offentliga/finansiella institut) är sådana uppgifter som är tillgängliga för de kinesiska myndigheterna när det gäller alla enheter där den kinesiska staten är största, eller en stor, aktieägare. Enligt Kinas lag om statsägda företagstillgångar ([57]) är det de organ för övervakning och förvaltning av statsägda tillgångar som inrättats av statsrådets kommission för övervakning och förvaltning av statsägda tillgångar och de lokala myndigheterna som åtar sig kapitaltillhandahållarens uppgifter och skyldigheter på statens vägnar när det gäller statsägda företag. Dessa organ har således rätt att erhålla avkastning på tillgångar, delta i fattandet av viktiga beslut och att tillsätta ledningen i statsägda företag. Enligt artikel 17 i den ovannämnda lagen om statsägda tillgångar ska statsägda företag dessutom godta att myndigheter och relevanta myndighetsavdelningar- och organ förvaltar och övervakar dem, godta offentlig övervakning och vara ansvariga inför tillhandahållare av kapital.

(186) Dessutom har de kinesiska myndigheterna nödvändiga befogenheter för att interagera även med finansinstitut som inte är statsägda, eftersom alla finansinstitut faller under den kinesiska banktillsynsmyndigheten jurisdiktion. Till exempel så har den kinesiska bank- och försäkringstillsynskommissionen (CBIRC) enligt artiklarna 33 och 36 i Kinas lag om tillsyn över bankindustrin ([58]) befogenhet att kräva att alla finansinstitut som är etablerade i Kina ska lämna uppgifter såsom årsredovisning, statistiska rapporter och uppgifter om företagets verksamhet och företagsstyrningen. CBIRC kan även ålägga finansinstitut att lämna ut uppgifter till allmänheten.

(187) Dessutom lämnade den enda samarbetsvilliga statsägda banken inte någon specifik information om lån till företagen i urvalet, även om de dock lämnade en del allmänna förklaringar om hur dess system för beviljande av lån och för riskhantering fungerar. Banken hävdade att den var bunden av rättsliga och administrativa krav samt avtalsklausuler vad gäller konfidentiell behandling av uppgifter rörande de exporterande tillverkarna i urvalet.

(188) Kommissionen bad därför de grupper av exporterande tillverkare som ingick i urvalet att de skulle bevilja tillgång till företagsspecifik information hos alla banker, både statsägda och privata, som gett dem lån. Även om företagen i urvalet gick med på att ge tillgång till sådana bankuppgifter som rör dem själva så vägrade den samarbetsvilliga banken att lämna ut den begärda detaljerade informationen.

(189) Vad gäller information om företagsstruktur och ägarförhållanden så lämnade till sist endast de samarbetsvilliga statsägda bankerna ut denna information till kommissionen, under det att ingen av de andra finansinstitut som gett lån till företagen i urvalet inkom med denna information. Dessutom lämnade inget av finansinstituten någon specifik information rörande riskbedömningen av de lån som beviljats grupperna av exporterande tillverkare i urvalet.

(190) Eftersom kommissionen varken erhållit någon information rörande flertalet av de statsägda banker som tillhandahållit lån till företagen i urvalet eller någon företagsspecifik information om de lån som tillhandahållits av de samarbetsvilliga bankerna ansåg den att den inte hade fått tillgång till avgörande information avseende denna aspekt av undersökningen.

(191) Kommissionen underrättade därför de kinesiska myndigheterna om att den skulle kunna komma att använda sig av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i grundförordningen vid sin prövning av förekomsten och omfattningen av den påstådda subventioneringen i form av förmånliga lån.

(192) I sitt svar på kommissionens skrivelse invände de kinesiska myndigheterna mot tillämpningen av artikel 28.1 i grundförordningen. De hävdade att allmänt sett så är de begärda specifika informationen till att börja med inte ens nödvändig, eftersom förfarandet grundar sig på ett klagomål som inte i tillräcklig utsträckning uppfyllde de krav vad gäller bevisning som anges i subventionsavtalet och grundförordningen. Kommissionen ansåg att frågan om huruvida kraven vad gäller bevisning är uppfyllda redan behandlats i avsnitt 1.1.1 och höll därför fast vid sin slutsats att det fanns tillräcklig bevisning i klagomålet som tyder på att de kinesiska myndigheternas påstådda subventionering förekommer.

([57]) Folkrepublikens Kinas lag om statsägda företagstillgångar (dekret nr 5 från Folkrepubliken Kinas president av den 28 oktober 2008, artiklarna 11 och 12.

([58]) Folkrepublikens Kinas lag om reglering av och tillsyn över bankindustrin, föreskrift nr 58 från Folkrepubliken Kinas president av den 31 oktober 2006.

(193) De kinesiska myndigheterna invände mer specifikt mot tillämpningen av artikel 28.1 i grundförordningen med avseende på förmånliga lån. De kinesiska myndigheterna framhöll på nytt att de inte har några befogenheter när det gäller bankerna. De kinesiska myndigheterna ansåg även att de hade samarbetat så gott de kunnat, att kommissionen pålagt dem en orimlig extra börda och att den saknade informationen inte var ”nödvändig” i den mening som avses i artikel 28 i grundförordningen eftersom den redan fanns i svaren på frågeformulären. De kinesiska myndigheterna framförde dessa påståenden på nytt efter det slutgiltiga utlämnandet.

(194) Kommissionen stod fast vid sin ståndpunkt att de kinesiska myndigheterna har befogenhet att begära information från bankerna av de skäl som anges i skälen 185 och 186. Den konstaterade att de kinesiska myndigheterna sänt de relevanta frågeformulären till bankerna och att den erhållit ett användbart svar från en statsägd bank. Kommissionen använde den information som den erhållit på detta sätt och kompletterade därefter denna med tillgängliga uppgifter endast för de delar som saknades.

(195) Den information som saknades rörde främst två aspekter. För det första handlade det om den information om ägarförhållanden och styrningsstruktur i de icke-samarbetsvilliga bankerna som kommissionen måste ha för att fastställa om dessa banker är offentliga organ eller ej. För det andra handlar det om sådan företagsspecifik information från den samarbetsvilliga banken, till exempel om bankens interna processer för beviljande av lån och bankens kreditprövning när det gäller de lån som beviljats företagen i urvalet, som är nödvändig i den mening som avses i artikel 28 i grundförordningen för att det ska gå att fastställa huruvida de berörda lånen tillhandahållits till en förmånlig räntesats till företagen i urvalet. Detta slags interna dokument kan dessutom endast tillhandahållas av bankerna och kan därför inte tillhandahållas i frågeformulärssvaren från företagen i urvalet.

(196) De kinesiska myndigheterna hävdade även att de inte kunde lämna den företagsspecifika informationen på grund av administrativa orsaker. Även om kommissionen hade ett generellt skriftligt samtycke från företagen i urvalet som innebär att de avstår från sin rätt till konfidentiell behandling vidhöll de kinesiska myndigheterna att de relevanta bankerna och finansinstituten var tvungna att be sina parter om ett uttryckligt tillstånd för varje enskild lånetransaktion och att dessa tillstånd måste kontrolleras av de relevanta finansinstituten.

(197) Kommissionen noterade emellertid att man begärde ett separat samtycke från varje företag för lånetransaktionerna i varje specifik bank. Kommissionen ansåg att detta specifika samtycke är att anse som tillräckligt i sig för att bevilja tillträde till dokumentationen rörande företagen i urvalet. Dessutom lämnade några av bankerna en översikt över sina utestående lån till företagen i fråga, vilket visar att de inte fanns några begränsningar för dem när det gäller att lämna ut uppgifter om specifika transaktioner. Ingen av dessa banker lämnade dock någon information om sina egen interna bedömning av den transaktion som lämnats ut.

(198) Kommissionen ansåg inte heller att den hade infört en orimlig börda för de kinesiska myndigheterna. Kommissionen hade sedan starten begränsat sin undersökning till de finansinstitut som tillhandahållit lån till företagen i urvalet. Kommissionen har inte heller betungat de kinesiska myndigheterna med att identifiera dessa finansinstitut, eftersom förteckningen med namn och adress till bankerna samt begäran att vidarebefordra frågeformulären tillhandahölls de kinesiska myndigheterna precis i början av undersökningen i juni 2019. Detta gav de kinesiska myndigheterna gott om tid att efterkomma kommissionens begäran. Kommissionen anser således att den har gjort sitt yttersta för att göra det så lätt som möjligt för de kinesiska myndigheterna att utföra vad som begärts av dem.

(199) Kommissionen står således fast vid att den var tvungen att delvis använda sig av tillgängliga uppgifter vid sin prövning av förekomsten och omfattningen av den påstådda subventioneringen i form av förmånliga lån.

3.2.1.2 Exportkreditförsäkring

(200) Sinosure besvarade delvis det särskilda frågeformulär rörande exportkreditförsäkring som tillhandahölls företagen i urvalet. Framför allt lämnade Sinosure inte någon specifik information om vilken exportkreditförsäkring som beviljats GFM-industrin, storleken på de premier företaget tar ut eller några detaljerade uppgifter om lönsamheten för dess exportkreditförsäkringsverksamhet.

(201) Sinosure tillhandahöll inte heller de styrkande handlingar som begärts om företagets bolagsstyrning, såsom dess bolagsordning, med hänvisning till att det rör sig om konfidentiell information.

(202) Eftersom denna information saknades ansåg kommissionen att den inte hade fått tillgång till avgörande information avseende denna aspekt av undersökningen.

(203) Det är kommissionens uppfattning att de uppgifter som begärts från statsägda enheter (företag eller offentliga/finansinstitut) är sådana uppgifter som är tillgängliga för de kinesiska myndigheterna när det gäller alla enheter där den kinesiska staten är största, eller en stor, aktieägare. Detta är fallet även för Sinosure som är en helt statsägd enhet. Följaktligen underrättade kommissionen de kinesiska myndigheterna om att den skulle kunna komma att använda sig av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i grundförordningen vid sin prövning av förekomsten och omfattningen av den påstådda subventioneringen i form av exportkreditförsäkring.

(204) I sitt svar på kommissionens skrivelse invände de kinesiska myndigheterna mot tillämpningen av artikel 28.1 i grundförordningen med avseende på exportkreditförsäkring med hänvisning till det faktum att Sinosure hade besvarat frågeformuläret och svarat på kommissionens frågor vid kontrollen på plats.

(205) Det är riktigt att Sinosure besvarade frågeformuläret och att företrädare för Sinosure var närvarande vid kontrollen hos de kinesiska myndigheterna. Men, såsom nämns i skälen 200 och 201 var den information som lämnades ofullständig. Till exempel lämnade Sinosure uppgift om sin lönsamhet totalt sett, men inte siffrorna för lönsamheten i just den del av dess verksamhet som avser kortsiktig exportkreditförsäkring. På grundval av denna information var det inte möjligt för kommissionen att dra några slutsatser om avgörande delar av undersökningen av exportkreditförsäkring, dvs. huruvida Sinosure är ett offentligt organ och huruvida de premier som tas ut av företagen i urvalet är marknadsmässiga.

(206) Kommissionen drar således slutsatsen att den delvis måste använda sig av tillgängliga uppgifter för sina slutsatser beträffande exportkreditförsäkring.

3.2.2 *Tillämpning av bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen för China National Building Materials Group*

(207) Enligt det subventioneringsfrågeformulär som sänts till de exporterande tillverkarna måste holdingbolag besvara avsnitten A och E i frågeformuläret. China National Building Materials Co. Ltd (”CNBM”), som är den verkliga huvudmannen för de exporterande tillverkarna Jushi, Hengshi och Taishan, lämnade dock inte något sådant svar.

(208) CNBM ansåg att det inte var verksamt inom glasfibermaterialindustrin och att det inte hade några direkta transaktioner med de exporterande tillverkarna. Kommissionen konstaterade dock att det förekommit betydande kapitalökningar som finansierats av CNBM när det gäller en av de exporterande tillverkarna. Kommissionen fann även bevisning för att bidrag till vissa enheter i gruppen passerat genom CNBM:s bankkonton och att en del bidrag fördelats mellan olika enheter i gruppen via kapitalreservkontona.

(209) Kommissionen anser att det faktum att det inte finns något frågeformulärssvar från moderbolaget CNBM gör att det är omöjligt att fastställa den verkliga omfattningen på subventioneringen till CNBM Group. Under dessa omständigheter ansåg kommissionen att den inte hade fått tillgång till avgörande information avseende denna aspekt av undersökningen.

(210) Följaktligen underrättade kommissionen CNBM Group om att den skulle kunna komma att använda sig av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i grundförordningen vid sin prövning av förekomsten och omfattningen av den påstådda subventioneringen till CNBM, som är CNBM Group:s moderbolag.

(211) I sitt svar på kommissionens skrivelse invände Jushi mot tillämpningen av artikel 28.1 i grundförordningen när det gäller CNBM. Jushi upprepade att CNBM har rollen av tillhandahållare av kapital och inte utövar någon faktisk kontroll över China Jushi, vilket innebär att det inte var verksamt inom glasfibermaterialindustrin och inte hade några direkta transaktioner med de exporterande tillverkarna. CNBM är visserligen den största aktieägaren i China Jushi, men den äger ändå bara 26,97 % av aktierna.

(212) Vad gäller kapitalökningarna uppgav Jushi att CNBM:s aktieinnehav i China Jushi har minskat från 60,25 % 1998 till 26,97 % i slutet av undersökningsperioden. Under de senaste tre åren har China Jushis aktiekapital ökats endast genom ökningar av företagets egna kapitalreserver, vilket betyder att CNBM:s aktieinnehav låg kvar på 26,97 %.

(213) För det första ansåg kommissionen det under alla omständigheter är så att holdingbolagen ska besvara frågeformuläret för att det ska kunna fastställas om det finns subventioner som tillhandahållits på moderbolagsnivå som kan beröra den exporterande tillverkaren. Om det inte finns ett frågeformulärssvar är det omöjligt att fastställa den verkliga omfattningen på subventioneringen vad gäller de exporterande tillverkarna.

(214) För det andra hänvisade kommissionen när det gäller påståendena rörande CNBM:s faktiska kontroll över Jushi till sitt resonemang i skälen 93–96 rörande förhållandet mellan Jushi och Taishan. På grundval av detta avvisades påståendena.

(215) För det tredje är det så vad gäller kapitalökningarna att även om det är korrekt att CNBM minskat sitt aktieinnehav i relativa termer över tiden, så har det ändå ökat sitt innehav i absoluta termer under perioden 2010–2018.

(216) Dessutom avser de förhållanden som tas upp i skäl 208 inte bara Jushi och Hengshi, utan även Taishan. Detta innebär att även om kommissionen skulle godta Jushis kommentarer, så skulle detta ändå inte få någon inverkan på kommissionens undersökningsresultat för CNBM Group som sådan.

(217) Kommissionen drar således slutsatsen att den delvis måste använda sig av tillgängliga uppgifter för sina slutsatser beträffande CNBM som är moderbolaget i CNBM Group.

3.2.3 *Tillämpning av bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen för en exporterande tillverkare med avseende på förmånlig finansiering*

(218) Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd inkom inte med fullständig information i tid om medel som mottagits via andra egetkapitalinstrument från vissa av företagets aktieägare.

(219) Trots upprepade påminnelser från kommissionen, både under och efter kontrollbesöket, lämnade företaget inte den begärda informationen. Kommissionen underrättade därför företaget i fråga om att den skulle kunna komma att grunda sina slutsatser delvis på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i grundförordningen (dvs. när det gäller information rörande andra egetkapitalinstrument). I sitt svar till kommissionen uppgav företaget att det inte hade haft möjlighet att efterkomma kommissionens begäran om information inom den fastställda tidsfristen på grund av den officiella nedstängningen i Kina under den sista veckan i januari och den första veckan i februari.

(220) Eftersom den inte hade tillgång till någon ytterligare bevisning rörande de medel som mottagits via andra egetkapitalinstrument (se skäl 218) i detta skede har kommissionen även fortsättningsvis delvis grundat sina slutsatser på tillgängliga uppgifter när det gäller de medel som mottagits via andra egetkapitalinstrument från vissa av företagets aktieägare (se avsnitt 3.4.3.4).

3.3 **Subventioner och subventionsprogram som faller inom ramen för denna undersökning**

(221) På grundval av informationen i klagomålet, tillkännagivandet om inledande och svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes den påstådda subventioneringen i form av följande subventioner från de kinesiska myndigheterna:

i) Förmånlig finansiering (t.ex. policystyrda förmånliga lån, kreditlinor, bankaccepter och exportfinansiering).

ii) Förmånlig exportkreditförsäkring.

iii) Statligt tillhandahållande av varor och tjänster mot för låg ersättning.

— Statligt tillhandahållande av markanvändningsrättigheter mot för låg ersättning.

— Statligt tillhandahållande av råmaterial mot för låg ersättning.

iv) Uteblivna intäkter på grund av energiförsörjning till reducerade priser och program för skattebefrielse och skattereduktioner.

— Elförsörjning till reducerade priser.

— Reduktion av bolagsskatten för företag för företag inom ny teknik och högteknologiska företag.

— Bolagsskatteavdrag för forskning och utveckling.

— Skattebefrielse på utdelning mellan berättigade inhemska företag.

— Befrielse från eller efterskänkande av fastighets- och markanvändningsskatter.

— Snabbare avskrivning av utrustning som används av högteknologiska företag.

v) Bidragsprogram.

— Bidrag som avser teknisk uppgradering eller omvandling såsom t.ex. främjande av FoU-arbete inom stödplaner för vetenskap och teknik, främjande av anpassning, återhämtning och teknisk upprustning av nyckelindustrier, omvandling och modernisering av industrin med hjälp av ”Made in China 2025”-medel, och bidrag till intelligent tillverkning.

— Miljöskyddsbidrag såsom t.ex. specialfonden för en reform vad gäller energibesparande teknik, fonden för ren produktionsteknik, stimulansordningar för miljöskydd och resursbevarande.

— Bidrag till företagsutveckling.

— Program för kända varumärken.

— Ad hoc-subventioner från myndigheter på kommunal- och provinsnivå.

3.4 **Förmånlig finansiering**

3.4.1 *Finansinstitut som tillhandahåller förmånlig finansiering*

(222) Enligt de uppgifter som lämnats av de två grupperna av exporterande tillverkare som ingick i urvalet hade dessa erhållit finansiering från 36 finansinstitut belägna inom Kina. Av dessa 36 finansinstitut var 29 statsägda banker ([59]). Återstoden av finansinstituten var antingen privatägda (fyra finansinstitut) eller så kunde kommissionen inte fastställa huruvida de var stats- eller privatägda (tre finansinstitut). Endast en statsägd bank besvarade dock det särskilda frågeformuläret, trots att begäran till de kinesiska myndigheterna omfattade alla finansinstitut som gett lån till företagen i urvalet.

(223) EXIM tillhandahåller exportrelaterade lån till förmånlig ränta till kinesiska företag som tillverkar högteknologiska och nya tekniska produkter med inhemska immateriell rättigheter, självägda varumärken, produkter med ett högt mervärde och programvaruprodukter som är registrerade hos myndigheterna för industri och handel ([60]). Enligt den information som finns tillgänglig för kommissionen är kinesiska GFM-tillverkare berättigade till exportinriktade lån i egenskap av tillverkare av högteknologiska och nya tekniska produkter och/eller självägda varumärken, eftersom flera tillverkare är erkända som ”nationella högteknologiska företag” eller har erhållit status som känt varumärke, toppvarumärke etc.

(224) EXIM hjälper dessutom exportörer genom att tillhandahålla köparkrediter för export. Köparkrediter för export ges till utländska företag för att finansiera deras import av kinesisk teknik och av kinesiska produkter och tjänster ([61]).

3.4.1.1 Statsägda banker som agerar som offentliga organ

(225) Kommissionen undersökte huruvida de statsägda bankerna agerar som offentliga organ i den mening som avses i artiklarna 3 och 2 b i grundförordningen. För att fastställa om en statsägd enhet är ett offentligt organ använder man sig av följande kriterier ([62]): *Det viktiga är att en enhet har fått befogenhet att utöva myndighetsuppgifter och inte hur den har fått denna befogenhet. Det finns många olika sätt för myndigheterna i snäv bemärkelse att ge en enhet befogenheter. Följaktligen kan olika typer av bevisning vara relevant för att visa att en viss enhet fått en sådan befogenhet. Bevisning för att en enhet faktiskt utövar myndighetsuppgifter kan användas som bevisning för att den har eller har fått myndighetsbefogenheter,*

([59]) Se avsnitt 3.4.1.2 för de samarbetsvilliga statsägda bankerna och avsnitt 3.4.1.4 för namn på och uppgifter om de icke-samarbetsvilliga statsägda bankerna.
([60]) Chinese Export-Import Bank, årsrapport 2017, s. 5.
([61]) Chinese Export-Import Bank, s. 33.
([62]) WT/DS379/AB/R (US – Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), överprövningsorganets rapport av den 11 mars 2011, DS 379, punkt 318. Se även WT/DS436/AB/R (US – Carbon Steel (India)), överprövningsorganets rapport av den 8 december 2014, punkterna 4.9–4.10, 4.17–4.20 och WT/DS437/AB/R (United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China), överprövningsorganets rapport av den 18 december 2014, punkt 4.92.

särskilt om bevisningen tyder på ett kontinuerligt och systematiskt utövande. Av detta följer enligt vår mening att bevisning för att en myndighet utövar en meningsfull kontroll över en enhet och dess handlande under vissa omständigheter kan tjäna som bevisning för att enheten i fråga har myndighetsbefogenheter och utövar dessa befogenheter genom att utföra myndighetsuppgifter. Vi understryker dock att det, förutom i de fall där det finns en uttrycklig delegering av befogenheter i ett rättsligt instrument, är föga sannolikt att förekomsten av rent formella band mellan en enhet och myndigheter i snäv bemärkelse räcker för att det ska kunna fastställas att enheten har myndighetsbefogenheter. Till exempel räcker det inte med att staten är majoritetsaktieägare i en enhet för att det ska anses påvisat att staten utövar meningsfull kontroll över enhetens handlande, och än mindre att staten har gett den myndighetsbefogenheter. I vissa fall, där det finns många formella indikationer på statlig kontroll och där det även finns bevisning för att denna kontroll har utövats på ett meningsfullt sätt, kan det dock vara möjligt att dra slutsatsen att enheten i fråga utövar myndighetsbefogenheter.

(226) Kommissionen inhämtade information om statligt ägande och om formella indikationer på statlig kontroll i de statsägda bankerna. Den undersökte även om det hade utövats meningsfull kontroll. För detta ändamål var kommissionen tvungen att delvis använda sig av tillgängliga uppgifter, eftersom de kinesiska myndigheterna och de statsägda bankerna vägrat att lämna bevisning om beslutsprocessen för beviljandet av förmånliga lån.

(227) Kommissionen genomförde denna analys genom att först undersöka information från de statsägda banker som fyllt i det särskilda frågeformuläret och gav möjlighet till kontroll.

3.4.1.2 Samarbetsvilliga statsägda banker

(228) Endast en statsägd bank, dvs. EXIM, besvarade frågeformuläret, vilket sedan kontrollerades på plats.

a) Kinesiska statens ägande och formella indikationer på statlig kontroll

(229) På grundval av den information den erhållit via frågeformulärssvaren och kontrollbesöken på plats fastställde kommissionen att den kinesiska staten, direkt och indirekt, ägde mer än 50 % av aktierna i detta finansinstitut.

(230) Vad gäller de formella indikationerna på statlig kontroll över den samarbetsvilliga statsägda banken betecknade kommissionen den som ett ”viktigt statsägt finansinstitut”. I tillkännagivandet ”Interimsbestämmelser för tillsynsstyrelser i viktiga statsägda finansinstitut” fastställs det att: *”Med de statsägda finansinstitut som nämns i dessa bestämmelser avses statsägda policybanker, affärsbanker, kapitalförvaltningsföretag, värdepappersföretag, försäkringsföretag osv. (nedan kallade statsägda finansinstitut) för vilka statsrådet utser tillsynsstyrelse”.*

(231) Tillsynsstyrelsen för ett statsägt finansinstitut tillsätts i enlighet med ”Interimsbestämmelser för tillsynsstyrelser i viktiga statsägda finansinstitut” (statsrådets dekret nr 282). Kommissionen fastställde på grundval av artiklarna 3 och 5 i dessa interimsbestämmelser att medlemmarna i tillsynsstyrelserna utses av och är ansvariga inför statsrådet, vilket visar på att staten utövar en institutionell kontroll över de samarbetsvilliga statsägda bankernas affärsverksamhet. Förutom dessa allmänt tillämpliga indikationer konstaterade kommissionen dessutom följande vad gäller EXIM.

(232) EXIM har grundats och fungerar i enlighet med tillkännagivandet om inrättandet av EXIM (Notice of Establishing Export-Import Bank of China) och sin bolagsordning. Enligt bolagsordningen utses EXIM:s ledning direkt av staten. Tillsynsstyrelsen tillsätts av statsrådet i enlighet med ”Interimsbestämmelser för tillsynsstyrelser i viktiga statsägda finansinstitut” och andra lagar och författningar samt är ansvariga inför statsrådet.

(233) I bolagsordningen anges även att partikommittén i EXIM har en ledande och politisk roll när det gäller att säkerställa att EXIM genomför partiets och statens politik och viktigare iverksättningar. Partiets ledning är integrerad i alla aspekter av verksamhetsledningen.

(234) I bolagsordningen anges det vidare att EXIM har till uppgift att stödja utvecklingen av utrikeshandeln och ekonomiskt samarbete, gränsöverskridande investeringar, initiativet ”One Belt, One Road”, samarbete vad gäller internationell kapacitet och tillverkning av utrustning. Dess verksamhet omfattar kortfristiga, medelfristiga och långfristiga lån som godkänts och som ligger i linje med utrikeshandelspolitiken och ”going-out”-strategin, t.ex. exportkrediter, importkrediter, utomlands upptagna lån till anläggningsarbeten, lån till utländska investeringar, kinesiska statens utvecklingsbiståndslån och köparkrediter för export.

(235) Kommissionen konstaterade även att statsägda finansinstitut ändrat i sina bolagsordningar 2017 i syfte att öka det kinesiska kommunistpartiets roll på den högsta beslutsfattande nivån i bankerna.

(236) I de ändrade bolagsordningarna fastställs följande:

— Styrelseordföranden ska vara samma person som sekreteraren i partikommittén.

— Kommunistpartiets roll är att säkerställa och övervaka bankens genomförande av kommunistpartiets och statens strategier och riktlinjer. Det ska även spela en ledande roll och ha en vakande roll i utnämningen av personal (inbegripet den högre ledningen).

— Styrelsen ska inhämta partikommitténs synpunkter i alla viktiga beslut som ska fattas.

(237) Det framgår av bevisningen att staten utövar meningsfull kontroll över detta finansinstituts handlande.

(238) Kommissionen inhämtade även information om huruvida de kinesiska myndigheterna utövade en meningsfull kontroll över den samarbetsvilliga statsägda banken vad gäller bankens utlåningspolitik och riskbedömning i samband med utlåning till GFM-industrin. Följande föreskrifter har beaktats för detta ändamål:

— Artikel 34 i Kinas lag om affärsbanker (”banklagen”).

— Artikel 15 i de allmänna lånereglerna (som genomförs av Kinas folkbank).

— Beslut nr 40.

— CBIRC:s genomförandebestämmelser för administrativa licensärenden för Kinafinansierade affärsbanker (CBIRC:s föreskrift [2017] nr 1).

— CBIRC:s genomförandebestämmelser för administrativa licensärenden med avseende på utlandsfinansierade banker (CBIRC:s föreskrift [2015] nr 4).

— Administrativa bestämmelser för direktörers och högre tjänstemäns kvalifikationer i finansinstitut inom banksektorn (CBIRC [2013] nr 3).

(239) Vid sin genomgång av dessa föreskrifter fann kommissionen att den allmänna rättsliga miljö som Kinas finansinstitut fungerar i styr dem att anpassa sig till den kinesiska statens industripolitiska mål när de fattar sina finansieringsbeslut, vilket beror på de skäl som anges nedan.

(240) Vad gäller EXIM så fastställs dess offentliga uppdrag i tillkännagivandet om inrättandet av EXIM och i EXIM:s bolagsordning.

(241) Rent allmänt gäller såsom anges i artikel 34 i banklagen, som är tillämplig på alla finansinstitut med verksamhet i Kina, att ”affärsbankerna ska bedriva sin utlåningsverksamhet i överensstämmelse med vad den nationella ekonomiska och sociala utvecklingen kräver och med vägledning av den statliga industripolitiken”. Även om det i artikel 4 i banklagen föreskrivs att ”affärsbankerna ska enligt lag bedriva sin affärsverksamhet utan inflytande från någon enhet eller enskild person och ska själva bära det civilrättsliga ansvaret med all sin egendom som juridisk person”, visade undersökningen att artikel 4 i banklagen tillämpas med förbehåll för artikel 34 i banklagen, dvs. när det finns en statlig politik ska bankerna tillämpa denna och följa statens instruktioner.

(242) Dessutom föreskrivs det i artikel 15 i de allmänna lånereglerna att ”i enlighet med den statliga politiken kan berörda avdelningar subventionera räntorna på lån för att främja tillväxten inom vissa branscher och den ekonomiska utvecklingen inom vissa områden”.

(243) På samma sätt fastställs det i beslut nr 40 att alla finansinstitut ska ge kreditstöd särskilt till ”främjade” projekt. Såsom redan förklarats i avsnitt 3.1, och särskilt i skäl 166, så tillhör projekt i GFM-industrin kategorin ”främjade” projekt. Beslut nr 40 bekräftar således den slutsats som redan dragits beträffande banklagen, dvs. att bankerna utövar myndighetsbefogenheter i form av förmånlig kreditgivning. Kommissionen fann även att CBIRC har långtgående godkännandebefogenheter när det gäller alla aspekter av förvaltningen av samtliga finansinstitut som är etablerade i Kina (inbegripet privatägda och utländskt ägda finansinstitut), såsom ([63]):

— Godkännande av utnämningarna av alla finansinstitutens chefer, både på huvudkontoret och på lokalkontorsnivå. Det krävs godkännande av CBIRC för rekrytering till alla chefsnivåer, från de högsta posterna ned till kontorschefer, och även chefer som tillsätts vid utlandskontor samt chefer med ansvar för stödfunktioner (t.ex. it-chefer) omfattas.

— En mycket lång förteckning över administrativa godkännanden, bland annat godkännanden för att etablera lokalkontor, för att starta nya affärsområden eller försäljning av nya produkter, för att göra ändringar i bankens bolagsordning, för att sälja mer än 5 % av sina aktier, för kapitaltillskott, för byte av säte, för organisatoriska ändringar osv.

(244) Banklagen är rättsligt bindande. Att femårsplanerna och beslut nr 40 är obligatoriska till sin natur fastslås i avsnitt 3.1. Den obligatoriska naturen av CBIRC:s föreskrifter härrör från dess befogenheter som banktillsynsmyndighet. Att de övriga dokumenten är obligatoriska till sin natur framgår av deras tillsyns- och utvärderingsklausuler.

(245) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att ingen av de föreskrifter som kommissionen grundade sig på var tillräckliga för att kunna påvisa att de kinesiska myndigheterna faktisk utövat en meningsgull kontroll över EXIM. De kinesiska myndigheterna menade mer specifikt att artikel 34 i Kinas lag om affärsbanker endast är en allmän förklaring utan några praktiska implikationer. De kinesiska myndigheterna tillade att artikel 34 inte ska läsas fristående utan tillsammans med artiklarna 4, 5 och 41 i banklagen som de menar avser bankens självständighet och avsaknaden av inflytande från någon enhet, enskild person eller från staten. De kinesiska myndigheterna begärde även att det skulle bortses från artikel 15 i de allmänna lånereglerna, eftersom den inte är obligatorisk. De kinesiska myndigheterna menade även att statsrådets beslut nr 40 inte är bindande, med hänvisning till artikel 17 i det beslutet i vilket det anges att alla finansinstitut ska grunda sina utlåningsbeslut på marknadsmässiga principer.

(246) Kommissionen erinrade för det första om att den, såsom redan nämnts i skälet ovan, anser att banklagen och beslut nr 40 är obligatoriska. Dessutom ger undersökningsresultaten i denna undersökning (samt kommissionens undersökningsresultat i tidigare undersökningar rörande samma subventionsprogram ([64])) inte stöd för påståendet att bankerna inte tar hänsyn till statlig politik och statliga planer. Undersökningen tydde i stället på att artikel 15 i de allmänna lånereglerna verkligen tillämpas i praktiken och att artiklarna 4, 5 och 41 i banklagen tillämpas med förbehåll för artikel 34 i banklagen, dvs. när det finns en statlig politik ska bankerna tillämpa denna och följa statens instruktioner. Undersökningsresultaten i denna undersökning ger inte stöd för påståendet att bankerna inte tar hänsyn till statlig politik och statliga planer vid sina utlåningsbeslut. Till exempel fann kommissionen att de exporterande tillverkarna gynnades av liknande låga räntor tack vare förmånliga lån.

([63]) Enligt CBIRC:s genomförandebestämmelser för administrativa licensärenden för Kinafinansierade affärsbanker (CBIRC:s föreskrift [2017] nr 1), CBIRC:s genomförandebestämmelser för administrativa licensärenden med avseende på utlandsfinansierade banker (CBIRC:s föreskrift [2015] nr 4) och administrativa bestämmelser för direktörers och högre tjänstemäns kvalifikationer i finansinstitut inom banksektorn (CBIRC [2013] nr 3).

([64]) Se till exempel ärendet om varmvalsade platta stålprodukter, ärendet om däck och ärendet om elcyklar som citeras i fotnot 7 samt i avsnitt 3.4.1.1.b, avsnitt 3.4.1.1.b och avsnitt 3.5.1.1.

(247) Kommissionen noterade även att statsrådets beslut nr 40 fastställer att alla finansinstitut ska ge kreditstöd endast till främjade projekt samt utfäster att det kommer att genomföras ”andra förmånliga strategier för de främjade projekten”. På grundval av detta framgår det att bankerna ska lämna kreditstöd till GFM-industrin. Även om det anges i artikel 17 i beslutet att bankerna ska respektera kreditgivningsprinciperna så kunde kommissionen inte konstatera i denna undersökning att så var fallet i praktiken. Beslut nr 40 bekräftar således den slutsats som redan dragits beträffande banklagen, dvs. att bankerna utövar myndighetsbefogenheter i form av förmånlig kreditgivning.

(248) Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att de kinesiska myndigheterna har skapat ett normativt regelverk som måste följas av de chefer och tillsynsstyrelsemedlemmar som utsetts av de kinesiska myndigheterna och är ansvariga inför dem. Följaktligen använde sig de kinesiska myndigheterna av ett normativt regelverk för att utöva en meningsgull kontroll över de samarbetsvilliga statsägda bankernas handlande när dessa tillhandahöll lån till GFM-industrin.

(249) Kommissionen inhämtade även konkret bevisning för utövande av en meningsfull kontroll på grundval av konkreta lån. Vid kontrollbesöket vidmakthöll den samarbetsvilliga banken att den i praktiken hade tillämpat sofistikerade strategier och modeller för kreditriskbedömning när de beviljat lånen i fråga. Såsom redan nämnts i skälen 187–190 lämnades emellertid inga konkreta exempel rörande företagen i urvalet. Den samarbetsvilliga statsägda banken vägrade av rättsliga och avtalsmässiga skäl att lämna information om företagen i urvalet, bland annat information om sina specifika kreditriskbedömningar, trots att kommissionen hade gett dem ett skriftligt samtycke från företagen i urvalet där de avsade sig rätten till konfidentialitet.

(250) Eftersom det inte fanns någon konkret bevisning vad gäller kreditprövning undersökte kommissionen i stället den allmänna rättsliga miljön (se skälen 238–245) i kombination med de samarbetsvilliga statsägda bankens handlande i samband med de lån som getts till företagen i urvalet. Detta handlande överensstämde inte med den officiella hållningen vid kontrollbesöket, eftersom banken inte agerat på grundval av en grundlig marknadbaserad riskbedömning.

(251) Det framgick av kontrollbesöken att lånen till de två grupperna av exporterande tillverkarna i urvalet, med undantag endast för vissa lån i utländsk valuta, hade tillhandahållits till en ränta som var lägre än eller ungefär densamma som de referensräntor som fastställts av Kinas folkbank, oavsett vilken finansiell profil och kreditriskprofil företagen har. Lånen hade således tillhandahållits till en ränta som var lägre än de marknadsmässiga räntor som gäller för företag med samma riskprofil som de exporterande tillverkarna i urvalet. Företagen i urvalet hade dessutom erhållit revolverande lån, vilket gör det möjligt för dem att ersätta det kapital som återbetalats på lån vid förfallodatum med nytt kapital från nya lån.

(252) Kommissionen fann även att lån som skulle ha rapporterats av bankerna som ”ej normala” lån inte alltid hade registrerats som sådana i det nationella centrala kreditregistret av den samarbetsvilliga statsägda banken. Skyldigheten att rapportera ”ej normala” lån föreligger i synnerhet när lån omstrukturetrats, när gäldenären inställt sina betalningar och när det beviljats revolverande lån. Det konstaterades att sådana händelser inträffat för de två exporterande tillverkarna i urvalet. Enligt CBIRC:s riktlinjer för riskbaserad låneklassificering borde alla dessa fall ha registrerats i det centrala kreditregistret. Att finansinstituten inte rapporterat dessa fall gör att bilden av företagets kreditsituation i det centrala kreditregistret blir skev, eftersom registret inte visar företagets verkliga kreditvärdighet. Detta innebär att även om finansinstitutet skulle tillämpa en marknadsbaserad riskbedömning så skulle denna ändå grunda sig på oriktiga uppgifter.

(253) Kommissionen drar slutsatsen att de kinesiska myndigheterna utövade en meningsfull kontroll över den samarbetsvilliga statsägda banken vad gäller bankens utlåningspolitik och riskbedömning i samband med utlåning till GFM-industrin.

3.4.1.3 Slutsats om de samarbetsvilliga finansinstituten

(254) Kommissionen fastställde att det samarbetsvilliga statsägda finansinstitutet tillämpade den rättsliga ram som anges ovan i utövandet av myndighetsuppgifter när det gäller GFM-sektorn. Det agerade således som ett offentligt organ i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen jämförd med artikel 3.1 a i) i grundförordningen och i enlighet med relevant WTO-praxis.

3.4.1.4 Icke-samarbetsvilliga statsägda banker

(255) Såsom anges i avsnitt 3.2 besvarade ingen av de andra statsägda banker som tillhandahöll lån till företagen i urvalet det särskilda frågeformuläret. CDB besvarade inte heller frågeformuläret, men stod dock till förfogade för frågor under kontrollbesöket på plats hos MOFCOM. Under kontrollbesöket uppgav CDB att de uttalanden den gjort i samband med EU:s tidigare antisubventionsundersökning 2012 fortfarande var giltiga och att det inte skett några större förändringar sedan dess. CDB lämnade inte några ytterligare närmare uppgifter om sin styrningsstruktur och riskbedömning eller några exempel rörande specifika lån till GFM-industrin.

(256) Följaktligen beslutade kommissionen, i överensstämmelse med slutsatserna i skälen 182–199, att använda sig av tillgängliga uppgifter för att fastställa huruvida dessa statsägda banker är att anse som offentliga organ.

(257) I tidigare antisubventionsundersökningar ([65]) har kommissionen fastställt att följande banker, vilka tillhandahållit lån till den grupp av exporterande tillverkare som ingick i urvalet i denna undersökning, helt eller delvis ägdes av staten eller statsägda juridiska personer. China Development Bank, China Construction Bank, Industrial and Commercial Bank of China, Bank of Communications, China Everbright Bank, Postal Savings Bank, China Merchants Bank, Shanghai Pudong Development Bank, China Industrial Bank, Shenyang Rural Commercial Bank, Bank of Shanghai, Ningbo Bank, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank, Huaxia Bank, Hankou Bank, Hubei Bank, Huishang Bank, Dongying Bank, Bank of Tianjin, Bank of Kunlun, Shanghai Rural Commercial Bank, China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co., Ltd och Sinotruk Finance Co., Ltd Eftersom det inte lämnat någon information som tyder på motsatsen drar kommissionen samma slutsats även i denna undersökning.

(258) Med användning av offentligt tillgängliga uppgifter såsom bankens webbplats, årsrapporter samt information i adresskataloger och på internet, konstaterade kommissionen vidare att följande banker som tillhandahållit lån eller finansiell leasing till de två grupperna av exporterande tillverkare som ingick i urvalet helt eller delvis ägdes av staten eller statsägda juridiska personer.

Bankens namn	Information om ägarstrukturen
Hangzhou Bank	Hangzhou Finance Bureau utövar den verkliga kontrollen över banken.
Zheshang Bank	Minst 37 % av aktierna innehas av de lokala myndigheterna och statsägda företag.
Qilu Bank	Minst 36 % av aktierna innehas av de lokala myndigheterna och statsägda företag.
Fudian Bank	Huvudsakligen statsägt med aktier spridda bland många statsägda företag och enheter med anknytning till de lokala myndigheterna i Kunming.
Suzhou Bank	Huvudsakligen statsägt med aktier spridda bland många statsägda företag och enheter med anknytning till de lokala myndigheterna i Suzhou.
Bank of Jiangsu	Minst 32 % av aktierna innehas av statsägda enheter.
China Merchants Bank Financial Leasing Co., Ltd	Dotterbolag till China Merchants Bank, som befunnits vara statsägd i antisubventionsundersökningen om varmvalsade platta produkter ([1]).

([65]) Se ärendet om varmvalsade platta produkter och ärendet om däck som anges i fotnot 7, respektive skälen 132 och 211.

Bankens namn	Information om ägarstrukturen
Chongqing Rural Commercial Bank	Minst 23 % av aktierna innehas av statsägda enheter.
China Technology Financial Leasing Co., Ltd	Inrättat av handelsministeriet och leds av Chongqing Science and Technology Research Institute.
Chongqing Yinhai Leasing Co., Ltd	Ägs av Chongqing SASAC.

([1]) Se ärendet om varmvalsade platta produkter som nämns i fotnot 7, skäl 132.

(259) Kommissionen fastställde vidare, i avsaknad av specifik information från finansinstituten i fråga som tyder på motsatsen, de kinesiska myndigheternas ägarskap och kontroll på grundval av de formella indikationerna av samma skäl som anges i avsnitt 3.4.1.2. På grundval av tillgängliga uppgifter föreföll det som om framför allt chefer och tillsynsstyrelsemedlemmar i de icke-samarbetsvilliga statsägda bankerna tillsätts av de kinesiska myndigheterna och är ansvariga inför de kinesiska myndigheterna på samma sätt som i den samarbetsvilliga statsägda banken.

(260) Vad gäller utövandet av en meningsfull kontroll ansåg kommissionen att undersökningsresultaten för de samarbetsvilliga finansinstituten kunde anses vara representativa även för de icke-samarbetsvilliga statsfinansinstituten. Det normativa regelverk som analyseras i avsnitt 3.4.1.2 är tillämpligt på dem på samma sätt. I avsaknad av information som tyder på motsatsen och på grundval av tillgängliga uppgifter är bristen på konkret bevisning vad gäller kreditprövning giltiga för dem på samma sätt som för den samarbetsvilliga statsägda banken, vilket innebär att analysen av den konkreta tillämpningen av det normativa regelverket i avsnitt 3.4.1.2 är tillämpligt på dem på exakt samma sätt.

(261) I övrigt konstaterade kommissionen att majoriteten av de lånekontrakt som den erhållit från företagen i urvalet hade likartade villkor och att de överenskomna utlåningsräntorna var nästan desamma och delvis identiska med de räntesatser som lämnats av den statsägda banken.

(262) Kommissionen ansåg därför att undersökningsresultaten för den samarbetsvilliga statsägda banken kunde användas som tillgänglig uppgifter i den mening som avses i artikel 28 i grundförordningen för bedömningen av andra statsägda banker, eftersom lånevillkoren och utlåningsräntorna var likartade.

(263) På denna grundval drog kommissionen slutsatsen att andra statsägda banker, som tillhandahåller lån till företagen i urvalet, är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i) i grundförordningen.

(264) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen endast grundat sig på tidigare undersökningar och indikationer på formell kontroll när den fastställt att de icke-samarbetsvilliga statsägda bankerna agerade som offentliga organ. Det hade inte gjorts någon separat analys för varje bank. Eftersom EXIM är en policy bank är dess situation dessutom inte jämförbar med affärsbankernas situation.

(265) I detta hänseende erinrade kommissionen om att den varit tvungen att använda sig av tillgängliga uppgifter eftersom de andra statsägda bankerna inte samarbetade. Kommissionen drog slutsatsen att informationen från tidigare undersökningar i kombination med formella indikationer på kontroll och undersökningens egna resultat rörande EXIM och rörande bankernas faktiska handlande när det gäller de exporterande tillverkarna kan anses utgöra de bästa tillgängliga uppgifterna i detta ärende. De kinesiska myndigheterna hade hursomhelst inte kunnat lämna någon bevisning eller komma med några argument som motbevisade kommissionens undersökningsresultat om att de andra statsägda banker som tillhandahöll lån till företagen i urvalet är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i) i grundförordningen. Kommissionen vidhöll därför sin ståndpunkt.

3.4.1.5 Slutsats om de statsägda finansinstituten

(266) Mot bakgrund av ovanstående fastställde kommissionen att alla statsägda kinesiska finansinstitut som tillhandahöll lån eller finansiell leasing till de två grupperna av exporterande tillverkare som ingick i urvalet är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i) i grundförordningen.

(267) Även om de statsägda finansinstituten inte vore att anse som offentliga organ så fastställde kommissionen att de ändå var att betrakta som organ som ålagts eller anförtrotts av de kinesiska myndigheterna att utföra funktioner som normalt ligger inom myndigheternas kompetens i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen av samma orsaker som anges i skälen 269–272. Detta innebär att deras handlande därför i vilket fall som helst skulle tillskrivas de kinesiska myndigheterna.

3.4.1.6 Anförtroende eller åläggande av funktioner till privata finansinstitut

(268) Kommissionen behandlade därefter övriga finansinstitut. Följande finansinstitut ansågs vara privatägda på grundval av undersökningsresultaten i tidigare antisubventionsundersökningar ([66]) och kompletterande offentligt tillgänglig information: China Minsheng Bank, Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd, Standard Chartered Bank och Ping An Bank. När det gäller följande finansinstitut kunde kommissionen på grund av bristande samarbete och brist på tillräckliga offentligt tillgängliga uppgifter inte avgöra huruvida de var statsägda eller privatägda: Chongqing Runyin Financial Leasing Co., Ltd, Wuxi International Platinum Co., Ltd, Liangjiang Financial Leasing Co., Ltd, Taian Bank och Taian Daiyue Rural Commercial Bank Co., Ltd Kommissionen tillämpade en försiktig metod för dessa och analyserade dem på samma sätt som privatägda finansinstitut och de kallas nedan för ”privatägda finansinstitut”. Kommissionen analyserade om dessa finansinstitut hade anförtrotts eller ålagts av den kinesiska staten att bevilja subventioner till GFM-sektorn i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen.

(269) Enligt WTO:s överprövningsorgan anses ”anförtroende” äga rum när en myndighet ger ansvar till ett privat organ och ”åläggande” avser situationer där en myndighet utövar sina befogenheter över ett privat organ ([67]). I bägge fallen använder sig en myndighet av ett privat organ som ett ombud för att genomföra det finansiella bidraget och ”i de flesta fall kan det antas att ett anförtroende eller åläggande av funktioner till ett privat organ omfattar någon form av hot eller incitament” ([68]). Samtidigt medger led iv inte att medlemsstaterna inför utjämningsåtgärder för produkter ”i de fall en myndighet enbart utövar sina allmänna föreskrivande befogenheter” ([69]) eller när ett statligt ingripande som ”i vissa fall men inte i andra kan leda till ett visst resultat uteslutande beroende på de faktiska omständigheterna och marknadsaktörernas utövande av sitt fria val” ([70]). ”Anförtroende” och ”åläggande” innebär i stället att ”myndigheterna har en mer aktiv roll än att bara inta en stödjande hållning” ([71]).

(270) Kommissionen noterade att det normativa regelverket rörande den industri som nämns i skälen 238–245 är tillämpligt på alla finansinstitut i Kina, inbegripet privatägda finansinstitut. Detta illustreras av att banklagen och CBIRC:s olika föreskrift omfattar alla Kinafinansierade och utlandsfinansierade banker som faller under CBIRC:s förvaltning.

(271) Dessutom framgick det vid kontrollbesöken hos företagen i urvalet att majoriteten av de lånekontrakt som kommissionen erhållit från företagen i urvalet hade likartade villkor och att de privata finansinstitutens utlåningsräntorna var nästan desamma och delvis identiska med de räntesatser som lämnats av den offentligägda finansinstituten.

(272) Eftersom de privata finansinstituten inte lämnat någon information som stred mot kommissionens resultat drog kommissionen slutsatsen att alla finansinstitut (även privata finansinstitut) i Kina som står under CRBC:s tillsyn för såvitt angår GFM-industrin har anförtrotts eller ålagts funktioner av staten i den mening som avses i artikel 3.1 a iv) första strecksatsen i grundförordningen i form av genomförande av politiska åtgärder och tillhandahållande av lån till förmånliga räntor till GFM-industrin.

([66]) Se ärendet om varmvalsade platta produkter och ärendet om däck som nämns i fotnot 7.
([67]) WT/DS/296 (DS296 United States – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMS) from Korea), överprövningsorganets rapport av den 21 februari 2005, punkt 116.
([68]) Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 116.
([69]) Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 115.
([70]) Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 114, i överensstämmelse med panelens rapport, DS194, punkt 8.31 i detta hänseende.
([71]) Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 115.

(273) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade en av parterna att det faktum att var och en av företagsgrupperna i urvalet fått olika typ av lån eller finansiell leasing under undersökningsperioden som uppvisade olikheter vad gäller löptid, säkerheter, garantier och andra villkor (se skäl 281) visar på att de inte har anförtrotts eller ålagts funktioner av staten. Denna part hävdade även att överlappningen mellan de privatägda och de statsägda bankernas räntor visar att de offentligägda bankerna tillhandahåller lån på marknadsmässiga villkor, och inte tvärtom. Kommissionen försökte även överflytta bevisbördan genom att ange att dess slutsatser var giltiga ”eftersom de privata finansinstituten inte lämnat någon information som stred mot kommissionens resultat”. Kommissionen borde emellertid i stället först ha fastställt ett prima facie-fall.

(274) Till svar på dessa påståenden erinrade kommissionen om att den varit tvungen att använda sig av tillgängliga uppgifter för de de privata bankerna eftersom bankerna inte samarbetade. Detta innebar inte att den överflyttat bevisbördan. Eftersom dessutom endast en statsägd bank samarbetade använde kommissionen uppgifterna från den samarbetsvilliga parten, som ansågs vara ett offentligt organ, för jämförelsen med de villkor som de privata bankerna erbjöd. Det faktum att det fanns en överlappning mellan räntesatserna visar att de privata bankerna också tillhandahöll lån till under marknadsmässig ränta. Om man godtar parens resonemang vore detta detsamma som att dra slutsatsen att informations som grundar sig på tillgängliga uppgifter är mer tillförlitlig än slutsatser som grundar sig på kontrollerade uppgifter. Det faktum att företag fick olika typer av lån under undersökningsperioden med olika villkor ändrar inte på detta. Parten hade hursomhelst inte kunnat lämna någon bevisning eller komma med några argument som motbevisade kommissionens undersökningsresultat. Dessa påståenden avvisades därför.

(275) Det normativa regelverk som är tillämpligt på alla banker i Kina omfattar mycket mer än endast de två förordningar som styr CBIRC i enlighet med vad som framgår av skäl 238 och hela uppsättningen föreskrifter är rättsligt bindande såsom förklaras i skäl 244, vilket innebär att de är mer än bara uppmanande dokument. Vid kontrollbesöken hos företagen i urvalet framkom det inte några större skillnader mellan de lånevillkor och räntor som erbjöds av de privata finansinstituten och dem som erbjöds av de offentligägda finansinstituten.

(276) Efter utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att den lagstiftning som kommissionen åberopar endast har en vägledande roll och det räcker inte med bara vägledning från staten för att det ska vara fråga om anförtroende eller åläggande av funktioner. I detta sammanhang framhöll de kinesiska myndigheterna att artikel 34 i banklagen endast är en allmän förklaring som inte har några praktiska implikationer.

(277) Artikel 15 i de allmänna lånereglerna är inte heller obligatorisk utan innebär endast att finansinstitut kan ta hänsyn till statlig politik. Beslut nr 40 är inte heller ett bindande dokument och det ger finansinstituten uttryckligen i uppdrag att tillhandahålla finansiellt stöd ”i enlighet med kreditgivningsprinciperna”.

(278) Kommissionen instämde inte i detta synsätt eftersom det normativa regelverk som är tillämpligt på alla banker i Kina är rättsligt bindande, såsom förklaras i skäl 244, vilket innebär att det är mer än bara uppmanande dokument eller en vägledning från staten. Vad gäller beslut nr 40 har kommissionen redan fastställt i skäl 247 att beslut nr 40 fastställer att alla finansinstitut ska ge kreditstöd endast till främjade projekt, även om det anges i artikel 17 i samma beslut att bankerna ska respektera kreditgivningsprinciperna. Kommissionen vidhöll därför sin ståndpunkt.

3.4.1.7 Kreditbetyg

(279) I tidigare antisubventionsundersökningar har kommissionen redan fastställt att inhemska kreditbetyg för kinesiska företag inte var tillförlitliga, på grundval av en undersökning som offentliggjordes av Internationella valutafonden ([72]) och som visar på en skillnad mellan internationella och kinesiska kreditbetyg, i kombination med undersökningsresultaten för de företag som ingick i urvalet. Enligt IMF ger de lokala kreditvärderingsinstituten över 90 %

([72]) IMF:s arbetsdokument, Resolving China’s Corporate Debt Problem, av Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, oktober 2016, WP/16/203.

av de kinesiska obligationerna kreditbetyget AA till AAA. Detta är inte jämförbart med andra marknader, t.ex. EU eller Förenta staterna. Exempelvis får mindre än 2 % av företagen så höga kreditbetyg på den amerikanska marknaden. Kinesiska kreditvärderingsinstitut är således i hög grad inriktade på den övre delen av bedömningsskalan. De har mycket breda bedömningsskalor och tenderar att samla obligationer med väsentligt olika kreditrisker i en bred betygskategori ([73]).

(280) Dessutom skulle utländska kreditvärderingsinstitut som Standard and Poor's och Moody's, i typfallet tillämpa en höjning över emittentens ursprungliga kreditbetyg baserat på en uppskattning av företagets strategiska betydelse för de kinesiska myndigheterna och styrkan av en implicit garanti när de värderar kinesiska obligationer som emitterats utomlands ([74]). Fitch exempelvis visar tydligt, i förekommande fall, att sådana garantier är en viktig drivkraft bakom dess kreditbetyg för kinesiska företag ([75]).

(281) Kommissionen fann även ytterligare information för att komplettera denna analys. Först fastställde kommissionen att staten kan utöva ett visst inflytande över marknaden för kreditvärderingsinstitut. Enligt två studier som publicerades 2016 fanns det omkring 12 kreditvärderingsinstitut verksamma på den kinesiska marknaden, varav största delen är statligt ägda. Sammanlagt 60 % av alla företagsobligationer i Kina hade bedömts av ett statsägt kreditvärderingsinstitut ([76]).

(282) De kinesiska myndigheterna bekräftade att det under undersökningsperioden fanns 15 kreditvärderingsinstitut verksamma på Kinas obligationsmarknad, inklusive 12 inhemska kreditvärderingsinstitut, bland annat Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co., Ltd, Dagong Global Credit Rating Co., Ltd, Golden Credit Rating International Co., Ltd, China Bond Rating Co., Ltd, CSCI Pengyuan Credit Rating Co., Ltd, Fareast Credit Rating Co., Ltd, China Chengxin Securities Rating Co., Ltd, United Credit Ratings Co., Ltd, Shanghai Credit Information Services Co., Ltd, China Securities Index Co., Ltd, Beijing North Joint Credit Evaluation Co., Ltd samt Sichuan Dapu Credit Rating Limited Company. Flertalet inhemska kreditvärderingsinstitut var statligt ägda. Det fanns även tre kinesisk-utländska kreditvärderingsinstitut, dvs. China Lianhe Credit Rating Co. Ltd, S&P Global China Rating, och China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd.

(283) För det andra finns det inte något fritt tillträde till den kinesiska marknaden för kreditvärderingsinstitut. Det är i huvudsak en stängd marknad, eftersom kreditvärderingsinstitut måste godkännas av Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet (nedan kallad CSRC) eller av Kinas folkbank innan de kan starta sin verksamhet ([77]). Kinas folkbank tillkännagav i mitten av 2017 att utländska kreditvärderingsinstitut, på vissa villkor, skulle få utföra kreditvärderingar på en del av den inhemska obligationsmarknaden. Under undersökningsperioden hade dock inget utländskt kreditvärderingsinstitut godkänts ännu ([78]). Trots detta upprättade utländska institut under tiden samriskföretag med vissa lokala kreditvärderingsinstitut som tillhandahåller kreditbetyg för inhemska obligationslån. Dessa värderingar följer emellertid kinesiska värderingsskalor och är således inte helt jämförbara med internationella skalor, såsom förklaras ovan.

([73]) Livingston, M. Poon, W.P.H. och Zhou, L. (2017). Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry, i Journal of Banking & Finance, s. 24.

([74]) Price, A.H., Brightbill T.C., DeFrancesco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. och Neelakantan, U. (2017). China's broken promises: why it is not a market-economy, Wiley Rein LLP, s. 68.

([75]) Se Reuters för ett konkret exempel. (2016). Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final 'A-' https://www.reuters.com/article/idUSFit982112 (hämtad den 21 oktober 2017).

([76]) Lin, L.W. and Milhaupt, C.J. (2016). Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market. Columbia Law and Economics Working Paper nr 543, s. 20; Livingston, M. Poon, W.P.H. och Zhou, L. (2017), Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry, i Journal of Banking & Finance s. 9.

([77]) Se Tentative Measures for the Administration of the Credit Rating Business Regarding the Securities Market Promulgated by Chinese Securities Regulatory Commission, Order of the China Securities Regulatory Commission [2007] No. 50, 24 August 2007. Notice of the People's Bank of China on Qualifications of China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd and other Institutions Engaged in Corporate Bond Credit Rating Business, Yinfa [1997] No. 547, 16 December 1997, and Announcement No. 14 [2018] of the People's Bank of China and the China Securities Regulatory Commission on Issues Concerning the Provision of Bond Rating Services by Credit Rating Agencies on the Interbank Bond Market and the Stock Exchange Bond Market.

([78]) Se 'Announcement of PBOC on Issues concerning the Credit Rating Business Carried out by Credit Rating Agencies on the Interbank Bond Market', som träder i kraft den 1 juli 2017.

(284) Slutligen bekräftar en nyligen genomförd studie av Kinas folkbank kommissionens slutsatser, där det i slutsatserna anges att ”om investeringsnivån för utländska obligationer är inställd på internationella kreditbetyg BBB-och högre, får den inhemska avkastningen på obligationer värderas på AA-nivå och högre, med hänsyn tagen till skillnaden mellan den genomsnittliga inhemska kreditvärderingen och den internationella kreditvärderingen på 6 eller fler steg” ([79]).

(285) Mot bakgrund av den situation som beskrivs i skälen 279–284 drog kommissionen slutsatsen att de kinesiska kreditbetygen inte ger en tillförlitlig uppskattning av kreditrisken i de underliggande tillgångarna. Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att även om vissa av företagen i urvalet tilldelats ett gott kreditbetyg av ett kinesiskt kreditvärderingsinstitut, är dessa betyg inte tillförlitliga. Dessa kreditbetyg snedvreds också av de politiska målen för att främja viktiga strategiska industrier, såsom GFM.

3.4.2 *Förmånlig finansiering: lån*

3.4.2.1 Revolverande lån

(286) I linje med resultaten från undersökningarna om varmvalsade platta produkter och däck ([80]) är revolverande lån sådana lån som låter ett företag ersätta det kapital som återbetalats på lån vid förfallodatum med nytt kapital från nya lån. Revolverande lån är ofta ett tecken på kortsiktiga likviditetsproblem för låntagaren och innebär en större riskexponering för bankerna som beviljar dem. Det faktum att ett visst företag hade revolverande lån ansågs därför vara en indikation på att företagets ekonomiska situation är sämre än vad som vid första påseendet framgår av årsredovisningen och att det finns en ytterligare risk för kortsiktiga likviditetsproblem.

(287) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att revolverande lån inte nödvändigtvis är ett tecken på likviditetsproblem. Detta framgår av webbplatserna för ledande europeiska banker. Revolverande kreditlinor och lån ingår till exempel i affärsrutinerna hos banker såsom ING ([81]) och BNP Paribas ([82]) och sammanhänger inte med högre räntor.

(288) Kommissionen höll inte med om de kinesiska myndigheternas bedömning. De kinesiska myndigheterna anser själva att revolverande lån är ytterligare en faktor i kreditrisken. Som anges i CBRC:s riktlinjer för riskbaserad låneklassificering bör revolverande lån rapporteras åtminstone som problemlån ([83]). Ett lån som faller under denna kategori innebär att även om en låntagare kan återbetala kapitalbeloppet och ränta nu, finns vissa faktorer som kan påverka återbetalningen negativt.

(289) Revolverande kreditfaciliteter existerar faktiskt i Europa, men deras villkor är mycket annorlunda från kinesiska revolverande lån. Revolverande kreditfaciliteter i unionen är egentligen kreditlinor med ett förutbestämt högsta belopp som kan tas ut och återbetalas vid flera tillfällen under en tidsperiod som anges på förhand. Sådana kreditfaciliteter innebär dessutom en ytterligare kostnad, antingen en avtalsenlig marginal utöver de vanliga kortsiktiga marknadsräntorna ([84]) eller en förutbestämd förvaltningsavgift. I det exempel rörande BNP Paribas som de kinesiska myndigheterna visade på föreskrevs också en avgift för kapital som inte utnyttjats under kreditfacilitetens löptid.

(290) Å andra sidan hade de revolverande lån som konstaterades under kontrollbesöken hos de kinesiska företagen i urvalet inte annorlunda villkor jämfört med andra kortfristiga lån. De betecknades inte som kreditlinor eller en revolverande kreditfacilitet, och medförde inga extra avgifter eller marginaler. Vid en första anblick såg de ut som vanliga kortfristiga lån. I bland hänvisades dock i syftet med lånet till ”återbetalning av lån”. Vid kontrollen av

([79]) PBOC Working Paper No.2017/5 av den 25 maj 2017, s. 28.
([80]) Se ärendet om varmvalsade platta produkter som anges i fotnot 7 (skälen 152–242) liksom ärendet om däck som anges i samma fotnot (skälen 243–294).
([81]) https://www.ing.com.tr/en/for-your-business/loans/other-cash-loans/revolving-loan
([82]) https://companies.bnpparibasfortis.be/en/solution?n=revolving-credit
([83]) Artikel X punkt II i CBRC:s riktlinjer för riskbaserad låneklassificering.
([84]) Det exempel rörande BNP Paribas som de kinesiska myndigheterna visade på anför samma argument.

återbetalningar av sådana lån under kontrollbesöket konstaterades det dessutom att kapitalbeloppet faktiskt återbetalades genom nya lån från samma bank till samma belopp inom en vecka före eller efter förfallodagen för det ursprungliga lånet. Kommissionen utvidgade sedan sin analys till övriga lån i lånetabellerna och fann i de flesta fall andra exempel med exakt samma egenskaper. Av alla dessa skäl vidhöll kommissionen sin ståndpunkt om revolverande lån.

3.4.2.2 Finansiering i syfte att omstrukturera långsiktiga skulder

(291) Under undersökningens gång konstaterade kommissionen att vissa företag i urvalet emitterade obligationer i syfte att återbetala skulder, dvs. lån. Kommissionen fastställde att genom att omstrukturera sin skuld via detta instrument kunde vissa företag omorganisera och uppskjuta sina skulder, liksom erhålla den finansiering utan vilken de inte skulle kunna uppfylla sina återbetalningsskyldigheter, vilket därför påvisade svårigheter med att hitta medel.

(292) Användning av obligationer i detta syfte reser farhågor om ett givet företags förmåga att betala sina skulder, vilket ifrågasätter inte bara dess kortsiktiga likviditet, men också dess solvens på lång sikt. Förekomsten av obligationer som utfärdas i syfte att återbetala lån i ett visst företag anses därför vara en indikation på att företagets ekonomiska situation är sämre än vad som vid första påseendet framgår av årsredovisningen och att det finns en ytterligare risk som rör dess finansiering på kort och lång sikt.

3.4.2.3 Selektivitet

(293) Som visats i skälen 238–245 åläggs finansinstituten i flera rättsliga dokument som är särskilt inriktade på företag i sektorn att tillhandahålla lån till förmånliga räntor till GFM-industrin. Dessa handlingar visar att finansinstituten endast beviljar förmånliga lån till ett begränsat antal industrier/företag som följer den kinesiska regeringens politik.

(294) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte de kinesiska myndigheterna slutsatserna om selektivitet vad gäller förmånliga lån. Enligt de kinesiska myndigheterna anges i artiklarna 4 och 34 i banklagen endast allmänna riktlinjer med avseende på affärsbankers beteende och berör inte till vilka företag eller industrier som lån bör beviljas. Vidare begränsar inte artikel 15 i de allmänna låne reglerna uttryckligen och entydigt tillgängligheten till denna specifika subvention för företag i GFM-sektorn. Beslut nr 40 är inte specifikt för ett företag eller en industri, men för vissa främjade projekt, vilket inte är samma sak. Beslut nr 40 är dessutom inte bindande, och mot bakgrund av det extremt breda utbud av ekonomiska sektorer och industrier som omfattas av beslut nr 40 kan inte slutsatsen dras att dessa handlingar uttryckligen begränsar tillgången till den påstådda subventionen till vissa företag.

(295) I detta avseende noterade kommissionen att, även om banklagen och de allmänna låne reglerna inte anger GFM som sådant, hänvisar de till statens industripolitik som anges i de handlingar som förtecknas i avsnitt 3.1. Kommissionen hänvisade därmed tillbaka till de förtecknade handlingarna och till de slutsatser som dragits i avsnitt 3.1. Det anses dessutom att hänvisningarna till GFM-industrin är tillräckligt tydliga, eftersom denna industri identifieras antingen genom sitt namn eller genom en hänvisning till den produkt som den tillverkar, eller till den industrigrupp som den tillhör. Det faktum att de kinesiska myndigheterna stödjer en begränsad grupp av främjade industrier, inbegripet GFM-industrin, gör dessutom denna subvention selektiv. Kommissionen vidhöll därför sina slutsatser.

(296) Kommissionen drog därför slutsatsen att subventioner i form av förmånliga lån inte är allmänt tillgängliga, utan selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen. Ingen av de berörda parterna lade heller fram några bevis för att förmånliga lån grundas på objektiva kriterier eller villkor i den mening som avses i artikel 4.2b i grundförordningen.

3.4.2.4 Förmån och beräkning av subventionens storlek

(297) Kommissionen beräknade därefter den utjämningsbara subventionens storlek. För denna beräkningen bedömde kommissionen den förmån som mottagarna erhöll under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 6 b i grundförordningen anses den förmån som mottagaren får vara skillnaden mellan det räntebelopp som företaget betalar på beviljats av det kinesiska finansinstitutet och det belopp som företaget det förmånliga lånet och det belopp som företaget skulle betala för ett jämförbart kommersiellt lån på marknaden.

(298) I detta avseende noterade kommissionen ett antal specifika villkor för den kinesiska glasfibermarknaden. Som förklaras i avsnitten 3.4.1.1–3.4.1.7 återspeglar lån från kinesiska finansinstitut betydande statliga ingripanden och inte de räntor som normalt skulle råda i en fungerande marknad.

(299) Företagsgrupperna i urvalet skiljer sig åt vad gäller deras allmänna ekonomiska situation. Varje företag hade olika typer av lån eller leasing under undersökningsperioden med variationer i till exempel löptid, säkerhet, garantier och övriga villkor. Av dessa två skäl hade varje företag en genomsnittlig ränta som baserades på dess egna lån.

(300) Kommissionen bedömde den ekonomiska situationen för varje grupp av exporterande tillverkare i urvalet för att återspegla dessa specifika villkor. I detta avseende följde kommissionen den beräkningsmetod för förmånliga lån som fastställs i antisubventionsundersökningen om varmvalsade platta produkter med ursprung i Kina liksom i antisubventionsundersökningen om däck med ursprung i Kina ([85]) och som förklaras i skälen nedan. Följaktligen beräknade kommissionen förmånen från de förmånliga lånen för varje grupp av exporterande tillverkare i urvalet på individuell basis och fördelade förmånen till den berörda produkten.

a) CNBM Group

(301) Såsom anges i skälen 250–252 gjorde de kinesiska långivande finansinstituten inte någon kreditprövning. För att kommissionen skulle kunna fastställa förmånen måste den därmed bedöma om räntesatsen för det lån som beviljats CNBM Group låg på en marknadsmässig nivå.

(302) De exporterande tillverkarna i CNBM Group hade enligt sin egen redovisning ett allmänt lönsamt ekonomiskt läge. En av de exporterande tillverkarna hade inga lån. Kommissionen noterade dock att den finansierade 65 % av sina inköp genom en typ av förmånliga kortsiktiga finansiella instrument (bankaccepter). Såsom förklaras i avsnitt 3.4.3.2 nedan är bankaccepter en typ av skuldinstrument, vars användning pekar på kortsiktiga likviditetsproblem. Den andra exporterande tillverkaren gjorde kontinuerligt vinster under perioden 2016–2018, och hade mycket goda ekonomiska indikatorer vid en första anblick, till exempel en låg skuldkvot. Den verkade dock ha kortsiktiga likviditetsproblem av följande skäl: Företagets utestående kortsiktiga skulder motsvarade närmare 100 % av dess omsättning, Det utfärdade en obligation för att amortera bankskulder. Det använde en hög andel bankaccepter för att finansiera sina inköp och revolverande lån, vilket antyder att företaget kan vara i en känsligare situation än vad dess årsredovisningar anger vid en första anblick. Den tredje exporterande tillverkaren uppvisade en liknande bild, dvs. lönsamhet men en omfattande användning av bankaccepter och en obligation som utfärdats för att betala av banklån.

(303) Det första mellanliggande moderföretaget, China Jushi, uppvisade lönsamhet under perioden 2016–2017 och under undersökningsperioden, men använde omfattande bankaccepter för att finansiera sina inköp. Vidare konstaterade kommissionen att vissa av de lån som beviljades China Jushi var revolverande lån och att China Jushi hade emitterat två obligationer i syfte att återbetala banklån. Revolverande lån konstaterades också hos det andra mellanliggande moderföretaget, Sinoma Technology.

(304) Såsom nämns i skäl 207–217 samarbetade inte moderbolaget CNBM. När man tittar på den offentligt tillgängliga årsrapporten för 2018 framträder en liknande bild: Företaget har en hög skuldsättningsgrad, med en nettoskuld på 130 % och en skuldkvot på 68 %. Under undersökningsperioden avslutade företaget en konvertering av skulder till aktier med statsägda banker i syfte att förbättra sin skuldstruktur. Enligt ett sådant avtal kan företaget konvertera en del av sin skuld till statsägda banker till aktier och därmed minska sina skulder i balansräkningen.

([85]) Se ärendet om varmvalsade platta produkter som anges i fotnot 7 (skälen 152–244) och ärendet om däck som också anges i fotnot 7 (skäl 236).

(305) Kommissionen noterade att företagen i CNBM Group tilldelades kreditbetyg mellan AA- och AA+ av ett kinesiskt kreditvärderingsinstitut. Med hänsyn till att de kinesiska kreditbetygen är snedvridna rent generellt (se skälen 279–285) drog kommissionen slutsatsen att detta betyg inte är tillförlitligt.

(306) Kommissionen ansåg att gruppens övergripande ekonomiska situation motsvarar ett BB-kreditbetyg, vilket är det högsta betyg som inte längre anses kreditvärdigt. Hög till högsta kreditvärdighet betyder att kreditvärderingsinstitutet anser att de obligationer ett företag emitterar kommer att kunna möta sina betalningsförpliktelser och att banker kan investera i dem.

(307) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade CNBM Group att kommissionen gav ett gemensamt kreditbetyg till hela CNBM-gruppen, huvudsakligen baserat på CNBM:s kreditbetyg, även om CNBM:s skuldsättningsnivå inte kunde ha en skadlig effekt på China Jushi, för vilken den endast innehar en ägarandel på 27 %. CNBM kunde dessutom inte överföra sina skulder till China Jushi eftersom företagen i gruppen är enskilda juridiska personer med begränsat ansvar, vilket innebär att aktieägares eller dotterföretags skulder inte kan överföras. Eftersom CNBM Group dessutom anser att bankaccepter inte motsvarar kortfristiga lån, bör de därför inte beaktas i bedömningen av företagens kreditbetyg.

(308) Kommissionen instämde inte i dessa påståenden. Som visas i skälen 301–304 har kommissionen gjort en individuell bedömning av varje företag inom dessa grupper. I det specifika fallet CNBM Group, oavsett den situation som gäller på CNBM:s nivå, visade flertalet företag i översynen en liknande bild, inbegripet revolverande lån, utförlig användning av bankaccepter och obligationer som emitterats för att återbetala lån. I motsats till vad företaget påstod överfördes skulden faktiskt mellan olika företag inom gruppen genom företagsinterna lån. Kommissionen beslutade därför att ge gruppen ett enda kreditbetyg. Som nämns i avsnitt 3.4.32 betraktade slutligen kommissionen bankaccepter som en annan typ av finansiella instrument motsvarande ett kortfristigt lån, som därmed kan användas i fastställandet av kreditbetyg. Företagets påståenden avvisades därför.

(309) Den premie som kan förväntas för obligationer emitterade av företag med detta kreditbetyg (BB) tillämpades sedan på den standardränta som tas ut av Kinas folkbank för att man skulle komma fram till marknadsräntan.

(310) Detta pålägg fastställdes genom att man beräknade den relativa spreaden mellan indexen för företagsobligationer med AA-kreditbetyg i Förenta staterna och företagsobligationer med BB-kreditbetyg i Förenta staterna på grundval av Bloomberg-data för industrisegment. Denna relativa spread lades därefter till den referensränta som offentliggjorts av Kinas folkbank den dag lånet beviljades ([86]) och gällande samma löptid som det berörda lånet. Denna beräkning genomfördes individuellt för vart och ett av de lån som tillhandahållits företaget.

(311) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade flera parter att användningen av en relativ spread var felaktig. Alla parter hävdade att kommissionen borde ha använt en absolut spread i stället för en relativ spread mellan obligationer med AA-kreditbetyg i Förenta staterna och obligationer med BB-kreditbetyg i Förenta staterna. Följande skäl angavs:

(1) Nivån på den relativa spreaden varierar med basräntan i Förenta staterna: ju lägre räntan är desto högre blir det resulterande pålägget.

(2) Det resulterande referensvärdet varierar i förhållande till nivån på den kinesiska folkbankens referensvärde som det tillämpas på. Ju högre referensvärdet från Kinas folkbank är, desto högre blir det resulterande referensvärdet.

(3) Den absoluta spreaden är i stort sett oförändrad över tiden, medan den relativa spreaden uppvisar stora variationer.

([86]) När det gäller lån till fast ränta. För lån med rörlig ränta användes Kinas folkbanks riktmärke under undersökningsperioden.

(312) Dessa frågor lades redan fram i tidigare undersökningar ([87]). Såsom framgår av skälen 175–187 i ärendet rörande varmvalsade platta stålprodukter, och av skäl 256 i ärendet rörande däck, avvisade kommissionen dessa argument på följande grunder.

(313) För det första, medan kommissionen erkände att affärsbanker vanligen tillämpar ett pålägg uttryckt i absoluta termer, noterade den att denna praxis huvudsakligen verkar grunda sig på praktiska överväganden, eftersom räntan till sist är ett absolut tal. Det absoluta talet är dock en översättning av en riskbedömning som grundar sig på en relativ utvärdering. Fallissemangsrisken för ett företag med betyget BB- är x % mer sannolikt än att staten eller ett riskfritt företag fallerar. Detta är en relativ utvärdering.

(314) För det andra återspeglar räntor inte bara företagens riskprofil, men också risker som är specifika för länder och valutor. Den relativa spreaden fångar därmed upp förändringar i de underliggande marknadsvillkoren som inte uttrycks av logiken i en absolut spread. Lands- och valutaspecifika risker varierar ofta över tiden, som i det aktuella fallet, och variationerna är olika i olika länder. Följaktligen varierar de riskfria räntorna avsevärt över tiden och är ibland lägre i Förenta staterna, ibland i Kina. Dessa skillnader härrör från faktorer såsom faktisk och förväntad BNP-tillväxt, ekonomisk optimism och inflationsnivåer. Eftersom den riskfria räntan varierar över tiden kan samma nominella absoluta spread innebära en mycket annorlunda riskbedömning. När en bank till exempel uppskattar en företagsspecifik risk för fallissemang är 10 % högre än den riskfria räntan (relativ uppskattning) kan den resulterande absoluta spreaden ligga mellan 0,1 % (vid en riskfri ränta på 1 %) och 1 % (vid en riskfri ränta på 10 %). Ur en investerares perspektiv är den relativa spreaden således ett bättre mått i och med att det återspeglar storleken på avkastningsspreaden och på grund av det sätt den påverkas av referensräntenivån.

(315) För det tredje är den relativa spreaden även landsneutral. Om till exempel den riskfria räntan i Förenta staterna är lägre än den riskfria räntan i Kina kommer denna metod att ge högre absoluta pålägg. Om å andra sidan den riskfria räntan i Kina är lägre än den riskfria räntan i Förenta staterna kommer denna metod att ge högre absoluta pålägg.

(316) När det gäller den tredje punkten analyserades historiska data som visar utvecklingen av den absoluta och relativa spreaden över tiden redan i ärendet rörande däck. Kommissionens analys visade att den absoluta spreaden inte är lika stabil som påstås, utan i stället varierar över tiden, från 1 % till 4,5 %. Dessutom följde den relativa spreaden exakt samma trend som den absoluta spreaden under de senaste 23 åren, dvs. när den relativa spreaden ökar, ökar också den absoluta spreaden och vice versa. När det gäller den relativa spreadens påstådda volatilitet var ändringarnas omfattning liknande – skillnaden mellan den högsta och den lägsta siffran var 530 % för den relativa spreaden och 450 % för den absoluta spreaden ([88]).

(317) De kinesiska myndigheterna invände också mot användningen av ett referensvärde utanför landet som sådant. I detta avseende noterade de kinesiska myndigheterna att kommissionen först borde ha granskat jämförbara kommersiella lån som de exporterande tillverkarna faktiskt kunde erhålla på marknaden. I annat fall bör referensvärdet baseras på faktiska bevis och motiverade förklaringar om att alla lån på den berörda marknaden snedvridits genom statliga ingripanden, så att det inte fanns något jämförbart lån på den inhemska marknaden.

([87]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/969 av den 8 juni 2017 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/649 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 146, 9.6.2017, s. 17) (nedan kallat *ärendet rörande varmvalsade platta stålprodukter*), kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1690 av den 9 november 2018 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa däck, andra än massivdäck, av gummi, nya eller regummerade, av sådana slag som används på bussar eller lastbilar, med ett belastningsindex högre än 121, med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1579 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa däck, andra än massivdäck, av gummi, nya eller regummerade, av sådana slag som används på bussar eller lastbilar, med ett belastningsindex högre än 121, med ursprung i Folkrepubliken Kina och om upphävande av genomförandeförordning (EU) 2018/163 (EUT L 283, 12.11.2018, s. 1) (nedan kallat *ärendet rörande däck*).

([88]) Ärendet rörande däck som det hänvisas till i föregående fotnot, skäl 256.

(318) I detta avseende fastställde kommissionen, såsom förklaras i avsnitt 3.4.1.7, att inhemska kreditbetyg som tilldelats kinesiska företag inte var tillförlitliga i sig och att de också var snedvridna av det politiska målet att uppmuntra viktiga strategiska industrier, såsom GFM. Till följd av detta ger de kinesiska kreditbetygen inte någon tillförlitlig uppskattning av kreditrisken för den underliggande tillgången, och kommissionen var tvungen att leta efter ett referensvärde som baseras på icke snedvridna kreditbetyg. Vidare noterade kommissionen att den resulterande räntan på cirka 9 % för företag med kreditbetyget BB inte är orimlig med tanke på att avkastningen på företagsobligationer med kreditbetyget BB på den kinesiska inhemska marknaden var 21 % i slutet av undersökningsperioden ([89]). Dessa påståenden avvisades därför.

(319) De kinesiska myndigheterna hävdade också att användningen av ett referensvärde utanför landet var olämplig, eftersom riktmärket inte gjorde de nödvändiga justeringarna för att återspegla de rådande villkoren på den kinesiska finansmarknaden, och att kommissionen inte beaktade de skillnader som förelåg i storleken på lånen, återbetalningsvillkoren och huruvida lånen var garanterade eller inte.

(320) Kommissionen instämde inte i denna synpunkt, eftersom Kinas folkbanks referensvärde används som utgångspunkt för beräkningen. Den relativa spreaden fångar dessutom upp förändringar i de underliggande marknadsvillkoren som inte uttrycks av logiken i en absolut spread, vilket förklaras i skälet ovan. Dessutom konstaterade kommissionen att det inte var möjligt att inkludera alla faktorer i den individuella riskbedömningen av en bank i en proxyvariabeln. I kommissionens beräkningsmetod beaktas dock parametrarna för individuella lån, såsom startdatum och lånets löptid samt variationer i räntesatsen. De kinesiska myndigheternas påståenden avvisades därför.

(321) För lån i Kina som är noterade i utländsk valuta är situationen densamma vad gäller marknadssnedvridningar och bristen på giltig kreditvärdering, eftersom dessa lån beviljas av samma kinesiska finansinstitut. Därför, såsom konstaterats tidigare, användes företagsobligationer med BB-kreditbetyg i relevanta valutor som emitterats under undersökningsperioden för att fastställa ett lämpligt referensvärde.

(322) Såsom förklaras i avsnitt 3.4.2.1, att ett visst företag har revolverande lån anses därför vara en indikation på att företagets ekonomiska situation är sämre än vad som vid första påseendet framgår av årsredovisningen och att det finns en ytterligare risk för kortsiktiga likviditetsproblem. Revolverande lån ingås för övrigt oftast för kortare perioder. Det är ytterst osannolikt att ett revolverande lån skulle ha en löptid på mer än två år, vilket är en slutsats som bekräftas av de uppgifter man funnit om de lån som kontrollerats i företagen i urvalet.

(323) För att ta hänsyn till bankernas ökade riskexponering vid tillhandahållande av kortsiktig finansiering till företag med revolverande lån, gjorde kommissionen därför en nedflyttning med ett steg i betygsskalan och anpassade beräkningen av den relativa spreaden för all kortsiktig finansiering av de berörda företagen. Kommissionen gjorde därmed en jämförelse mellan amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget AA och amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget B (i stället för BB) med samma löptid. Enligt Standard and Poor's definition av kreditbetygen är en gäldenär med kreditbetyget B mer sårbar än en gäldenär med kreditbetyget BB, men gäldenären har för tillfället fortfarande möjlighet att fullgöra sina finansiella åtaganden. Trots det kan ogynnsamma affärsmässiga, finansiella eller ekonomiska förhållanden leda till att gäldenären inte har förmåga att fullgöra sina finansiella åtaganden. Detta referensvärde anses därför vara lämpligt för att återspegla den extra risk som användningen av revolverade lån för kortsiktig finansiering innebär.

(324) Kommissionen använde således detta som relevant referensvärde för alla kortsiktiga skulder, inklusive lån, med en löptid på högst två år som tillhandahållits de företag som använde sig av revolverande lån.

(325) När det gäller de återstående lånen med en löptid på över två år och för företag som inte hade revolverande lån återgick kommissionen till det allmänna riktmärke som gav den högsta kvaliteten av obligationer med låg kreditvärdighet, såsom förklaras i skäl 306.

([89]) Daglig rapport från Kinas landbaserade obligationsmarknad i renminbi yuan, 2018.7.20, avdelningen för information om obligationer, China Central Depository & Clearing Co. Ltd, s. 4.

(326) Kommissionen konstaterade att vissa företag inom gruppen emitterade obligationer i syfte att omstrukturera sina skulder. I detta fall, som förklaras i avsnitt 3.4.2.2 ansåg kommissionen att de berörda företagens ekonomiska situation är sämre än vad som vid första påseendet framgår av årsredovisningen och att det finns en ytterligare risk för deras kortsiktiga och långsiktiga finansiering. För att ta hänsyn till den ökade exponeringsrisken gjorde kommissionen en nedflyttning med ett steg i betygsskalan och anpassade beräkningen av den relativa spreaden också för deras långfristiga finansiering, inklusive lån, genom att göra en jämförelse mellan amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget AA och amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget B.

(327) Slutligen, eftersom moderföretaget CNBM inte samarbetade fastställdes det förmånliga lånet för CNBM genom metoden som förklarats i detta avsnitt, tillämpad på den offentligt tillgängliga informationen i detta företags årsredovisning för 2018, till exempel utestående fordringar, genomsnittliga kapitalkostnader och den genomsnittliga löptiden för lån.

b) Yuntianhua Group

(328) Såsom anges i skälen 250–252 gjorde de kinesiska långivande finansinstituten inte någon kreditprövning. För att kommissionen skulle kunna fastställa förmånen måste den därmed bedöma om räntesatsen för det lån som beviljats Yuntianhua Group låg på en marknadsmässig nivå.

(329) De exporterande tillverkarna i Yuntianhua Group hade enligt sin egen redovisning ett allmänt lönsamt ekonomiskt läge.

(330) Analysen av den kortsiktiga likviditeten reser dock farhågor om de två exporterande tillverkarna, eftersom de kortsiktiga skulderna under undersökningsperioden motsvarar mellan 90 och mer än 100 % av företagens omsättning, med en ökande trend jämfört med det föregående året. Förekomsten av kortsiktiga skulder är betydande i båda företagen. Även om en av de exporterande tillverkarna inte hade några lån under undersökningsperioden, finansierade den flertalet av sina inköp, liksom en del av andra icke operativa kostnader, genom bankaccepter, ett instrument som i allmänhet har en löptid på mindre än ett år.

(331) CPIC, den första direkta aktieägaren och huvudleverantör för de exporterande tillverkarna, var lönsam under undersökningsperioden. Det minskade dock sin räntabilitet jämfört med det föregående året. Företaget uppvisar vidare likviditetsproblem eftersom dess kortsiktiga skulder uppgår till mellan 80 och 90 % av den totala skulden. Jämförelsen mellan företagets omsättningstillgångar och dess kortfristiga skulder ger en aktuell kvot ([90]) med ett lågt värde, under 1, vilket väcker farhågor om dess förmåga att återbetala kortfristiga skulder. Kommissionen konstaterade också en omfattande användning av bankaccepter för att finansiera inköp.

(332) Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd, moderföretaget till Yuntianhua Group, som är involverad i leveranskedjan för den undersökta produkten, gick med förlust under undersökningsperioden. Förhållandet mellan företagets tillgångar och skulder, uttryckt i form av en kvot lägre än 1, reser allvarliga frågor om dess likviditet och förmåga att återbetala kortsiktiga skulder. Vidare visade undersökningen att företaget emitterade obligationer i uttryckligt syfte att återbetala skulder. Användningen av revolverande lån konstaterades på liknande sätt,

(333) Kommissionen noterade att Yuntianhua Group hade tilldelats kreditbetyget AA av ett kinesiskt kreditvärderingsinstitut. Med hänsyn till att de kinesiska kreditbetygen är snedvridna rent generellt (se skälen 279–285) drog kommissionen slutsatsen att detta betyg inte är tillförlitligt.

(334) Kommissionen ansåg att gruppens övergripande ekonomiska situation motsvarar ett BB-kreditbetyg, vilket är det högsta betyg som inte längre anses kreditvärdigt. Hög till högsta kreditvärdighet betyder att kreditvärderingsinstitutet anser att de obligationer ett företag emitterar kommer att kunna möta sina betalningsförpliktelser och att banker kan investera i dem.

([90]) Den nuvarande kvoten är en likviditetskvot som mäter företagets förmåga att betala kortfristiga skulder inom ett år. Den nuvarande kvoten uttrycks som förhållandet mellan företagets disponibla tillgångar och dess skulder.

(335) Den premie som kan förväntas för obligationer emitterade av företag med detta kreditbetyg (BB) tillämpades sedan på den standardränta som tas ut av Kinas folkbank för att man skulle komma fram till marknadsräntan.

(336) Detta pålägg fastställdes genom att man beräknade den relativa spreaden mellan indexen för företagsobligationer med AA-kreditbetyg i Förenta staterna och företagsobligationer med BB-kreditbetyg i Förenta staterna på grundval av Bloomberg-data för industrisegment. Denna relativa spread lades därefter till den referensränta som offentliggjorts av Kinas folkbank den dag lånet beviljades ([91]) och gällande samma löptid som det berörda lånet. Denna beräkning genomfördes individuellt för varje lån och finansiell leasing som tillhandahållits företaget.

(337) För lån i Kina som är noterade i utländsk valuta är situationen densamma vad gäller marknadssnedvridningar och bristen på giltig kreditvärdering, eftersom dessa lån beviljas av samma kinesiska finansinstitut. Därför, såsom konstaterats tidigare, användes företagsobligationer med BB-kreditbetyg i relevanta valutor som emitterats under undersökningsperioden för att fastställa ett lämpligt referensvärde.

(338) Såsom förklaras i avsnitt 3.4.2.1, att ett visst företag har revolverande lån anses därför vara en indikation på att företagets ekonomiska situation är sämre än vad som vid första påseendet framgår av årsredovisningen och att det finns en ytterligare risk för kortsiktiga likviditetsproblem. Revolverande lån ingås för övrigt oftast för kortare perioder. Det är ytterst osannolikt att ett revolverande lån skulle ha en löptid på mer än två år, vilket är en slutsats som bekräftas av de uppgifter man funnit om de lån som kontrollerats i företagen i urvalet.

(339) För att ta hänsyn till bankernas ökade riskexponering vid tillhandahållande av kortsiktig finansiering till företag med revolverande lån, gjorde kommissionen därför en nedflyttning med ett steg i betygsskalan och anpassade beräkningen av den relativa spreaden för all kortsiktig finansiering av de berörda företagen. Kommissionen gjorde därmed en jämförelse mellan amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget AA och amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget B (i stället för BB) med samma löptid. Enligt Standard and Poor's definition av kreditbetygen är en gäldenär med kreditbetyget B mer sårbar än en gäldenär med kreditbetyget BB, men gäldenären har för tillfället fortfarande möjlighet att fullgöra sina finansiella åtaganden. Trots det kan ogynnsamma affärsmässiga, finansiella eller ekonomiska förhållanden leda till att gäldenären inte har förmåga att fullgöra sina finansiella åtaganden. Detta referensvärde anses därför vara lämpligt för att återspegla den extra risk som användningen av revolverade lån för kortsiktig finansiering innebär.

(340) Kommissionen använde således detta som relevant referensvärde för alla kortsiktiga skulder, inklusive lån, med en löptid på högst två år som tillhandahållits de företag som använde sig av revolverande lån.

(341) När det gäller de återstående lånen med en löptid på över två år och för företag som inte hade revolverande lån återgick kommissionen till det allmänna riktmärke som gav den högsta kvaliteten av obligationer med låg kreditvärdighet, såsom förklaras i skäl 306.

(342) Kommissionen konstaterade att vissa företag inom gruppen emitterade obligationer i syfte att omstrukturera sina skulder. I detta fall, som förklaras i avsnitt 3.4.2.2 ansåg kommissionen att de berörda företagens ekonomiska situation är sämre än vad som vid första påseendet framgår av årsredovisningen och att det finns en ytterligare risk för deras kortsiktiga och långsiktiga finansiering. För att ta hänsyn till den ökade exponeringsrisken gjorde kommissionen en nedflyttning med ett steg i betygsskalan och anpassade beräkningen av den relativa spreaden också för deras långfristiga finansiering, inklusive lån, genom att göra en jämförelse mellan amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget AA och amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget B.

3.4.2.5 Slutsats om förmånlig finansiering: lån

(343) Det framgick av undersökningen att alla grupper av exporterande tillverkare i urvalet dragit nytta av förmånliga lån under undersökningsperioden. Eftersom det rör sig om ett finansiellt bidrag, en förmån för de exporterande tillverkarna och selektivitet, ansåg kommissionen att förmånliga lån bör anses vara en utjämningsbar subvention.

([91]) När det gäller lån till fast ränta. För lån med rörlig ränta användes Kinas folkbanks riktmärke under undersökningsperioden.

(344) Följande subventionsnivå har fastställts för dessa förmånliga lån under undersökningsperioden för de företagsgrupper som ingick i urvalet:

Förmånlig finansiering: lån

Företag/Företagsgrupp	Totalt subventionsbelopp
Yuntianhua Group	2,53 %
CNBM Group	7,39 %

3.4.3 *Förmånlig finansiering: andra typer av finansiering*

3.4.3.1 Kreditlinor

(345) Undersökningen visade att kinesiska finansinstitut även beviljade kreditlinor på förmånliga villkor i samband med finansiering till vart och ett av de företag som ingick i urvalet. Dessa bestod av ramavtal enligt vilka banken låter företagen i urvalet använda olika skuldinstrument, till exempel aktiekapitallån, bankaccepter, fakturor, andra typer av handelsfinansiering osv, upp till ett visst högsta belopp.

(346) Syftet med en kreditlina är att fastställa en begränsad kredit som företaget får utnyttja när som helst för att finansiera sin löpande verksamhet, vilket gör finansieringen genom arbetande kapital flexibel och omedelbart tillgänglig vid behov. Undersökningen visade att de två exporterande tillverkarna i urvalet hade avtal om kreditlinor med olika banker som omfattade olika kortsiktiga finansieringsinstrument i syfte att finansiera löpande utgifter. Kommissionen ansåg följaktligen att i princip all kortsiktig finansiering av företagen i urvalet bör omfattas av en typ av kreditlinor, inbegripet bankaccepter, som utfärdas regelbundet för att finansiera löpande verksamhet.

(347) Kommissionen jämförde därför beloppet för de kreditlinor som var tillgängliga för de samarbetsvilliga företagen under undersökningsperioden, med det belopp för kortsiktig finansiering som användes av dessa företag under samma period, för att fastställa huruvida all kortsiktig finansiering omfattades av en kreditlina. Om beloppet för den kortsiktiga finansieringen översteg kreditlinans tak ökade kommissionen beloppet för den befintliga kreditlinan med det belopp som faktiskt togs i anspråk av de exporterande tillverkarna utöver detta tak.

(348) Under normala marknadsförhållanden skulle sådana kreditlinor normalt vara föremål för en ”överenskommelse”- eller ”åtagande”avgift för att kompensera för bankens kostnader och risker liksom för årsavgifter som tas ut på ett tidigt stadium för att förlänga kreditlinornas löptid. Kommissionen fann dock att samtliga företag i urvalet drog nytta av kreditlinor som tillhandahölls avgiftsfritt.

(349) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionens påstående att kreditramar under normala marknadsförhållanden omfattas av åtagandeavgifter var omotiverade med tanke på dess egen bedömning i luftfartsärenden. Enligt de kinesiska myndigheterna ska åtagandeavgifter tillämpas endast när kreditlinan motsvarar en beviljad kreditram. Kommissionen har emellertid inte visat att de berörda kreditlinorna var beviljade kreditramar. De kinesiska myndigheterna erinrade om att EU i målet ”EC–Aircraft” hävdade att det faktum att EIB inte tog ut några åtagandeavgifter var motiverat, eftersom ”i) för öppna avtal ” (dvs. avtal där avgifterna inte fastställs på förhand) finns ingen säkerhet vad gäller tidpunkten för medlens tillgänglighet, och EIB gör inga åtaganden om en exakt räntesats.

(350) Som svar på detta påstående noterade kommissionen att EU:s argument i målet ”EC–Aircraft” vad gäller avgifter för åtaganden inte följdes av panelen i dess slutgiltiga slutsatser. I synnerhet konstaterade panelen att EIB:s underlåtenhet att ta ut avgifter från EIB för att kompensera för EIB:s åtagande att tillhandahålla finansiering var mer fördelaktig än ett jämförbart lån från en kommersiell långivare och medförde en förmån ([92]). Detta påstående avvisades därför.

([92]) WT/DS316/R – European Communities and Certain Member States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft – rapport från panelen av den 30 juni 2010, punkterna 7.739 och 7.801.

(351) I enlighet med artikel 6 d ii i grundförordningen anser kommissionen att den förmån som mottagaren därmed erhåller vara skillnaden mellan det belopp som företaget betalar för kreditlinor som beviljats eller förnyats av det kinesiska finansinstitutet, och det belopp som företaget skulle betala för en likvärdig kommersiell kreditlina på marknaden.

(352) Efter meddelandet av uppgifter hävdade flera parter att kommissionen inte gjorde en selektivitetsanalys av kreditlinor. Dessutom upprepade de kinesiska myndigheterna sina synpunkter som utvecklats i avsnitt ovan, och hävdade att GFM inte är en främjad industri och att inget av de dokument som kommissionen hänvisar till i detta avseende visar att de kreditlinor som levereras till den globala GFM-industrin är selektiva i den mening som avses i artikel 2 i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder.

(353) Kommissionen gjorde ingen separat selektivitetsanalys eftersom kreditlinor är nära kopplade till andra typer av förmånliga lån, såsom lån, och därför följer samma selektivitetsanalys som utvecklats i avsnitt 3.4.2.3 för lånen. Dessa påståenden avvisades därför.

(354) Det lämpliga riktmärket för arrangemangsavgiften fastställdes till 1,5 % genom hänvisning till offentligt tillgängliga uppgifter ([93]) för att öppna liknande kreditlinor i liknande (men icke snedvridna) situationer. Beloppet för en överenskommelseavgift ska betalas på engångsbasis när kreditlinan inrättas. Kommissionen tillämpade därför referensvärdet på beloppet motsvarande de kreditlinor som öppnats under undersökningsperioden.

(355) För kreditlinor som existerade innan undersökningsperioden inleddes och som förnyades under undersökningsperioden, tillämpades en förnyelseavgift på 1,25 % som referensvärde enligt samma källa. Beloppet för en förnyelseavgift ska betalas på engångsbasis när kreditlinan förnyas. Kommissionen tillämpade därför referensvärdet på beloppet motsvarande de kreditlinor som förnyats under undersökningsperioden.

(356) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter kommenterade en av parterna att de kostnader som rör överenskommelse- och förnyelseavgifter vanligen inte tas ut av banker för att säkra stora kommersiella kunder. Företaget lämnade vidare ett exempel på en bank i Förenta staterna som inte tog ut någon överenskommelseavgift och krävde endast en årlig förnyelseavgift på 0,25 % för en beviljad kreditram på mellan 100 001 och 3 miljoner US-dollar ([94]). Med tanke på att Förenta staterna är en mycket större marknad än Förenade kungariket och att kommissionen förlitade sig på kreditbetyg för obligationer från Förenta staterna för att fastställa kreditvärdigheten, ansågs ett sådant riktmärke vara mycket lämpligare än Förenade kungarikets riktmärke för små företag som används av kommissionen.

(357) Kommissionen noterade att påståendet att de kostnader som rör överenskommelse- och förnyelseavgifter vanligen inte tas ut av banker för att säkra stora kommersiella kunder underbyggdes inte av några bevis. Kommissionen såg dessutom över det riktmärke som föreslogs av företaget och fann att detta riktmärke gällde särskilda kreditlinor för små företag med ett högsta belopp på 3 miljoner US-dollar, och mer specifikt som gäller kortsiktiga behov av arbetande kapital. Det riktmärke som kommissionen använde hade tvärtom en undre gräns på 25 000 pund sterling, men ingen övre gräns, det fanns inga begränsningar vad gäller användningen av det kapital som tillhandahölls eller löptiden, och den var separat från en annan finansiell produkt som nämns i samma dokument, men särskilt utformad för små företag. Kommissionens eget riktmärke var därför bättre anpassat till större kunder. Dessutom var den amerikanska bank som tillhandahöll kreditlinor i det exempel som sökanden valt en bank som var verksam uteslutande på den amerikanska marknaden. HSBC däremot (det riktmärke som användes av kommissionen) är en global bank som är verksam även på den kinesiska marknaden. Kommissionen förfogar inte över några bevis för att HSBC avstår från avgifterna beroende på kundens storlek. Även i detta avseende verkade kommissionens riktmärke vara lämpligare. Företagets påståenden avvisades därför.

([93]) Avgifter som tas ut av HSBC UK: https://www.business.hsbc.co.uk/…/pdfs/en/bus_bnkg_price_list.pdf
([94]) https://www.pnc.com/en/small-business/borrowing/business-lines-of-credit/secured-businessline-of-credit.html

3.4.3.2 Bankaccepter

a) Allmänna anmärkningar

(358) Bankaccepter utgör finansiella produkter som syftar till att utveckla en aktivare inhemsk penningmarknad genom att utvidga lånefaciliteterna. Det är en form av kortfristig finansiering som kan ”minska finansieringskostnaden och stärka uttagarens kapitaleffektivitet ([95])

(359) Bankaccepter får endast användas för att avsluta verkliga handelstransaktioner och innehavaren måste lägga fram tillräckliga bevis i detta avseende, till exempel genom köp-/säljavtal, fakturor och fraktsedlar, osv. Bankaccepter får användas som ett betalningsmedel i köpavtal tillsammans med andra medel, till exempel penningförsändelser eller betalningsorder.

(360) En bankaccept utfärdas av .... (.... som också är köparen i den underliggande handelstransaktionen) och godtas av banken. Genom att godta bankaccepten går banken med på att ovillkorligen utbetala det belopp som anges i accepten till mottagaren/innehavaren på överenskommet datum (förfallodagen).

(361) I allmänhet innehåller avtalen om bankaccepter en förteckning över de transaktioner som täcks av en bankaccept, med uppgift om leverantörens förfallodatum och bankacceptens förfallodag.

(362) Kommissionen fastställde att bankaccepter i allmänhet utfärdas inom ramen för ett utkast till avtal om bankaccepter som anger bankens, leverantörernas och köparens identitet, bankens och köparens skyldigheter och detaljerade uppgifter om värdet per leverantör, förfallodag som överenskommits med leverantören och förfallodag för bankaccepten.

(363) Kommissionen fastställde också att avtal om kreditlinor i allmänhet förtecknar bankaccepter som en möjlig användning av finansieringstaket tillsammans med andra kortsiktiga finansiella instrument, till exempel lån genom arbetande kapital.

(364) Beroende på de villkor som varje bank fastställer kan det krävas att uttagaren gör en mindre insättning på ett särskilt konto, gör en utfästelse och betalar en avgift på accepten. I alla händelser är uttagaren skyldig att överföra hela beloppet för en bankaccept till det särskilda kontot senast på bankacceptens förfallodag.

(365) När banken godtagit den undertecknar uttagaren bankaccepten och överför den till betalningsmottagaren som också är leverantör i den underliggande handelstransaktionen, i likhet med betalning av en faktura. Följaktligen upphävs köparens (uttagarens) skyldighet mot leverantören (betalningsmottagaren). En ny betalningsskyldighet uppstår för köparen gentemot den mottagande banken för samma belopp (uttagaren är skyldig att betala banken kontant innan bankaccepten löper ut). Utfärdande av en bankaccept leder till att uttagarens skyldighet mot leverantören ersätts med en skyldighet mot banken.

(366) Löptiden för en bankaccept varierar enligt de villkor som varje bank fastställer och kan vara upp till ett år.

(367) Betalningsmottagaren (eller innehavaren) av bankaccepten har tre möjligheter före löptidens utgång:

— Vänta till utgången och motta kontant betalning av hela nominella beloppet från den mottagande banken.

— Underteckna bankaccepten, dvs. använda den som ett betalningsmedel för skulder gentemot andra parter. eller

— Diskontera bankaccepten med den mottagande banken eller en annan bank, och motta kontantbeloppet mot betalning av en diskonteringsränta.

([95]) Se Kinas folkbanks webbplats:
https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html

(368) Datum för utfärdande av bankaccepten motsvarar i allmänhet den förfallodag som överenskommits med leverantören, men det kan också vara ett datum före eller efter förfallodagen. Undersökningen visade att när det gäller de företag som ingick i urvalet var datum för utfärdande i allmänhet på eller före förfallodagen för betalningen till leverantören och i vissa fall även efter förfallodagen. Kommissionen fastställde att löptiden för bankaccepten för företagen i urvalet i de flesta fall är sex månader och upp till tolv månader efter det att fakturan förfallit till betalning.

(369) Vad gäller bokföring av bankaccepter erkänns dessa som skulder till banken i uttagarnas konton, dvs. de exporterande tillverkarna i urvalet.

(370) Credit Reference Center of the People's Bank of China (nedan kallad *CRCP*) godkänner bankaccepter som ”obetalda krediter” som tillhandahålls av banker på samma nivå som lån, remburser eller handelsfinansiering. Det ska även noteras att CRCP finansieras av de finansinstitut som beviljar olika typer av lån och att sådana finansinstitut således har godtagit bankaccepter som skulder gentemot dem. I de avtal om bankaccept som samlats in under undersökningsperioden föreskrivs vidare att om köparen inte erlägger fullständig betalning på bankacceptens förfallodatum, ska banken behandla det obetalda beloppet som ett försenat lån till banken.

(371) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade en exporterande tillverkare från CNBM Group att CRCP inte erkänner bankaccepter som en skuld gentemot banken i kreditrapporterna. Denna berörda part hänvisade till anmärkningen till skulderna i CRCP Credit Report, där det anges att ”Skuldbalansen omfattar obetalda förskott, lån, klasskrediter, handelsfinansiering, factoring, skuldavveckling, garantier och skulder som betalats av tredje part samt skulder som hanteras av kapitalförvaltningsbolag vid tidpunkten för statistiken”. Den tillade att i ett av koncernbolagen hänvisas det i den sammanfattande informationen i kreditrapporten till en ”löpande skuld”, som inte omfattade beloppen för bankaccepter, utan endast lånebeloppet.

(372) I detta avseende påpekar kommissionen att det i kreditrapporterna finns en förteckning över bankaccepter i sammanfattning av information om obetalda krediter på samma nivå som i fråga om lån, remburser, diskonterade fakturor, factoring och finansiering av handel. Det faktum att bankaccepter inte räknas in i ”skuldbalansen” eller i den ”löpande skuldbalansen” vid den specifika tidpunkt då rapporten utfärdades påverkar inte deras klassificering som kredit, vilket tydligt framgår av CRCP:s kreditrapporter.

(373) Som redan nämnts i skäl 358 är bankaccepter en form av kortfristig finansiering. Dessutom kan, som Kinas folkbank anger på sin webbplats, ”bankaccepten garantera upprättandet och genomförandet av avtalet mellan köparen och säljaren samt främja kapitalomsättningen med hjälp av krediter från Kinas folkbank” ([96]). På sin webbplats annonserar DBS Bank dessutom bankaccepter som ett sätt att ”öka rörelsekapitalet genom att skjuta upp betalningar” ([97]).

(374) Kommissionen konstaterade att bankaccepter i stor utsträckning används som ett betalningsmedel i handelstransaktioner i stället för en postanvisning, vilket underlättar uttagarens kassaflöde och arbetande kapital. Ur kontantsynvinkel medger instrumentet i praktiken uttagaren en uppskjuten betalning med förfallodag om sex månader eller ett år på grund av att den faktiska kontantbetalningen av transaktionsbeloppet sker vid bankacceptens förfallodag, och inte vid den tidpunkt då uttagaren var tvungen att betala sin leverantör. I avsaknad av ett sådant finansiellt instrument skulle uttagaren antingen utnyttja sitt eget arbetande kapital, vilket medför en kostnad, eller ta ett kortsiktigt lån av arbetande kapital med en bank för att betala sina leverantörer, vilket också medför en kostnad. Genom att betala med en bankaccept använder uttagaren de varor eller tjänster som levererats för en period på 6 månader till ett år utan att lägga ut några kontanter och utan någon annan kostnad. För att illustrera användningen av bankaccepter som ersättning för kortsiktiga lån konstaterade kommissionen att en av de exporterande tillverkarna i urvalet inte hade några lån. Bankaccepter som utfärdades av denna exporterande tillverkare under undersökningsperioden motsvarade dock 70 % av dess operativa kostnader. På liknande sätt svarade bankaccepter i slutet av undersökningsperioden för mer än 53 % av dess samlade skulder.

([96]) Se fotnot 71.
([97]) Se DBS Bank webbplats: https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance

(375) Under normala marknadsförhållanden skulle bankaccepter i egenskap av finansiella instrument innebära en finansieringskostnad för uttagaren. Undersökningen visade att alla företag i urvalet som använde bankaccepter under undersökningsperioden endast betalade en avgift för den tjänst som banken tillhandahöll, som varierade mellan 0,05 % och 0,1 % av bankacceptens nominella värde. Inget av företagen i urvalet bar dock någon kostnad för finansieringen genom bankaccepter genom att skjuta upp kontant betalning för leveransen av varor och tjänster. Kommissionen ansåg därför att de undersökta företagen utnyttjade finansiering i form av bankaccepter för vilka de inte bar några kostnader.

(376) Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att det system för bankaccepter som infördes i Kina gav alla exporterande tillverkare en kostnadsfri finansiering av sin nuvarande verksamhet, vilket innebar att en utjämningsbar förmån beviljades enligt vad som anges i skälen 395–399 i enlighet med artikel 3.1 a i och 3.2 i grundförordningen.

(377) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter framförde de båda samarbetsvilliga exporterande tillverkarna en kommentar om att bankaccepter inte utgör ett lån eller någon annan form av finansiellt stöd, och att kommissionen felaktigt antog att användningen av bankaccepter har samma effekt som ett kortfristigt lån. De hävdade att den förlängda betalningsfrist som användningen av en bankaccept innebär inte är ett räntefritt kortfristigt lån som beviljats av en bank, utan snarare en förlängning av den förfallodag som säljaren beslutar att bevilja. Yuntianhua Group hävdade att kommissionen inte har visat att det finns ett ekonomiskt bidrag vad gäller bankaccepter. Båda de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna hävdade att bankaccepter inte omfattar någon finansiering eftersom inga pengar har överförts från banken till någon part.

(378) Ett företag från CNBM-koncernen hävdade att bankacceptens funktion endast är att underlätta transaktioner mellan obekanta parter på ett sätt som banken lägger till sin egen garanti för att betalningen kommer att ske på förfallodagen. Dessutom ändrar bankaccepten inte datumet för betalningen i enlighet med vad som ursprungligen angavs i köpeavtalet och därför ger en bank inte ett kortfristigt lån genom att godta en bankaccept. Vidare angavs att sättet att bokföra bankaccepter i företagets interna liggare inte ändrar slutsatsen att bankaccepter inte utgör någon form av kortfristig finansiering. Denna part hävdade också att eftersom säljaren enligt försäljningsavtalet endast erhåller betalningen efter sex månader eller ett år, behöver köparen inte använda sitt eget rörelsekapital eller ett kortfristigt lån för att betala avista, eftersom säljaren redan godtar att betalningen kommer att skjutas upp.

(379) I detta avseende påpekade kommissionen att den inte har fastställt att bankaccepter utgör ett lån. Kommissionen drog dock slutsatsen att de har ekonomiska effekter som liknar finansiering på kort sikt.

(380) Som påpekas i skäl 374 konstaterade kommissionen att bankaccepter i stor utsträckning används som ett betalningsmedel i handelstransaktioner i stället för en postanvisning, vilket underlättar uttagarens kassaflöde och arbetande kapital. Kommissionen konstaterade också att instrumentet ur kontantsynvinkel skjuter upp kontantbetalning till bankacceptens förfallodag. Leverantören betalas faktiskt med bankaccepten på den förfallodag som överenskommits i avtalet, i stället för med kontanter. Kontantbetalning vid förfall är en betalning från uttagaren till banken inom ramen för den avtalsrelation som skapats mellan uttagaren och banken inom ramen för en bankaccept. Leverantörer kan också godkänna bankförslag för att betala andra leverantörer (i stället för kontanter). Därför, som påpekas i skäl 374, använder uttagaren genom att betala med en bankaccept de varor eller tjänster som levererats för en period på 6 månader till ett år utan att lägga ut några kontanter och utan någon annan kostnad. Kommissionen upprepade också att Kinas Folkbank presenterar bankaccepter som ett instrument som kan ”minska finansieringskostnaden och stärka kapitaleffektiviteten” hos uttagaren ”samt främja kapitalomsättningen via Kinas Folkbanks ingripande” ([98]) och DBS Bank annonserar för bankaccepter som ett medel för att ”förbättra det arbetande kapitalet för att uppskjuta betalningar” ([99]). Dessutom har de kinesiska myndigheterna inte bestridit kommissionens slutsats att bankaccepter är en form av finansiering. Nyligen utfärdade dessutom CBIRC ett meddelande där det anges att för att stärka kreditstödet till företag i senare led i de centrala företagen kan finansinstitut tillhandahålla kreditstöd till företag i senare led för att erhålla varor och betala för varor genom att öppna bankaccepter, inhemska remburser, förskottsfinansiering osv ([100]). Detta är ännu ett bevis på att de kinesiska myndigheterna uppfattar bankaccepter som en annan form av kreditstöd.

([98]) Se fotnot 73.
([99]) Se fotnot 75.
([100]) http://www.cbirc.gov.cn/cn/view/pages/ItemDetail.html?docId=895429&itemId=928

(381) Det faktum att det inte finns någon överföring av medel från banken till någon part vid tidpunkten för utfärdandet av bankaccepten ändrar inte ovanstående resonemang och slutsatser. Som redan förklarats är bankaccepter, såsom de har inrättats i Kina, ett betalningsmedel vid handelstransaktioner som gynnar uttagarna genom att underlätta deras kassaomsättning och deras rörelsekapital. Ur ekonomisk och finansiell synvinkel tillåter användningen av detta instrument uttagaren att betala sina skulder utan att använda företagets ekonomiska resurser och det utgör därför en form av finansiering av dess ekonomiska verksamhet. I motsats till vad de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna hävdar beviljas denna finansiering inte av leverantören utan av banken. Såsom förklaras i skäl 365 annulleras betalningsförpliktelsen för köparen (dvs. uttagaren) när en bankaccept godtas av banken och påtecknas av betalningsmottagaren (dvs. leverantören). Betalningsmottagaren (leverantören) betalas genom bankaccept vid den tidpunkt som överenskommits i försäljningsavtalet (dvs. förfallodagen). Detta bekräftades vidare av de kinesiska myndigheterna under kontrollbesöket, nämligen att när företaget betalar leverantören med en bankaccept har det inte längre någon skyldighet gentemot leverantören utan gentemot banken, eftersom den som begärde att en bankaccept skulle utfärdas måste betala banken hela beloppet på förfallodagen. Dessutom kan en bankaccept användas av leverantören för att betala sina egna skulder till andra parter. Leverantören beviljar därför inte någon förlängning av betalningsfristen. Tvärtom beviljar banken en förlängning av den faktiska kontantbetalningen av den transaktion som omfattas av bankaccepten med sex månader eller ett år, vilket gör det möjligt för banken att undvika finansieringskostnaderna.

(382) Kommissionen instämde inte i synpunkten att eftersom säljaren enligt köpeavtalet endast erhåller betalningen efter sex månader eller ett år behöver köparen inte använda sitt eget rörelsekapital eller ett kortfristigt lån för att betala avista. Kommissionen höll inte heller med om påståendet att det är irrelevant hur de utvalda exporterande tillverkarna redovisar bankaccepterna i sin interna bokföring. Som redan nämnts ovan är bankaccepter ett betalningsmedel som används av uttagaren för att fullgöra sina skyldigheter gentemot betalningsmottagaren. Påståendet att säljaren endast tar emot betalningen på sex månader eller ett år är felaktigt i sak eftersom säljaren tar emot betalningen per bankaccept på den förfallodag som överenskommits i avtalet. Som redan påpekats i skäl 374 fastställs bankaccepter som betalningsmedel i affärstransaktioner i stället för kontantbetalning, vilket både säljaren och köparen har kommit överens om. Kontantbetalning av varor och tjänster skjuts dock upp till bankacceptens förfallodag och detta uppskov beviljas av banken. Såsom redan förklarats i skäl 365, när säljaren betalas genom bankaccept annulleras uttagarens ansvar gentemot säljaren, och två nya skulder skapas: en skuld för uttagaren gentemot den mottagande banken och en skuld för den mottagande banken gentemot säljaren (betalningsmottagaren) eller innehavaren av bankaccepten. I motsats till vad som hävdas är det sätt på vilket de utvalda exporterande tillverkarna bokför dem i sin interna liggare en viktig faktor som visar att ansvaret gentemot säljaren å ena sidan dras in i och med betalningen med hjälp av en bankaccept och å andra sidan ett nytt ansvar för uttagaren gentemot banken. Detta är ytterligare bevis för att, genom att använda bankaccepter som betalningsmedel vilket godtas av den bank som mottog bankaccepten, uttagaren inte behöver betala leverantören (betalningsmottagaren) kontant vid den förfallodag som överenskommits i avtalet. I stället är uttagaren skyldig att betala banken kontant på bankacceptens förfallodag, dvs. sex månader eller ett år senare. Detta bekräftades ytterligare av de kinesiska myndigheterna under kontrollbesöket, eftersom de uppgav att bankaccepter ”är intressanta för att minska bördan på företagets kassaflöde”.

(383) Kommissionen höll inte heller med om att banken genom att godta bankaccepten endast lägger till sin egen garanti för att betalningen kommer att ske vid förfallodagen. För det första är en bankaccept ett betalningsmedel, vilket gör det möjligt för uttagaren att infria sitt ansvar gentemot betalningsmottagaren (leverantören). Leverantören får därför betala leverantören vid tidpunkten för godkännandet av bankaccepten, medan uttagaren vid förfall uppfyller sin betalningsskyldighet gentemot banken. För det andra kan en bankaccept inte bara klassificeras som en ytterligare garanti för en framtida betalning, eftersom en bankaccept är ett betalningssätt, vilket erkänns i försäljningskontrakten, och betalningsförpliktelsen för utställaren annulleras genom betalning med en bankaccept. Kontantbetalning till banken på förfallodagen är inte en förlängning av den förfallodag som leverantören har beviljat, utan det är i stället en skyldighet gentemot banken. Detta bekräftades också av de kinesiska myndigheterna under kontrollbesöket, där det angavs att skillnaden mellan bankgarantin och bankaccepten juridiskt sett är att ”med garantin är det företag A som i första hand är ansvarig för betalningen, medan det för bankaccepter är den utfärdande banken”.

(384) Mot bakgrund av ovanstående upprepade kommissionen sin slutsats att när det gäller deras effekter är bankaccepter en form av kortfristig finansiering som gör det möjligt för de exporterande tillverkarna att finansiera sina inköp. Den förmån som beviljas de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna är de kostnadsbesparingar för finansiering som beror på att användningen av bankaccept var räntefri.

(385) Med tanke på att bankaccepter har samma syfte och effekter som kortfristiga rörelsekapitallån och att de har använts i stor omfattning av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna för att finansiera sin nuvarande verksamhet i stället för att använda kortfristiga lån, bör de bära en kostnad som motsvarar en kortfristig lånefinansiering. Denna slutsats bekräftades ytterligare av de kinesiska myndigheterna under kontrollbesöket, där det angavs att i valet mellan en bankaccept och ett kortfristigt lån, är det upp till företaget att besluta, men ”till sin natur är de snarlika”.

(386) Mot bakgrund av ovanstående överväganden avvisade kommissionen påståendena om att bankaccepter inte utgör en form av kortfristig finansiering.

b) Selektivitet

(387) När det gäller selektivitet, såsom nämns i skäl 165 ska finansinstitut enligt beslut nr 40 tillhandahålla kreditstöd till främjade industrier.

(388) Kommissionen ansåg att bankaccepter utgör en annan form av förmånsstöd från finansiella institut till främjade industrier såsom GFM-sektorn. Som anges i avsnitt 3.1 är GFM-sektorn bland de främjade industrierna och därför berättigad till alla möjliga typer av finansiellt stöd. Inga bevis lades fram för att något företag i Kina (förutom inom främjade industrier) utnyttjar bankaccepter på samma fördelaktiga villkor.

(389) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CNBM Group att bankaccepter är en vanlig affärsmetod i Kina som är tillgänglig för alla industrier, och att den enda lagstadgade gränsen för att använda bankaccepter anges i artikel 6 i Folkrepubliken Kinas lag om instrument som kan överlåtas, dvs. ”om en person som saknar kapacitet eller begränsad kapacitet för civila handlingar undertecknar ett överlåtbart instrument, ska undertecknandet vara ogiltigt”. Företaget hävdade också att det inte är de exporterande tillverkarnas ansvar att motbevisa en presumtion om att ett påstått subventionsprogram är selektivt, och att det är kommissionens ansvar att motivera sitt fastställande av selektivitet på grundval av faktisk bevisning, särskilt genom att jämföra de villkor som erbjuds företagen i urvalet med de villkor som erbjuds andra kinesiska företag. Slutligen bad ett företag från CNBM Group kommissionen att förklara varför ett liknande system i Kanada, som kommissionen har hänvisat till i ärendet om elcyklar, inte betraktas som ett selektivt subventionsprogram, medan det betraktar systemet i Kina som en selektiv subvention.

(390) I detta avseende hänvisade kommissionen till skäl 165 där den lade fram bevis för att finansinstitut enligt beslut nr 40 är skyldiga att tillhandahålla kreditstöd till främjade industrier. Bankaccepter som finansieringsform är en del av det förmånliga systemet för finansiellt stöd från finansinstitut till främjade industrier, t.ex. GFM-industrin.

(391) Kommissionen påpekade att den grundade sin bedömning av subventionssystemets selektiva karaktär på tillgängliga statliga handlingar, såsom planer och förordningar, på främjade industrier. I detta avseende noterade kommissionen att de kinesiska myndigheterna tydligt har definierat vilka industrier som uppmuntras att begränsa den specifika förmånliga finansieringen endast till dessa. Även om ett antal andra industrier som uttryckligen definieras som främjade också åtnjuter samma eller liknande förmånsvillkor som den globala GFM-industrin, medför detta inte någon förmånlig finansiering och framför allt inte bankaccepter som är allmänt tillgängliga för alla branscher.

(392) Även om en finansieringsform i princip kan vara tillgänglig för företag inom alla branscher, kan de konkreta villkoren, som innebär att sådan finansiering erbjuds företag från en viss bransch, såsom finansiering av löner och finansieringsvolym, göra dem specifika. När det gäller de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna fastställde kommissionen, som nämnts ovan, att alla av dem gynnades av kortfristig finansiering genom förslag till bankaccepter utan att bära några kostnader och att vissa av dem drog nytta av en betydande volym av bankaccepter jämfört med annan kortfristig finansiering, t.ex. kortfristiga lån. Ingen av de berörda parterna lade heller fram några bevis för att den förmånliga finansieringen genom bankaccepter av företag i GFM-industrin grundas på objektiva kriterier eller villkor i den mening som avses i artikel 4.2 b i grundförordningen.

(393) När det gäller kommentaren om systemet med bankaccepter i Kanada påpekade kommissionen att enligt artikel 4.2 i grundförordningen ska bedömningen av ett subventionsprograms selektivitet endast göras med avseende på de subventioner som är föremål för undersökning. Kommissionen är därför inte skyldig att visa att liknande system i andra länder också är selektiva.

(394) Mot bakgrund av ovanstående argument avvisades påståendet från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna om bankaccepternas selektivitet.

c) Beräkningen av förmånen

(395) Vid beräkningen av den utjämningsbara subventionens storlek bedömde kommissionen den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden.

(396) Som redan nämnts i skälen och är bankaccepter en form av kortfristig finansiering som ökar uttagarnas kapitaleffektivitet genom att underlätta dess rörelsekapital och tillgodose dess likviditetsbehov, eftersom de i stor utsträckning används som betalningsmedel i affärstransaktioner i stället för kontanter. Kommissionen konstaterade att de exporterande tillverkarna i urvalet använde bankaccepter för kortsiktig finansiering utan att betala en ersättning. Dessutom ansåg kommissionen, såsom anges i skäl 346 att all kortfristig finansiering av de företag som ingick i urvalet, inklusive bankaccepter, borde täckas av en kreditlina. Förmånen som rör kreditlinor fastställdes i avsnitt 3.4.3.1.

(397) Kommissionen drog därför slutsatsen att uttagare av bankaccepter bör betala en ersättning för finansieringsperioden. Vid beräkningen ansåg kommissionen att finansieringsperioden inleddes, antingen på den förfallodag som överenskommits med leverantören, i de fall då en bankaccept utfärdades före förfallodagen, eller på dagen för utfärdandet av en bankaccept i de fall då en bankaccept utfärdades på förfallodagen eller efter förfallodagen. Finansieringsperioden ansågs ha löpt ut på bankacceptens förfallodag.

(398) I enlighet med artikel 6 b i grundförordningen ansåg kommissionen att den fördel som mottagaren får är skillnaden mellan det belopp som företaget faktiskt betalat som ersättning för finansiering genom bankaccept, och det belopp som den skulle betala genom att tillämpa en kortsiktig finansieringsränta.

(399) Kommissionen fastställde den fördel som uppstår vid utebliven betalning av en kortsiktig finansieringskostnad. I detta avseende är, såsom nämns i skäl 10, bankaccepter en form av kortfristig finansiering. De har faktiskt samma syfte som kortsiktiga lån för arbetande kapital. Kommissionen ansåg därför att bankaccepter bör bära en kostnad motsvarande kortsiktig lånefinansiering. Kommissionen använde därför samma metod som för kortsiktig lånefinansiering som anges i renminbi yuan, enligt avsnitt 3.4.2.4.

(400) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter framförde ett företag från CNBM Group att eftersom bankaccepten är en kredit som säljaren tillhandahåller köparen, bör kommissionen beräkna förmånen inom ramen för subventionsprogrammet ”tillhandahållande av varor och tjänster mot för låg ersättning” och först avgöra om leverantörerna räknas som ”offentliga organ” i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen.

(401) Såsom redan förklarats i skälen 379–383 höll kommissionen inte med om att bankaccepter är en kredit som tillhandahållits av säljaren och drog slutsatsen att bankaccepter är en form av förmånlig finansiering från banken till uttagaren. Ovanstående kommentar avvisades därför.

(402) Ett annat företag från CNBM Group hävdade att kommissionen borde ha dragit av den faktiska betalningstiden från den påstådda perioden av bankfinansiering.

(403) Såsom förklaras i skäl 397 hade kommissionen övervägt den förfallodag som överenskommits med leverantören vid beräkningen av finansieringsperioden. När det gäller CNBM Group, som gjorde påståendet, visade undersökningen att betalningsdatumet för de underliggande fakturorna i praktiken antingen hade löpt ut redan när motsvarande bankaccept utfärdades, eller att det inte fanns någon koppling mellan de fakturor som tillhandahållits och bankaccepterna. Detta påstående avvisades därför.

(404) Ett företag från CNBM Group hävdade att kommissionen borde dra av de avgifter som faktiskt betalats av de tillverkare som ingick i urvalet från den påstådda förmånen. Dessutom hävdade Yuntianhua Group att kommissionen enligt artikel 7.1 a i grundförordningen måste dra av eventuella ansökningsavgifter eller andra kostnader som är nödvändiga för att komma i fråga för eller erhålla subventionen.

(405) Kommissionen noterade redan i skäl 375 att den samarbetande exporterande tillverkaren har betalat en avgift för den bankaccepttjänst som banken tillhandahöll och som varierade mellan 0,05 % och 0,1 % av bankacceptens nominella värde. Faktum är att denna provision, som betalas för bankens hantering av bankaccepten, är en separat del av den finansiering som beviljas av banken, för vilken de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna inte har haft någon kostnad. Denna avgift betalas för att täcka bankens administrativa kostnader för hanteringen av bankaccepter. Kommissionen utjämnade endast bankaccepternas finansieringsdel (det vill säga den del som motsvarar kortfristig finansiering). Kommissionen analyserade inte huruvida provisionen även innebar en utjämningsbar subvention. I alla händelser varierar avgiften på subventionsbeloppet från 0,01 % till 0,04 %, beroende på den exporterande tillverkaren, och är därför irrelevant. Kommissionen ansåg det därför inte nödvändigt att analysera detta påstående sakligt sett och inte heller att bedöma om denna förmån var utjämningsbar.

(406) Ett företag från CNBM Group hävdade att grunden för beräkningen av förmånen bör minskas med de insättningsbelopp som gjorts som en garanti för bankaccepter.

(407) I detta avseende bör det, som kommissionen konstaterade i tidigare undersökningar ([101]), först och främst noteras att det är praxis för banker att begära garantier och säkerheter från sina kunder när de beviljar finansiering. Dessutom bör det noteras att sådana garantier används för att säkerställa att den exporterande tillverkaren bär det finansiella ansvaret gentemot banken och inte gentemot leverantören. Undersökningen visade också att dessa garantier inte systematiskt begärs av kinesiska banker och inte alltid är kopplade till specifika bankaccepter. I detta avseende utgör de påstådda insättningarna inte en förskottsbetalning från uttagaren till bankerna, utan endast en ytterligare garanti som bankerna ibland begär och som inte inverkar på bankens beslut att utfärda en bankaccept utan någon ytterligare upplåning för uttagaren. Dessutom kan de ta sig olika former, bland annat i form av tidsbundna depositioner och utfästelser. Insättningarna är räntebärande för uttagaren och utgör därför inte någon kostnad för bankacceptens uttagare. På grundval av detta avvisades detta påstående.

(408) Ett företag från CNBM Group hävdade att kommissionen från sin beräkning borde undanta bankaccepter som utfärdats till närstående parter, eftersom en förlängning av en betalningsfrist till en närstående part via en bankaccept inte ger betalningsmottagaren en ökad likviditet eftersom det minskar den närstående motpartens likviditet med motsvarande belopp.

(409) I detta avseende erinrar kommissionen om att en bankaccept är ett betalningssätt och att det därför inte innebär en förlängning av den förfallodag som överenskommits med leverantören, men har till effekt att skjuta upp kontantutbetalningen. Som betalningsmedel kan bankaccepter godkännas av betalningsmottagaren (leverantören) för att reglera dess skulder gentemot andra parter. Därför finns det ingen motsvarande minskning av likviditeten för de närstående parter som mottog bankaccepten. Detta påstående avvisades därför.

([101]) Se ärendet rörande elcyklar som nämns i fotnot 7, skäl 316.

(410) Yuntianhua Group hävdade att kommissionen inte använde de uppgifter som lämnats i svaret på frågeformuläret vid beräkningen av bankaccepterna för vissa närstående företag.

(411) Kommissionen noterade att beräkningen baserades på den sista inlämningen av uppgifter från företagen och kontrollerades vid kontrollbesöket på plats. Påståendet avvisades därför.

(412) Slutligen gjorde ett företag från CNBM Group en särskild begäran om bankaccepter som utfärdats av ett närstående företag för att undvika dubbelräkning. Kommissionen avvisade detta påstående. Eftersom uppgifterna i denna begäran är konfidentiella har kommissionen behandlat detta i ett specifikt utlämnande till det berörda företaget.

3.4.3.3 Diskonterade instrument

(413) Undersökningen visade att kinesiska finansiella institut diskonterade fordringar på vissa företag i urvalet i utbyte mot kontanter.

(414) Genom denna transaktion förskotterade finansiella mellanhänder fordringar till företag före deras förfallodatum. Företagen mottog initiala medel genom att överföra rätten till framtida fordringar till finansiella institut, efter avdrag för arvoden och gällande diskontoränta.

(415) Den gällande diskontoräntan bör särskilt kompensera risken för fallissemang, vilket påverkas starkt av kreditbetyget från den senaste enhet som ansvarar för betalningsskyldigheten.

(416) De diskonterade fordringar som konstaterades under undersökningen hade olika former, till exempel växlar, obligationer, fakturakredit, bankaccepter och handelsaccepter. Varje typ av fordring har särskilda villkor och medför samtidigt olika grader av underliggande risk. Vad gäller bankaccepter är den sista ansvariga enheten den som utfärdar bankaccepten, dvs. en bank. För andra typer av fordringar, till exempel växlar, remburser är den senaste ansvariga enheten vanligen ett kommersiellt företag.

(417) Under vanliga marknadsförhållanden bör den gällande diskontoräntan kompensera bankens kostnader och risker. Kommissionen konstaterade dock att vissa företag i urvalet kan ha erhållit förmånsräntor, vilket skulle ge dem en utjämningsbar förmån.

(418) Den förmån som mottagaren därmed får skulle vara skillnaden mellan den diskonteringsränta som de kinesiska finansiella instituten tillämpar och den diskonteringsränta som tillämpas på en jämförbar transaktion på marknaden, till exempel kortfristiga lån.

(419) Uppgifterna i ärendehandlingen gör det dock inte möjligt att särskilja de olika tillämpliga diskonteringsräntorna. Kommissionen ansåg dessutom att den fördel som denna form av subventionering gav upphov till var försumbar i undersökningen. Det beslutades därför att inte utjämna den.

3.4.3.4 Aktieprogram

3.4.3.4.1 Konvertering av skulder till aktier

a) Allmänna anmärkningar

(420) På grundval av offentligt tillgänglig information fastställde kommissionen att CNBM under undersökningsperioden hade genomfört en konvertering av skulder till aktier på 4 miljarder renminbi yuan från Agricultural Bank of China (nedan kallad *ABC*) och Bank of Communications (nedan kallad *COMM*). Såsom anges i skälen 208–217 underlät CNBM att besvara frågeformuläret och samarbetade inte heller i undersökningen. Kommissionen måste därför använda tillgängliga uppgifter vad gäller dess bedömning av denna transaktion.

(421) ABC och COMM är båda statsägda banker som anses som offentliga organ och/eller anförtrodda eller ålagda enligt avsnitt 3.4.1.4. Dessutom konstaterades både ABC och COMM vara offentliga organ i tidigare antisubventionsundersökningar eller anförtrodda eller ålagda att utföra funktioner som normalt ligger inom myndigheternas kompetens ([102]). Det finns inga bevis i ärendehandlingarna för den pågående undersökningens som skulle kunna motsäga dessa tidigare undersökningsresultat.

([102]) Se ärendena om varmvalsade platta produkter och däck som nämns i fotnot 7, skälen 96–140 respektive 178–218.

(422) Kommissionen ansåg att en bank inte skulle konvertera sin skuld till aktier under normala marknadsförhållanden utan ytterligare ersättning. Aktier är ett mycket mer riskabelt instrument än skulder, eftersom banken inte har någon garanti för att den kommer att få tillbaka sin kapitalinvestering. Dessutom garanterar inte eget kapital nödvändigtvis avkastning på investeringen, i motsats till en låneränta. Den ökade risk som bankerna tar genom detta konvertering av skulder till aktier stöds av bevis på en svag ekonomisk ställning i företagets årsredovisning för räkenskapsåret 2018. Företaget har en mycket hög nettoskuldkvot (mellan 120 % och 145 %). De kortfristiga lån som ska återbetalas inom ett år motsvarar två gånger företagets årliga bruttovinst, och de totala skulderna uppgår till två tredjedelar av dess årliga omsättning. Slutligen angav en tidningsartikel på CNBM:s webbplats specifika industripolitiska mål och den stora vikten av det strategiska samarbetet mellan CNBM och de två bankerna som motivering för swappen. I pressartikeln anges särskilt att swappen kommer att hjälpa CNBM att uppnå ”strukturreformen av utbudssidan” som ett industriellt mål.

(423) Mot bakgrund av ovanstående överväganden drog kommissionen slutsatsen att skuldkonverteringen under undersökningsperioden medförde att CNBM beviljades förmåner eftersom det gavs på förmånliga villkor av offentliga organ eller enheter som på annat sätt anförtrotts eller ålagts av staten för att uppfylla de industripolitiska målen.

b) Selektivitet

(424) Kommmissionen ansåg att den förmånliga finansieringen genom konvertering av skulder till aktier är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom investerare är enheter som verkar enligt de riktlinjer i den stat som förtecknar GFM som en främjad industri. I vilket fall som helst pekar tillgängliga uppgifter på beviljandet av detta ad hoc-bidrag till CNBM, vilket gör stödet specifikt för ett företag.

c) Beräkningen av förmånen

(425) I avsaknad av ytterligare bevisning på grund av bristande samarbete hade kommissionen inte tillgång till avtalen mellan CNBM och bankerna. Kommissionen kunde därför inte bedöma om de betydande risker som bankerna hade tagit på något sätt hade kompenserats. Alla de faktorer som anges i skäl pekar emellertid på en svår ekonomisk situation för CNBM och de industriella mål som eftersträvas genom denna transaktion, vilket stöder slutsatsen att den inte har en marknadslogik som återspeglar de betydande faktiska riskerna. Kommissionen betraktade därför transaktionen som motsvarande skuldavskrivning, och behandlade den som ett bidrag under undersökningsperioden. Eftersom bidraget mottogs i sin helhet under undersökningsperioden beräknades det på grundval av hela företagsgruppens totala omsättning. Detta resulterade i ett subventionsbelopp på 1,83 %.

3.4.3.4.2 Andra former av kapitaltillskott

a) Allmänna anmärkningar

(426) Under undersökningsperioden fick ett företag i urvalet (Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd) medel från statligt kontrollerade enheter i form av särskilda kapitaltillskott.

(427) Dessa medel överfördes i form av kapitalökningar som dock inte automatiskt gav investerarna fullständiga aktieägarrättigheter. I detta avseende överfördes medlen i utbyte mot framtida aktieandelar i det mottagande företaget, vilket skulle träda i kraft först efter en icke angiven tidsperiod.

(428) Undersökningen fastställde att när företaget mottog medlen bokfördes dessa som övriga egetkapitalinstrument utan den förväntade ändringen av företagets ägarandel. Trots att de överförde medlen fick investerarna varken fulla aktieägarrättigheter, eller några ränteutbetalningar i utbyte. Endast efter en obestämd tidsperiod, vanligen längre än ett år, och efter godkännande av SASAC överfördes en del av medlen till aktieandelar i inbetalt kapital. Först vid denna tidpunkt mottog investerarna fullständiga aktieägarrättigheter.

(429) Kommissionen fastställde också att perioden mellan kapitaltillskottet och erhållande av aktieägarrättigheter kan vara längre än ett år. I detta avseende identifierade kommissionen betydande kapitaltillskott som inte medförde några aktieägarrättigheter under hela undersökningsperioden.

(430) Företaget har följaktligen i praktiken under en period längre än ett år och till dess att aktieägarnas rättigheter erkänns, medel till sitt förfogande för en framtida överföring av ägarskap men utan att några kostnader uppkommer.

(431) Under normala marknadsförhållanden skulle ett företag, för att kompensera användningen av medel, överföra en del av företagets ägarskap kort efter det att medlen anlände, eller registrera medlen som en skuld. Med tanke på de särskilda omständigheterna i arrangemangen i detta ärende ligger denna sammansatta finansieringsform dock närmare ett klassiskt räntefritt aktieägarförskott för en längre tidsperiod, än ett egetkapitalinstrument.

(432) Mot bakgrund av ovanstående överväganden ansåg kommissionen att Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd, som ingår i Yuntianhua Group, under undersökningsperioden hade tillgång till avsevärda finansieringsbelopp under en lång period, för vilka det inte bar några kostnader. Eftersom denna särskilda form av kapitaltillskott inte automatiskt gav investerarna aktieägarrättigheter, ansåg kommissionen att de hade en effekt jämförbar med ett räntefritt lån.

b) Statligt kontrollerade investmentföretag som agerar som offentliga organ

(433) För att fastställa huruvida investerare kan anses som offentliga organ eller som anförtrotts eller ålagts av de kinesiska myndigheterna, bad kommissionen Yuntianhua Group om särskild information om de aktieägare som tillhandahöll finansiering genom andra egetkapitalinstrument. De berörda investerarna var: Kunming Heze Investment Center, Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center, och Yunnans reform för statsägda företag nr 2 Partnerskap för investeringar (fonden för reform av statliga företag).

(434) Den information som kommissionen begärde omfattade företagsuppgifter, till exempel namnen på de främsta aktieägarna och sammansättning och stadgar för varje investerares styrelse. Kommissionen begärde också information om de nämnda investerarnas strategier och ytterligare information om specifika överföringar av medel via andra egetkapitalinstrument.

(435) Dessutom kontaktade kommissionen de kinesiska myndigheterna och begärde samma information som den som beskrivs i skäl 434. De kinesiska myndigheterna svarade att de inte hade information om enskilda företag eller om alla enheter i Kina där staten äger andelar. Myndigheterna vägrade därför att svara direkt, och hänvisade till det svar som skulle ges av det berörda företaget i urvalet.

(436) I avsaknad av ett fullständigt svar, i enlighet med skälen 218–220, beslutade kommissionen att använda sig av tillgängliga uppgifter för att avgöra om dessa investerare kan betraktas som offentliga organ.

(437) Genom att använda offentligt tillgänglig information, till exempel årsrapporter, information som är tillgänglig i företagsregister eller på investerares webbplatser eller offentliga databaser, fann kommissionen att investerare som hade tillhandahållit medel via andra egetkapitalinstrument till Yuntianhua Group ägdes delvis eller fullt ut av staten.

(438) Vad gäller Kunming Heze Investment Center konstaterade kommissionen att mer än 98 % av aktierna kontrollerades av de lokala myndigheterna och statligt ägda företag ([103]). Närmare bestämt fann kommissionen bland dess aktieägare att mer än 24 % av aktierna ägdes av det statliga företaget Yunnan State Owned Capital Operations Ltd (Yunnan guoyou ziben yunying youxian gongsi). Kommissionen konstaterade också att mer än 74 % av aktierna i Kunming Heze Investment Center innehades av China Fortune International (Huaxin International Trust), som är ett finansiellt bolag i det statsägda företaget China Huadan Group Co., Ltd Dessutom förvaltas Kunming Heze Investment Center av en investeringsfond som investerar i offentligt ägda provinsiella företag I enheten och bland företagets aktieägare fann kommissionen dessutom rättsliga företrädare och styrelsemedlemmar som hade en tidigare verkställande ställning i Yunnan SASAC, samt medlemmar i det kinesiska kommunistpartiet ([104]).

([103]) Se: www.cfitc.com/; www.qixin.com/; http://hdcw.chd.com.cn/; www.chd.com.cn; www.gsxt.gov.cn/index.html
([104]) www.qixin.com/; www.yngyzb.com/ynzb/index.do?url=display&id=935

(439) Vad gäller Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center ([105]) konstaterade kommissionen att minst 46 % av aktierna kontrollerades slutgiltigt av de lokala myndigheterna och statligt ägda företag. Kommissionen bland dess aktieägare i synnerhet China Construction Bank Trust och statligt kontrollerade kapitaltransaktioner i provinsen Yunnan samt investeringsfonden Jinrun.

(440) På samma sätt slog kommissionen fast att Yunnan statliga företagsreform nr 2 Partnerskap för investeringar (fonden för reform av statsägda företag) ägs av Soe Yunnan Energy Investment Group.

(441) Kommissionen har vidare fastställt förekomsten av formella tecken på kontroll från dessa investerares sida. I avsaknad av specifik information om motsatsen ansåg kommissionen att chefer och tillsynsmyndigheter i de statsägda företag som äger de berörda enheterna antas vara utsedda av och ansvariga inför staten på grundval av de slutsatser som dragits i avsnitt 3.4.1.5 och 3.4.1.6.

(442) Såsom förklaras i skäl 431 konstaterade kommissionen dessutom att deras transaktioner inte följde en ren marknadslogik och inte återspeglar de faktiska marknadsrisker som är förenade med de transaktioner som undersöks. I linje med den statliga politiken för att främja specifika industrier, enligt avsnitt 3.1, agerade dessa investerare i stället irrationellt genom att ekonomiskt understödja den exporterande tillverkaren.

(443) Mot bakgrund av ovanstående överväganden konstaterade kommissionen att de statligt kontrollerade enheter som tillhandahöll medel genom andra egetkapitalinstrument till Yuntianhua Group är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen.

(444) Även om de statligt kontrollerade enheterna inte skulle behandlas som offentliga organ konstaterade kommissionen dessutom att de skulle betraktas som anförtrodda eller ålagda av de kinesiska myndigheterna att utföra funktioner som normalt ligger inom myndigheternas kompetens i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen av samma orsaker, enligt skäl 269. Deras beteende skulle därför i vilket fall som helst tillskrivas de kinesiska myndigheterna.

c) Selektivitet

(445) Kommissionen ansåg att den förmånliga finansieringen genom konvertering av skulder till aktier är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom investerare är enheter som verkar enligt de riktlinjer i den stat som förtecknar GFM som en främjad industri. Under alla omständigheter tyder de tillgängliga uppgifterna på att Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd beviljats detta stöd för särskilda ändamål, vilket innebär att bidraget är selektivt för ett företag.

d) Beräkningen av förmånen

(446) Såsom förklaras i skäl 432 drog kommissionen slutsatsen att Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd gynnades av betydande finansiering genom kapitaltillskott, vilket hade en effekt som liknar räntefri lånefinansiering. Kommissionen beslutade därför att följa den beräkningsmetod för lån som beskrivs i avsnitt 3.4.2. Detta innebär att den relativa spreaden mellan amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget AA och amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget BB med samma löptid tillämpas på den referensränta som offentliggjorts av Kinas folkbank för att inrätta en marknadsbaserad ränta för obligationer, som sedan jämförs med den faktiska ränta som betalats av företaget, i syfte att fastställa förmånen. Detta resulterade i ett subventionsbelopp på 0,3 %.

3.4.3.5 Obligationer

(447) Alla företag i urvalet drog nytta av förmånlig finansiering i form av obligationer.

a) Statsägda finansinstitut agerade som offentliga organ

(448) I Kina är aktörerna på obligationsmarknaden i huvudsak samma enheter som är verksamma på lånemarknaden. Företag som vill emittera obligationer måste ta hjälp av ett finansinstitut, som agerar som emissionsgarant. Emissionsgaranter arrangerar emissionen av obligationer och föreslår de räntor som ska gälla när obligationen presenteras för investerare. Dessa emissionsgaranter är samma statsägda banker som också tillhandahåller de förmånliga lån som diskuteras i avsnitt 3.4.2. Dessutom är investerarna som köper obligationerna också huvudsakligen kinesiska (statsägda) banker, eftersom mer än 95 % av den totala handeln med obligationer sker på interbankmarknaden ([106]).

([105]) www.xin.baidu.com/; www.qichacha.com/

([106]) Goldman Sachs Asset Management, Global Liquidity Management. (2015). *VANLIGA FRÅGOR:* Kinas obligationsmarknad, första halvåret 2015. Se även http://www.kwm.com/en/knowledge/insights/chinas-onshore-bond-market-open-for-business-20151216#ref-id-here (hämtad den 16 november 2016).

(449) Som anges i avsnitt 3.4.1.1 kännetecknas dessa finansinstitut av en stark statlig närvaro, och de kinesiska myndigheterna har möjlighet att utöva ett meningsfullt inflytande på dem.

(450) Det allmänna rättsliga regelverk inom vilket dessa finansinstitut är verksamma, och som redan beskrivits i avsnitt 3.4, gäller även obligationer. Dessutom gäller följande författningar uttryckligen på obligationer:

(1) Lagen i Folkrepubliken Kina om värdepapper, reviderad och antagen vid det 18:e mötet i ständiga kommittén för tionde nationella folkkongressen i Folkrepubliken Kina den 27 oktober 2005 och i kraft sedan den 1 januari 2006 (den senaste versionen offentliggjordes den 31 augusti 2014) (nedan kallad lagen om värdepapper).

(2) Administrativa bestämmelser om emission och handel med företagsobligationer, föreskrift från Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet nr 113 av den 15 januari 2015.

(3) Åtgärder för förvaltning av icke-finansiella företags skuldebrev på interbankmarknaden för obligationer, utfärdade av Kinas folkbank, föreskrift från Kinas folkbank [2008] nr 12 av den 9 april 2008.

(4) Bestämmelser om förvaltning av företagsobligationer, utfärdade av statsrådet den 18 januari 2011.

(451) I linje med det rättsliga regelverket kan obligationer inte emitteras eller handlas fritt i Kina. Emissionen av varje obligation måste godkännas av olika statliga myndigheter, såsom Kinas folkbank, NDRC eller CSRC, beroende på typen av obligation och emittent. Enligt förordningarna om förvaltningen av företagsobligationer finns det årliga kvoter för emission av företagsobligationer.

(452) Enligt artikel 16 i lagen om värdepapper ska offentliga emissioner av obligationer uppfylla följande krav: *Investeringen av medel ska överensstämma med den statliga industripolitiken […] och de medel som […] ska användas för det ändamål som kontrollerats*. I artikel 12 i förordningarna om förvaltningen av företagsobligationer upprepas att syftet med de medel som insamlats måste överensstämma med den statliga industripolitiken.

(453) Enligt de administrativa bestämmelserna om emission och handel med företagsobligationer är det endast vissa obligationer som överensstämmer med stränga kvalitetskrav, t.ex. kreditbetyget AAA, som får erbjudas för offentlig emission. Merparten av obligationerna kommer därför att vara obligationer som emitteras privat till så kallade kvalificerade investerare, som har godkänts av CSRC, och som i huvudsak är kinesiska institutionella investerare.

(454) Slutligen sätts räntesatserna för företagsobligationer inte fritt, eftersom det i artikel 18 i förordningarna om förvaltning av företagsobligationer föreskrivs att ”den ränta som erbjuds för alla företagsobligationer får inte vara högre än 40 % av den ränta som betalas av banker till privatpersoner för tidsbunden inlåning med samma löptid”.

(455) Kommissionen inhämtade också konkret bevisning för detta utövande av kontroll på ett meningsfullt sätt på grundval av konkreta obligationsemissioner. Den undersökte därför den allmänna rättsliga miljö som anges i skälen 450–454 i kombination med de konkreta undersökningsresultaten.

(456) Det framkom vid kontrollbesöken att obligationerna hade emitterats av de två grupperna av exporterande tillverkare i urvalet till räntor som ligger nära de referensräntor som fastställts av Kinas folkbank, oavsett vilken finansiell profil och kreditriskprofil företagen har.

(457) I praktiken, påverkas räntor på obligationer av kreditbetyget, i likhet med lån. Såsom beskrivits i skälen 279–285 är dock den lokala kreditvärderingsmarknaden snedvriden och kreditbetygen är inte tillförlitliga. Detta illustrerades av att prospekt och kreditvärderingsrapporter för de obligationer som emitterats av företagen i urvalet inte motsvarade företagens verkliga situation.

(458) I ett fall varnade till exempel det detaljerade obligationsprospektet för att företagets vinstnivå hade minskat, att en betydande del av nettotillgångarna pantsatts för interna finansieringsgarantier, att ett starkt tryck uppstått genom återbetalning av kortfristiga skulder och att företaget planerade vissa omfattande kapitalintensiva projekt, trots att det redan hade en hög skuldkvot. Inte desto mindre avslutades rapporten med att tilldela den erbjudna obligationen kreditbetyget AAA.

(459) Mot bakgrund av ovanstående överväganden konstaterade kommissionen att de kinesiska finansinstitut som emitterat obligationer till företagen i urvalet är offentliga organ eller skulle betraktas som anförtrodda eller ålagda av de kinesiska myndigheterna i den mening som avses i artiklarna 3 och 2 b i grundförordningen, såsom förklaras i avsnitten 3.4.1.5 och 3.4.1.6. Dessutom gynnades de exporterande tillverkarna i urvalet, eftersom obligationerna emitterades till en ränta under marknadsräntan som motsvarar deras faktiska riskprofil.

b) Selektivitet

(460) Kommissionen ansåg att den förmånliga finansieringen via obligationer är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen eftersom obligationerna inte kan emitteras utan regeringsmyndigheternas godkännande, och i Kinas lag om värdepapper föreskrivs att obligationsemittering måste vara förenlig med statens industripolitik. Såsom redan nämnts i skälen 140–177 betraktas GFM-industrin som en nyckel-/strategisk industri.

c) Beräkningen av förmånen

(461) Eftersom obligationer i huvudsak bara är en annan typ av skuldinstrument, liknande lån, och eftersom beräkningsmetoden för lån redan bygger på en korg av obligationer, beslutade kommissionen att tillämpa beräkningsmetoden för lån som beskrivs ovan i avsnitt 3.4.2. Detta innebär att den relativa spreaden mellan amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget AA och amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget BB med samma löptid tillämpas på den referensränta som offentliggjorts av Kinas folkbank för att inrätta en marknadsbaserad ränta för obligationer, som sedan jämförs med den faktiska ränta som betalats av företaget, i syfte att fastställa förmånen.

(462) Som förklaras i skäl 291 konstaterade kommissionen att vissa företag emitterade obligationer i syfte att omstrukturera sina skulder. I dessa fall, som förklaras i avsnitt 3.4.2.2 ansåg kommissionen att de berörda företagens ekonomiska situation är sämre än vad som vid första påseendet framgår av årsredovisningen och att det finns en ytterligare risk för deras kortsiktiga och långsiktiga finansiering. För att ta hänsyn till den ökade exponeringsrisken gjorde därför kommissionen en nedflyttning med ett steg i betygsskalan och anpassade beräkningen av den relativa spreaden också för deras finansiering, inklusive lån, genom att göra en jämförelse mellan amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget AA och amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget B.

3.4.3.6 Slutsats om förmånlig finansiering: andra typer av finansiering

(463) Undersökningen visade att alla urval av exporterande tillverkare erhöll förmånlig finansiering i form av bankaccepter och obligationer, och två av företagen i urvalet erhöll förmånlig finansiering i form av kapitaltillskott under undersökningsperioden. Eftersom det rör sig om ett finansiellt bidrag, en förmån för de exporterande tillverkarna och selektivitet, ansåg kommissionen att denna typ av förmånliga lån bör anses vara en utjämningsbar subvention.

(464) Eftersom CNBM inte samarbetade fastställdes förmånen för andra typer av förmånliga lån för CNBM genom metoden som förklarats i varje avsnitt ovan, tillämpad på den offentligt tillgängliga informationen i detta företags årsredovisning för 2018, till exempel emittering av obligationer och utestående fordringar för skuldväxlar.

(465) Den subventionsnivå som fastställts för de förmånliga lån som beskrivs ovan under undersökningsperioden för de företagsgrupper som ingick i urvalet uppgår till:

Förmånlig finansiering: andra typer av finansiering

Företag/Företagsgrupp	Totalt subventionsbelopp
Yuntianhua Group	6,92 %
CNBM Group	10,61 %

3.5 **Förmånlig försäkring: Exportkreditförsäkring**

(466) Klaganden hävdade att Sinosure bland annat tillhandahåller exportkreditförsäkringar, försäkrings- och obligationsgarantier på kort, medellång och lång sikt på förmånliga villkor för främjade industrier. Enligt den undersökning som genomfördes nyligen av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (nedan kallad *OECD*) mottog den högteknologiska industrin i Kina som GFN ingår i 21 % av Sinosures totala exportkreditförsäkring ([107]). Dessutom har Sinosure spelat en aktiv roll för att genomföra initiativet ”Made in China 2025”, genom att vägleda företagen för att använda nationella kreditresurser, genomföra vetenskaplig och teknisk innovation och teknisk uppgradering, och hjälpa ”going-out”-företag att bli mer konkurrenskraftiga på den globala marknaden ([108]).

a) Rättslig grund

(1) Tillkännagivande om genomförandet av strategin för att främja handel genom vetenskap och teknik med hjälp av exportkreditförsäkring (Shang Ji Fa[2004] nr 368) utfärdat gemensamt av MOFCOM och Sinosure.

(2) Den så kallade plan 840 i statsrådets tillkännagivande av den 27 maj 2009.

(3) Meddelande om odling och utveckling av det strategiska beslutet Att påskynda tillväxtföretagen i statsrådet (GuoFa [2010] nr 32 av den 18 oktober 2010), utfärdat av statsrådet och dess genomföranderiktlinjer (GuoFa [2011] nr 310 av den 21 oktober 2011)

(4) Tillkännagivande om utfärdande av 2006 års exportkatalog över kinesiska högteknologiska produkter, Guo Ke Fa Ji Zi [2006] nr 16.

(5) Tillkännagivande om sammanställning av vägledande katalog över kinesiska högteknologiska produkter från ministeriet för vetenskap och teknologi, G.K.B.J. [2009] nr 61 av den 9 oktober 2009

b) Undersökningens resultat

(467) Två av de företagsgrupper som ingick i urvalet hade utelöpande exportförsäkringsavtal med Sinosure under undersökningsperioden.

(468) Såsom anges i skäl 201 underlät Sinosure att lämna de styrkande handlingar som begärts om sin bolagsstyrning, såsom sin bolagsordning.

(469) Såsom anges i skäl 200 angav Sinosure inte heller någon mer specifik information om den exportkreditförsäkring som lämnats till GFM-industrin, premiernas storlek eller närmare uppgifter om lönsamheten av sin försäkringsverksamhet för exportkrediter.

(470) Kommissionen var därför tvungen att komplettera den information som lämnats med tillgängliga uppgifter.

(471) Enligt uppgifter i tidigare antisubventionsundersökningar ([109]) är Sinosure ett statsägt försäkringsbolag som bildats och som stöds av staten för att stödja Kinas utländska ekonomiska och handelsrelaterade utveckling och samarbete. Företaget ägs till 100 % av staten. Det har en styrelse och en tillsynsstyrelse. Regeringen har befogenhet att utnämna och avsätta företagets högre chefer. På grundval av denna information drog kommissionen preliminärt slutsatsen att det finns formella indikationer på statlig kontroll när det gäller Sinosure.

(472) Kommissionen inhämtade vidare information om huruvida de kinesiska myndigheterna utövade meningsfull kontroll över Sinosure vad gäller GFM-industrin. I detta sammanhang noterade kommissionen att exportkatalogen över kinesiska högteknologiska produkter uttryckligen förtecknar glasfiberprodukter, inbegripet GFM, såsom exportfrämjade produkter ([110]).

([107]) OECD:s studie om Kinas politik och program för exportkrediter, s. 7, punkt 32.
([108]) Se Sinosures webbplats, Company profile, Supporting ”Made in China”.
([109]) Se ärendet om däck som nämns i fotnot 7, skäl 429.
([110]) Exportkatalog över högteknologiska och nya tekniska produkter, nr 531–545.

(473) Enligt tillkännagivandet om genomförandet av strategin för att främja handel genom vetenskap och teknik med hjälp av exportkreditförsäkring, bör dessutom Sinosure öka sitt stöd till nyckelindustrier och nyckelprodukter på grundval av en förstärkning av sitt övergripande stöd för export av högteknologiska produkter. Det bör behandla industrier som förtecknas i exportkatalogen över kinesiska högteknologiska produkter, såsom ”nya material” och andra högteknologiska och nya tekniska produkter från Kina, som företagets fokus och ge omfattande stöd när det gäller teckningsförfaranden, tidsbegränsade godkännanden, hur snabbt ansökningarna behandlades och hur flexibla avgifterna var. Vad gäller avgiftsflexibiliteten bör den ge produkter maximal premierabatt inom det intervall som exportförsäkringsbolaget erbjuder. Såsom anges i skälen 148 och 162 ingår GFM- industrin i den mer allmänna kategorin ”nya material”. I Sinosures årsrapport för 2017 anges dessutom att Sinosure aktivt har försäkrat transaktioner inom strategiska framväxande industrier såsom nya material ([111]).

(474) Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att de kinesiska myndigheterna har skapat ett normativt regelverk som måste följas av de chefer och tillsynsstyrelsemedlemmar som utsetts av de kinesiska myndigheterna och är ansvariga inför dem. Detta innebär att de kinesiska myndigheterna använde sig av det normativa regelverket för att utöva en meningsfull kontroll över Sinosure.

(475) Kommissionen inhämtade även konkret bevisning för utövande av en meningsfull kontroll på grundval av konkreta försäkringsavtal. Vid kontrollbesöket vidhöll Sinosure att premierna i praktiken var marknadsmässiga och grundade sig på riskbedömningsprinciper. Det gavs emellertid inga specifika exempel med avseende på GFM-industrin eller företagen i urvalet.

(476) Eftersom kommissionen inte hade tillgång till någon konkret bevisning undersökte kommissionen i stället Sinosures konkreta beteende med avseende på den försäkring som tillhandahållits till de företag som ingick i urvalet. Detta beteende skiljde sig från deras officiella hållning, eftersom de inte hade agerat på grundval av marknadsprinciper.

(477) Efter att ha jämfört de sammanlagda utbetalda ersättningarna med de sammanlagda försäkrade beloppen, på grundval av uppgifterna i Sinosures årsrapport 2017 ([112]), drog kommissionen slutsatsen att Sinosure i genomsnitt skulle behöva ta ut 0,26 % av det försäkrade beloppet som en premie för att täcka kostnaderna för ersättningarna (utan att ens ta hänsyn till indirekta kostnader). I praktiken var dock de premier som betalats av de företag som ingick i urvalet mycket lägre än den lägsta avgift som krävs för att täcka driftskostnader.

(478) Kommissionen fann dessutom att vissa av de exporterande tillverkarna drog fördel av en partiell eller fullständig återbetalning av de exportkreditförsäkringspremier som betalats till Sinosure.

(479) Kommissionen drog därför preliminärt slutsatsen att Sinosure tillämpar den rättsliga ram som anges ovan i utövandet av myndighetsuppgifter när det gäller GFM-sektorn. Sinosure agerade som ett offentligt organ i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen och i enlighet med relevant WTO-praxis. Dessutom gavs de exporterande tillverkare som ingick i urvalet en förmån, eftersom försäkringen tillhandahölls till räntor som var lägre än den lägsta avgift som krävdes för Sinosure för att täcka dess driftskostnader.

(480) Kommissionen konstaterade vidare att de subventioner som getts inom detta exportförsäkringsprogram är selektiva eftersom de inte kunde ha fåtts utan export och är därmed knutna till exportresultat i den mening som avses i artikel 4.4 a i grundförordningen.

c) Beräkning av subventionsbeloppet

(481) Under kontrollbesöket uppgav Sinosure att det finns fem aktörer på marknaden och att företaget inte har några uppgifter om sin marknadsandel. Enligt uppgifter i en tidigare antisubventionsundersökning, för vilken undersökningsperioden var den 1 juli 2016–30 juni 2017 ([113]), svarade Sinosure vid den tidpunkten för ungefär 90 % av den inhemska exportförsäkringsmarknaden i Kina, och hade därmed en dominerande ställning på marknaden. Kommissionen kunde inte hitta en marknadsbaserad inhemsk försäkringspremie. I linje med tidigare antisubventionsundersökningar har kommissionen således valt det mest lämpliga externa referensvärdet, för vilket det fanns information, dvs. de premiesatser som tillämpas av Export-Import Bank (Ex-Im Bank) i Förenta staterna till icke-finansiella institut för export till OECD-länder.

([111]) Sinosures årsrapport 2017, s. 6.
([112]) Sinosures årsrapport 2017, s. 20.
([113]) Se ärendet med avseende på däck som nämns i fotnot 7, skäl 427.

(482) Återbetalningar av exportförsäkringspremier som beviljats under undersökningsperioden betraktades som ett bidrag. Eftersom det inte fanns belägg för att företagen haft ytterligare kostnader för vilka det skulle krävts en anpassning, beräknades förmånen som hela det återbetalningsbelopp som erhölls under undersökningsperioden.

(483) Följande subventionsbelopp har fastställts för denna ordning under undersökningsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet:

Förmånlig finansiering och försäkring: Exportkreditförsäkring

Företag/Företagsgrupp	Subventionsnivå
Yuntianhua Group	0,43 %
CNBM Group	0,23 %

3.6 **Statligt tillhandahållande av varor mot för låg ersättning**

3.6.1 *Råvaror mot för låg ersättning*

(484) Eftersom den undersökta gruppen av företag var vertikalt integrerade inkluderades de främsta leverantörerna av råvaror i undersökningen av kommissionen, och de subventioner som mottogs av dessa närstående leverantörer har inkluderats i beräkningarna för varje subventionsordning.

(485) Kommissionen fann å andra sidan inte tillräcklig bevisning för att styrka påståendet om tillhandahållande av varor mot för låg ersättning från ej närstående leverantörer till GFM-tillverkare.

3.6.2 *Markanvändningsrättigheter*

(486) All mark i Kina ägs antingen av staten eller av en kollektiv som består av byar eller kommuner innan äganderätten till mark eller rätt till egendom kan patenteras eller beviljas företag eller enskilda ägare. Alla fastigheter i stadsområden ägs av staten och alla fastigheter på landsbygden ägs av byarna eller kommunerna.

(487) Enligt den kinesiska konstitutionen och marklagstiftningen kan företag och enskilda emellertid köpa ”markanvändningsrättigheter”. För industrimark är arrendeperioden vanligtvis 50 år, med möjlighet till förnyelse med ytterligare 50 år.

(488) Enligt de kinesiska myndigheterna föreskrivs i artikel 137 i Folkrepubliken Kinas egendomslag att ”mark som används för industriella ändamål, affärsändamål, underhållning eller kommersiella ändamål osv., samt mark med minst två avsedda användare ska avyttringen ske genom auktion, inbjudan att lämna anbud eller någon annan metod för offentliga anbud”. De kinesiska myndigheterna hänvisar vidare till artikel 3 i Kinas interimsbestämmelser om tilldelning och överföring av markanvändningsrättigheter till statligt ägd mark i stadsområden. I denna artikel anges att ”varje bolag, företag, annan organisation och individ inom eller utanför Folkrepubliken Kina får, om inte annat anges i lag, ansöka om rätten att använda mark och ägna sig åt att utveckla, utnyttja och förvalta mark i enlighet med bestämmelserna i dessa förordningar”.

(489) De kinesiska myndigheterna anser att Kina har en fri marknad för mark och att de priser som betalas av industriföretag för arrendet motsvarar marknadspriserna.

a) Rättslig grund

(490) Tillhandahållandet av rättigheter för markanvändning i Kina regleras av den kinesiska lagen om markförvaltning. Även följande dokument ingår i den rättsliga grunden:

(1) Kinas egendomslag (föreskrift från Folkrepubliken Kinas president nr 62 av den 4 november 2017).

(2) Kinas lag om markförvaltning.(föreskrift från Folkrepubliken Kinas president nr 28 av den 4 november 2017).

(3) Kinas lag om fastighetsförvaltning i städer (föreskrift från Folkrepubliken Kinas president nr 18).

(4) Kinas interimsbestämmelser om tilldelning och överföring av markanvändningsrättigheter till statligt ägd mark i stadsområden (dekret nr 55 från Kinas statsråd).

(5) Genomförandeförordning för Kinas lag om markförvaltning (föreskrift från Folkrepubliken Kinas statsråd [2014] nr 653).

(6) Bestämmelser om tilldelning av markanvändningsrättigheter till statsägd byggnadsmark genom budgivning, auktion och offert (Meddelande nr 39 av CSRC).

(7) Statsrådets meddelande om relevanta frågor rörande stärkandet av markkontrollen (Guo Fa (2006) nr 31).

b) Undersökningens resultat

(491) Enligt artikel 10 i bestämmelserna om tilldelning av markanvändningsrättigheter till statsägd byggnadsmark genom budgivning, auktion och offert ska de lokala myndigheterna fastställa markpriserna i enlighet med systemet för urban markvärdering (vilket endast uppdateras vart tredje år) och med den statliga industripolitiken.

(492) Under kontrollbesöket uppgav de kinesiska myndigheterna att finansministeriet i maj 2019 utfärdade riktlinjer för industriell markanvändning för att ge bättre information för marknadsaktörer samt säkerställa tillgång i enlighet med marknadens behov. I riktlinjerna anges att lika villkor skapas och alla marknadsaktörer får tillgång till industrimark på samma villkor. Dessa riktlinjer var dock inte tillämpliga under undersökningsperioden och vid tidpunkten för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas förvärv av markanvändningsrättigheterna.

(493) I tidigare undersökningar konstaterade kommissionen att de priser som betalats för markanvändningsrättigheter i Kina inte motsvarade marknadspriser fastställda på grundval av utbud och efterfrågan på en fri marknad eftersom auktionsförfarandet var otydligt, icke-transparent och inte fungerade i praktiken och eftersom priserna konstaterades vara godtyckligt fastställda av myndigheterna. Såsom nämns i skälet ovan fastställs priserna av myndigheterna i enlighet med systemet för urban markvärdering och enligt detta system ska de vid fastställandet bl.a. ta hänsyn till industripolitiken när de fastställer priset på industrimark.

(494) Den nu aktuella undersökningen har inte visat att det skulle ha skett några märkbara förändringar i detta hänseende. Kommissionen kunde till exempel konstatera att endast vissa exporterande tillverkare i urvalet hade deltagit i ett anbud eller något liknande förfarande för offentligt erbjudande för någon av sina markanvändningsrättigheter, inte ens för dem som de nyligen erhållit. För flertalet företag som ingick i urvalet tilldelades markanvändningsrättigheter av de lokala myndigheterna till förhandlade priser.

(495) Kommissionen noterade att det utöver systemet för övervakning av urban mark även finns ett system för dynamisk markövervakning. I översynen av när åtgärderna upphör att gälla beträffande solcellspaneler med ursprung i Folkrepubliken Kina ([114]) slog kommissionen fast att dessa priser var högre än de lägsta referenspriser som fastställts av systemet för urban markvärdering och som användes av de lokala myndigheterna, eftersom de sistnämnda priserna bara uppdateras vart tredje år, medan de dynamiska övervakningspriserna uppdaterades varje kvartal. Det fanns dock det inga uppgifter om att markpriserna baserades på de dynamiska övervakningspriserna. Däremot bekräftade de kinesiska myndigheterna under undersökningen beträffande solcellspaneler att systemet för dynamisk övervakning av urbana markpriser övervakade de fluktuerande prisnivåerna för mark i vissa områden (dvs. 105 städer) i Kina och hade utformats för att bedöma hur markpriserna utvecklas. Utgångspriserna för budgivningar och auktioner baserades dock på de referensvärden som fastställts genom systemet för markvärdering. Denna situation gällde fortfarande under undersökningsperioden. Dessutom fick i detta fall flertalet av de företagsgrupper som ingick i urvalet sin mark genom tilldelning.

([114]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/366, EUT L 56, 3.3.2017, s. 1 (solpaneler), skälen 421 och 425.

(496) För den mark som tillhandahölls genom anbud fann kommissionen att det i varje fall endast fanns en anbudsgivare för marken och att det pris som betalats motsvarade utgångspriset i anbudsförfarandet. I avsaknad av ytterligare information om det faktiska auktionsförfarandet var det osäkert om utgångspriset sattes oberoende och motsvarade marknadsvärdet på markanvändningsrättigheten.

(497) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att det pris som till slut uppnås i ett anbudsförfarande inte bara återspeglar det pris till vilket en säljare är beredd att sälja eller det utgångspris som motsvarar det första budet, men också det pris som köparna är beredda att betala. Det pris som uppnås genom en sådan mekanism återspeglar därmed både utbud och efterfrågan, Om slutpriset, efter det att upphandlingen har avslutats, ”motsvarade utgångspriset i upphandlingsprocessen” betyder detta endast att detta är det pris som återspeglar utbud och efterfrågan vid den tidpunkten. Kommissionen höll med de kinesiska myndigheterna om de grundläggande principer i upphandlingsmekanismen som beskrivits, men noterade att en sådan mekanism kan fungera endast om det finns flera budgivare för en fastighet. Kommissionen kunde dock inte finna ett enda exempel i denna undersökning, eller i tidigare undersökningar, där det hade funnits mer än en budgivare för fastigheten och där samverkan mellan utbud och efterfrågan därmed kunde ha iakttagits. Detta påstående avvisades därför.

(498) Kommissionen konstaterade även att vissa företag mottog återbetalningar från de lokala myndigheterna som kompensation för de priser de hade betalat för markanvändningsrättigheter. Dessutom hade en del av de markanvändningsrättigheter som tilldelats företag i CNBM Group behövt betalas först flera år efter det att marken hade börjat användas.

(499) Ovannämnda bevisning strider mot de kinesiska myndigheternas påståenden om att de priser som betalas för markanvändningsrättigheterna i Kina motsvarar ett marknadspris som bestämts av tillgång och efterfrågan på en fri marknad.

c) Slutsats

(500) Undersökningsresultaten visar att situationen vad gäller tillhandahållandet av mark och markförvärv i Kina är icke-transparent och priserna sätts godtyckligt av myndigheterna.

(501) De kinesiska myndigheternas tillhandahållande av markanvändningsrättigheter bör därför anses vara en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a iii och 3.2 i grundförordningen som har formen av ett tillhandahållande av varor som innebär att de mottagande företagen beviljas en förmån. Såsom förklaras i skälen 491–499 finns det ingen fungerande marknad för mark i Kina och användningen av ett externt referensvärde (se skälen 506–515) visar att de belopp som betalas för markanvändningsrättigheterna av de exporterande tillverkarna i urvalet ligger långt under det normala marknadspriset.

(502) Vad gäller förmånlig tillgång till industrimark för företag som tillhör vissa branscher noterade kommissionen att det pris som sätts av de lokala myndigheterna måste stå i samklang med den statliga industripolitiken (se skäl 493). Inom ramen för denna industripolitik förtecknas GFM-industrin som en främjad industri ([115]). Enligt statsrådets beslut nr 40 krävs dessutom att myndigheterna säkerställer att mark tillhandahålls främjade industrier. I artikel 18 i beslut nr 40 klargörs att industrier som är ”begränsade” inte ska få tillgång till markanvändningsrättigheter. Subventionen är selektiv i enlighet med artikel 4.2 a och 4.2 c i grundförordningen, eftersom det förmånliga tillhandahållandet av mark endast ges till företag som tillhör vissa branscher, i detta fall däcksektorn, och statens förfaranden på detta område är otydliga och icke-transparenta.

(503) Efter det slutgiltiga utlämnandet upprepade de kinesiska myndigheterna de synpunkter som lämnats i avsnitt 3.1 även vad gäller markanvändningsrättigheter, och konstaterade att ingen av de handlingar som kommissionen hänvisade till har ett direkt samband med GFM, och att ingen av dem begränsar det påstått förmånliga tillhandahållandet av markanvändningsrättigheter till vissa företag. I statsrådets beslut nr 40 nämns dessutom inte att myndigheterna ska säkerställa att mark tillhandahålls främjade industrier.

([115]) Se avsnitt 3.1.

(504) I sitt svar hänvisade kommissionen till de argument som redan utvecklats i avsnitt 3.1 och framhöll att GFM faktiskt är en främjad industri. Dessutom nämns i statsrådets beslut nr 40 i artikel XII att den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning är en viktig referens för investeringsvägledning, statlig förvaltning av investeringsprojekt och utformning och genomförande av skattepolitik, kredit, *mark* (*understrykning tillagd*) samt import och export". I inledningen till beslut nr 40 anges dessutom att "Alla berörda avdelningar ska påskynda åtgärder för att utforma och ändra relevanta strategier vad gäller skatter, kredit *mark* (kursivering tillagd) samt import och export osv, och stärka samordningen med industripolitiken för att ytterligare förbättra politiken för att främja industriell omstrukturering". Det framgår tvärtom av artikel XVIII i beslut nr 40 att när det gäller industrier som faller inom ramen för kategorin begränsade ska "de avdelningar som är föremål för investeringar […] inte granska, godkänna eller registrera sig, inget finansiellt institut får bevilja lån, *inga* andra *avdelningar som reglerar markanvändning*, stadsplanering och byggande, miljöskydd, kvalitetskontroll, brandförsvar, tull, industri och handel osv. *får gå igenom relevanta förfaranden*" (kursivering tillagd). Det finns alltså ett klart samband mellan industripolitik för främjade industrier och åtgärder för tillhandahållande av markanvändningsrättigheter. De kinesiska myndigheternas påståenden avvisades därför.

(505) Kommissionen ansåg följaktligen att denna subvention var utjämningsbar.

d) Beräkning av subventionsbeloppet

(506) Liksom i tidigare undersökningar ([116]) och i enlighet med artikel 6 d ii i grundförordningen användes markpriser från det separata tullområdet Taiwan, Penghu, Kinmen och Matsu (nedan kallat *Kinesiska Taipei*) som externt referensvärde ([117]). Förmånen för mottagarna beräknas som skillnaden mellan det belopp som faktiskt betalats av var och en av de exporterande tillverkarna i urvalet (dvs. det faktiska pris som anges i kontraktet eller i tillämpliga fall priset i kontraktet minus det belopp som den lokala myndigheten gett i återbetalning/bidrag) för markanvändningsrättigheterna och det belopp som normalt sett skulle ha betalats på grundval av referensvärdet från Kinesiska Taipei.

(507) Kommissionen anser att Kinesiska Taipei är ett lämpligt externt referensvärde av följande skäl:

— Den jämförbara ekonomiska utvecklingsnivån, BNP och den ekonomiska strukturen i Kinesiska Taipei och i de flesta provinser och städer i Kina där de exporterande tillverkarna i urvalet är etablerade.

— Den geografiska närheten mellan Kina och Kinesiska Taipei.

— Den höga graden av industriell infrastruktur i både Kinesiska Taipei och många provinser i Kina.

— De starka ekonomiska banden och den gränsöverskridande handeln mellan Kinesiska Taipei och Kina.

— Den höga befolkningstätheten i många provinser i Kina och i Kinesiska Taipei.

— Likheten mellan typen av mark och de transaktioner som använts för att konstruera det relevanta referensvärdet i Kinesiska Taipei med dem i Kina.

— De gemensamma demografiska, språkliga och kulturella egenskaperna i Kinesiska Taipei och Kina.

(508) I enlighet med den metod som tillämpats i tidigare undersökningar ([118]) använde kommissionen det genomsnittliga markpris per kvadratmeter som fastställts i Kinesiska Taipei justerat för inflation och BNP-utveckling från och med datum i respektive avtal om markanvändningsrättigheter. Uppgifterna om priser på industrimark från 2015 togs från webbplatsen för industrikontoret vid ekonomiministeriet i Taiwan ([119]). För tidigare år justerades priserna med hänsyn till inflationstakt och BNP-utveckling per capita i löpande priser US-dollar för Taiwan som offentliggjorts av IMF för 2015.

([116]) Se bland annat rådets genomförandeförordning (EU) nr 452/2011 (EUT L 128, 14.5.2011, s. 18) (bestruket finpapper), rådets genomförandeförordning (EU) 215/2013 (EUT L 73, 15.3.2013, s. 16) (stålprodukter belagda med organiskt material), kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/366 (EUT L 56, 3.3.2017, s. 1) (solcellspaneler) och kommissionens genomförandeförordning (EU) 1379/2014 (EUT L 367, 23.12.2014, s. 22). (glasfiberfilament), kommissionens genomförandebeslut 2014/918 (EUT L 360, 17.12.2014, s. 65) (polyesterstapelfibrer).

([117]) Såsom accepterats av tribunalen i mål T-444/11, Gold East Paper och Gold Huacheng Paper mot rådet, tribunalens dom av den 11 september 2014 ECLI:EU:T:2014:773.

([118]) Se skäl 499.

([119]) http://lvr.land.moi.gov.tw/login.action

(509) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade flera parter att Kinesiska Taipei inte var ett lämpligt externt referensvärde. En part föreslog att Indien skulle användas i stället för Kinesiska Taipei, av följande skäl:

— Priserna på industrimark samlades in av ett stort antal olika industriområden i delstaterna Bihar, Maharashtra och Tamil Nadu.

— Dessa tre delstater är högt industrialiserade och har en hög grad av ekonomisk utveckling och en industriell infrastruktur som liknar Kinas.

— Dessa tre delstater är geografiskt närstående varandra och till Kina.

— Det finns väl etablerade ekonomiska förbindelser och gränsöverskridande handel mellan Indien och Kina.

— De 22 städerna har en befolkningstäthet som liknar den i Kinas industristäder.

— Både Kina och Indien har stora landområden som är tillgängliga för framtida användning, till skillnad från Taiwan som är en isolerad ö.

— Slutligen är uppgifter om markpriser för industrianvändning offentliga i Indien.

(510) Påståendet från denna part bortsåg dock en viktig del i sin analys, nämligen den ekonomiska utvecklingsnivån i dessa provinser. Enligt offentliga källor är BNP per capita i dessa indiska provinser långt under den i de städer/provinser där de exporterande tillverkarna är baserade. BNP per capita i Maharashtra ([120]) som är den högsta i de tre provinser som citerades, är faktiskt endast 3 000 US-dollar (2018–2019) medan BNP per capita i provinsen Zheijang (som användes i jämförande syfte av sökanden) uppgick till 14 907 US-dollar 2018 ([121]). Med hänsyn till ovanstående samt de faktorer som förtecknas i skäl 507 måste detta påstående avvisas.

(511) Dessutom hävdade de kinesiska myndigheterna att inhemska priser borde användas i detta fall eftersom privata företag också ägnar sig åt andrahandsuthyrning eller överföring av markanvändningsrättigheter i Kina, och att de kinesiska myndigheterna därför inte är den enda aktören på den marknaden. För att undersöka detta påstående skulle kommissionen först behöva fastställa fastighetsmarknadens storlek för privata aktörer jämfört med den statligt ledda marknaden samt eventuella störningar från de centrala och lokala myndigheternas sida på den privatägda fastighetsmarknaden. Dessutom skulle det behöva finnas tillgång till omfattande och aktuell information om prissättningen av transaktionerna. De kinesiska myndigheterna lämnade dock inte in någon statistik eller några uppgifter som gjorde det möjligt för kommissionen att granska förslaget, och kommissionen kunde inte heller hitta några allmänt tillgängliga uppgifter i ärendet. Även om sådan information skulle tas emot, skulle den endast gälla en sekundär marknad för överföringar, eftersom det bara finns en aktör på primärmarknaden (dvs. den ursprungliga tilldelningen av markanvändningsrättigheter görs alltid av de kinesiska myndigheterna). Den primära marknaden för ursprunglig tilldelning i 50 år skiljer sig från hyran på den sekundära marknaden, som normalt sett bör vara under en mycket kortare period, eller åtminstone med olika villkor för omvärdering, uppsägning osv. Därför har kommissionen fortsatt att förlita sig på de uppgifter som är tillgängliga för primärmarknaden, vilket är den marknad som är föremål för undersökning i detta fall.

(512) De kinesiska myndigheterna hävdade också att om kommissionen skulle välja att gå vidare med ett externt referensvärde bör en justering göras för befolkningstätheten, vilket i sin tur påverkar efterfrågan och följaktligen priserna. Mellan 2015 och 2018 var befolkningstätheten i Kinesiska Taipei 4,4 gånger högre än i Kina. Medan befolkningstätheten i Kina mellan 2015 och 2018 var ungefär 147 personer per kvadratkilometer, var befolkningstätheten i Kinesiska Taipei ungefär 650 personer per kvadratkilometer mark under samma period. Marksituationen och priserna i dessa två länder är därmed ojämförbara.

([120]) https://en.wikipedia.org/wiki/Economy_of_Maharashtra
([121]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang

(513) Kommissionen noterade dock att den kinesiska regeringen jämförde siffrorna för befolkningstäthet på landsnivå. Om man ser närmare på befolkningstätheten i de exporterande tillverkarnas faktiska belägenhet verkar det som om siffrorna för befolkningstäthet i själva verket är ganska lika. Som exempel kan nämnas att befolkningstätheten i Zhejiang var 560 personer per km^2 under 2018, och befolkningstätheten i Shandong var 640 personer per km^2 ([122]). Kommissionen ansåg därför att ingen justering var befogad.

(514) De kinesiska myndigheterna begärde också att kommissionen skulle lämna ytterligare information om likheten mellan den typ av mark och de transaktioner som används för att konstruera det relevanta referensvärdet, såsom nämns i skäl 507, Kommissionen betonade i detta avseende att transaktionerna i båda fallen rör industrimark av en viss storlek som är belägen i industriområden.

(515) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över undersökningsperioden med tillämpning av den normala livslängden för markanvändningsrätter för industrimark, dvs. 50 år. Beloppet fördelades sedan över den totala omsättningen för de olika företagen i urvalet under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte var knuten till exportresultat och inte beviljats på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(516) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade Yuntianhua Group att det fanns ett skrivfel i det värde som användes i ett specifikt avtal om markanvändningsrättigheter. Kommissionen godtog påståendet och korrigerade värdet i enlighet med detta.

(517) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CNBM Group att ett avtal om markanvändningsrättigheter borde tas bort eftersom det hade mottagits efter undersökningsperioden. Dessutom borde förmånen för markanvändningsrättigheter som köpts in under 2018 beräknas proportionellt för undersökningsperioden. Slutligen konstaterade CNBM Group att kommissionen borde ha använt uppgifterna från 2004 års transaktion för att beräkna förmånen för en annan tomt, som ett närstående företag hade köpt 1998 och investerat i den exporterande tillverkaren 2004. Kommissionen avvisade det första påståendet, eftersom köpekontraktet för markanvändningsrättigheterna i fråga redan hade undertecknats 2018 och äganderätten således hade övergått till företaget under undersökningsperioden. Kommissionen godtog det andra påståendet om den proportionerliga beräkningen och justerade beräkningen av förmånen för alla företag som hade köpt markanvändningsrättigheterna under 2018. Det sista påståendet avvisades, eftersom transaktionen från 2004 avsåg företagsinterna överföringar och återspeglade således inte det verkliga värde till vilket marken ursprungligen förvärvades av koncernen.

(518) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade CNBM Group att kommissionen borde ha använt det datum då jordlotterna togs emot som utgångspunkt för beräkningen av förmånen. Såsom anges i föregående skäl hade emellertid äganderätten till marken, med motsvarande rättigheter och skyldigheter, redan uppkommit för företaget vid datumet för köpekontraktet. Dessutom fastställdes priset på den mark som ligger till grund för beräkningen av förmånen även i inköpsavtalet. Företagets påståenden avvisades därför.

(519) Följande subventionsbelopp har fastställts för denna subvention under undersökningsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet:

Tillhandahållande av markanvändningsrättigheter mot för låg ersättning

Företag/Företagsgrupp	Subventionsnivå
Yuntianhua Group	4,08 %
CNBM Group	3,63 %

3.7 **Offentliga intäkter som inte drivs in eller efterskänks**

3.7.1 *Elförsörjning till reducerade priser*

(520) Alla företag i urvalet köpte sin el.

([122]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang.

(521) Vad gäller samma företag i urvalet följde inköpspriserna för el de officiellt fastställda prisnivåerna på provinsnivå för stora industrikunder. Såsom konstaterats även vid tidigare undersökningar ([123]) medförde denna prisnivå inte någon särskild förmån för dessa stora industrikunder. Kommissionen fastställde dock att undersökta företag inom de två grupper som ingick i urvalet drog nytta av avdrag eller återbetalningar av en del av sina elkostnader i form av bidrag.

a) Rättslig grund

— Skrivelse från den nationella kommissionen för utveckling och reformer och den nationella energimyndigheten för aktivt främjande av marknadsorienterade energitransaktioner och ytterligare förbättring av handelsmekanismen (Fa Gai Yun Xing [2018] No. 1027, utfärdad den 16 juli 2018.

— Flera yttranden från centralkommittén i Kinas kommunistiska parti och statsrådet om ytterligare fördjupning av reformen av kraftsystemet (Zhong Fa [2015] nr 9).

— Tillkännagivande om insatser för uppförande av energimarknaden under 2017 från Shandongs kommitté för ekonomi och informationsteknik, LJXDL [2017] nr 93

— Tillkännagivande om ändring av regler för direkt elhandel 2017 från Shandongs övervakningskontor av den nationella energimyndigheten, LJNSC [2017] nr 36.

b) Undersökningens resultat

(522) Kommissionen konstaterade att vissa stora industriella elanvändare får ingå direkta inköpsavtal med elproducenter i stället för att köpa från nätet, antingen genom att ingå direkta elavtal eller genom att kvalificera sig för att delta i det ”marknadsorienterade elhandelssystemet”. Vissa av företagen i urvalet hade sådana direkta avtal om el, eller var kvalificerade att delta i ett ”marknadsorienterat system för elhandel” under undersökningsperioden. I flertalet undersökta företag var de priser som erhölls genom sådana avtal/handelssystem lägre än de fasta priser som angavs på provinsnivå för stora industrikunder.

(523) Möjligheten att ingå sådana direkta avtal/att vara kvalificerad att delta i ”det marknadsbaserade elhandelssystemet” är för närvarande inte öppen för alla stora industriella konsumenter. På nationell nivå anges det i yttrandena från centralkommittén i Kinas kommunistiska parti och statsrådet om ytterligare fördjupning av reformen av kraftsystemet, att ”företag som inte följer den nationella industripolitiken och vars produkter och processer avlägsnas inte bör delta i direkta transaktioner.” ([124])

(524) I praktiken sker direkt elhandel i provinserna. Företagen måste ansöka hos regionala myndigheter om godkännande att delta i pilotprojektet för direkt el, och de måste uppfylla vissa kriterier.

(525) Till exempel i Shandongprovinsen anger meddelandet om ändring av handelsreglerna för direkt elhandel från den nationella energiadministrationens tillsynskontor i Shandong att ”användare som deltar i direkt elhandel ska bekräftas i enlighet med 2017 års tillgångsvillkor som godkänts av Shandongs kommitté för ekonomi och informationsteknik, *För att delta i direkt elhandel ska de företag som säljer el lägga fram en ansökan om registrering till Shandongs handelscenter för elkraft, och kan delta i direkt elhandel efter att ha undersökts och offentliggjorts av centret*”. I detta avseende fastställs och tillkännages en förteckning över stödberättigade företag som uppfyller villkoren för att delta i det marknadsinriktade elhandelssystemet och tillkännages i ett meddelande till Shandong Economic and Information Technology Commission ([125]).

([123]) Skäl 182 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 215/2013 av den 11 mars 2013 om införande av en utjämningstull på import av vissa stålprodukter belagda med organiskt material med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 73, 15.3.2013, s. 16).
Rådets genomförandeförordning (EU) nr 451/2011 av den 6 maj 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av bestruket finpapper med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 128, 14.5.2011, s. 1).

([124]) Flera yttranden från centralkommittén i Kinas kommunistiska parti och statsrådet om ytterligare fördjupning av reformen av kraftsystemet (Zhong Fa [2015] nr 9).

([125]) Till exempel Tillkännagivande om avisering av förteckningen över pilotanvändare av direkt kraftöverföring under 2015 från Shandongs kommitté för ekonomi och informationsteknik, L.J.X.D.L [2015] nr 9 och Tillkännagivande om avisering av förteckningen över pilotanvändare av direkt kraftöverföring under 2017 från Shandongs kommitté för ekonomi och informationsteknik L.J.X.D.L. [2017] nr 117.

(526) För vissa företag finns det dessutom inga riktiga marknadsbaserade förhandlingar eller anbudsförfarande, eftersom de kvantiteter som köps in enligt direktavtal inte bygger på det faktiska utbudet och efterfrågan. Elproducenter och elanvändare får inte fritt sälja eller köpa all sin el direkt. De begränsas av kvantitativa kvoter som den lokala myndigheten tilldelat dem.

(527) Även om priserna ska förhandlas fram direkt mellan elproducenterna och den slutliga elanvändaren eller med mellanliggande tjänsteleverantörer, utfärdas fakturorna till företagen de facto fortfarande av det statliga nätföretaget. Till exempel tillkännagivandet om ändring av 2017 års regler för direkt elhandel från den nationella energimyndighetens Shandongkontor föreskriver att ”Shandongs statliga elbolag kommer att fakturera avgiften för direkt elhandel” och att ”Shandongs statliga elbolag ska utfärda fakturor med moms till användare och elproducenter”.

(528) Slutligen måste alla undertecknade direktköpkontrakt lämnas in till den lokala myndigheten för registrering.

(529) De kinesiska myndigheterna utfärdade 2018 en skrivelse från den nationella kommissionen för utveckling och reformer och den nationella energimyndigheten för aktivt främjande av marknadsorienterade energitransaktioner och ytterligare förbättring av handelsmekanismen (Fa Gai Yun Xing [2018] No. 1027). Kommissionen noterar dock att denna lagstiftning utfärdades under undersökningsperioden, och har ännu inte genomförts. Även om skrivelsen syftar till att öka antalet direkta transaktioner på elmarknaden, nämnder den specifikt vissa industrier, inbegripet byggmaterialsindustrin och högteknologiska industrier, som understöds och gynnas av liberaliseringen av elmarknaden. Skrivelsen föreskriver i synnerhet ”stöd till användare med en årlig elförbrukning på mer än 5 miljoner kWh för utförande av direkta eltransaktioner med elproducenter. ”Under 2018 kommer planerna för elproduktion av kol, järn och stål, icke-järnmetall, byggmaterial och fyra andra industrier att liberaliseras.” Skrivelsen påpekar dessutom ”stöd till framväxande industrier med högt mervärde, till exempel högteknologiska produkter, internet, stordata och avancerad tillverkningsindustri, liksom företag med särskilda fördelar och kännetecken och högt teknikinnehåll för att delta i transaktioner, befriad från spänningsnivåer och begränsningar av elförbrukning”.

(530) Lagstiftningen för en selektiv tillämpning av direkta transaktioner på elmarknaden till vissa industrier till exempel byggnadsmaterial och högteknologiska industrier. Denna selektiva tillämpning resulterar i att billigare priser på el tillämpas av staten på företag i dessa industrier.

c) Slutsats

(531) Kommissionen ansåg att det lägre elpriset i fråga är en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen eftersom det förekommer ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna (dvs. Nätoperatören) som medför en förmån för de berörda företagen. Förmånen för mottagarna är lika med elprisbesparingen, eftersom elen erbjöds till priser under det normala nätpriset för andra stora industriella användare. Denna subvention är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen begränsar tillämpningen av denna ordning till att endast avse företag som uppfyller vissa industripolitiska mål som fastställts av staten, och vars produkter eller processer inte har undanröjts såsom ej stödberättiganden.

(532) Kommissionen drog därför slutsatsen att subventionsordningen var i kraft under undersökningsperioden och att den är selektiv i den mening som avses i artiklarna 4.2 a och 4.3 i grundförordningen.

(533) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte kunde visa att de enheter som levererar el till påstått reducerade priser, dvs. att kraftgeneratorer och statliga nätföretag är offentliga organ eller har anförtrotts eller ålagts av regeringen.

(534) I detta avseende noterade kommissionen, såsom förklaras i skälen 523–528, att det direkta överföringssystemet för el och de villkor på vilka företag får delta, fastställs av staten och genomförs av provinserna. Företagen måste få tillstånd från provinsmyndigheterna för att delta i elpilotsystemet. Även om priserna ska förhandlas fram direkt mellan elproducenterna och elförbrukarna eller genom mellanliggande tjänsteleverantörer, som påpekas i skäl 527, utfärdas fakturorna till företagen av det statliga nätföretaget. Med tanke på att det direkta systemet för elhandel utformas och kontrolleras av staten genom att de provinsiella myndigheterna genomför det och att företaget för statliga nät utfärdar fakturorna, drog kommissionen slutsatsen att de framförhandlade reducerade elpriserna tillhandahålls av offentliga organ. Följaktligen avvisas de kinesiska myndigheternas påstående.

(535) Vidare ansåg de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte hade visat på vilket sätt tillhandahållandet av el till påstått reducerade priser är selektivt i den mening som avses i artikel 2 i subventionsavtalet. De kinesiska myndigheterna hävdade att yttrandena från centralkommittén i Kinas kommunistiska parti och statsrådet om ytterligare fördjupning av reformen av kraftsystemet, som kommissionen hänvisade till, inte begränsar tillgången till detta påstådda stöd till vissa företag, eftersom de inte är obligatoriska utan endast en riktlinje. Dessutom ansåg de kinesiska myndigheterna att kommissionens påstående om selektivitet är inkonsekvent, eftersom kommissionen å ena sidan konstaterade att GFM är en främjad industri och å andra sidan att endast vissa av företagen i urvalet var berättigade till det direkta elhandelssystemet.

(536) I detta avseende och som anges i skäl 523 är möjligheten att ingå sådana direkta avtal eller att vara kvalificerad att delta i ”det marknadsbaserade elhandelssystemet” för närvarande inte öppen för alla stora industriella konsumenter. Företagen måste ansöka hos regionala myndigheter om godkännande att delta i pilotprojektet för direkt el, och de måste uppfylla vissa kriterier, till exempel ”överensstämma med den nationella industripolitiken”. Det faktum att yttrandena från centralkommittén för Kinas kommunistiska parti och statsrådet om ytterligare fördjupning av reformen av kraftsystemet rättsligt sett eventuellt inte skulle vara tvingande är irrelevant, eftersom undersökningen visade att endast vissa företag har godkänts för att delta i det direkta elhandelssystemet och därmed har gynnats av sänkta elpriser. Det faktum att företagen omfattas av ett särskilt godkännande för att kunna dra nytta av de sänkta elpriserna pekar också på den särskilda karaktären hos detta system. Dessa påståenden avvisades därför.

(537) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte ett av företagen i CNBM Group kommissionens slutsats att det faktum att vissa företag är godkända att delta i det ”marknadsorienterade elsystemet” genom att köpa el direkt från elleverantörer i stället för via det statliga nätet, utgör ”uteblivna intäkter” enligt de kinesiska myndigheterna. Denna berörda part påpekade att artikel 3 i grundförordningen definierar en subvention som ”offentliga intäkter som normalt sett skulle tas ut [som] inte drivs in eller efterskänks ” och att eftersom de kinesiska myndigheterna uttryckligen inte sålde någon el till de exporterande tillverkarna via det statliga nätet, var ingen skyldig de kinesiska myndigheterna intäkter för användning av det statliga nätet.

(538) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Såsom redan nämnts i skäl 527 ska fakturorna till företagen alltid utfärdas av det statliga nätföretaget även om priserna ska förhandlas fram direkt mellan elproducenter och elanvändare eller genom mellanföretag. Därför drog kommissionen i skäl slutsatsen att eftersom det direkta systemet för elhandel utformas och kontrolleras av staten genom att de provinsiella myndigheterna genomför det, och att fakturorna utfärdas av det statliga nätföretaget, tillhandahålls de framförhandlade reducerade elpriserna av offentliga organ. Genom att selektivt tillämpa reducerade elpriser för vissa industriella användare, medan de allmänt etablerade priser som allmänt tillämpas på alla industriella användare är högre, tog staten, genom det statliga nätföretaget, inte in intäkterna från elförsäljningen på nivån för de officiellt fastställda priserna. Denna praxis räknas som ”offentliga intäkter som normalt sett skulle tas ut [som] inte drivs in eller efterskänks” i den mening som avses i artikel 3 i grundförordningen. Detta påstående avvisades därför.

d) Beräkning av subventionsbeloppet

(539) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknades i förhållande till den förmån som mottagaren konstaterades ha erhållit under undersökningsperioden. Denna förmån beräknades som skillnaden mellan det totala elpris som skulle betalats enligt den normala elnätsnivån och det totala elpris som betalades med det lägre elpriset.

(540) Följande subventionsbelopp har fastställts för denna ordning under undersökningsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet:

Elförsörjning till reducerade priser

Företag/Företagsgrupp	Subventionsnivå
Yuntianhua Group	0,05 %
CNBM Group	0,28 %

3.7.2 *Program för befrielse från och reducering av skatter*

3.7.2.1 Bolagsskatteprivilegier för företag med ny och avancerad teknik

(541) Enligt Folkrepubliken Kinas lag om bolagsskatt (nedan kallad *EIT-lagen*) ([126]) får högteknologiska och företag som utnyttjar ny teknik som staten behöver ge ett viktigt stöd i form av en nedsatt bolagsskatt på 15 % i stället för den normala skattesatsen på 25 %.

a) Rättslig grund

(542) Den rättsliga grunden för detta program är artikel 28 i EIT-lagen och artikel 93 i genomförandebestämmelserna för Kinas lag om bolagsskatt ([127]) samt följande:

— Cirkulär från ministeriet för vetenskap och teknik, finansministeriet och den statliga skattemyndigheten om granskning och utfärdande av ”administrativa åtgärder för erkännande av högteknologiska företag”, G.K.F.H. [2016] No. 32.

— Tillkännagivande från ministeriet för vetenskap och teknik, finansministeriet och den statliga skattemyndigheten om granskning, tryckning och utfärdande av riktlinjer för ”administrativa åtgärder för hantering av erkännanden av högteknologiska företag”, GKFH [2016] nr 195.

— Meddelande [2017] nr 24 från den statliga myndigheten för beskattning om tillämpning av förmånlig inkomstskatt på högteknologiska företag; och

— Riktlinjer för de senaste prioriterade områdena för utveckling av högteknologiska industrier [2011] utfärdade av NDRC, ministeriet för vetenskap och teknik, handelsministeriet och den nationella immaterialrättsmyndigheten.

b) Undersökningens resultat

(543) Företag som kan komma i fråga för detta skatteavdrag hör till vissa viktiga och nya högteknologiområden som stöds av staten samt de gällande prioriteringarna för högteknologiområden som stöds av staten, vilka anges i riktlinjerna för de senaste prioriterade områdena för utveckling av högteknologiska industrier. Dessa riktlinjer anger tydligt tillverkningsteknik och viktiga råvaror för glas inbegripet GFM som ett prioriterat område.

([126]) Beslut nr 23 av Folkrepubliken Kinas president.

([127]) Förordning om genomförande av Folkrepubliken Kinas bolagsskattelag (utfärdad av statsrådets order nr 512 av den 6 december 2007, ändrad i enlighet med statsrådets beslut att ändra vissa administrativa förordningar genom statsrådets order nr 714 av den 23 april 2019).

(544) För att vara stödberättigade måste företagen uppfylla följande kriterier:

— Spara en viss andel av utgifterna för forskning och utveckling i förhållande till sin omsättning.

— Spara en viss andel av inkomsten från avancerad teknik/produkter/tjänster i företagets totala intäkter; och

— Behålla en viss andel teknisk personal bland företagets totala antal anställda.

(545) Företag som drar fördel av denna åtgärd måste lämna in sin skattedeklaration och relevanta bilagor. Förmånens faktiska storlek anges i deklarationen.

(546) Kommissionen anser att skatterabatten i fråga är en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen eftersom det förekommer ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna, vilket medför en förmån för de berörda företagen.

(547) Förmånen för mottagarna är lika med skatteminskningen. Denna subvention är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen begränsar tillämpningen av denna ordning till att endast avse företag som är verksamma inom vissa prioriterade högteknologiområden som fastställts av staten inom GFM-sektorn.

(548) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att EIT-förmåner för högteknologiska och företag som utnyttjar ny teknik inte är specifika, eftersom lagstiftningen enligt vilken detta program är i drift klart anger objektiva kriterier för stödberättigande ([128]) och att dessa kriterier tillämpas automatiskt, dvs. att de berörda myndigheterna inte har något utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller att tillhandahålla denna specifika skattesats när villkoren för stödberättigande är uppfyllda. De kinesiska myndigheterna hänvisar till fotnot 2 i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, enligt vilket kriterier för stödberättigande anses vara objektiva om de är neutrala, inte gynnar vissa företag framför andra, är ekonomiska till sin karaktär och tillämpas generellt. De kinesiska myndigheterna ansåg att detta är fallet med kriterierna för stödberättigande för denna förmånliga skattesats, eftersom tillgången till denna lägre skattesats är öppen för alla företag och inte gynnar vissa företag framför andra. därför att företag från alla sektorer, som täcker hela ekonomin, är berättigade att erhålla ett certifikat för högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik. Vidare hänvisade de kinesiska myndigheterna till tribunalens dom i mål T-586/14 Xinyi PV products mot kommissionen ([129]), eftersom den förklarade att *"... dessa incitament beviljades av behöriga myndigheter, inte skönsmässigt men där objektiva villkor är uppfyllda, dvs. att företaget i fråga tillhörde den högteknologiska sektorn (…) I vilket fall framgår det av artikel 28 i Folkrepubliken Kinas lag om bolagsskatt och av artikel 93 i tillämpningsförordningen att de skattelättnader som beviljas företag inom den högteknologiska sektorn, såsom sökanden, vilka inte har bestritts av kommissionen, endast tilldelas om vissa objektiva villkor är uppfyllda, det vill säga bland annat att de berörda företagen är verksamma inom den nya sektorn för avancerad teknik, att de är innehavare av immateriella rättigheter, att deras varor eller tjänster finns inom högteknologiska sektorer som särskilt stöds av staten, att kostnaderna för forskning och utveckling uppgår till en viss procentandel av samtliga intäkter och att antalet tekniker utgör en viss procentandel av samtliga anställda."*

(549) Kommissionen höll inte med om de kinesiska myndigheternas ståndpunkt av följande skäl. Kapitel IV i Kinas bolagsskattelag som innehåller bestämmelser vad gäller förmånsbeskattning. I artikel 25 i bolagsskattelagen, som utgör ingress till kapitel IV anges att "staten erbjuder förmånlig beskattning till företag i industrier eller projekt vilkas utveckling stöds och främjas särskilt av staten". Enligt artikel 28 i lagen, som också ingår i detta kapitel, "ska bolagsskattesatsen på högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik och som behöver särskilt statligt stöd sänkas till 15 %". I artikel 93 i genomförandebestämmelserna för bolagsskattelagen klargörs följande:

([128]) Administrativa åtgärder för att fastställa högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik.
([129]) Mål T-586/14, tribunalens dom (fjärde avdelningen) av den 16 mars 2016, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd mot Europeiska kommissionen, punkterna 70–71.

”De viktiga högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik som staten ska stödja” enligt artikel 28 punkt 2 i lagen om bolagsskatt hänför sig till de företag som äger immateriella rättigheter och uppfyller följande villkor:

1. *Förenlighet med tillämpningsområdet för nyckelområdena för statsstödda högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik*

2. *Andelen forsknings- och utvecklingsutgifter i försäljningsintäkterna ska vara minst lika stor som den föreskrivna andelen.*

3. *Den andel av inkomsten som härrör från högteknologiska produkter eller tjänster i företagets totala intäkter får inte vara mindre än den föreskrivna andelen.*

4. *Den tekniska personalens andel av företagets totala personal ska vara minst lika stor som den föreskrivna andelen.*

5. *Övriga villkor som föreskrivs i åtgärderna för administration av identifiering av högteknologiska företag*”.

(550) I de ovannämnda bestämmelserna anges tydligt att den reducerade skattesatsen för företag är förbehållen ”viktiga högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik som ska stödjas av staten”, vilka äger viktiga immateriella rättigheter och uppfyller vissa villkor, t.ex. ”att följa tillämpningsområdet för centrala statliga områden med högteknologiskt stöd och stöd av ny teknik”.

(551) Såsom anges i skäl 543 förtecknas de högteknologiområden som stöds av staten i riktlinjerna för de senaste prioriterade områdena för utveckling av högteknologiska industrier, och dessa riktlinjer nämner tydligt tillverkningsteknik och viktiga råvaror för glas, inklusive GFM, som ett prioriterat område.

(552) Med tanke på att den reducerade skattesatsen för företag förbehålls viktiga högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik som ska stödjas av staten, som är förenlig med tillämpningsområdet för högteknologi och ny teknik, drog kommissionen slutsatsen att denna åtgärd inte är tillämplig på grundval av objektiva kriterier eller villkor som inte gynnar vissa företag framför andra. Denna slutsats bekräftas ytterligare av det faktum att ”viktiga prioriterade utvecklingsområden inom högteknologiska industrier” är ett urval av områden inom högteknologiska industrier enligt prioriteringarna vid en viss tidpunkt och som sannolikt kommer att ändras med tiden. I motsats till vad de kinesiska myndigheterna påstår fastställer därför inte den lagstiftning som är tillämplig på den nedsatta bolagsskattesatsen objektiva kriterier för stödberättigande.

(553) När det gäller slutsatserna i mål T-586/14 konstaterade kommissionen att domen upphävdes av domstolen i mål C-301/16 P ([130]). Dessutom gjordes uttalandet av tribunalen inom ramen för artikel 2.7 i den grundläggande antidumpningsförordningen och därmed i ett annat sammanhang.

(554) Mot bakgrund av ovanstående överväganden bekräftade kommissionen åtgärdens selektiva karaktär och avvisade de kinesiska myndigheternas påståenden.

c) Beräkning av subventionsbeloppet

(555) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknades i förhållande till den förmån som mottagaren konstaterades ha erhållit under undersökningsperioden. Denna förmån beräknades som skillnaden mellan den totala skatt som skulle betalats enligt den normala skattesatsen och den totala skatt som faktiskt betalades med den lägre skattesatsen.

(556) Det subventionsbelopp som fastställdes för denna särskilda ordning var 0,88 % för Yuntianhua Group och 2,98 % för CNBM Group.

3.7.2.2 Skatterabatt för forskning och utveckling enligt EIT-lagen

(557) Skatterabatten för forskning och utveckling innebär att företag får en förmånlig skattebehandling för sin FoU-verksamhet inom vissa prioriterade högteknologiområden som fastställts av staten, under förutsättning att vissa tröskelnivåer för FoU-utgifter uppnåtts.

([130]) Mål C-301/16 P, Europeiska kommissionen mot Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 februari 2018.

(558) Närmare bestämt innebär detta att FoU-utgifter för att utveckla ny teknologi, nya produkter och nya metoder som inte utgör immateriella tillgångar och redovisas i vinst- och förlusträkningen för det innevarande räkenskapsåret efter det att de dragits av till fullo mot bakgrund av den aktuella situationen omfattas av ett avdrag på ytterligare 50 %. När de ovannämnda FoU-utgifterna utgör immateriella tillgångar omfattas de av avskrivning på grundval av 150 % av kostnaden för den immateriella tillgången.

a) Rättslig grund

(559) Den rättsliga grunden för detta program är artikel 30.1 i bolagsskattelagen, och genomförandebestämmelserna för Kinas bolagsskattelag liksom följande tillkännagivanden:

— Tillkännagivande av finansministeriet, den statliga skattemyndigheten och ministeriet för vetenskap och teknik om förbättrad politik avseende avdrag före skatt av FoU-utgifter (Cai Shui [2015] nr 119).

— Meddelande nr 97/2015 från den statliga skattemyndigheten om relevanta frågor gällande regler om ytterligare avdrag före skatt för forsknings- och utvecklingsutgifter i företag.

— Meddelande nr 40 2017 från den statliga skattemyndigheten om frågor gällande tillämpligheten av beräkningen av ytterligare avdrag före skatt för forsknings- och utvecklingsutgifter; och

— Riktlinjer för de senaste prioriterade områdena för utveckling av högteknologiska industrier [2011] utfärdad av NDRC, ministeriet för vetenskap och teknik, handelsministeriet och den nationella immaterialrättsmyndigheten.

b) Undersökningens resultat

(560) Under tidigare undersökningar ([131]) fastställde kommissionen att ”de nya tekniker, nya produkter och nya hantverk” som kan komma i fråga för detta skatteavdrag hör till vissa högteknologiområden som stöds av staten samt de gällande prioriteringarna för högteknologiområden som stöds av staten, vilka anges i riktlinjerna för senaste prioriterade områden för utveckling av högteknologiska industrier.

(561) Kommissionen anser att skatterabatten i fråga är en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen eftersom det förekommer ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna, vilket medför en förmån för de berörda företagen. Förmånen för mottagarna är lika med skatteminskningen. Denna subvention är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen begränsar tillämpningen av denna åtgärd till att endast avse företag som har FoU-utgifter inom vissa prioriterade högteknologiområden som fastställts av staten, såsom till exempel GFM-sektorn.

(562) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att programmet för avdrag av ytterligare FoU-utgifter inte är selektivt. De kinesiska myndigheterna hänvisade till artikel 2.1 b i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder i vilket föreskrivs att selektivitet inte anses föreligga om myndigheten som beviljar subventionen, eller den lagstiftning som reglerar denna myndighet, uttryckligen riktar subventionen till vissa företag under förutsättning att i) alla som uppfyller kraven för subventionen också får den, ii) att sådana kriterier och villkor strikt följs och iii) kriterierna och villkoren är klart och tydligt angivna i lag, annan författning eller annan offentlig handling för att kunna kontrolleras. Ur de kinesiska myndigheternas synvinkel fastställer den lagstiftning som reglerar denna myndighet objektiva kriterier som avgör berättigande och dessa kriterier tillämpas automatiskt. Med andra ord har de berörda myndigheterna inte något handlingsutrymme för att bevilja denna särskilda skattesats om villkoren för berättigande är uppfyllda.

(563) Kommissionen hänvisade till kapitel IV i Kinas bolagsskattelag som innehåller bestämmelser vad gäller förmånsbeskattning. I artikel 25 i bolagsskattelagen, som utgör ingress till kapitel IV anges att ”staten erbjuder förmånlig beskattning till företag i industrier eller projekt vilkas utveckling stöds och främjas särskilt av staten”. I artikel 30.1 som också ingår i detta kapitel anges att ”företagens utgifter för forskning och utveckling i samband med nya tekniker, nya produkter och nya metoder” får dras av vid den tidpunkt då den beskattningsbara inkomsten beräknas. I artikel 95 i bolagsskattens genomförandebestämmelser förtydligas innebörden av ”FoU utgifter i syfta att utveckla nya tekniker, nya produkter och nya metoder” som fastställs i artikel 30.1 i bolagsskattelagen.

([131]) Se ärendet om varmvalsade platta produkter som anges i fotnot 7, respektive skälen 330 och 521.

(564) I de bestämmelser som nämns ovan anges tydligt att ytterligare avdrag för FoU-kostnader som är avsedda för företag som ägnar sig åt ”nya tekniker, nya produkter och nya metoder” och ”involverade i industrier eller projekt vilkas utveckling får särskilt stöd och uppmuntran från staten”.

(565) Såsom anges i skäl 560 förtecknas de högteknologiområden som stöds av staten samt de gällande prioriteringar för högteknologiområden som stöds av staten i riktlinjerna för de senaste prioriterade områdena för utveckling av högteknologiska industrier. Såsom anges i skäl 543 anger dessa riktlinjer tydligt tillverkningsteknik och viktiga råvaror för glas inbegripet GFM som ett prioriterat område.

(566) Med tanke på att ytterligare avdrag av FoU-utgifter är förbehållet företag som är verksamma inom industrier som särskilt stöds och uppmuntras av staten, enligt förteckningen i riktlinjerna för de senaste prioriterade områdena för utveckling av högteknologiska industrier, drog kommissionen slutsatsen att denna åtgärd inte är tillämplig på grundval av objektiva kriterier eller villkor som inte gynnar vissa företag framför andra (inte heller alla högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik). Denna slutsats bekräftas ytterligare av det faktum att ”viktiga prioriterade utvecklingsområden inom högteknologiska industrier” är ett urval av områden inom högteknologiska industrier enligt prioriteringarna vid en viss tidpunkt och som sannolikt kommer att förändras över tiden. I motsats till vad de kinesiska myndigheterna har gjort gällande fastställer den lagstiftning som är tillämplig på tilläggsavdraget för FoU-utgifter inte några objektiva kriterier eller villkor som reglerar rätten till stöd. Kommissionen bekräftade därför åtgärdens selektiva karaktär och avvisade de kinesiska myndigheternas påståenden.

c) Beräkning av subventionsbeloppet

(567) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknades i förhållande till den förmån som mottagaren konstaterades ha erhållit under undersökningsperioden. Denna förmån beräknades som skillnaden mellan den totala skatt som ska betalats enligt den normala skattesatsen och den totala skatt som ska betalas efter det ytterligare avdraget på 50 % av de faktiska FoU-utgifterna.

(568) Det subventionsbelopp som fastställdes för denna särskilda ordning var 1,06 % för Yuntianhua Group och 0,17 % för CNBM Group.

3.7.2.3 Skattebefrielse på utdelning mellan berättigade inhemska företag

(569) Lagen om bolagsskatt erbjuder förmånlig beskattning till företag i industrier eller projekt vilkas utveckling stöds och främjas särskilt av staten och i synnerhet undantas från skatt på intäkter från kapitalinvesteringar, till exempel utdelningar och bonus, mellan berättigade inhemska företag.

a) Rättslig grund

(570) Den rättsliga grunden för detta program är artikel 26.2 i bolagsskattelagen och genomförandebestämmelserna för Kinas bolagsskattelag.

b) Undersökningens resultat

(571) Kommissionen konstaterade att vissa företag i urvalet var befriade från utdelningsskatt mellan berättigade inhemska företag.

(572) I sitt svar på frågeformuläret hävdade de kinesiska myndigheterna att denna ordning inte utgör en subvention, eftersom den rör vinst efter skatt, och att undantaget syftar till att undvika dubbelbeskattning och därför inte innebär en förmån. De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att ordningen inte är selektiv, eftersom den tillämpas generellt och likformigt på grundval av objektiva kriterier, eftersom alla inhemska företag i Kina är berättigade att investera i andra inhemska företag och befriade från skatten.

(573) I detta avseende hänvisas till artikel 25 i bolagsskattelagen, vilken ingår i samma kapitel som artikel 26.2. dvs. ”Kapitel IV Förmånlig skattepolitik” och tjänar som ingress till detta kapitel. I den artikeln anges att ”staten erbjuder förmånlig beskattning till företag i industrier eller projekt vilkas utveckling stöds och främjas särskilt av staten”. Vidare anger artikel 26.2 att skattebefrielsen är tillämpligt på inkomst från kapitalinvesteringar mellan ”berättigade inhemska företag”, vilket verkar begränsa dess tillämpningsområde till endast vissa inhemska företag.

(574) På denna grundval, i enlighet med slutsatserna i tidigare antisubventionsundersökningar ([132]) anses det att sådan förmånlig skattepolitik begränsas till vissa industrier och projekt, dvs. industrier som specifikt stöds och främjas av staten, till exempel GFM-industrin, och är därför selektiv. Bevisningen i ärendehandlingarna visade också att företagen som drog nytta av denna ordning innehade intyg på ny och högteknologi. På grundval av ovanstående avvisades de kinesiska myndigheternas påståenden.

(575) Kommissionen anser att denna ordning är en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen eftersom det förekommer ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna, vilket medför en förmån för de berörda företagen. Förmånen för mottagarna är lika med skatteminskningen. Denna subvention är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen begränsar tillämpningen av denna åtgärd till att endast avse berättigade inhemska företag som mottar betydande stöd från och vars utveckling främjas av staten.

c) Beräkning av subventionsbeloppet

(576) Kommissionen har beräknat subventionsbeloppet genom att använda den vanliga skattesatsen för den aktieutdelning som dragits av från den beskattningsbara inkomsten.

(577) Det subventionsbelopp som fastställdes för denna särskilda ordning var 0,02 % för Yuntianhua Group och 2,10 % för CNBM Group.

3.7.2.4 Snabbare avskrivning av utrustning som används av högteknologiska företag

(578) Enligt artikel 32 i bolagsskattelagen, ’där snabbare avskrivning av fasta tillgångar i ett företag verkligen är nödvändig på grund av tekniska framsteg eller andra anledningar, kan antalet år för avskrivningar minskas eller metoden med snabbare avskrivning kan användas.’

a) Rättslig grund

(579) Den rättsliga grunden för detta program är artikel 32 i bolagsskattelagen, och genomförandebestämmelserna för Kinas bolagsskattelag liksom följande tillkännagivanden:

— Tillkännagivande av finansministeriet och den statliga skattemyndigheten om avdragsmetoder rörande utrustning och apparater i bolagsskatthänseende (Cai Shui [2018] No. 54).

— Tillkännagivande av finansministeriet och den statliga skattemyndigheten om finjustering av bolagsskattepolitiken som är tillämplig på snabbare avskrivning av fasta tillgångar (Cai Shui [2014] No. 75).

— Tillkännagivande av finansministeriet och den statliga skattemyndigheten om finjustering av bolagsskattepolitiken som är tillämplig på snabbare avskrivning av fasta tillgångar (Cai Shui [2015] No. 106).

b) Undersökningens resultat

(580) Enligt tillkännagivandet om policyer för överlåtelse av utrustning och apparater för företag (Cai Shui [2018] No. 54), ”där enhetsvärdet för en utrustning eller apparat som ett företag nyligen köpt under perioden 1 januari 1 2018–31 december 2020 inte överstiger 5 miljoner yuan renminbi, får företaget ta med ett sådant värde i anskaffningsvärdet och utgifterna för den aktuella perioden på grundval av en klumpsumma för att göra avdrag på sin beskattningsbara inkomst, och det är inte längre nödvändigt att beräkna avskrivningarna på årsbasis”. Denna lagstiftning är inte specifik för en viss industri.

([132]) Se kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/72 av den 17 januari 2019 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av elcyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 16, 18.1.2019, s. 5).

(581) När det gäller tillgångar med ett värde per enhet på över 5 miljoner renminbi yuan är tillkännagivandet om Finjustering av den bolagsskattepolitik som är tillämplig på snabbare avskrivning av fasta tillgångar (Cai Shui [2014] nr 75) och tillkännagivandet om ytterligare finjustering av skattepolitiken för företag, som är tillämplig på snabbare avskrivning av fasta tillgångar (Cai Shui [2015] nr 106) fortsatt tillämpliga. Enligt dessa tillkännagivanden får fasta tillgångar som köps av företag i 10 nyckelindustrier välja en snabbare avskrivningsmetod.

(582) Kommissionen fastställde att företagen i urvalet under undersökningsperioden inte har tillämpat accelererad avskrivning för tillgångar med ett enhetsvärde som överstiger 5 miljoner renminbi yuan. Eftersom dessa tillgångar därför inte omfattades av meddelandet Cai Shui [2014] nr 75 och tillkännagivande Cai Shui [2015] nr 106, fann kommissionen att de exporterande tillverkarna inte gynnades av utjämningsbara subventioner.

c) Slutsats

(583) Kommissionen ansåg att de exporterande tillverkarna inte drog nytta av utjämningsbara subventioner inom ramen för detta program.

3.7.2.5 Befrielse från markanvändningsskatten

(584) En organisation eller enskild person som använder mark i storstäder, mindre städer och förvaltningsenheter och i industri- och gruvdistrikt ska normalt sett erlägga skatt för urban markanvändning. Markanläggningsskatten tas ut av de lokala skattemyndigheterna i det område där marken används. Vissa markkategorier är befriade från markanvändningsskatt, nämligen till exempel mark som vunnits ur havet, mark för användning av statliga inrättningar, civilsamhällets organisationer och militära enheter för eget ändamål, mark för användning av institutioner som finansieras med statliga anslag från finansministeriet, mark som används av religiösa tempel, offentliga parker, offentliga historiska platser, offentliga platser med skönhetsvärde, gator, vägar, torg, offentliga gräsmattor och annan offentlig mark i stadsområden.

a) Rättslig grund

(585) Följande dokument utgör den rättsliga grunden för detta program:

— Kinas provisoriska bestämmelser om fastighetsskatt (Guo Fa [1986] nr 90, ändrad 2011) och

— Kinas tillfälliga bestämmelser om skatt för markanvändning i stadsområden (Kinas statsråds föreskrift [2013] nr 645).

b) Undersökningens resultat

(586) En av företagsgrupperna i urvalet hade fått återbetalning av markanvändningsskatten av det lokala markanvändningskontoret trots att den inte tillhörde någon av de kategorier som är befriade enligt den ovan angivna nationella lagstiftningen.

c) Slutsats

(587) Kommissionen anser att skattebefrielsen i fråga är en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a i eller 3.1 a ii i grundförordningen, eftersom det förekommer ett ekonomiskt bidrag antingen i form av direkt överföring av medel (skatteåterbäring) eller uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna (ej betald skatt), vilket medför en förmån för de berörda företagen. Förmånen för mottagarna är lika med det återbetalda beloppet/skatteminskningen. Denna subvention är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom företagen fick ett skatteavdrag trots att de inte omfattades av något av de objektiva kriterier som anges i skäl 584.

(588) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte kunde visa att befrielsen från skatt på markanvändning är specifik på grund av att företagen fick en skattenedsättning, trots att de inte uppfyllde något av de objektiva kriterier som anges i skäl, dvs. ”de kriterier som fastställs i lag för att komma i åtnjutande av denna befrielse”.

(589) I detta avseende konstaterade kommissionen, såsom förklaras i skäl 584, att den regel som fastställs i lag är att en organisation eller enskild person som använder mark i städer, mindre städer och förvaltningsorter samt industri- och gruvdistrikt normalt sett ska betala skatt på markanvändning i städer. Undantaget från denna regel är att vissa typer av mark ([133]) undantas från markanvändningsskatten. Undersökningen visade att den mark som användes av den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren, som omfattades av befrielsen från markanvändningsskatt, inte omfattas av någon av de kategorier av mark som är befriade från markanvändningsskatt enligt lag. Man kan därför inte dra slutsatsen att dessa exporterande tillverkare uppfyllde något av de objektiva kriterier som fastställs i förordningarna om skatt på markanvändning. Följaktligen är den åtgärd genom vilken dessa exporterande tillverkare undantas från markanvändningsskatt specifik i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen. Påståendet avvisades därför.

d) Beräkning av subventionsbeloppet

(590) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknades i förhållande till den förmån som mottagaren konstaterades ha erhållit under undersökningsperioden. Denna förmån ansågs vara det belopp som återbetalades under undersökningsperioden.

(591) Det subventionsbelopp som fastställdes för denna särskilda ordning var 0,17 % för CNBM Group.

3.7.2.6 Totalt för alla ordningar för skattebefrielse och program för skattereduktion

(592) Den totala storleken på subventionen för alla ordningar avseende skatter under undersökningsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet har fastställts till följande:

Befrielse från och nedsättning av skatter

Företag/Företagsgrupp	Subventionens storlek
Yuntianhua Group	1,91 %
CNBM Group	5,42 %

3.8 **Bidragsprogram**

3.8.1 *Bidrag till teknisk uppgradering, upprustning eller omvandling*

(593) Företagen i urvalet omfattades av en rad olika bidrag inom ramen för detta program som avsåg FoU, teknisk uppgradering och innovation som t.ex. främjande av FoU-arbete inom stödplaner för vetenskap och teknik, främjande av investeringar i anpassning, återhämtning och teknisk upprustning av nyckelindustrier osv..

a) Rättslig grund

— Trettonde femårsplanen för teknisk innovation.

— Vägledande yttranden om främjande av upprustning av företagsteknik, statsrådet, Guo Fa [2012] 44.

— Arbetsplan för industriförnyelse och teknikupprustning, utfärdad av NDRC och MIIT, 2015.

— NDRC tillkännagivande om 2015 års fördelningsplan för FoU-medel för industriell teknik i högteknologiska industrier.

— Det medelfristiga och långsiktiga programmet för den tekniska och vetenskapliga utvecklingen (2006–2020), utfärdat av statsrådet 2006.

— Administrativa åtgärder för den nationella planen för stöd till vetenskap och teknik, reviderad 2011.

— Administrativa åtgärder för den nationella planen för forskning och utveckling av högteknologi (863?), reviderad 2011.

([133]) Till exempel mark som vunnits ur havet, mark för användning av statliga inrättningar, civilsamhällets organisationer och militära enheter för eget ändamål, mark för användning av institutioner som finansieras med statliga anslag från finansministeriet, mark som används av religiösa tempel, offentliga parker, offentliga historiska platser, offentliga platser med skönhetsvärde, gator, vägar, torg, offentliga gräsmattor och annan offentlig mark i stadsområden.

— Åtgärder för förvaltning av särskilda fonder för omvandling av resultat från oberoende innovation i Shandongprovinsen.

— Interimistiska åtgärder för hantering av industriell omvandling och uppgradering (Cai Jian [2012] 567).

— Tillfällig administrativ åtgärd för industriell förbättring och effektivitetsanalys för den särskilda fonden för den särskilda fonden (Lu Cai Qi 2014, nr 24).

— Management Measures for Industrial Transformation and Upgrade of Made in China 2025 Funds/Intelligent Manufacturing (Förvaltningsåtgärder för industriell omvandling och uppgradering av produkter tillverkade i Kina).

— Tillkännagivande av statsrådet om att utfärda ”Made in China (2025)” (nr 28 [2015]).

— Demonstrationsprojekt för intelligenta tillverkningssystem.

— På lokal/provinsiell nivå: Tillkännagivanden om fördelning av särskilda medel för teknisk upprustning, särskilda medel för industriförnyelse, särskilda medel för teknisk omvandling, särskilda medel för industriutveckling.

b) Slutsats

(594) Enligt de vägledande yttrandena om främjande av upprustning av företagsteknik (3.2) uppmanas centrala och lokala myndigheter att ytterligare öka det ekonomiska stödet och öka investeringarna med inriktning på industriell omvandling och uppgradering inom nyckelområden och viktiga frågor som rör teknisk upprustning. Dessutom bör myndigheterna ständigt förnya och förbättra fondförvaltningsmetoderna, flexibelt genomför flera typer av stöd och öka användningen av skattemedlen.

(595) Arbetsplanen för industriförnyelse och teknikupprustning genomför ovannämnda vägledande yttranden i praktiken genom att inrätta särskilda fonder för att främja tekniska framsteg och tekniska omvandlingsprojekt. Dessa medel omfattar investeringsstöd och lånerabatter. Användningen av medlen måste ligga i linje med nationell makroekonomisk politik, industripolitik och politik för regional utveckling.

(596) De bidrag som beviljats inom ramen för detta program medför subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a i och artikel 3.2 i grundförordningen, dvs. en överföring av medel från de kinesiska myndigheterna i form av bidrag till tillverkarna av den berörda produkten.

(597) Kommissionen konstaterade vidare att dessa subventioner är selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom de enda berättigade till dem är företag inom nyckelområden eller nyckeltekniker som förtecknas i de riktlinjer, administrativa åtgärder och kataloger som regelbundet publiceras. Under alla omständigheter är de berörda bidragen företagsspecifika,

c) Beräkning av subventionsbeloppet

(598) Förmånen beräknades som det belopp som erhållits under undersökningsperioden eller som fördelats till undersökningsperioden i de fall beloppet avskrivits över livslängden för de fasta tillgångar bidraget hänförde sig till. Kommissionen övervägde att tillämpa en ytterligare årlig marknadsränta i enlighet med avsnitt F a i kommissionens riktlinjer för beräkning av subventionsbeloppet ([134]). Detta tillvägagångssätt skulle dock ha medfört en rad olika hypotetiska faktorer som det inte fanns någon tillförlitlig information om. Kommissionen ansåg därför att det var lämpligare att fördela beloppen till undersökningsperioden i enlighet med avskrivningstakten för de berörda anläggningstillgångarna i enlighet med den beräkningsmetod som använts i tidigare ärenden ([135]).

([134]) EGT C 394, 17.12.1998, s. 6.

([135]) Se bland annat rådets genomförandeförordning (EU) 452/2011 (EUT L 128, 14.5.2011, s. 18) (bestruket finpapper), rådets genomförandeförordning (EU) 2013/215 (EUT L 73, 11.3.2013, s. 16) (stålprodukter belagda med organiskt material), kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/366 (EUT L 56, 3.3.2017, s. 1) (solcellspaneler), kommissionens genomförandeförordning (EU) 1379/2014 (EUT L 367, 23.12.2014, s. 22) (glasfiberfilament), kommissionens genomförandebeslut 2014/918 (EUT L 360, 16.12.2014, s. 65) (polyesterstapelfibrer).

3.8.2 *Bidrag avseende miljöskydd - Bidrag för energisparande, energihushållning och utsläppsminskning*

(599) Två av företagsgrupperna i urvalet omfattades av en rad olika bidrag avseende miljöskydd och utsläppsminskningar såsom till exempel stimulansordningar för miljöskydd och resursbevarande, främjande av synergistisk utvinning av resurser, incitament till projekt för energihushållning och främjande av demonstrationscentrum för energihushållning samt bidrag till projekt för att sänka luftföroreningsnivåerna och stimulansordningar för projekt avseende den cirkulära ekonomin.

a) Rättslig grund

— Kinas lag om energihushållning, reviderad version och antagen den 28 oktober 2007 samt ändrad version av den 2 juli 2016.

— Kinas lag om främjande av renare produktion (föreskrift från Folkrepubliken Kinas president nr 54, ändrad den 29 februari 2012).

— Åtgärder för inspektion av ren produktion, dekret nr 38 från NDRC och ministeriet för miljöskydd, som antogs den 1 juli 2016.

— Tillkännagivande om tryckning och spridning av interimistiska åtgärder för förvaltningen av subvention för energisparande och utsläppsminskning, finansministeriet [2015] nr 161.

— Viktiga punkter vad gäller energihushållning och fullständig användning inom industrin 2015, utfärdade av MIIT den 3 april 2015.

b) Slutsats

(600) Programmen för energisparande, energihushållning och utsläpp medför subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a i och artikel 3.2 i grundförordningen, dvs. en överföring av medel från de kinesiska myndigheterna i form av bidrag till tillverkarna av den berörda produkten.

(601) Kommissionen konstaterade vidare att detta subventionsprogram är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom de enda berättigade till programmet är företag inom nyckelteknikseKtorn eller företag som tillverkar de nyckelprodukter som förtecknas i de riktlinjer och kataloger som regelbundet publiceras. I MIIT:s dokument från 2015 anges dessutom särskilt byggmaterialindstrin, som omfattar GFM, som en industri för stimulansordningar på området energihushållning.

c) Beräkning av subventionsbeloppet

(602) Förmånen beräknades i enlighet med den metod som beskrivs i skäl 598.

3.8.3 *Ad hoc-bidrag från kommunala/regionala myndigheter*

(603) I sitt klagomål bifogade klaganden bevisning för att den kinesiska GFM-industrin kan få olika enstaka eller återkommande bidrag från myndigheter på olika nivåer, dvs. lokal, regional och nationell nivå.

(604) Det framgick av undersökningen att de två grupperna av företag i urvalet även erhöll betydande enstaka eller återkommande bidrag från myndigheter på olika nivåer, vilka medförde förmåner under undersökningsperioden. De företag som ingick i urvalet hade redan rapporterat några av dessa bidrag i sina respektive svar på frågeformuläret, medan andra konstaterades under kontrollbesöken. Inga av dem angavs i de kinesiska myndigheternas frågeformulärssvar.

a) Rättslig grund

(605) Dessa bidrag beviljades företagen av myndigheter på nationell nivå eller på provins-, stads- eller distriktsnivå, och samtliga tycktes vara selektivt riktade till de företag som ingick i urvalet eller selektiva med avseende på belägenhet eller typ av industri. De närmare rättsliga bestämmelserna enligt vilka dessa förmåner beviljades, om det över huvud taget fanns någon rättslig grund, lämnades inte ut av något av företagen i urvalet. Kommissionen fick dock i vissa fall en kopia av ett dokument utfärdat av en myndighet vilket åtföljde beviljandet av medel (nedan kallat *tillkännagivandet*).

b) Undersökningens resultat

(606) Med tanke på det stora antal bidrag som togs upp i klagomålet och/eller konstaterades i redovisningen hos företagen i urvalet presenteras bara en sammanfattning av de huvudsakliga undersökningsresultaten i denna förordning. Bevis för att det förekom en mängd bidrag och det faktum att de hade beviljats av kinesiska myndigheter på olika nivåer tillhandahölls inledningsvis av de två företagen i urvalet. Närmare undersökningsresultat om dessa bidrag lämnades till de enskilda företagen i deras särskilda dokument med utlämnandet av uppgifter.

(607) Exempel på sådana bidrag var patentmedel, medel och stipendier för vetenskap och teknik, medel för näringslivsutveckling, medel för exportfrämjande, bidrag till ökad kvalitet och stärkt effektivitet inom industrin, kommunalt handelsstöd, utvecklingsfond för utrikeshandel, stipendier för produktsäkerhet, stöd på distrikts- eller provinsnivå, särskilda medel för ränterabatter för lån till importerade utrustning.

c) Slutsats

(608) Dessa bidrag utgör subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a i och artikel 3.2 i grundförordningen, eftersom en överföring av medel från de kinesiska myndigheterna skedde i form av bidrag till tillverkarna av den berörda produkten vilket medförde en förmån för mottagarna.

(609) Dessa bidrag är också selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a och 4.3 i grundförordningen, eftersom de enligt tillgängliga handlingar tycks vara begränsade till vissa företag eller specifika projekt i specifika regioner och/eller till GFM-industrin. Dessutom är några av bidragen knutna till exportresultat i den mening som avses i artikel 4.4 a. Dessa bidrag uppfyller inte kraven för att selektivitet inte ska anses föreligga enligt artikel 4.2 b i grundförordningen, eftersom villkoren för berättigande och de faktiska urvalskriterierna för företagen inte är transparenta och objektiva och inte tillämpas automatiskt.

(610) I samtliga fall tillhandahöll företagen information om bidragsbeloppen och från vem bidragen tagits emot. De berörda företagen bokförde också oftast denna inkomst under rubriken ”stödinkomster” i sin bokföring och hade låtit dessa räkenskaper granskas i en oberoende revision. Detta har ansetts vara faktisk bevisning för en subvention som medförde en förmån.

(611) Kommissionen beslutade därför att de kontrollerade undersökningsresultaten utgjorde en rimlig indikator på graden av subventionering i detta sammanhang. Eftersom dessa bidrag har gemensamma drag – de beviljades av en offentlig myndighet och ingick inte i ett särskilt subventionsprogram utan är enskilda bidrag till denna främjade industri – bedömde kommissionen dem tillsammans.

d) Beräkning av subventionsbeloppet

(612) Förmånen beräknades i enlighet med den metod som beskrivs i skäl 598.

3.8.4 *Andra bidrag*

(613) Under undersökningsperioden mottog de exporterande tillverkare som ingick i urvalet inga ekonomiska bidrag inom ramen för de återstående bidragsprogram som nämns i avsnitt 3.3 v.

3.8.5 *Synpunkter på bidrag*

(614) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte kunde visa att de olika bidragen för teknisk uppgradering, renovering eller ombyggnad, miljöskydd och stöd för särskilda ändamål som lämnats av kommunala/regionala myndigheter är specifika. Enligt de kinesiska myndigheterna har kommissionen underlåtit att ange någon särskild bestämmelse som uttryckligen föreskriver beviljandet av förmåner till förmån för GFM-industrin och därmed inte uppfyller det krav som fastställts av panelen inom ramen för ”EC–Aircraft”, enligt vilket fastställandet av selektivitet kräver att det fastställs en uttrycklig begränsning av det påstådda stödet till endast ”vissa företag”, att ”... inte [gör] subventionen tillräckligt allmänt tillgänglig i hela ekonomin” och att en begränsning måste ”tydligt uttrycka allt det som avses, så att inget endast antyds eller antyds”.

(615) De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att när det gäller ad hoc-stöd som tillhandahålls av kommunala/regionala myndigheter har kommissionen inte lagt fram några argument eller belägg för dessa bidrags selektivitet, utan angav endast att de ”... verkade vara specifika för de företag som ingick i urvalet, eller specifika i fråga om belägenhet eller typ av industri.” Enligt de kinesiska myndigheterna kan antydd selektivitet inte utgöra tillräcklig bevisning för att en åtgärd faktiskt är selektiv.

(616) I detta avseende erinrade de kinesiska myndigheterna om att kommissionen, enligt vad som framförs av överprövningsorganet i ärendet US–DRAM (CVD), måste ”lämna en motiverad och lämplig förklaring till sina slutsatser” och se till att ”de bakomliggande skälen till dessa slutsatser anges i den undersökande myndighetens bedömning”. De kinesiska myndigheterna betonade att kommissionens hänvisning till det faktum att de berörda företagen för det mesta bokför denna inkomst under rubriken ”subventionsinkomster” inte utgör en motiverad och lämplig förklaring.

(617) De kinesiska myndigheterna noterade vidare att enbart det faktum att en subvention har beviljats av en regional myndighet inte gör den specifik och hänvisade till överprövningsorganet i ”US – CVD (China)”, att ett stöd som är tillgängligt för alla företag i en region inte kommer att vara selektivt om den stödbeviljande myndigheten i den regionen är en regional myndighet.

(618) Kommissionen har redan visat de selektiva bidragen i skälen 597, 601 och 609. Endast företag som är verksamma inom viktiga områden eller tekniker som anges i riktlinjerna, de administrativa åtgärderna och katalogerna är stödberättigade. Vidare tillhandahöll de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna bidragsrelaterade dokument, t.ex. rättsliga handlingar och meddelanden om tilldelning, som visade att bidragen har lämnats till företag som tillhör vissa angivna industrier eller sektorer och/eller som är involverade i särskilda industriprojekt som främjas av staten. Kommissionen upprepade därför sin slutsats att dessa bidrag endast är tillgängliga för ”vissa företag” och inte ”allmänt tillgängliga i hela ekonomin”. Undersökningen visade dessutom att villkoren för stödberättigande för dessa bidrag inte var tydliga och objektiva och att de inte tillämpades automatiskt. De uppfyllde följaktligen inte de krav på selektivitet som anges i artikel 4.2 b i grundförordningen.

(619) När det gäller bidrag för särskilda ändamål lämnade de kinesiska myndigheterna inga ytterligare bevis till stöd för sitt påstående att de är icke-selektiva. Kommissionen upprepade därför att den på grundval av den bevisning som den hade tillgång till drog slutsatsen att dessa bidrag inte uppfyllde de krav på selektivitet som anges i artikel 4.2 b i grundförordningen.

(620) Mot bakgrund av ovanstående avvisade kommissionen de kinesiska myndigheternas påståenden.

3.8.6 *Totalt för alla bidrag*

(621) Eftersom moderföretaget CNBM inte samarbetade fastställdes förmånen genom bidrag för CNBM genom den metod som förklaras i avsnitten 3.8.1–3.8.3, tillämpad på den offentligt tillgängliga informationen i detta företags årsredovisning för 2018, till exempel belopp som redovisats som offentliga subventioner, statlig finansiering och övriga intäkter.

(622) Den totala storleken på subventionerna för alla bidrag under undersökningsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet fastställdes till följande:

Bidrag

Företag/Företagsgrupp	Subventionens storlek
Yuntianhua Group	1,09 %
CNBM Group	3,15 %

3.9 **Slutsats beträffande subventionering**

(623) På grundval av den information som var tillgänglig i detta skede av undersökningen beräknade kommissionen storleken på de utjämningsbara subventionerna till de företag som ingick i urvalet i enlighet med bestämmelserna i grundförordningen, separat för varje subvention eller subventionsprogram, och adderade uppgifterna för att

beräkna den totala storleken på subventioneringen för varje exporterande tillverkare för undersökningsperioden. För att beräkna den totala subventioneringen (se nedan) beräknade kommissionen först den relativa subventioneringen, dvs. subventionen som en procentandel av företagets totala omsättning. Denna procentandel användes därefter för att beräkna den subvention som tilldelades exporten av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden. Därefter beräknades subventionsbeloppet per ton av den berörda produkten som exporterades till unionen under undersökningsperioden, och nedanstående marginaler beräknades som andel av cif-värdet av samma export per ton.

(624) Efter det slutgiltiga och det ytterligare slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade CNBM Group att kommissionen, genom att beräkna den totala förmånen i procent på grundval av subventionsbeloppen för de exporterande tillverkarna sammantagna och tillämpa denna sammanlagda förmån i procent av värdet på GFM som exporterades till EU av båda de exporterande tillverkarna tillsammans, felaktigt fördelade de påstådda subventioner som en av de exporterande tillverkarna (Jushi Group) hade mottagit till de båda exporterande tillverkarnas omsättning tillsammans (Jushi Group och Hengshi). Detta har lett till att gruppens subventionsnivå har ökat. Enligt CNBM Group borde kommissionen först ha beräknat subventionsbeloppet per exporterad enhet till EU separat per företag. Först då bör subventionsbeloppet för varje företag kombineras vid beräkningen av en gemensam subventionsnivå.

(625) Såsom nämns i skäl 97 erinrade kommissionen om att det är kommissionens praxis att fastställa förhållandet mellan exporterande tillverkare genom de kriterier som anges i artikel 127 i genomförandeakten för unionens tullkodex, för att säkerställa att åtgärder kan genomföras på ett effektivt sätt, särskilt för att undvika att export kanaliseras genom ett närstående företag med den lägsta tullen. Beräkningen av de utjämningsbara subventionernas storlek på grundval av den berörda produkten som exporteras till unionen innebär att företag som är varandra närstående, eftersom pengar är fungibla, kan använda dessa förmåner för den berörda produkten utan åtskillnad, dvs. oavsett vilken den exporterande tillverkaren är. I detta fall, eftersom Hengshi och Jushi Group båda tillverkar och exporterar den berörda produkten, och eftersom Jushi Group även producerar den främsta råvaran som används i den produkt som exporteras av Hengshi, bör de utjämningsbara subventionernas storlek som beviljas dem beakta det faktum att, på grund av deras förhållande, de har förmågan att kanalisera dessa förmåner till den berörda produkt som exporteras till unionen som de anser bäst. Följaktligen bör de förmåner som beviljats dessa exporterande för den berörda produkten behandlas som ett enda belopp som avser hela gruppen.

(626) Den metod som CNBM föreslagit tar inte hänsyn till detta och skulle leda till felaktiga resultat. Som exempel kan nämnas två närstående GFM-tillverkare (företag A & B), där alla subventioner skulle beviljas företag A, och inga till företag B. Det antas vidare att företag A sålde hela sin produktion av GFM på den inhemska marknaden till B, och B återexporterade alla A:s produkter utöver alla sina egna produkter. Enligt den beräkningsmetod som föreslagits av CNBM skulle detta scenario resultera i en subventionering på 0 %, eftersom subventionsbeloppet per exporterad enhet till EU skulle vara 0 för A, och eftersom subventioner som beviljats A inte kunde fördelas till de produkter som exporterades av B. Kommissionen avvisade därför CNBM Groups påstående.

(627) CNBM Group hävdade också att kommissionen gjorde olika fel när den fastställde att subventioner skulle överföras mellan närstående bolag. För det första lade kommissionen felaktigt ihop procentvärden som innehöll olika nämnare, eftersom de subventionsbelopp som fördelades över Jushi Group lades till de subventioner som fördelades över Jushi och Hengshis sammanlagda omsättning.

(628) För det andra fastställde kommissionen att de subventioner som lämnats av China Jushi och Zhengshi Holding godkändes av de exporterande tillverkarna på grundval av ”investeringar i dotterbolag”. Det finns emellertid ingen grund enligt vilken ett befintligt aktieinnehav därigenom passerat genom en påstådd fördel för Jushi Group. För det andra borde kommissionen inte bara ha beaktat Kinas Jushi långfristiga aktieinvesteringar i sina dotterbolag, utan även i sina ”intresseföretag och gemensamma företag”. För det tredje, om kommissionen hade velat genomföra en övervältringsanalys, skulle kommissionen i vilket fall som helst ha varit tvungen att fördela de påstådda subventioner som China Jushi mottagit utöver företagets totala omsättning. För det fjärde måste Jushi Group, om man antar att ett moderbolag skickar vidare alla subventioner till sina dotterbolag, ha överfört alla sina subventioner till sina egna dotterbolag. Kommissionen skulle därför behöva beräkna en subventionsmarginal på 0 % för Jushi Group.

(629) För det tredje har CNBM, efter det ytterligare slutgiltiga meddelandet av uppgifter, gjort gällande att kommissionen inte har visat på vilket sätt de subventioner som Zhengshi Holding påstås ha erhållit gynnade unionens export av GFM till unionen. Utan en koppling mellan de subventioner som staten påstås ha tillhandahållit och produktionen och exporten av den berörda produkten kunde det således inte visas att den exporterade produkten gynnades av dessa subventioner. CNBM Group noterade i detta sammanhang att dess huvudsakliga verksamhet, såsom den har förklarat i sitt svar på frågeformuläret, är att köpa råvaror till ett närstående företag, som är en tillverkare av rostfritt stål. Dessutom hade Zhenghi Holding en betydande omsättning som borde ha använts som en fördelningsnyckel i stället.

(630) För det fjärde grundades den förmån som Jushi Group påstås ha beviljats till Jushi Group på aktier i Jushi Group i Hubei Hongija, även om Hubei Hongjia är leverantör av insatsvaror till GFM-tillverkarna.

(631) För det femte grundades fördelningsnyckeln för Jushi Hongkong på omsättningen och antog att all försäljning skedde till Jushi Group.

(632) För det sjätte har kommissionen inte förklarat på vilket sätt de påstådda fördelarna som mottagits av CNBM överfördes till Jushi Group och Hengshi. Kommissionen borde ha agerat på samma sätt som den gjorde i fråga om Jushi Groups närstående företag och genomfört en analys på grundval av försäljningen. Om kommissionen insisterar på att en analys mellan närstående företag skulle vara onödig (vilket inte är fallet), borde de mottagna bidragen ha fördelats på den totala omsättningen för alla företag i den påstådda företagsgruppen.

(633) För att besvara dessa synpunkter förklarade kommissionen först hur subventioner i de olika närstående företagen i CNBM Group sammanfördes. För varje närstående företag fastställde kommissionen först storleken på de mottagna subventionerna. Kommissionen använde därefter en fördelningsnyckel för att fastställa vilken del av dessa subventioner som var knutna till de exporterande tillverkarna. För leverantörer av material, insatsvaror och andra tillgångar som används i produktionsprocessen baserades denna fördelningsnyckel på leverantörernas omsättning med de exporterande tillverkarna. Fördelningsnyckeln tillämpades sedan på det stödbelopp som erhölls. Det resulterande ”tilldelade” subventionsbeloppet lades till de exporterande tillverkarnas subventionsbelopp. Slutligen divideras den exporterande tillverkarens totala subventionsbelopp (inklusive subventionsbelopp som tilldelats från närstående företag) med den exporterande tillverkarens omsättning för att beräkna en viss subventionsandel, dvs. en subventionsnivå.

(634) När det gäller den första punkten som åberopats av CNBM Group fanns det således inget tillägg av procentvärden som innehöll olika nämnare: det fanns endast ett anslag och ett tillägg till subventionsbeloppen. Endast en nämnare användes vid beräkningen av subventionens storlek.

(635) När det gäller holdingbolagen China Jushi och Zhengshi Holding Group som nämns i punkt 2 ovan, grundades fördelningsnyckeln för den exporterande tillverkaren i holdingbolagets investeringar. När det gäller holdingföretag är fördelningsnycklar som baseras på omsättningen ofta meningslösa, eftersom dessa företags kärnverksamhet inte är att sälja varor eller tillhandahålla insatsvaror utan investera.

(636) Fallet med China Jushi är unikt i detta avseende, eftersom företaget kombinerar flera funktioner. Å ena sidan fungerar det som inköpscentral för de flesta råvaror som används av de exporterande tillverkarna i gruppen. Å andra sidan återförsäljer de exporterande tillverkarnas färdiga varor på den inhemska marknaden. Vidare har China Jushi vissa huvudfunktioner som moderbolag, till exempel en central finansieringsfunktion för de exporterande tillverkarna eller tillhandahållande den administrativa byggnaden för Jushi Groups förvaltningsfunktioner. Att använda omsättningen som fördelningsnyckel är inte möjligt, eftersom det skulle leda till korsberäkning. En viss andel av subventionerna skulle behöva tilldelas de exporterande tillverkarna på grundval av försäljningen av material till tillverkarna, men även en viss del av producenternas subventioner skulle behöva omfördelas till China Jushi på grundval av försäljningen av färdiga varor till China Jushi.

(637) Eftersom China Jushi samtidigt var den största investeraren i Jushi Group, och utövade vissa funktioner som är typiska för holdingbolag/moderbolag, ansåg kommissionen att en fördelning som grundar sig på investeringar skulle ge en bättre bild av förbindelserna mellan China Jushi och den exporterande tillverkaren. Kommissionen erkänner dock att investeringar i närstående företag och samriskföretag också borde ha beaktats och anpassade fördelningsnyckeln i enlighet med detta.

(638) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter tillade CNBM Group att China Jushis huvudsakliga verksamhet utgörs av ett handelsföretag baserat på dess affärsverksamhet, dess reviderade räkenskaper och dess stora intäkter från handelsverksamheten. Cirkulära frågar bör inte vara ett problem, eftersom de också uppstår för koncerninterna transaktioner mellan den exporterande tillverkaren och andra närstående företag. Kommissionen har inte heller visat att China Jushi hade en betydande investeringsverksamhet, eller att det förekom särskilda verksamheter avseende huvudkontoret, finansieringsverksamhet eller finansiella överföringar, vilket skulle tyda på att China Jushi kanaliserade sina subventioner till sina dotterbolag. Den exporterande tillverkaren betalade tvärtom faktiskt utdelning till China Jushi under undersökningsperioden. Kommissionen har inte heller visat att det fanns något samband mellan de subventioner som mottogs av China Jushi och produktionen och exporten av den berörda produkten. Eftersom China Jushi slutligen även är moderbolag i de andra Jushibolagen som det kontrollerar genom helägda Jushi Group, måste det antas att subventionerna inte bara överfördes till Jushi Group utan även till dess många andra dotterbolag.

(639) Kommissionen höll inte med om CNBM-gruppens analys. China Jushi hade i själva verket en stor omsättning från handelsverksamheten, såsom redan beskrivits i skäl 636. China Jushi hade emellertid också en betydande investeringsverksamhet, såsom framgår av dess räkenskaper över tillgångar, intäkter och kassaflöde. Faktum är att 94 % av rörelsevinsterna härrörde från investeringsintäkter. Som redan nämnts utövade China Jushi dessutom vissa funktioner som är typiska för holdingbolag/moderbolag, till exempel en centraliserad finansieringsverksamhet. Kommissionen noterade till exempel att syftet med en av de obligationer som utfärdats av China Jushi var att ” återbetala banklån från emittenten och dess dotterbolag Jushi Group ”. Vidare konstaterades det i undersökningen att lånen hade tecknats ” för China Jushi och dess dotterbolag”, och i ett fall skulle återbetalningen av kapitalet i ett lån som utfärdats till China Jushi göras av dotterbolaget Jushi Group. Kommissionen vidhöll därför sin ståndpunkt när det gäller användningen av investeringar som en fördelningsnyckel. Samtidigt visade dessa transaktioner också att det finns ett tydligt samband mellan de subventioner som mottagits av China Jushi och produktionen och exporten av den berörda produkten. Slutligen är det faktum att Jushi Group även har vissa dotterbolag irrelevant som sådant, eftersom investeringar inte användes som fördelningsnyckel för den exporterande tillverkaren. Företagets påståenden avvisades därför.

(640) När det gäller Zhengshi Holding instämde kommissionen med att Zhengshi Holdings omsättning huvudsakligen består av återförsäljning av inköpta råvaror till den närstående ståltillverkaren, ett företag som inte på något sätt är knutet till GFM eller till denna undersökning. Kommissionen konstaterade dock också att Zhenghi Holding innehar markanvändningsrättigheterna för ett markområde som används av ett annat närstående företag som är föremål för denna undersökning. I detta avseende finns det en tydlig koppling mellan de subventioner som Zhengshi Holding erhåller och produktionen och exporten av den berörda produkten. Eftersom Zhengshi Holding helt och hållet har avskilts från den befintliga kopplingen till GFM-produktionen, och eftersom Zhengshi Holding samtidigt är ett holdingbolag med betydande investeringsverksamhet, vilket framgår av dess räkenskaper över tillgångar, intäkter och kassaflöde, ansåg kommissionen att en fördelning som grundar sig på dess investeringar bättre skulle motsvara det verkliga förhållandet mellan Zhengshi Holding och GFM-tillverkaren. Vid översynen av de subventioner till förmånlig finansiering som Zhengshi Holding erhöll, noterade kommissionen emellertid att den hade gjort en felaktig bedömning, eftersom all finansiering tydligt hade öronmärkts till förmån för produktionen av rostfritt stål. Beräkningen av förmånen anpassades således i enlighet med detta.

(641) När det gäller Hubei Hongjia bör fördelningsnyckeln faktiskt ha gällt försäljningen av de material som tillverkats av Hubei Hongjia. Fördelningsnyckeln ändrades därför i enlighet med detta. När det gäller Jushi Hongkong godtog kommissionen även företagets synpunkter och ändrades till en mer exakt fördelningsnyckel, nämligen andelen av de varor som såldes av Jushi Hongkong, som köptes från Jushi Group.

(642) Efter det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CNBM Group att om det inte fanns någon försäljning från Jushi Hongkong till Jushi Group, borde Jushi Hongkong ha uteslutits. Kommissionen erinrar om att Jushi Hongkong är närstående handlare till den exporterande tillverkaren Jushi Group och exporterar det GFM som producerats av Jushi Group. Eftersom det finns ett direkt samband mellan det stöd som Jushi har mottagit och exporten av den berörda produkten är det logiskt att använda den andel av exporten som härrör från Jushi Group (jämfört med export av produkter från andra källor) som en fördelningsnyckel. Kommissionen godtog därför inte detta påstående.

(643) När det gäller den sista punkten, som rör övervältringen av CNBM:s subventionsbelopp, erinrar kommissionen om att CNBM inte samarbetade i undersökningen och att det var nödvändigt att fastställa storleken på subventionerna på grundval av tillgängliga uppgifter. Under dessa omständigheter beslutade kommissionen att den mest rimliga metoden skulle vara att beräkna de subventioner som erhålls av CNBM i proportion till koncernens totala konsoliderade omsättning. Kommissionen använde sig således av den beräkningsmetod som CNBM själv hade föreslagit. Detta påstående avvisades därför.

(644) I enlighet med artikel 15.3 i grundförordningen beräknades den totala storleken på subventioneringen för de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet för stickprovsförfarandet på grundval av det vägda genomsnittet av de utjämningsbara subventioner som fastställts för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i urvalet, med undantag av försumbara belopp samt storleken på de subventioner som fastställts enligt artikel 28.1 i grundförordningen. Kommissionen bortsåg emellertid inte från undersökningsresultat som delvis var baserade på tillgängliga uppgifter för att fastställa dessa belopp. Kommissionen ansåg att de tillgängliga uppgifter som användes i de fallen inte i någon väsentlig grad påverkade de upplysningar som behövdes för att fastställa storleken på subventioneringen på ett rättvist sätt, så att exportörer som inte uppmanats att samarbeta i undersökningen inte straffas genom att denna metod används ([136]).

(645) Med hänsyn till den höga graden av samarbetsvilja från de kinesiska exporterande tillverkarnas sida och urvalets representativitet vad gäller subventionsberättigande, fastställdes subventionsstorleken för ”alla övriga företag” till nivån för den största subventionsstorlek som fastställts för företagen i urvalet. Subventionsstorleken för ”alla övriga företag” kommer att tillämpas på de företag som inte var samarbetsvilliga i undersökningen.

Företagets namn	De utjämningsbara subventionernas storlek
Yuntianhua Group	17,02 %
CNBM Group	30,73 %
Andra samarbetsvilliga företag	24,85 %
Alla övriga företag	30,73 %

4. SUBVENTIONERING: EGYPTEN

4.1 Subventioner och subventionsprogram inom ramen för den aktuella undersökningen

(646) På grundval av informationen i klagomålet, tillkännagivandet om inledande och svaren på kommissionens frågeformulär undersökte man den påstådda subventioneringen i form av följande subventioner från de kinesiska myndigheterna:

i) Policystyrda förmånliga lån, kreditlinor, annan finansiering, försäkring och garantier

ii) Uteblivna intäkter genom program för direkt skattebefrielse och skattereduktioner

— EIT-privilegier för företag som är belägna i en särskild ekonomisk zon.

iii) Uteblivna intäkter genom program för indirekta skatter och importtullar

— Befrielse från mervärdesskatt (nedan kallad *moms*) och tullrabatter för importerad utrustning.

— Befrielse från moms och befrielse från importtullar för importerade insatsvaror som används i exporterade färdiga varor.

iv) Statligt tillhandahållande av varor och tjänster mot för låg ersättning

— Statligt tillhandahållande av el mot för låg ersättning

— Statligt tillhandahållande av mark mot för låg ersättning

([136]) Se även, i tillämpliga delar, WT/DS294/AB/RW, US–Zeroing (artikel 21.5 DSU), överprövningsorganets rapport av den 14 maj 2009, punkt 453.

4.2 **Suez Economic and Trade Cooperation Zone**

4.2.1 *Inledning och faktiska omständigheter*

(647) Den påstådda subventioneringen i Egypten rör två närstående företag i China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone (nedan kallat *SETC-zonen*). Området omfattar 7,34 km^2 och är indelat i ett startområde på 1,34 km^2 och ett expansionsområde på 6 km^2.

(648) Detta särskilda ekonomiska område inrättades av Kina och Egypten, och dess historia går tillbaka till 1990-talet. Vid den tidpunkten besökte den dåvarande egyptiska presidenten Kinas särskilda ekonomiska zoner och uttryckte en önskan om att utnyttja Kinas erfarenheter när det gäller sådana områden, i syfte att upprätta en liknande struktur i Egypten. Som en följd av detta undertecknade Kinas och Egyptens premiärministrar 1997 ett samförståndsavtal, i vilket de båda länderna ”är överens om att samarbeta för att utveckla det fria ekonomiska området norr om Suez, genom att dela den kinesiska erfarenheten med att upprätta särskilda ekonomiska områden, delta i moderniseringen av de studier som rör området och uppmuntra den berörda företagssektorn i Kina att lämna bidrag till de projekt som ska upprättas inom området” ([137]).

(649) Efter detta avtal utsåg China Tianjin TEDA Investment Holding Co., Ltd (nedan kallat *Tianjin TEDA*), ett företag som ägs av kommunen Tianjin, för att utföra uppgiften på den kinesiska sidan. Tianjin TEDA gick sedan samman med den egyptiska förvaltningen av Suezkanalen, National Bank of Egypt och ytterligare fyra egyptiska statsägda företag för att skapa Egypt China Joint Venture Company (nedan kallat *ECJV*), i syfte att utveckla och bygga upp det ekonomiska området. Den kinesiska sidan innehade 10 % av aktierna i ECJV och den egyptiska sidan 90 %. År 1998 överfördes motsvarande mark i nordvästra Suezområdet från Suez-provinsen till ECJV. Sedan dess gick projektet emellertid inte framåt i någon större utsträckning under flera år ([138]).

(650) År 2002 klassificerades den större yta på 20 km^2 där SETC-området var beläget, den ekonomiska zonen i nordvästra Suez-området, officiellt som ett särskilt ekonomiskt område av Egyptens myndigheter ([139]). Bestämmelserna i den egyptiska lagen nr 83/2002 om ekonomiska zoner för särskilda ekonomiska zoner (nedan kallad lag 83/2002) var nu även tillämpliga på SETC-zonen.

(651) En ny impuls gavs 2006 då Kina beslutade att ytterligare uppmuntra ”Go Global”-kampanjen för kinesiska företag att investera utomlands. I detta sammanhang föreslog MOFCOM inrättandet av s.k. ”utrikes områden för handel och samarbete”, och SETC-området blev det första av 18 officiellt godkända områden ([140]). Vid toppmötet i Peking 2006 i forumet för samarbete mellan Kina och Afrika meddelade Kinas president Hu Jintao att ”tre till fem utrikes områden för ekonomiskt samarbete och handelssamarbete kommer att inrättas i afrikanska länder under de kommande tre åren” ([141]).

(652) År 2007 anordnade MOFCOM ett anbudsförfarande för att utse utvecklare för den andra omgången officiellt godkända zoner för handelssamarbete och ekonomiskt samarbete. Tianjin TEDA vann anbudsförfarandet för SETC-zonen. I oktober 2008 inrättade Tianjin TEDA ett gemensamt företag med China-Africa Development Fund för att bilda China-Africa TEDA Investment Co., Ltd (nedan kallat *China-Africa TEDA*), som den största kinesiska investeringsenheten i samarbetszonen. China-Africa TEDA förenades med ECJV för att skapa ett nytt företag, Egypten TEDA Investment Co. (nedan kallat *Egypt TEDA*) för att driva utvecklingen av SETC-zonen i Egypten. Denna gång ägde den kinesiska sidan 80 % av aktierna, och den egyptiska sidan (företrädd av ECJV) 20 %. Efter det att företaget formellt inrättades 2008 har arbetet i zonen snabbt gått framåt. Den 7 november 2009 invigde de dåvarande premiärministrarna i de båda länderna startområdet och markerade SETC-området som ett viktigt samarbetsprojekt för ekonomi och handel mellan de båda länderna ([142]). I slutet av 2011 hade all infrastruktur i startområdet slutförts ([143]).

([137]) Samförståndsavtal mellan Arabrepubliken Egypten och Folkrepubliken Kina, den 18 april 1997.
([138]) Rapport från State Council Development and Research Center, ”The sustainable development experience in the China-Egypt Economic and Trade Cooperation Zone”, 6 augusti 2019 (nedan kallad *rapport från statsrådet*).
([139]) Se presidentdekret nr 35 av Arabrepubliken Egypten, den 15 februari 2003.
([140]) TEDA 10 Years Summary Report (2008–2018), s. 4.
([141]) Rapport från statsrådet, se även fotnot 104.
([142]) TEDA 10 Years Summary Report (2008–2018), s. 11.
([143]) Rapport från statsrådet, se fotnot 104.

(653) Efter de civila oroligheterna i Egypten genomförde president Mursi 2012 ett statsbesök i Kina, under vilket han hänvisade till området som ett centralt projekt för det bilaterala samarbetet mellan de båda länderna, och hoppades att allt fler kinesiska företag skulle investera i Egypten genom området och efterföljande projekt och därmed delta i Egyptens återhämtningsprogram ([144]).

(654) Egypt TEDA och de egyptiska myndigheterna undertecknade 2013 ett avtal om marken i expansionsområdet på 6 km^2. Från och med 2013 har de utrikes områdena för handel och ekonomiskt samarbete, såsom SETC-zonen, också vidareutvecklats inom ramen för initiativet ”Belt and Road”. Utrikes anläggningar har därmed blivit ett viktigt instrument för de kinesiska företagens ”going-out”-investeringar. Som en följd av detta har SETC-området, särskilt sedan 2013, ingått i nästan alla viktiga texter om samarbete mellan de båda regeringarna ([145]).

(655) Under 2014 lanserade Egypten ”Suez Canal Corridor Development Plan”. Mot bakgrund av denna plan integrerades 2015 den särskilda ekonomiska zonen officiellt i den större Suez Canal Economic Zone (nedan kallad *SC-zonen*), som omfattar hela området på 461 km^2 kring Suezkanalen. Hela området betraktas nu som ett ”ekonomiskt område av särskild karaktär” i enlighet med lag 83/2002 och dess ändringar ([146]).

(656) I december 2015 avlade president Sisi ett besök i Kina där han förklarade Egyptens mottagande av president Xi Jinpings erbjudande att samarbete inom ramen för initiativet ”One Belt, One Road” och att vidareutveckla projekt i Egypten. Den 21 januari 2016 invigde president Xi Jinping och president Sisi officiellt projektet för utvidgning av SETC-zonen för ett expansionsområde på 6 km^2. Under Xi Jinpings statsbesök i Egypten undertecknade de två regeringarna avtalet av den 21 januari 2016 mellan Folkrepubliken Kinas handelsministerium och den allmänna myndigheten för Suez ekonomiska och handelssamarbetsområde (Suez Economic and Trade Cooperation Zone, nedan kallat *samarbetsavtalet*). Samarbetsavtalet förtydligade vidare betydelsen och den rättsliga ställningen för SETC-området ([147]).

(657) Under kontrollbesöket hos de egyptiska myndigheterna bekräftade de senare att detta samarbetsavtal kodifierar etablerad praxis i zonen sedan 2006. Huvudsyftet med samarbetsavtalet var därför att tillhandahålla en tydlig skriftlig ram för detta samarbete och att formalisera det inom ramen för initiativet ”One Belt, One Road”, inbegripet de kinesiska myndigheternas stöd till företag utomlands. Inga ytterligare detaljer angavs dock om det förberedande arbetet för samarbetsavtalet, trots uttryckliga begäranden från kommissionen.

(658) I enlighet med samarbetsavtalet ska de båda staterna gemensamt utveckla SETC-zonen. Detta sker i enlighet med deras respektive nationella strategier (Belt and Road-initiativet för Kinas del och utvecklingsplanen för Suez-korridoren för Egyptens del). I detta syfte tillhandahåller Egyptens regering mark, arbetskraft och vissa skattelättnader, medan de kinesiska företagen som verkar i området driver produktionsanläggningen med sina tillgångar och företagsledare. För att kompensera Egyptens brist på medel stöder de kinesiska myndigheterna denna insats genom att göra finansiering tillgänglig för Egypt TEDA och till kinesiska företag verksamma i SETC-området.

(659) De GFM-tillverkare som är verksamma i SETC-området, Jushi Egypt och Hengshi Egypt, är registrerade enligt egyptisk lag och har etablerats av kinesiska moderföretag (Jushi Egypt och Hengshi Egypt). GFM-tillverkarnas moderföretag är närstående och det slutgiltiga moderföretaget för dessa två företag ägs av den statliga kommission som förvaltar och övervakar statliga tillgångar (State-owned assets Supervision and Administration Commission, SASAC). De har mottagit behöriga kinesiska myndigheters godkännande ([148]) för att etablera ett dotterföretag i Egypten. Dotterföretagen finansieras med kinesiska medel, de använder insatsvaror och utrustning som importeras från Kina, de leds av kinesiska företagsledare och använder kinesiskt kunnande. De producerar GFM i Egypten, som exporteras till EU från SETC-zonen.

([144]) TEDA 10 Years Summary Report (2008–2018), s. 53.
([145]) Rapport från statsrådet, se fotnot 104.
([146]) Dekret från Egyptens president nr 330 av 2015 om bildandet av Suezkanalens ekonomiska zon, den 19 augusti 2015.
([147]) Rapport från State Council Development and Research Center, ”The sustainable development experience in the China-Egypt Economic and Trade Cooperation Zone”, den 6 augusti 2019.
([148]) Av den nationella utvecklings- och reformkommissionen (NDRC) och av handelsministeriet (MOFCOM).

(660) För att säkerställa ett smidigt genomförande av det ovannämnda samarbetsavtalet har de båda regeringarna också inrättat en mekanism för samråd på tre nivåer. I detta sammanhang undertecknade Arabrepubliken Egyptens allmänna myndighet för Suezkanalens ekonomiska zon och Tianjins kommunala handelskommission i Folkrepubliken Kina ett ”samarbetsavtal om inrättande av den administrativa kommissionen för samarbetszonen för ekonomi och handel mellan Kina och Egypten i Suez, för de första mellanstatliga samråden. På den andra nivån inrättades förvaltningskommittén för ekonomi och handelssamarbete i Suez för att säkerställa diskussioner på teknisk nivå mellan Tianjin kommunförvaltnings behöriga myndigheter och behöriga avdelningar inom myndigheten för Suezkanalens ekonomiska samarbetsområde. Dessa kommissioner har sammanträtt regelbundet sedan 2017. På den tredje nivån rapporterar Egyptens TEDA och relevanta egyptiska motparter de problem och svårigheter som uppstår till de statliga nivåerna ovan.

4.2.2 *Partiellt bristande samarbete och användning av tillgängliga uppgifter vad gäller SETC-zonen*

4.2.2.1 Tillämpning av bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen i förhållande till de egyptiska myndigheterna

(661) I sitt frågeformulär, i skrivelsen om brister och under kontrollbesöket bad kommissionen de egyptiska myndigheterna att lämna viss information om Suez zon för ekonomiskt samarbete och handel i Egypten. Dessa förfrågningar omfattade bland annat frågor om det rättsliga och institutionella ramverket, och förekomsten av mellanstatliga avtal mellan Kina och Egypten.

(662) De egyptiska myndigheterna tillhandahöll i detta sammanhang avtalet från 2016 mellan Folkrepubliken Kinas handelsministerium och den allmänna myndigheten för Arabrepubliken Egyptens ekonomiska och handelssamarbetszon i Suez. Kommissionen saknar dock fortfarande information om föregående avtal, samförståndsavtal eller övriga handlingar som undertecknats mellan Kinas regering och Egyptens regering vad gäller SETC-zonen. Kommissionen fann till exempel offentligt tillgängliga hänvisningar till ett samförståndsavtal från 1997 mellan Folkrepubliken Kinas regering, företrädd av premiärminister Li Peng och Egyptens regering, företrädd av premiärminister Kamal al Ganzouri, om inrättandet av en frihandelszon i Egypten.

(663) Kommissionen saknar också handlingar rörande genomförande av avtalet från 2016 och de samrådsmekanismer som inrättats av Egyptens och Kinas regeringar. Till exempel fann kommissionen offentligt tillgängliga hänvisningar till ett samarbetsavtal om inrättandet av en administrativ kommission för Kina-Egyptens zon för ekonomiskt och handelssamarbete i Suez, undertecknat av den allmänna myndigheten för Suezkanalens ekonomiska zon och Tianjins handelskommission i Folkrepubliken Kina. Vidare inrättades formellt i april 2017 en gemensam förvaltningskommitté för China-Egypt TEDA Suez Economic and Trade Cooperation Zone. I juli 2017 inrättades den mellanstatliga samordningskommittén och höll sitt första gemensamma möte. Kommissionen har inte mottagit skriftlig dokumentation om de möten som hållits inom ramen för dessa olika samrådsmekanismer, med undantag för ett möte som hölls av den administrativa kommissionen.

(664) Eftersom denna information saknades ansåg kommissionen att den inte hade fått tillgång till avgörande information avseende denna aspekt av undersökningen.

4.2.2.2 Tillämpning av bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen i förhållande till de kinesiska myndigheterna

(665) I sitt frågeformulär, i skrivelsen om brister och under kontrollbesöket bad kommissionen de egyptiska myndigheterna att lämna viss information om utrikes investeringar i allmänhet, och om zoner för ekonomiskt och handelssamarbete i allmänhet och mer specifikt för SETC-zonen i Egypten. Dessa förfrågningar omfattade bland annat frågor om det rättsliga och institutionella ramverket för utrikes zoner för ekonomiskt och handelssamarbete som godkänts av Kinas handelsministerium, förekomsten av mellanstatliga avtal mellan Kina och Egypten, liksom rollen och funktionssätten hos olika kinesiska statliga företag i SETC-zonen.

(666) De kinesiska myndigheterna upprepade flera gånger att de ansåg kommissionens förfrågningar oförenliga med artiklarna 1, 2, 4, 11.2 och 11.3 i subventionsavtalet, liksom artiklarna 2, 3, 4, 10.2 och 10.3 i förordning (EU) 2016/1037 (nedan kallad *grundförordningen*) bland andra bestämmelser, och besvarade därför inte några av de frågor som kommissionen ställde. Kommissionen höll inte med. Mot bakgrund av dess inblandning i verksamheten inom SETC-zonen och avtalen med Egyptens regering, ansåg kommissionen att Kinas regering borde ha deltagit också i denna del av undersökningen för att ge större klarhet.

(667) Eftersom denna information saknades ansåg kommissionen att den inte hade fått tillgång till avgörande information avseende denna aspekt av undersökningen.

(668) Följaktligen underrättade kommissionen de egyptiska och de kinesiska myndigheterna om att den skulle kunna komma att använda sig av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i grundförordningen vid sin prövning av förekomsten och omfattningen av den påstådda subventioneringen av företag i SETC-zonen. Egyptens och Kinas regeringar invände och underströk att de hade samarbetat med kommissionen fullt ut. Kommissionen ansåg dock att information om den exakta samarbetet mellan de två regeringarna i inrättandet och förvaltningen av SETC-zonen var avgörande för den rättsliga bedömningen av ärendet, som förklaras i avsnitt 4.2.3. Tyvärr hade den endast mottagit två relevanta handlingar efter kontrollen, vilket ledde till att den inte kunde kontrollera dess äkthet. Dessutom kunde den inte delta i någon uppföljningsdiskussion med de kinesiska myndigheterna om viktiga detaljer, som skulle kunna belysa omfattningen av och graden av samarbete mellan de båda regeringarna i området.

(669) Kommissionen tillämpade därför artikel 28 i grundförordningen och förlitade sig på tillgängliga uppgifter med avseende på dessa punkter.

4.2.3 *Rättslig bedömning*

(670) Driften av SETC-zonen utgör ett nära samarbete mellan de egyptiska myndigheterna och de kinesiska myndigheterna inom det exporterande landets territorium. De egyptiska myndigheterna och de kinesiska myndigheterna har slagit samman sina resurser för att erbjuda de företag som har tillverkning i SETC-zonen gynnsamma villkor som ger dem fördelar. Denna sammanslagning av resurser genom det nära samarbetet tjänar ett gemensamt syfte och gynnar en gemensam stödmottagare (Jushi Egypt och Hengshi Egypt).

(671) I sina kommentarer den 7 augusti 2019 uppgav de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte rättsligt kan undersöka den kinesiska delen av detta nära samarbete, dvs. kinesiska bankers påstådda finansiella bidrag till de företag som är verksamma i Egypten. Enligt artikel 1.1a i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder förekommer bara en subvention när det föreligger ett finansiellt bidrag från en offentlig myndighet, eller ett offentligt organ, inom WTO-medlemmens territorium. Därmed kan inte, enligt de kinesiska myndigheterna, någon påstådd direkt överföring av medel från ett finansinstitut med verksamhet i Kina till tillverkare/exportörer av glasfibermaterial till tredjeländer *tillskrivas Kina eller anses vara ett finansiellt bidrag från de kinesiska myndigheterna* ([149]). Enligt de kinesiska myndigheterna stödde kommissionen själv en *territoriell begränsning av subventionering* i målet varmvalsade platta stålprodukter när den förklarade att det *måste finnas ett finansiellt bidrag från en offentlig myndighet eller annat offentligt organ inom det subventionerande landets territorium* i skäl 5 i grundförordningen ([150]). Vidare innehåller bland annat artikel 1.1a.1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, såsom artiklarna XVI i Gatt, 2.1 och 2.2 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder om selektivitet, artikel 14 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder om beräkning av fördelen, artikel 25.2 i i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder om anmälningskrav, hänvisningar om att stödmottagaren ska vara belägen på den subventionerande WTO-medlemmens territorium. Enligt samma resonemang krävs i avsnitt 10 i Kinas anslutningsprotokoll att landet anmäler alla subventioner som *beviljats eller upprätthålls på dess territorium* ([151]). Slutligen visar avtalets förhandlingshistorik att betalningar från en offentlig myndighet utanför dess territorium inte, enligt de kinesiska myndigheternas åsikt, ska omfattas av avtalet.

(672) Kommissionen noterade att dessa kommentarer tog upp frågan om huruvida de kinesiska myndigheterna är ansvarsskyldiga enligt avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder för att ha beviljat subventioner för tillverkningen av utrikes varor som exporteras till WTO-medlemmar. De uttalar sig dock inte i den separata frågan om huruvida myndigheterna i det exporterande landet, i särskilda fall, är ansvarsskyldiga enligt avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder för att aktivt ha sökt, erkänt och antagit sådana subventioner till fördel för de produkter som därigenom tillverkats.

(673) Kommissionen var därför berättigad att kontrollera om de resurser som tillhandahölls Jushi och Hengshi Egypt kan klassificeras som utjämningsbara subventioner från de egyptiska myndigheterna.enligt vad som avses i artiklarna 2, 3 och 4 i grundförordningen.

4.2.3.1 Finansiellt bidrag från en officiell myndighet eller ett offentligt organ

(674) Enligt artikel 3.1 a i grundförordningen förekommer en subvention om ett finansiellt bidrag lämnas från offentliga myndigheter i ursprungs- eller exportlandet. På liknande sätt anges i artikel 1.1a.1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder att en subvention ska anses förekomma *om ett finansiellt bidrag lämnas från en offentlig myndighet eller annat offentligt organ*.

([149]) De kinesiska myndigheternas kommentarer av den 7 augusti 2019, § 72.
([150]) Se målet varmvalsade platta stålprodukter som nämns i fotnot 7, skäl 396.
([151]) De kinesiska myndigheternas kommentarer av den 7 augusti 2019, §§ 74–84.

(675) De egyptiska myndigheterna har tillhandahållit de två företagen mark och erbjudit flertalet skattelättnader. De egyptiska myndigheterna har direkt beviljat dessa subventioner.

(676) Sedan samförståndsavtalet ingicks 1997 har de egyptiska myndigheterna aktivt sökt ge stöd till zonen inte bara direkt genom tillhandahållande av mark och skattelättnader, utan också indirekt genom överenskommelser om bistånd från de kinesiska myndigheterna för utvecklingen av SETC-zonen på dess territorium. Enligt villkoren i samförståndsavtalet uppmuntrade de egyptiska myndigheterna *relevanta affärssektorer i Kina att tillhandahålla bidrag för projekt som ska etableras inom zonen*. Efter president Mursis besök i Kina i augusti 2012 mottog SETC-zonen *helt ny uppmärksamhet och stöd från de egyptiska myndigheterna* ([152]). Enligt artikel 1 i samarbetsavtalet från 2016 enades de båda sidorna om att utveckla zonen *i enlighet med (…) gällande lagar och föreskrifter i de två länderna*. I artikel 1 i den lagstiftning som genomför samarbetsavtalet anges vidare att *ledningen* [med ansvar för samordning och hantering av det dagliga arbetet i samarbetszonen] *etablerats i linje med multilaterala och bilaterala avtal och gällande lagar och föreskrifter som Folkrepubliken Kina och Arabrepubliken Egypten undertecknat eller anslutit sig till*. Enligt artikel 4 i samarbetsavtalet lovar båda sidor att*stödja och underlätta uppförandet, företagandet och affärsverksamheten i samarbetszonen*. För detta ändamål har Egypten enats med Kina om att det ska utses till *utrikes zon för handel och samarbete*. Kina bekräftade i artikel 4.1 i samarbetsavtalet om att zonen i fråga *är berättigad till relevant politiskt stöd och hjälp som tillhandahålls av de kinesiska myndigheterna för utrikes zoner för ekonomiskt samarbete och handelssamarbete*. I artikel 5 i samarbetsavtalet åtog sig de kinesiska myndigheterna dessutom uttryckligen att de *"ska stödja"* zonen, bland annat genom att *"uppmuntra relevanta finansinstitut att tillhandahålla finansiellt stöd"* för företag och investeringar i zonen. Slutligen åtog sig både de egyptiska myndigheterna och de kinesiska myndigheterna att, enligt artikel 7 i samma avtal, befintliga eller framtida lagar som ger förmånligare behandling än samarbetsavtalet ska ha företräde framför avtalet. De kinesiska myndigheternas förmånliga finansiering av de två tillverkarna av glasfibermaterial i zonen är resultatet av dessa åtaganden och bör ses i detta sammanhang.

(677) De egyptiska myndigheternas och de kinesiska myndigheternas samarbete tjänade flera olika syften.

(678) För Egypten var syftet, vilket uttryckts på högsta politiska nivå ([153]), att locka kinesiska investeringar, kunnande och kapital för att främja den ekonomiska utvecklingen i området kring Suezkanalen och skapa arbetstillfällen. Enligt den egyptiska planen för långsiktig planering från 2022, som offentliggjordes av Egyptens planeringsavdelning i november 2013, kommer SETC-zonen att spela en viktig roll för moderniseringen av den egyptiska industrin, tjäna in utländsk valuta genom export, skapa beskattning och lösa problemet med arbetslöshet ([154]).

(679) För Kina var motivet ett annat. Ur företagens egna perspektiv har Egypten vissa fördelar i form av lägre arbetskostnader och kortare leveranstider till de viktigaste marknaderna, som t.ex. EU. Dessutom, såsom anges i det obligationsprospekt som utfärdades av Jushi China under 2014 gäller följande: *" Handelshindren har lett till en förtäckt ökning av marknadspriserna för kinesisk export av fiberglas, vilket har en negativ inverkan på Jushi Groups export. ... efter lanseringen av Jushi Egyptian Glass Fiber Co., Ltd under 2013, kommer Jushi Egypt att tillgodose de tre ovannämnda regionernas efterfrågan på produkter. De tre ovannämnda regionerna kommer inte att införa antidumpningstullar på Jushi Egypts produkter och antidumpningstullens inverkan på Jushi Group kommer att reduceras kraftigt. Jushi Egypts preliminära prissättningsprincip för glasfiberprodukter för kunderna i de tre ovannämnda regionerna är att dela tullbesparingarna med kunderna och dra full nytta av de besparingar som utfärdaren gör av antidumpningstullar och transportkostnader"*. Sedan 2011 ([155]) och slutet av 2014 ([156]) har importen av glasarmering (den viktigaste insatsvaran för att tillverka glasfiber, som står för omkring 70 % av dess tillverkningskostnader) med ursprung i Kina varit föremål för antidumpnings- och utjämningstullar i EU och EU är en av de "tre regioner" som avses i obligationsprospektet.

([152]) TEDA 10 Years Summary Report, s. 41.

([153]) President Mursis kommentarer under besöket i Kina i augusti 2012, TEDA 10 Years Summary Report, s. 47 och 53. President Mursis kommentarer under besöket i Kina i augusti 2016, TEDA 10 Years Summary Report, (2008–2018), s. 94.

([154]) TEDA 10 Years Summary Report (2008–2018), s. 59.

([155]) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 av den 9 mars 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 67, 15.3.2011, s. 1).

([156]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1379/2014 av den 16 december 2014 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 367, 23.12.2014, s. 22).

(680) Utifrån de kinesiska myndigheternas perspektiv är en av de viktigaste uppgifterna inom ramen för det kinesiska handelsministeriet (MOFCOM:s 13:e femårsplan för utveckling av utrikeshandeln), att stärka handelssamarbetet med länder enligt initiativet ”One Belt and One Road” för att främja och utöka exporten av bland annat högteknologiska produkter, som t.ex. glasfibermaterial. Planen innehåller följande förklaring: ” *Stabilisera export av fördelaktiga produkter, t.ex. produkter som är arbetskraftsintensiva till ovan nämnda länder, ta vara på möjligheterna att bygga infrastruktur för dessa länder, och ta tillvara exporten av stora, kompletta uppsättningar av utrustning, standarder och tjänster. Anpassa sig till utvecklingen i fråga om omvandling och uppgradering av industrier i dessa länder och påskynda exporten av elektromekaniska och högteknologiska produkter. ... Intensifiera expansionen av framväxande marknader och, efter en omfattande bedömning av ekonomisk omfattning, tillväxthastighet, resurstilldelning, riskgrad och andra faktorer, välja ut flera nya marknader för primär expansion. Expandera export av avancerad teknisk utrustning och främja export av högkvalitativa, högvärdiga och förhållandevis fördelaktiga industrier och produkter*”: Planerade åtgärder för att genomföra dessa uppgifter omfattar ”*att på statlig nivå utveckla ekonomiska och tekniska utvecklingszoner och olika parker*”.

(681) Såsom anges i en artikel ”Genom de statliga myndigheternas vägledning inom ramen för ”One Belt, One Road”, och i anslutning till värdlandets strategi på högsta nivå, har utrikes samarbetszoner blivit ett verktyg för att genomföra ”One Belt, One Road” och samarbete för internationell tillverkningskapacitet” ([157]).

(682) De utrikes zonerna tjänar således flera strategiska mål för Kina. För det första skulle de kunna bidra till att öka efterfrågan på kinesisktillverkade maskiner och utrustning. För det andra skulle kinesiska företag, genom att tillverka utomlands och exportera till Europa eller Nordamerika, kunna undvika handelsfriktioner och handelshinder som införts på exporten från Kina. För det tredje kan de bistå Kina i dess insatser för att öka sin egen inhemska omstrukturering och flytta upp värdekedjan på hemmaplan ([158]).

(683) Det följer av det ovan anförda att de egyptiska myndigheterna förväntade sig och välkomnade den kinesiska finansieringen av det nära samarbetet inom SETC-zonen för att främja utvecklingen i en av landets fattigaste regioner. De kinesiska myndigheterna hoppades att kinesiska företag skulle kunna verka utanför de kinesiska territorierna och expandera sin export inom ramen för initiativet ”One Belt, One Road” (sannolikt för att undvika att bli föremål för handelspolitiska skyddsåtgärder).

(684) Under dessa omständigheter ansåg kommissionen att begreppet ”från de offentliga myndigheterna” i artikel 3.1 a i grundförordningen inte bara bör omfatta åtgärder som har ett direkt samband med de egyptiska myndigheterna, utan även de åtgärder som de kinesiska myndigheterna vidtar och som kan tillskrivas de egyptiska myndigheterna på grundval av tillgängliga bevis.

(685) Som överprövningsorganet har fastställt i målet US-Gasoline ([159]), kan WTO:s lagar inte tolkas isolerat från allmän folkrätt. I synnerhet utgör de allmänna folkrättsliga principerna således en del av WTO:s regelverk, vilket inte är ett självständigt system ([160]). I enlighet med artikel 3.2 i överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistlösning och artikel 31.3 c i Wienkonventionen om traktaträtten måste ”*alla relevanta folkrättsliga regler som är tillämpliga i förhållandet mellan parterna*” beaktas vid bedömningen av bakgrunden för villkoren i ett fördrag.

(686) Dessa ”regler” omfattar internationell sedvanerätt ([161]) som per definition är bindande för alla WTO-medlemmar, inklusive Egypten, Kina och Europeiska unionen. En viktig del av internationell sedvanerätt är reglerna om statens ansvar, som har kodifierats av FN:s folkrättskommission (ILC Articles on the Responsibility of States for International Wrongful Acts) ([162]) i enlighet med dess mandat enligt artikel 13.1 a i FN-stadgan.

([157]) Årsrapport om utvecklingen i Afrika, nr 19 (2016–2017, Yellow Books of Africa, s. 13.

([158]) D. Brautigam & Xiaoyang Tang; Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas, World Development Vol. 63, 2014, pp. 78–91.

([159]) WT/DS2/AB/R – *US – Reformulated Gasoline*, överprövningsorganets rapport antagen den 20 maj 1996, s. 17.

([160]) Se i detalj, J. Pauwelyn, The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go?, *American Journal of International Law* (2001), pp. 535 and following; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (CUP 2015).

([161]) WT/DS379 – United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Productsfrom China, överprövningsorganets rapport antagen den 11 mars 2011, §§308; M.E. Villiger, "Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties" (Martinus Nijhoff, 2009), p. 433.

([162]) International Law Commission, Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts, November 2001, Supplement No. 10 (A/56/10), chp.IV.E.1.

(687) Bestämmelserna i artiklarna i ICL är också ”relevanta” i den mening som avses i artikel 31.3 c i Wienkonventionen om traktaträtten, eftersom de ger vägledning för tolkningen av begreppet tillskrivas, dvs. när vissa handlingar eller underlåtenheter kan tillskrivas en stat, även när dessa handlingar eller underlåtenheter inte kommer från den staten direkt. I detta avseende blir begreppet tillskrivning relevant för tolkningen av begreppen *”från offentliga myndigheter”* i inledningen till artikel 1.1a.1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, och mer specifikt för att fastställa det korrekta tillskrivandet av ett beteende i en situation med samarbete mellan två stater med avseende på subventioner, som i det aktuella fallet ([163]).

(688) Artiklarna i ILC kan således användas för att tolka termerna *”från offentliga myndigheter”* i inledningen till artikel 1.1a.1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, för att tilldela handlingen (beviljandet av en subvention) till de egyptiska myndigheterna, även i fall där det finansiella bidraget inte har betalats direkt av de egyptiska myndigheterna.

(689) I detta avseende noterade kommissionen att det i artikel 11 i ILC-artiklarna bland annat föreskrivs att *”en handling som inte kan tillskrivas en stat i enlighet med de föregående artiklarna ska ändå anses vara en handling av denna stat enligt internationell rätt, om och i den mån som staten erkänner och antar den aktuella handlingen som sin egen”*. I kommentarerna från ILC till artikel 11 förklaras att *”tillämpningen av principen [om statligt ansvar genom erkännande och antagande av handlingar] kan återfinnas i rättsligt avgörande och statspraxis”* ([164]). Såsom anges i skäl 6 i samma kommentar ska en stat *”identifiera handlingen i fråga och göra den till sin egen”*.

(690) Från det att projektet inleddes 1997 gjorde Egyptens myndigheter Kinas finansiering av Jushi Egypt och Hengshi Egypt till en del av sin egen politik för zonen. President Mursi välkomnade offentligt kinesiska investeringar och kapital under sitt besök i Kina i augusti 2012, och Egyptens planeringsavdelning erkände i november 2013 att den av Kina finansierade SETC-zonen kommer att spela en viktig roll för moderniseringen av Egyptens industri. Vid ett annat besök i Kina i december 2014 sade president al-Sisi att *”förslaget från president Xi Jinping att gemensamt inrätta ”One Belt and One Road” gav en betydande möjlighet för Egypten att återhämta sig och att den egyptiska parten var redo att delta aktivt och ge stöd. Den egyptiska parten ville samarbeta med Kina för att utveckla projekten Suez Canal Corridor, Suez Economic and Trade Cooperation Zone och så vidare för att locka kinesiska företag att investera i Egypten”* ([165]).

(691) Egenskaperna hos det kinesiska initiativet ”One Road One Belt” är offentligt kända. I artiklarna 30–36 i statsrådets vägledande yttranden om främjande av samarbete inom internationell tillverkningskapacitet och tillverkning av utrustning av den 13 maj 2015 förtecknas alla politiska stöd som företag som verkar utomlands kan få. De omfattar finans- och skattestödspolitik, subventionerade lån, finansiellt stöd genom syndikerade lån, exportkrediter och projektfinansiering, investeringar i eget kapital och slutligen exportkreditförsäkringar. I artikel 31 i förordningen hänvisas till ”subventionerade lån” som ska *”stödja företag att delta i export av storskaliga kompletta uppsättningar av utrustning, ingående av projektavtal och storskaliga investeringsprojekt”*. I praktiken har denna politik lett till en mängd förmånlig finansiering från banker eller den särskilda inrättade ”Silk Road Fund” i enlighet med artikel 35 i de vägledande yttrandena, såsom nyligen fastställdes av kommissionen i ett annat ärende ([166]).

(692) Eftersom Egyptens presidenter utan tvekan kände till att det kinesiska initiativet ”One Belt och One Road” inbegriper omfattande statlig finansiering genom förmånlig finansiering och andra finansieringsinstrument var därför det gemensamma upprättandet av SETC-zonen med Kina en tydlig bekräftelse och antagande på högsta politiska nivå av sådant finansiellt stöd från de kinesiska myndigheterna.

([163]) WT/DS379/AB/R, paras. 304–322.

([164]) International Law Commission, Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts, med kommentarer, november 2001, Supplement No. 10 (A/56/10), s. 52, skäl 3 till artikel 11.

([165]) TEDA 10 Years Summary Report (2008–2018), s. 94.

([166]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1690 av den 9 november 2018 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa däck, andra än massivdäck, av gummi, nya eller regummerade, av sådana slag som används på bussar eller lastbilar, med ett belastningsindex högre än 121, med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1579 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa däck, andra än massivdäck, av gummi, nya eller regummerade, av sådana slag som används på bussar eller lastbilar, med ett belastningsindex högre än 121, med ursprung i Folkrepubliken Kina och om upphävande av genomförandeförordning (EU) 2018/163 (EUT L 283, 12.11.2018, s. 1), skälen 409–412.

(693) Det faktum att Egypten har erkänt och antagit kinesisk förmånlig finansiering underbyggs av texten i samarbetsavtalet från 2016. I enlighet med artikel 1 i samarbetsavtalet har Egypten uttryckligen godtagit att Kina kan tillämpa sin lagstiftning när det gäller aktörer i SETC-zonen eller i samband med insatser i SETC-zonen. För detta ändamål var Egyptens myndigheter också överens om att Kina utsåg SETC-zonen som ett ”område för utrikes investeringar” enligt landets lagstiftning. Eftersom ”utrikes investeringsområden” är ett verktyg i initiativet ”One Road One Belt” som anges i skäl 681 och eftersom detta initiativ använder förmånlig finansiering som ett verktyg såsom beskrivs i skäl 691, fick denna utnämning i artikel 4 i samarbetsavtalet där Kina också bekräftade att den berörda zonen ”*är berättigad till relevant politiskt stöd och hjälp från de kinesiska myndigheterna för utrikes zoner för ekonomiskt samarbete och handelssamarbete*”, till följd att Jushi Egypt och Hengshi Egypt blev berättigade att begära förmånlig utlåning från kinesiska politiska banker och förmånliga exportförsäkringsvillkor. Egypten har också anslutit sig till artikel 5, enligt vilken de kinesiska myndigheterna också ska stödja samarbetszonen genom att ”*uppmuntra relevanta finansinstitut att tillhandahålla finansieringsmekanismer för... investeringsprojekt belägna inom samarbetszonen, under förutsättning att lånevillkoren och kraven på användningen av lånen är uppfyllda*”. Såsom redan konstaterats i en tidigare undersökning drivs den kinesiska förmånliga finansieringen inte genom tydligt föreskrivna finansieringsprogram med strikta kriterier för stödberättigande, utan snarare genom identifiering på högsta nivå av ett antal främjade industrier ([167]). Den officiella utnämningen av SETC-zonen i Egypten som ett utrikes investeringsområde för kinesiska företag efter en gemensam överenskommelse mellan de två presidenterna och den ”uppmuntran” som anges i artikel 5 passar perfekt in i det vanliga kinesiska mönstret med att aktivera förmånlig finansiering av sina politiska banker.

(694) De kinesiska förmånsåtgärderna till fördel för kinesiska enheter etablerade i Egypten var således enligt Egypten ”identifierade” och ”självständiga”.

(695) Dessutom var de egyptiska tjänstemännen kontinuerligt närvarande i den mekanism för genomförande på tre nivåer som nämns i skäl 660. Genomförandemekanismen ska ha till uppgift att ”*samordna och underlätta relevanta finansinstitut, inbegripet men inte begränsat till bankinstitut, försäkringsinstitutioner och olika fonder som tillhandahåller kreditstöd till samarbetszonen och inhemska företag samt hjälpa samarbetszonen och inhemska företag att utforska fler finansieringskanaler*” i enlighet med artikel 2 v i genomförandeavtalet. I artikel 2.4 i samma dokument föreskrivs att tjänstemännen ska *göra allt för att på ett smidigt sätt genomföra alla strategier med incitament i Kinas och Egyptens lagar och andra författningar*”. Detta visar den delade uppfattningen mellan Egypten och Kina om att den kinesiska sidan inte tillhandahåller pengar till marknadsräntor, vilket Jushi Egypt och Hengshi Egypt kunde ha fått från internationella marknadsinvesterare, utan proaktivt tillhandahåller statliga incitament, som är ett annat ord för fördelar.

(696) Genom att genomföra denna bestämmelse har Egypten också gett sitt fulla stöd till den kinesiska förmånliga finansieringen till fördel för tillverkare av glasfibermaterial i zonen. Mot bakgrund av att de båda myndigheterna delvis inte samarbetade (se avsnitt 4.2.2) vad gäller denna viktiga aspekt av undersökningen kunde kommissionen i detta avseende inte fastställa mer detaljerade uppgifter. Den tillgängliga bevisningen pekar dock på att de båda myndigheterna samarbetade på det sätt som beskrivs ovan till fördel för de exporterande tillverkarna av glasfibermaterial i zonen.

(697) Av bevisningen framgår att de finansiella bidragen i form av förmånlig finansiering från kinesiska offentliga organen till Jushi och Henghi Egypt kan tillskrivas de egyptiska myndigheterna som ursprungslandets eller exportlandets regering enligt artikel 3.1 a i grundförordningen. Uppgifterna visade att de egyptiska myndigheterna godkände det förmånliga finansiella stödet till tillverkarna av glasfibermaterial i zonen från de kinesiska myndigheterna i enlighet med de överenskomna åtagandena om att utveckla och stödja den ekonomiska verksamheten i zonen.

(698) I detta sammanhang noterade kommissionen vidare att myndigheternas möjligheter att indirekt tillhandahålla ett finansiellt bidrag genom privata organ varken är exogent i förhållande till grundförordningen eller avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder ([168]). I fall där myndigheter anförtror eller styr privata organ till ett visst beteende, är en nyckelfråga att det måste finnas ”en påvisbar koppling” mellan den offentliga handlingen och det privata organets agerande ([169]). På liknande sätt finns det i detta fall en tydlig och uttrycklig koppling mellan de positiva åtgärder som Kina vidtagit för att tillhandahålla det överenskomna finansiella stödet till de exporterande tillverkarna av glasfibermaterial och de egyptiska myndigheterna.

([167]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1690, skäl 377.
([168]) Se artikel 3.1 a iv i grundförordningen och artikel 1.1a.1.iv) i subventionsavtalet.
([169]) Överprövningsorganets rapport, US – DRAMs, (WT/DS296/AB/R), punkt 112.

(699) Kommissionen ansåg därför att den förmånliga finansiering som de kinesiska myndigheterna beviljade de exporterande tillverkarna av glasfibermaterial i zonen utgör finansiella bidrag från de egyptiska myndigheterna i den mening som avses i artikel 3.1 i i grundförordningen ([170]).

4.2.3.2 Fördel

(700) Kommissionen övervägde därefter om dessa finansiella bidrag som kan tillskrivas de egyptiska myndigheterna skulle medföra en fördel för Jushi och Henghi Egypt enligt artikel 3.2 i grundförordningen. Den erinrade om att dessa två företag var verksamma i Egypten och bildats enligt egyptisk lagstiftning. Det var därför i princip lämpligt att undersöka om dessa mottagare av finansieringen fick bättre villkor än de skulle ha fått på den egyptiska finansmarknaden. Kommissionen kontrollerade denna punkt och var övertygad om att så var fallet med en hög marginal.

(701) Kommissionen tog emellertid även hänsyn till de särskilda omständigheterna i detta ärende. Såsom anges i skäl 659 är de exporterande tillverkarna närstående kinesiska moderbolag, som i slutändan innehas av SASAC. Kinesiska offentliga organ beviljade den förmånliga finansieringen efter förhandlingar om och undertecknande av relevanta dokument i Kina och mottagarna fick den direkt eller indirekt genom sitt moderbolag i Kina (företagsinterna lån). Dessutom godtog den egyptiska regeringen, i enlighet med artikel 1 i samarbetsavtalet, att dessa enheter får förmånsstöd, vilket inbegriper billiga lån i enlighet med kinesisk rätt, dvs. på kinesiska villkor. De kinesiska offentliga organen tillhandahöll sådan finansiering i enlighet med artikel 5 i samarbetsavtalet, i enlighet med den förmånliga finansieringspolitik som tillämpas i Kina och som beskrivs i avsnitt 3.4. Såsom förklaras i skäl 657 ovan kodifierade dessa bestämmelser i samarbetsavtalet tidigare etablerad praxis.

(702) Kommissionen drog därför slutsatsen att de egyptiska myndigheternas antagande och erkännande av de finansiella bidragen från de kinesiska offentliga organen till Jushi och Hengshi Egypt även omfattar förmånsaspekten av dessa. Den fastställde därför marknadsräntorna för förmånsfinansieringen och beräknade fördelen i enlighet med detta (se avsnitt 4.3 nedan). Kommissionen noterade att denna rimliga metod ledde till lägre subventionsbelopp än de som härletts från tillämpningen av ett hypotetiskt egyptiskt riktvärde.

4.2.3.3 Selektivitet

(703) När det gäller den tredje punkten om selektivitet undersökte kommissionen om dessa subventioner var selektiva i enlighet med artiklarna 4.2–4.4 i grundförordningen.

(704) Genom erkännande och antagande var de egyptiska myndigheterna beviljande myndighet i fråga om den förmånliga finansieringen. De egyptiska myndigheterna har i synnerhet erkänt och antagit de kinesiska myndigheternas utnämning av SETC-zonen som ett utrikes investeringsområde i enlighet med artikel 4 i samarbetsavtalet och godkände ett fullständigt genomförande av detta genom bland annat de kinesiska myndigheternas tillhandahållande av förmånlig finansiering.

(705) Dessa subventioner begränsades till företag verksamma i Suez-kanalområdet (i vilket SETC-zonen ingår). Kommissionen drog därför slutsatsen att de var regionala subventioner i den mening som avses i artikel 4.3 i grundförordningen och omfattades av den beviljande myndighetens jurisdiktion i enlighet med artiklarna 4.2– 4.4 i grundförordningen.

4.2.3.4 Slutsats

(706) Sammanfattningsvis fann kommissionen att både de subventioner som beviljats företag verksamma i SETC-zonen direkt av Egypten (tillhandahållande av mark och skattelättnader) samt de subventioner som beviljats indirekt genom de kinesiska myndigheternas förmånliga finansiering är utjämningsbara enligt artiklarna 2–4 i grundförordningen. De senare kan tillskrivas Egypten genom erkännandet och antagandet av de kinesiska myndigheternas åtgärder av Egypten som sina egna, till exempel genom samarbetsavtalet, det nära samarbetet och de olika nivåerna av samarbetsmekanismer. De finansiella bidragen innebar också fördelar och var specifika. Kommissionen undersökte alla relevanta subventioner mer i detalj nedan.

([170]) För övrigt kan de omtvistade faktiska omständigheterna även bedömas mot bakgrund av artikel 16 i ILC-artiklarna. Det nära samarbetet mellan de egyptiska myndigheterna och de kinesiska myndigheterna ledde inte bara till att de egyptiska myndigheterna erkände och antog kinesiska rättsakter, utan tjänade också till att eventuellt kringgå de faktiska och potentiella tullar som EU införde på kinesisk export av den berörda produkten från Egypten.

(707) Efter det att uppgifterna lämnats ifrågasatte de egyptiska myndigheterna dessa resultat genom följande fem punkter: För det första var det enligt folkrätt omöjligt att tillskriva de kinesiska myndigheternas utövande av suveränitet till de egyptiska myndigheterna. För det andra åsidosatte kommissionen sin egen grundförordning, enligt vilken den beviljande myndigheten måste vara belägen inom sitt eget territorium. För det tredje stred tillskrivandet av kinesiskt handlande till Egypten också mot WTO:s regelverk, som inte kunde tolkas mot bakgrund av artikel 11 i ILC-artiklarna om statligt ansvar. För det fjärde var artikel 11 i ILC-artiklarna inte ens tillämplig på de aktuella omständigheterna. För det femte uppfyllde de finansiella bidragen till Jushi och Hengshi China inte de krav på selektivitet som anges i artikel 3 i grundförordningen.

(708) De kinesiska myndigheterna ifrågasatte också kommissionens behandling av lån från kinesiska finansinstitut till egyptiska företag belägna i SETC-zonen och lån mellan företag belägna i Egypten och deras moderbolag som utjämningsbara subventioner. De hävdade först att en subvention inte kunde ”skapas” för Kina och sedan slås ihop till att omfatta Egypten, eftersom detta skulle motverka berättigade utländska investeringar. De kinesiska myndigheterna ansåg vidare att avtalstexten, sammanhanget, syftet och föremålet med avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder inte gör det möjligt att utvidga tillämpningsområdet för ”en myndighet eller ett offentligt organ” till att omfatta ett tredjeland. För det tredje hävdade de kinesiska myndigheterna att artikel 11 i ILC-artiklarna om statligt ansvar inte kunde åberopas som relevant i sammanhanget, eftersom den inte rörde samma sak som artikel 1.1a.1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. Även om artikel 11 i ILC-artiklarna var relevant, skulle det finnas en klar oförenlighet med artikel 1.1a.1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. I det fallet hävdar de kinesiska myndigheterna som sin fjärde punkt att den senare skulle ha företräde framför det förra som *lex specialis*.

(709) Inledningsvis noterade kommissionen att varken de kinesiska myndigheterna eller de egyptiska myndigheterna lämnade några synpunkter på riktigheten i de uppgifter om samarbetet mellan dessa båda myndigheter som beskrivs i avsnitt 4.2.1 ovan.

(710) Kommissionen noterade att invändningarna från de egyptiska myndigheterna och de kinesiska myndigheterna delvis överlappade varandra och delvis åberopade separata argument. Kommissionen analyserade de överlappande punkterna tillsammans och behandlade de återstående argumenten från de olika myndigheterna ett i taget.

(711) I de kinesiska myndigheternas inledande synpunkter hävdar de att kommissionen inte hade kunnat fastställa ett kinesiskt finansiellt bidrag i anslutning till företag verksamma i Egypten. Den ”skapade” därmed en subvention från de kinesiska myndigheterna, som den senare kunde slå ihop till att omfatta Egypten, och att försöka ”legalisera” denna teknik genom att på ett otillbörligt sätt tillämpa artikel 11 i ILC-artiklarna i en situation där det inte fanns någon utjämningsbar subvention från Kina. Genom denna otillåtna konstruktion skulle EU börja behandla ”berättigade utländska investeringar”.

(712) Kommissionen konstaterade att detta politiska argument bygger på två tvivelaktiga rättsliga grunder: I första hand måste de kinesiska åtgärderna uppfylla alla kriterier för en subvention enligt avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder för att medföra ansvar. För det andra, om så inte är fallet, gör inte avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder det möjligt för EU att utjämna eventuellt stöd som mottagits av företag verksamma i Egypten. Detta argument blandar emellertid en faktisk och normativ dimension. Som förklarats tidigare förväntade sig och välkomnade de egyptiska myndigheterna de kinesiska finansinstitutens förmånliga lån till företagen i Egypten och erkände och antog dem som sina egna förmånliga lån. Oavsett om dessa förmånliga lån också utlöste (från en normativ synvinkel) Kinas internationella ansvar för en överträdelse av avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder är irrelevant. Med andra ord tillskrev kommissionen Kinas agerande (det vill säga beviljandet av förmånliga lån) till de egyptiska myndigheterna och inte ”försumlighet”. Kommissionen avvisade därför de kinesiska myndigheternas första påstående att den först måste visa att de kinesiska myndigheterna hade lämnat en subvention i den mening som avses i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, och om den underlåtit att göra detta felaktigt ”skapade” en subvention från de kinesiska myndigheterna till fördel för de exporterande tillverkarna av den berörda produkten.

(713) De egyptiska myndigheterna framhöll i sin första punkt folkrättens suveränitetsprincip. Ur deras perspektiv kan en handling endast tillskrivas en stat när denna handling slagits fast av en myndighet i den staten. Därför kan handlingar av enheter som slagits fast av kinesiska myndigheter endast tillskrivas de kinesiska myndigheterna. Vid hörandet den 18 mars 2020 preciserade de egyptiska myndigheterna sitt resonemang genom att hänvisa till exemplet med militära styrkor från en stat som är stationerad med tillstånd från en annan stat på den senares territorium. Enligt de egyptiska myndigheternas uppfattning kan alla åtgärder som vidtas av de militära styrkorna endast tillskrivas den inbjudna staten, men skulle inte utlösa värdstatens ansvar.

(714) Kommissionen avvisade detta påstående. Principen om suverän likställdhet i folkrätt, som slås fast i artikel 2.1 i FN-stadgan, förbjuder att en stat utövar sina befogenheter på en annan stats territorium mot territorialstatens vilja. Det står dock staterna fritt att tillåta åtgärder som vidtas av en annan stat inom deras territorium. Den inbjudna statens åtgärder på värdstatens territorium kan därefter komma att tillskrivas värdstaten. I det exempel som de egyptiska myndigheternas nämnde under hörandet följer denna bestämmelse direkt från FN:s generalförsamlings resolution 3314 (XXIX) från 1974 om definitionen av aggression, som allmänt ses som en kodifiering av internationell sedvanerätt. Enligt artikel 3f i resolutionen definieras en aggression av en stat mot en annan stat inte bara som direkta angrepp genom dess egna statliga organ, utan även som en stats agerande när det låter sitt territorium, som staten har ställt till förfogande för en annan stat för att begå ett väpnat angrepp mot ett tredjeland. Om Kuba hade gjort det möjligt för Sovjetunionen att angripa Förenta staterna med ryska missiler från Kubas territorium år 1962 skulle detta ha gett Kuba ett internationellt ansvar för väpnat angrepp mot Förenta staterna. I folkrätt erkänns således möjligheten att tillskriva handlingar från en inbjuden stat till värdstaten och till och med ålägga värdstaten sanktioner för detta, om den inbjudna statens handlande skadar ett tredjeland.

(715) För det andra hävdade de egyptiska myndigheterna och de kinesiska myndigheterna att det inte finns något utrymme för att tillskriva den kinesiska regeringens handlande gentemot Egypten enligt EU:s grundförordning. Definitionen av ”offentliga myndigheter” i artikel 2 b i grundförordningen var uttryckligen knuten till den beviljande myndighetens territorium. Orden ”inom territoriet” i den bestämmelsen syftade till att skapa rättssäkerhet och kunde inte tolkas mot bakgrund av WTO:s regelverk eller folkrätt.

(716) I artikel 2 b i grundförordningen föreskrivs följande: ”*offentliga myndigheter: offentliga organ inom ursprungslandets eller exportlandets territorium*.” Kommissionen instämde med de egyptiska myndigheterna om att denna bestämmelse omfattar åtgärder från de myndigheter från vars territorium de subventionerade produkterna exporteras till Europeiska unionen. Det är fallet här. Den berörda produkten tillverkas i Egypten och exporteras från Egypten till Europeiska unionen. Egyptens myndigheter är belägna på Egyptens territorium. I artikel 2 b i grundförordningen anges emellertid inte vilka åtgärder myndigheterna får tillåta på sitt territorium och erkänna som sina egna. Precis som med begreppet ”offentliga organ” är begreppet ”offentliga myndigheter” öppet för tolkning, med beaktande av sammanhanget, föremålet och syftet. De åtgärder som kan tillskrivas myndigheterna i ursprungs- eller exportlandet kan utgöras av andra åtgärder än de som direkt härrör från sådana myndigheter, men även åtgärder som kan tillskrivas sådana myndigheter. Detta bekräftas ytterligare av ordalydelsen i artikel 3.1 a i grundförordningen när det hänvisas till ett finansiellt bidrag ”från” offentliga myndigheter. Av samma orsaker är de egyptiska myndigheternas argument som åberopar flera bestämmelser i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (t.ex. artiklarna 1.1a.1, 13, 18.1 a och fotnot 63) inte meningsfulla. Även om det stämmer att grundförordningen måste tolkas så långt som möjligt mot bakgrund av motsvarande bestämmelser i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder ([171]), motsäger dessa bestämmelser inte förslaget att ett finansiellt bidrag kan tillhandahållas av andra myndigheter som de regionala myndigheterna erkänner och antar som sina egna.

(717) Följaktligen avvisades det andra påståendet från de egyptiska myndigheterna och de kinesiska myndigheterna som härrör från det påstådda strikta begreppet territorialitet enligt artikel 2 b i grundförordningen och artikel 1.1a.1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder.

(718) De egyptiska myndigheternas tredje invändning gällde betydelsen av ILC:s artiklar om statens ansvar i detta avseende. Enligt deras åsikt går det inte att åberopa bestämmelserna i artikel 11 i ILC-artiklarna, eftersom överprövningsorganet i ärendet US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (China) ([172]) bara hänvisade till artiklarna 4, 5 och 8 i dessa. På liknande sätt hävdade de kinesiska myndigheterna att artikel 11 i ILC-artiklarna och artikel 1.1a.1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder inte rörde samma sakfråga, vilket krävs enligt artikel 31.3 c i Wienkonventionen om traktaträtten. Även om artikel 11 i ILC-artiklarna vore relevant, skulle artikel 1.1a.1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder alla fall vara *lex specialis* och ha företräde.

([171]) Mål T-300/16 – Tribunalens dom (första avdelningen i utökad sammansättning) av den 10 april 2019. Jindal Saw Ltd och Jindal Saw Italia SpA mot Europeiska kommissionen, ECLI:EU:T:2019:235, punkt 101, och dom av den 11 juli 2017 i mål T 67/14, Viraj Profiles mot rådet, inte offentliggjord, EU:T:2017:481, punkt 88.

([172]) WT/DS379/AB/R, Appellate Body Report, US – AD and CVD (China), para 309.

(719) Kommissionen avvisade detta påstående. Det finns ingen grund för påståendet att endast vissa internationella sedvanerättsliga principer, såsom de som anges i artiklarna 4, 5 och 8 i ILC-artiklarna om statligt ansvar, är relevanta för tolkningen av WTO-reglerna, men inte för andra. WTO:s överprövningsorgan har alltid tillämpat allmänna sedvanerättsliga begrepp, som var relevanta för att bedöma de aktuella omständigheterna. Förutom reglerna om tillskrivning är exempelvis principerna för *estoppel* eller god tro också en del av WTO:s regelverk. I det aktuella fallet har de egyptiska myndigheterna inte bestridit de faktiska omständigheterna för att ha inbjudit, erkänt och underlättat genomförandet av kinesisk förmånlig finansiering till företag verksamma i Egypten. För denna uppsättning omständigheter kan tolkningsvägledning hämtas från artikel 11 i ILC-artiklarna, som det också har hänvisats till i internationell investeringsrättspraxis ([173]). Artikel 11 i ILC-artiklarna är således en relevant regel i internationell rätt i den mening som avses i artikel 31.3 c i Wienkonventionen om traktaträtten för att tolka begreppet ”från myndigheterna” i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. Av detta följer att det inte finns något utrymme för att tillämpa begreppet ”*lex specialis*”. Detta är en lagvalsregel, när två folkrättsliga regler innehåller motstridiga normativa svar på samma sakförhållanden. Detta är inte fallet här, eftersom artikel 11 i ILC-artiklarna inte står i strid med artikel 1.1a.1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, utan hjälper till att dra en korrekt gräns när en handling tillskrivs från en myndighet till andra myndigheter, vilka erkänner och antar en sådan handling som sin egen.

(720) Enligt de egyptiska myndigheternas fjärde invändning är artikel 11 i ILC-artiklarna inte tillämplig på de aktuella omständigheterna. Enligt denna artikel kan en stat ta på sig ansvaret för handlandet i egenskap av efterträdarstat efter förvärv av mark. Myndigheterna får också erkänna sina medborgares privata handlande som sina egna. I artikeln föreskrivs dock inte att en stat antar handlingar från en främmande stat som sina egna.

(721) Kommissionen har också motbevisat denna invändning. Rubriken till artikel 11 i ILC-artiklarna är ”handlande som erkänns och antas av en stat som sin egen”, utan förbehåll vad gäller upphovsmannen till den ursprungliga rättsakten. Utöver FN:s generalförsamlings resolution 3314 (XXIX) från 1974 (se skäl 714) har Internationella domstolen också bekräftat staternas frihet att anta utländska handlingar som sina egna ([174]). Internationell praxis stöder således inte Egyptens uppfattning att tillskrivningen enligt artikel 11 i ILC-artiklarna är begränsad till fall av territoriellt efterträdande eller till den regering som erkänner och antar privata oriktiga gärningar på statens egna territorium.

(722) I sin femte invändning vidhöll de egyptiska myndigheterna att de finansiella bidragen från de kinesiska myndigheterna till enheter i Egypten inte var selektiva. De hänvisade till grundförordningen, enligt vilken mottagaren av det finansiella bidraget måste ”*ligga under den beviljande myndighetens behörighet*”. De anser att formuleringen ”beviljande myndighet” inte innebär ”*erkännande och antagande myndighet*”. I tidigare undersökningar var dessutom den beviljande myndigheten för kinesiska enheter alltid de kinesiska myndigheterna. De egyptiska myndigheterna konstaterade att de kinesiska myndigheternas finansiella bidrag inte kan vara selektivt ”*eftersom företag belägna i Egypten inte omfattas av Kinas jurisdiktion*”. På samma sätt hävdade de kinesiska myndigheterna, som en del av sin andra invändning, att jurisdiktion enligt artikel 2.2 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder bör bedömas mot bakgrund av en stats ”territoriella jurisdiktion”.

(723) Kommissionen upprepade att den ansåg att de egyptiska myndigheterna var den beviljande myndigheten på grund av dess antagande och erkännande av den kinesiska förmånliga utlåningen. Eftersom Jushi och Hengshi Egypt är verksamma i den särskilda ekonomiska zonen omfattas de också av de egyptiska myndigheternas jurisdiktion. Mottagandet av detta finansiella stöd var också specifikt begränsat till företag verksamma inom denna zon och därför selektiva.

([173]) Mondev International Ltd v. United States of America (ICSID Additional Facility Case No. ARB(AF)/99/2), Award of 11 October 2002, para. 115 and note 47.

([174]) Internationella domstolens dom av den 27 februari 2007, punkt 414, tillämpning av konventionen om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord (Bosnien och Hercegovina mot Serbien och Montenegro. I det fallet utgick Internationella domstolen från antagandet att det var juridiskt möjligt för Förbundsrepubliken Serbien och Montenegro att erkänna och anta folkmord som begåtts av de organiserade militära styrkorna i Republika Srpska, den faktiska serbiska staten på Bosnien och Hercegovinas territorium under inbördeskriget i landet från 1991 till 1995. Den fann dock att ett sådant erkännande och antagande inte hade skett i praktiken.

(724) Även om det var nödvändigt att visa att de kinesiska myndigheterna hade utövat jurisdiktion över dessa företag innan de egyptiska myndigheterna kunde anta det kinesiska handlandet på egen hand, vilket inte är fallet, skulle resultatet inte ändras. Genom att underteckna artiklarna 1 och 4.1 i samarbetsavtalet hade de egyptiska myndigheterna enats om att företag verksamma i zonen skulle få *"relevant politiskt stöd och hjälp från den kinesiska regeringen för utrikes zoner för ekonomisk samarbete och handelssamarbete*" och att utvecklingen av zonen skulle ske i enlighet med de båda ländernas lagstiftning. Utöver utövandet av sin egen territoriella jurisdiktion tillät därför de egyptiska myndigheterna Kina att tillhandahålla särskilt stöd till företag som endast är belägna i *"utrikes zoner för ekonomisk samarbete och handelssamarbete*". Påståendet avvisas därför.

(725) Sammanfattningsvis bekräftade kommissionen sitt konstaterande att de egyptiska myndigheterna erkände och antog stöd för kapitalinvesteringar som sina egna, lånen till Jushi Egypt och marktillhandahållandet från TEDA Egypt, och därmed tillhandahöll särskilda subventioner i den mening som avses i artiklarna 2–4 i grundförordningen.

4.3 **Förmånlig finansiering**

4.3.1 *Lån från politiska banker till Jushi Egypt*

4.3.1.1 Statsägda banker som agerar som offentliga organ

(726) Under 2012 och 2016 beviljade CDB och EXIM två lån till Jushi Egypt på ett totalt belopp på 200 miljoner USD. Det första lånet användes för att finansiera uppförandet av anläggningen och det andra lånet motsvarade ett utbyggnadsprojekt för en ytterligare produktionslinje.

(727) Kommissionen undersökte först om dessa banker var offentliga organ i den mening som avses i artiklarna 3 och 2 b i grundförordningen. Kommissionen begärde därför upplysningar om statligt ägande och formella tecken på statlig kontroll i de statsägda bankerna. Kommissionen inhämtade också information om huruvida de kinesiska myndigheterna utövade meningsfull kontroll över de statsägda bankernas handlande när det gäller deras utlåningspolitik och riskbedömning. Såsom nämns i avsnitten 3.4.1.1 och 3.4.1.4 är både Exim och CDB kinesiska statsägda banker och det finns formella tecken på att de kinesiska myndigheterna utövar kontroll över dessa banker. Dessutom drog kommissionen i avsnitten 3.4.1.3 och 3.4.1.5 ovan slutsatsen att de kinesiska myndigheterna har skapat ett normativt regelverk som måste följas av chefer och tillsynsmyndigheter, som utsetts av de kinesiska myndigheterna och är ansvariga inför de kinesiska myndigheterna. Därför förlitade sig de kinesiska myndigheterna på det normativa regelverket för att på ett meningsfullt sätt utöva kontroll över de statsägda bankernas handlande när de tillhandahöll lån till glasfibermaterialindustrin.

(728) Utöver den allmänna rättsliga ram som anges i avsnitt 3.4.1.1 ovan, gäller följande tillämpliga bestämmelser för lån som tillhandhölls av EXIM och CDB till Juhi Egypt.

(729) Den 6 november 2009 undertecknade China-Africa TEDA och EXIM ett strategiskt samarbets- och samförståndsavtal och lade fram en plan i ett paket till ett sammanlagt belopp på upp till sex miljarder yuan renminbi för att genomföra det övergripande strategiska samarbetet i utrikes zoner för handel och ekonomiskt samarbete.

(730) Den 7 november 2009 undertecknade sex afrikanska samarbetszoner för ekonomi och handel, däribland SETC-zonen, den gemensamma mötespakten mellan de kinesiska utrikes (afrikanska) zoner för handel och ekonomiskt samarbete och China Development Fund (CADF), ett dotterföretag till CDB.

(731) År 2013 utfärdade det kinesiska handelsministeriet dessutom ett tillkännagivande om aspekter som rör China Development Banks stöd till upprättande och utveckling av utrikes zoner för ekonomiskt samarbete och handelssamarbete. Enligt detta tillkännagivande kommer det kinesiska handelsministeriet och CDB att *"tillhandahålla politiskt stöd för investeringar och finansiering för företag och företag som kommer in i zonen i stödberättigande samarbetszoner*". CDB kommer att *"klargöra de grundläggande villkoren för prioriterad finansiering i samarbetszonen i enlighet med kraven från handelsministeriet och finansministeriet*" och CDB kommer att *"selektivt stödja projekt inom byggnads- och samarbetsprojekt som det kinesiska handelsministeriet har ägnat stor uppmärksamhet med värdmyndigheterna i samarbetszonen*."

(732) I artikel 4 i samarbetsavtalet mellan Kina och Egypten från 2016 anges att *"den kinesiska regeringen identifierar samarbetszonen som Kinas utrikes zon för ekonomiskt och handelsmässigt samarbete. Samarbetszonen... är berättigad till relevant politiskt stöd och hjälp från de kinesiska myndigheterna för utrikes zoner för ekonomiskt samarbete och handelssamarbete*". Dessutom ska de kinesiska myndigheterna enligt artikel 5 också stödja samarbetszonen genom att *"uppmuntra relevanta finansinstitut att tillhandahålla finansieringsmekanismer för... investeringsprojekt belägna inom samarbetszonen, under förutsättning att lånevillkoren och lånekraven är uppfyllda*".

(733) I artikel 2.IV i samarbetsavtalet om inrättande av en förvaltningskommitté för China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone (SETC-zon), fastställs vidare att den förvaltningskommitté som upprättats mellan de relevanta funktionsavdelningarna i Tianjin People's Government och den allmänna myndigheten i Suez-Canal Economic Zone ska *"göra sitt yttersta för att på ett smidigt sätt genomföra all politik för incitament i de kinesiska och egyptiska lagarna och förordningarna"* och i artikel 2 v tilläggs att den ska *"samordna och underlätta för relevanta finansinstitut, inbegripet men inte begränsat till bankinstitut, försäkringsinstitutioner och olika fonder som tillhandahåller kreditstöd till samarbetszonen och privata företag, samt hjälpa samarbetszonen och privata företag att utforska fler finansieringskanaler"*.

(734) Kommissionen fastställde att alla statsägda kinesiska finansinstitut, inklusive EXIM och CDB, genomförde den rättsliga ram som anges ovan i samband med utövandet av offentliga funktioner med avseende på glasfibermaterialsektorn. De var därför offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen och i enlighet med relevant WTO-rättspraxis.

(735) Även om de statsägda finansinstituten inte skulle betraktas som offentliga organ, fastställde kommissionen att de av samma skäl skulle anses att av de kinesiska myndigheterna ha anförtrotts eller ålagts att utföra funktioner som normalt ligger inom myndigheternas befogenhet i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen av samma orsaker som anges i avsnitt 3.4.1.6 ovan.

4.3.1.2 Fördel och beräkning av subventionsbeloppet

(736) Såsom anges i skäl 700 ansåg kommissionen att det i princip för stödmottagarna i Egypten skulle vara lämpligt att undersöka om dessa mottagare av lånen fick bättre villkor än de skulle ha fått på den egyptiska finansmarknaden. Kommissionen kontrollerade denna punkt och bekräftade att subventioneringen skulle vara högre om man använde jämförbara låneräntor i Egypten (18,3 %) ([175]). Med hänsyn till de exceptionella omständigheter som nämns i skäl 701 beräknade kommissionen beloppet på den utjämningsbara subventionen med hänsyn till det faktum att mottagarna erhöll den förmånliga finansieringen i Kina. Vid denna beräkning bedömde kommissionen den förmån som mottagaren fått under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 6 b i grundförordningen anses den fördel som mottagaren får vara skillnaden mellan det räntebelopp som företaget betalar för det förmånliga lånet och det belopp som företaget skulle betala för ett jämförbart kommersiellt lån på marknaden.

(737) Såsom nämns i avsnitt 3.4.2.4 beslutade kommissionen att fastställa marknadsräntorna för de förmånliga lånen från Exim och CDB när det gäller hypotetiska riktvärden för kinesiska marknadsinvesterare i enlighet med artikel 6 b i grundförordningen. Vid kontrollbesöket hos de kinesiska myndigheterna fann kommissionen att en av de banker som förlängde finansieringen till Jushi Egypt särkilt övervägde den landrisk som var kopplad till investeringen i Egypten vid prissättningen av finansieringen. På grund av bristande samarbete tillhandahölls inga ytterligare uppgifter från denna bank. Kommissionen beslutade därför att använda samma beräkningsmetod som för andra lån denominerade i utländsk valuta och utfärdade av kinesiska finansinstitut i Kina, och lade till den riskpremie som är kopplad till investeringen i Egypten enligt följande.

(738) I enlighet med den beräkningsmetod som beskrivs i avsnitt 3.4.2.4 ovan fastställde kommissionen först en kreditvärdering för Jushi Egypt, som återspeglar företagets ekonomiska situation. Såsom nämns i skäl 306 ansåg kommissionen att den allmänna ekonomiska situationen för Jushi Group motsvarar kreditvärdering BB, vilket är den högsta värdering som inte längre kan klassificeras som "hög till högsta kreditvärdighet". Denna analys förtydligas i skälen 749 och 750. Med tanke på förekomsten av revolverande lån och skuldavskrivning drog kommissionen slutsatsen att användningen av företagsobligationer US B (i stället för BB) skulle vara lämpligare för att fastställa det marknadsbaserade riktvärdet.

([175]) Statistik från Egyptens centralbank: De genomsnittliga räntesatserna för EGP-lån för 2018, baserat på de viktade genomsnittliga räntesatserna för ett urval av banker, vars insättningar utgör cirka 80 % av de totala insättningarna i banksystemet och som beräknas månadsvis, se https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx

(739) I linje med andra lån denominerade i utländsk valuta som utfärdats av kinesiska finansinstitut i Kina användes därför företagsobligationer med kreditvärdering B som utfärdats i US-dollar under undersökningsperioden för att fastställa ett lämpligt riktvärde.

(740) Alla andra lån från kinesiska finansinstitut beviljades till kinesiska företag belägna på den inhemska kinesiska marknaden. Jushi Egypt befinner sig tvärtom i ett land som var föremål för civila och politiska oroligheter samt olika terroristattacker vid tidpunkten för beviljandet av lånen och har därmed en kreditrisk som skiljer sig från kinesiska företag när det gäller de yttre förhållanden som råder i landet i fråga. Till följd av detta lade kommissionen till ett påslag på den referensränta som fastställts för de kinesiska företagen i urvalet, i syfte att integrera landrisken i marknadsräntan.

(741) Premien för landrisken fastställdes på grundval av OECD:s klassificering av landrisken för exportkrediter, samt motsvarande minimipremiesats som fastställts av OECD ([176]). Den landrisk för lån som ges av EXIM Bank fastställdes till 2,37 % och 2,44 % för lån från CDB.

(742) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade Jushi Egypt att kommissionen borde ha använt två erbjudanden från en egyptisk bank under 2013 och 2016 till företaget som riktvärde för att beräkna förmånen i samband med lån. Kommissionen granskade dessa erbjudanden, men beslutade att de inte var representativa för ett jämförbart kommersiellt lån som företaget faktiskt kunde få på marknaden.

(743) Kommissionen konstaterade att erbjudandena inte innehåller någon beskrivning av den faktiska finansiella produkt som erbjuds företaget, utan hänvisar till en räntesats för tillhandahållandet av ”kreditmöjligheter” i allmänhet. Det är därför omöjligt för kommissionen att avgöra om erbjudandet faktiskt avser ett lån som sådant eller andra finansiella produkter, som till exempel beviljande av en kreditfacilitet, handelsfinansiering (remburser, växlar, fakturakredit osv.). Även om erbjudandet ansågs avse ett lån saknas andra viktiga uppgifter, såsom löptiden för det lån som banken påstås ha erbjudit och omfattningen av de kreditmöjligheter som erbjuds (dvs. det högsta belopp som banken skulle vara villig att utvidga till företaget). I detta avseende noterade kommissionen att lånen från CDB och EXIM var långfristiga lån för stora projekt med fasta tillgångar, vilka uppgick till flera hundra miljoner US-dollar. Kommissionen ansåg därför att den inte kunde använda metoden för prissättning från Jushi Egypt.

(744) Slutligen noterade kommissionen att även om kommissionen skulle beakta det riktvärde som tillhandahållits av företaget, skulle det inte leda till någon betydande ändring av förmånsberäkningen, eftersom den egyptiska bankens föreslagna ränta låg i linje med den basränta som kommissionen fastställt för riktvärdet, motsvarande ett lån i US-dollar från en kinesisk bank till en inhemsk (kinesisk) BB-kreditvärderad kund. Dessa lån bekräftade således att Jushi Egypt verkligen drar fördel av lägre räntesatser än marknadsriktvärdena. Företagets påstående avvisades därför.

4.3.2 *Lån från politiska banker till Jushi Egypt via moderbolaget Jushi i Kina*

(745) Under perioden 2014–2018 tillhandahöll Jushi (China) en rad företagsinterna lån till Jushi Egypt till ett totalt belopp på 260 miljoner US-dollar.

(746) Kommissionen fann dock att Jushi (China) själv hade finansierat dessa företagsinterna lån via extern finansiering från de kinesiska finansinstituten. Med andra ord erhöll Jushi (China), i stället för Jushi Egypt, den förmånliga finansieringen från dessa institut och tilldelade sedan fördelarna från dessa lån till sin tillverkningsverksamhet i Egypten (Jushi Egypt). Detta bekräftas av Chinas Jushi självdeklaration, där ränteintäkterna från Jushi Egypts lån under rubriken ”utrikes intäkter” avräknas mot den ränta som Jushi (China) betalar för sin externa finansiering. Vidare anges det i de officiella dokument som rör igångsättnings- och utvidgningsprojekt i Egypten, som till exempel statliga godkännanden från den nationella utvecklings- och reformkommissionen (NDRC) och det kinesiska handelsministeriet och de olika genomförbarhetsstudierna, att två tredjedelar av det egyptiska projektet finansieras genom extern finansiering (i motsats till företagets egna intäkter). De lån som ges direkt av EXIM och CDB och som nämns i avsnitt 4.3.1.1 är inte i sig tillräckliga för att tillhandahålla det totala belopp extern finansiering som behövs för att utveckla tillverkningsverksamheten i SETC-zonen. Det krävdes således ytterligare indirekt finansiering genom företagsinterna lån. Kommissionen kunde inte hitta ett särskilt banklån som är direkt

([176]) För närmare upplysningar se Arrangement on Officially Supported Export Credits, January 2019, TAD/PG(2019)1 and Country Risk Classifications of the Participants to the Arrangement on Officially Supported Export Credits.

kopplat till projektet i Egypten. Under 2014 emitterade emellertid Jushi (China) obligationer för att ersätta olika banklån för att förbättra sin skuldstruktur. Denna obligation, som innehåller olika hänvisningar till projektets kapitalbehov i Egypten, bekräftar att Jushi (China) var i behov av externt finansiellt stöd för sin tillverkningsverksamhet i Egypten. Kommissionen ansåg därför att de underliggande förmånliga lån som kanaliseras genom Jushi (China) också kan tillskrivas de egyptiska myndigheterna på samma sätt som de direkta lån som de kinesiska finansinstituten beviljat Jushi Egypt.

(747) Eftersom alla dessa lån i princip kan likställas med lån från den kinesiska regeringen till ett kinesiskt företag, som sedan tilldelar fördelarna till sin tillverkningsverksamhet på annat håll, beslutade kommissionen att behandla dessa lån som alla andra inhemska kinesiska lån till en kinesisk tillverkare av glasfibermaterial. I detta sammanhang konstaterade kommissionen, som anges i skäl 266, att alla statsägda kinesiska finansinstitut som beviljade lån till Jushi (China) och Jushi Egypt var offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen jämförd med artikel 3.1 a i) i grundförordningen och i enlighet med relevant rättspraxis från WTO.

(748) Kommissionen beräknade därefter beloppet på den utjämningsbara subventionen. I detta avseende noterade kommissionen att den nominella ränta som Jushi (China) tog ut av Jushi Egypt var 7,5 %. Ingen finansiering till Jushi (China) hade emellertid en så hög ränta. Den genomsnittliga ränta som togs ut av Jushi (China) under undersökningsperioden uppgick till 4,4 %. Detta bekräftas av Jushi (Chinas) självdeklaration, där de finansieringskostnader som drogs av från den skattepliktiga inkomsten motsvarade en räntesats på 4,3 %. Kommissionen jämförde således den genomsnittliga ränta som Jushi (China) betalar för det utestående beloppet för det företagsinterna lånet under undersökningsperioden med den ränta som företaget skulle behöva betala för ett likvärdigt kommersiellt lån som kan erhållas på marknaden, i enlighet med den beräkningsmetod som utvecklats i avsnitt 3.4.2.4.

(749) Kommissionen konstaterade vidare att Jushi Egypt under undersökningsperioden inte uppfyllde sin skuldåterbetalningsplan till moderbolaget. 91 miljoner US-dollar, som skulle ha återbetalats till Jushi (China) under 2018, var fortfarande utestående i slutet av undersökningsperioden. Dessutom fann kommissionen flera fall där de medel som mottogs via Jushi (China) tillhandahölls för att återbetala det utestående kapitalet på lånen från EXIM och CDB.

(750) För att ta hänsyn till bankernas ökade riskexponering som belysts av förekomsten av revolverande lån och skuldavskrivning, beslutade kommissionen därför att flytta ned dem en grad i riskklassificeringsskalan och använda företagsobligationer US B (i stället för BB) för att fastställa det marknadsbaserade riktvärdet, i enlighet med skäl 339.

(751) Alla de delar av denna finansiering som beskrivs ovan i detta avsnitt visar tydligt att Jushi (China) tilldelade alla fördelar från den förmånliga finansiering som mottagits från de kinesiska finansinstituten till Jushi Egypt. Efter det att Jushi Egypt inte uppfyllde skuldåterbetalningsplanen gentemot Jushi (China) justerade inte sistnämnda företag räntan i enlighet med detta och vidtog inga åtgärder för att återspegla det företagsinterna lånets verkliga risk, vars belopp fortsatte att öka under årens lopp. Av samtliga dessa orsaker tillskrevs Jushi Egypt den sålunda beräknade fördelen ([177]).

(752) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade Jushi Egypt att kommissionen, i motsats till vad som angavs i fotnoten i föregående skäl, utjämnade de lån som tilldelats Jushi Egypt både i Jushi (China) och i Jushi Egypt. Detta är fel i sak, eftersom den förmån som beräknats på det företagsinterna lånet till Egypten drogs av från förmånen på de lån som beräknats för Jushi (China), vilket framgår av bilaga 2.3 till det särskilda meddelandet av uppgifter som lämnats till det kinesiska företaget. Påstående avvisades därför.

(753) Jushi Egypt hävdade också att kommissionen inte borde ha nedgraderat Jushi Egypts kreditvärdering från AA till B på grundval av det faktum att Jushi Egypt inte uppfyllde sin återbetalningsplan till sitt moderbolag eller att Jushi Egypts moderbolag i vissa fall återbetalade lån för dess räkning. Det faktum att Jushi Egypts företagsgrupp beslutade att det var bättre för en annan enhet inom gruppen att bära kostnaderna för att bibehålla kassaflödet i en annan enhet tyder inte på att denna andra enhet inte skulle ha uppfyllt sin skyldighet om denna skyldighet skulle ha fullgjorts gentemot en bank. Jushi Egypt hävdade dessutom att kommissionen nedgraderade Jushi Egypt med fyra nivåer, från AA till B, även om det i skäl 750 anges att Jushi Egypt endast skulle flyttas ned en nivå i riskvärderingsskalan.

([177]) Av tydlighetsskäl bekräftade kommissionen att de lån som mottogs av Jushi (China), vars förmåner slutligen tilldelades Jushi (Egypt), inte beaktades i det subventionsbelopp som fastställts för Jushi (China).

(754) För det första konstaterade kommissionen att den inte fann någon kreditvärdering utfärdad av någon extern part till Jushi Egypt, och att Jushi Egypt inte heller lade fram någon bevisning till stöd för detta. Jushi Egypt hade därför som utgångspunkt aldrig någon kreditvärdering på ”AA”. Kommissionen var således tvungen att fastställa Jushi Egypts kreditvärdighet med hjälp av de faktauppgifter som fanns tillgängliga i ärendet. Mot bakgrund av det stora antalet företagsinterna lån från moderbolaget och det faktum att Jushi Group hade ställt en säkerhet i form av en garanti för lånen från CDB och EXIM fastställde kommissionen att Jushi Egypts kreditvärdighet var nära kopplat till moderbolagets kreditvärdighet, som hade fastställts till ”BB”, vilket anges i skäl 306. Denna BB kreditvärdighet var därför utgångspunkt för kommissionen.

(755) För det andra beslutade kommissionen, såsom förklaras i skäl 750, att göra en nedgradering från BB till B, med tanke på att skulderna inte återbetalades under årens lopp. Kommissionen noterade att även om lånen till CDB och EXIM återbetalades enligt tidsplanen, ökade företagets totala skulder under årens lopp. Jushi Egypt har ersatt utlandsskulden genom företagsinterna skulder, men har själv inte uppfyllt sina skyldigheter gentemot bankerna. I motsats till uttalandena från Jushi Egypt finns det också tecken på att företaget inte skulle ha kunnat uppfylla sina skyldigheter om alla dess kreditgivare hade varit externa banker. Även om företaget till exempel gick med förlust under 2015 och 2016 och hade ett negativt eget kapital 2016 gjorde det fortfarande stora kapitalåterbetalningar till CDB, vilka uppgick till totalt 54 miljoner US-dollar (ca 546 miljoner EGP) under dessa år. Företaget skulle därmed inte ha kunnat uppfylla sina externa skyldigheter utan finansiellt stöd från moderbolaget.

(756) Mot bakgrund av ovanstående överväganden avvisade kommissionen dessa påståenden.

(757) De subventionsbelopp som konstaterats för förmånlig finansiering genom lån från kinesiska politiska banker, direkt eller via moderbolaget Jushi (China), bekräftas således och uppgick till 4,87 % för Jushi Egypt.

4.3.3 *Stöd till kapitalinvesteringar*

(758) Dessutom måste Jushi Egypt, utöver de direkta lånen och företagsinterna lånen, som krävs för att täcka sina finansiella behov också öka sitt kapital.

(759) Tidigare undersökningar visade att de kinesiska gruppernas moderföretag mottog betydande subventioner för att stödja utländska investeringar inom ramen för initiativet ”One belt, one road”, i form av bidrag, förmånlig finansiering och kapitaltillskott. Detta var särskilt fallet i den nyligen avslutade antisubventionsundersökningen av däck (däckmålet) ([178]).

a) Rättslig grund

(1) 13:e femårsplanen för utveckling av utrikeshandeln, utfärdad av det kinesiska handelsministeriet (MOFCCOM), den 26 december 2016.

(2) Statsrådets vägledande yttranden om främjande av samarbete inom internationell tillverkningskapacitet och tillverkning av utrustning, utfärdade 2015 (nedan kallade *vägledande yttranden*).

(3) Utvecklingsplanen för byggnadsmaterialindustrin 2016–2020, ministeriet för industri och informationsteknik, GXBG [2016] nr 315.

(4) Den 13:e femårsplanen för fiberindustrin och kompositmaterialindustrin

(5) Made in China 2025, State Council, July 7, 2015.

b) Undersökningsresultat

(760) Under undersökningsperioden erhöll Jushi Egypt bidrag som kanaliserades av CNBM, en statligt kontrollerad enhet, genom kapitaltillskott, särskilt genom inbetalt kapital.

(761) År 2012 fanns det ett betydande aktieägartillskott på 42,6 miljoner US-dollar för grundandet av Jushi Egypt. Sedan dess har kapitalet i Egypt ökat betydligt upp till 162 miljoner US-dollar fram till undersökningsperioden. I slutet av undersökningsperioden var Jushi Egypts kapital ungefär fyra gånger större än under 2012.

([178]) Se ärendet om däck som det hänvisas till i fotnot 7, avsnitt 3.7.

(762) Jushi Egypt ägs helt av Jushi Group, som helt ägs av China Jushi. Den huvudsakliga aktieägaren i China Jushi är CNBM holding, som kontinuerligt innehade mer än 25 % av aktierna sedan 2010.

(763) Parallellt med kapitalökningen i Jushi Egypt har CNBM:s deltagande i Chinas Jushi kapitalstruktur ökat i liknande storleksordning. CNBM ökade mer än sex gånger sitt inbetalda kapital till China Jushi från 2010 till slutet av 2018, dvs. under undersökningsperioden, från 154 miljoner renminbi yuan (23,3 miljoner US-dollar) 2010 till 944 miljoner renminbi yuan (142,8 miljoner US-dollar) under 2018.

(764) Denna liknande utveckling och ökningen av kapitalet i både Jushi Egypt och China Jushi tyder starkt på att CNBM anskaffade medel för att öka kapitalet i Jushi Egypt genom China Jushi fram till undersökningsperioden.

(765) Utöver de inbetalda kapitalökningarna har betydande belopp överförts från CNBM till China Jushi och Jushi Group genom andra typer av kapitalkonton.

(766) För att fastställa typen av överföringar och de omständigheter under vilka ägarkapitalet inom de berörda företagen utvecklades, försökte kommissionen få tillgång till de relevanta uppgifterna med ursprung i CNBM. Såsom förklaras i avsnitt 3.2.2 samarbetade dock inte CNBM i undersökningen. Eftersom CNBM inte svarade, och efter tillämpning av artikel 28 i grundförordningen, var kommissionen tvungen att delvis förlita sig på tillgängliga uppgifter för sina slutsatser om CNBM. Kommissionen var särskilt tvungen att använda sig av tillgängliga uppgifter för att fastställa källan till finansieringen av kapitalet från CNBM till Jushi Egypt, bland annat via China Jushi.

(767) För att komma fram till denna slutsats fastställde kommissionen att CNBM klart och tydligt åtog sig att investera utomlands i främjade industrier. CNBM marknadsför sig i detta avseende som en *"aktiv förvaltare av initiativet "One belt, one road"* i sin årsrapport, på sin webbplats och på plats i anläggningarna. Till exempel *genomförde den 312 cementprojekt i 75 länder och regioner globalt, mer än 60 glasfiberprojekt, 33 investeringsprojekt, byggde 5 lagerlokaler i utlandet, ansvarade för driften av 14 utrikes storsmarknadskedjor för försäljning av byggmaterial och förvaltade mer än 30 fabriker på global nivå* ([179]).

(768) Vad gäller glasfibermaterial inrättade CNBM Jushi Egypt under 2012, som är en vertikalt integrerad tillverkare av glasfibermaterial i Egypten och ett dotterbolag till den kinesiska exporterande tillverkaren Jushi. Under de följande åren genomfördes flera viktiga investeringsprojekt för att öka Jushi Egypts tillverkningskapacitet. År 2015 inrättade CNBM dessutom Hengshi Egypt, ett dotterbolag till den kinesiska exporterande tillverkaren Hengshi. Denna icke vertikalt integrerade tillverkaren av glasfibermaterial i Egypten får sina huvudsakliga råvaror från sitt närstående företag, Jushi Egypt. Enligt offentligt tillgänglig information har dessutom kontrakt undertecknats för att inrätta ett nytt företag med anknytning till Taishan (en annan av de exporterande tillverkarna i CNBM) i Egypten inom den närmaste framtiden.

(769) Vidare har Jushi China inrättat ett antal utrikes dotterbolag för tillverkning och handel i Sydafrika, Sydkorea, Italien, Spanien, Frankrike, Kanada, Indien, Singapore, Japan, Förenta staterna och Hongkong. År 2016 tog CNBM Group upp över 5 miljarder RMB (747,38 miljoner US-dollar) till sin globaliseringsstrategi i den trettonde femårsplanen (2016–2020), bland annat de egyptiska projekt som nämns ovan, samt en investering på 300 miljoner US-dollar i en fabrik i Förenta staterna, för tillverkning som inleddes under 2018 ([180]). I Indien är planen att uppföra en tillverkningsanläggning med en kapacitet på 100 000 ton i mitten av 2020. Ytterligare planer för en glasfibermaterialanläggning i Turkiet pågick också under undersökningsperioden.

(770) Alla dessa utrikes projekt passar in i det större sammanhanget för Kinas "going-out"-strategi. I detta avseende förklarade Song Zhiping, ordförande i CNBM till exempel följande: *"Undertecknandet av Jushi US-projekt är en milstolpe i Chinas Jushi strategiska globala utveckling och under tiden ett viktigt framsteg i strävan efter att uppnå högre mål. Det har även en betydelse för CNBM:s globalisering och till och med Kinas byggmaterialindustri som helhet"*.

([179]) Informationspanelen vid ingången till Jushi Egypts anläggning

([180]) China Jushi Online News Center, as well as article "Jushi plans to establish a factory in India", JEC Composites News, 4 Aug 2016, http://www.jeccomposites.com/knowledge/international-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india (senast hämtad den 3 februari 2020).

(771) Dessutom anges i Made in China 2025 Roadmap ([181]), såsom nämns i skäl 148, tio strategiska sektorer, däribland glasfibermaterial. När det gäller dessa nyckelindustrier nämns i planen ”Made in China 2025” uttryckligen i dess kapitel 3.9 att Kina kommer att

a) *”Stödja företag att genomföra utrikes sammanslagningar, investeringar i eget kapital och riskkapitalinvesteringar.*

b) *Aktivt delta i och främja internationellt industriellt samarbete och genomföra viktiga strategiska planer såsom Silk Road Economic Belt och 21st-Century Maritime Silk Road för att påskynda uppbyggnaden av sammanlänkad infrastruktur med omgivande länder och fördjupat industriellt samarbete.*

c) *Utnyttja möjligheten att öppna sig längs gränserna och bygga upp ett antal utrikes samarbetstillverkningsparker i berättigade länder.*

d) *Uppmuntra utrikes överföring av högteknologisk utrustning, avancerad teknik och stark industri.”*

(772) I en annan intervju nämnde Song Zhiping att CNBM från företagssynpunkt fäste särskild uppmärksamhet vid de nationella strategierna ”Belt and Road”, och att ”Belt and Road” *”verkligen utgör en unik möjlighet för Kinas byggmaterialgrupp*”. Han påpekade också att ”going-out” är kopplat till finansiellt samarbete, att det endast fungerar när *”vi kombinerar finansiering, samarbete på nationell nivå, köparkredit, finansiell leasing och andra metoder och har ett ömsesidigt samarbete för ”going-out””*. Enligt samma linje konstaterade Song Zhiping att *”det internationella kapacitetssamarbetet måste kombineras med den nationella politiken i ”Belt and road”, särskilt landets finanspolitik. Vi brukade göra enkla investeringar, låna upp pengar och låna ut pengar, och det blir inte så mycket av det. Jag skulle vilja anta en modell liknande den för Kinas Guoxin Holdings, där företagen bidrar med 10 procent och statens valutareserver bidrar med 90 procent. Vi måste ändra vårt gamla beroende av lån och leta efter nya affärsfinansieringsmodeller och organisationsmodeller. Jag tror att vi fullt ut bör ta oss an landets nuvarande starka ekonomiska fördelar, öka inrättandet av fastighetsfonder för byggmaterial, mobilisera mer kapital för att delta i investeringar, stödja byggmaterialföretagen att bli globala*”.

(773) Denna vision stöds av de kinesiska myndigheterna, vilket framgår av ett tal som gavs av direktören för statsrådets kommission för tillsyn och administration (SASAC), Xiao Yaqing, vid en konferens anordnad av CNBM: *”De centrala företagen utgör ryggraden i den nationella ekonomin, och de bör vara nära integrerade med den nationella strategin ”Belt and Road”, utnyttja gynnsam produktionskapacitet, lyfta fram viktiga områden och främja den internationella produktionskapaciteten och utrustningssamarbetet. De tar ledningen när det gäller att skapa ett nytt visitkort för landets ”going-out”-strategi”.... De senaste åren har China Building Materials och China Materials Group påskyndat takten vad gäller ”going-out”, de har uppnått enastående resultat och en omstrukturering av gruppen för att leda internationaliseringen av Kinas byggmaterialindustri är av stor betydelse.... Efter omorganisationen kommer det nya företagets ursprungligen planerade investeringsprojekt i länderna längs Belt and Road att uppgå till en investering på över 90 miljarder yuan”* ([182]).

(774) Såsom förklaras i skäl 93 visade undersökningen att CNBM Building är ett kinesiskt statsägt företag som ägs både direkt och indirekt av CNBM Parent, vilket i sin tur ägs helt av SASAC. SASAC är det viktigaste verktyg genom vilket de kinesiska myndigheterna på flera sätt kontrollerar statsägda företag som ett sätt att genomföra sin statliga politik och planer i stället för att följa en marknadslogik i sin affärsverksamhet ([183]). Utan att det påverkar slutsatsen om huruvida CNBM är ett offentligt organ i den mening som avses i artikel 3 i grundförordningen kan man på grundval av ovanstående bevismaterial dra slutsatsen att CNBM och Jushi Group i stor utsträckning bedriver industriell och statlig politik, även med avseende på initiativet ”Belt and Road” och ”going-out”-strategin när det gäller tillverkning och export av den berörda produkten.

([181]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf

([182]) ”Xiao Yaqing: Skapa ett nytt nationellt globaliserat visitkort efter omorganisationen av företaget, källa: Sina Finance Author: Sina Finance Published: 2016-08-29.

([183]) Se bland annat arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 20 december 2017 *On Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the purposes of Trade Defence Investigations* (SWD(2017) 483 final/2). https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf

(775) Det är i detta sammanhang som CNBM mottog ett finansiellt bidrag från myndigheterna för att genomföra denna politik, bland annat för att finansiera sina investeringar i Egypten för tillverkning av den berörda produkten. På grund av den fullständiga bristen på samarbete mellan CNBM och de kinesiska myndigheterna på denna punkt kunde inte kommissionen fastställa den faktiska finansieringskällan och i detalj motivera huruvida detta finansiella bidrag skapats av SASAC eller Silk Road Fund som ett verktyg för att genomföra strategin ”Belt and road”. På grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28 i grundförordningen drog kommissionen emellertid slutsatsen att både SASAC ([184]) och Silk Road Fund ([185]) betraktas som offentliga organ i den mening som avses i artiklarna 3 och 2 b i grundförordningen när de lämnar finansiella bidrag till CNBM. Under alla omständigheter skulle både SASAC och Silk Road Fund, även om de inte skulle utgöra offentliga organ, anses ha anförtrotts eller ålagts av regeringen att genomföra statliga politiska åtgärder och funktioner i enlighet med artikel 3.1 iv i grundförordningen ([186]).

(776) På grund av bristande samarbetsvilja drog kommissionen också slutsatsen, på grundval av all bevisning om finansiering i ”Belt and road”-initiativet av projekt utanför Kina, inklusive Egypten, samt resultatet i däckmålet, att CNBM mottog ett finansiellt bidrag i form av bidrag som sedan användes för på varandra följande kapitaltillskott för att öka Jushi Egypts tillgängliga kapital för sin verksamhet i Egypten.

(777) I avsaknad av ytterligare bevis från CNBM och på grundval av allmänt tillgängliga bevis beslutade kommissionen att utjämna Jushi Egypts på varandra följande kapitaltillskott som kapitaltillskott med statligt stöd i syfte att inrätta och utvidga CNBM:s produktionsanläggningar i Egypten. Sådant stöd skulle också omfattas av de punkter som Kina och Egypten kommit överens om i samarbetsavtalet om att inrätta SETC-zonen som tillskrivits Egypten av samma skäl som anges i skäl 706 ovan och som därför kan tilldelas de produkter som exporteras från Egypten.

c) Fördel

(778) Kommissionen undersökte sedan om det finansiella bidrag som de kinesiska myndigheterna tillhandahöll via SASAC och/eller Silk Road Fund gav Jushi Egypt en förmån. På grund av CNBM:s bristande samarbete var kommissionen tvungen att grunda sina slutsatser på tillgängliga bestämmelser i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

(779) Den samlade bevisningen i underavsnitt b ovan har visat att både SASAC:s och Silk Road Funds mandat och mål är att genomföra myndigheternas politik och planer, bland annat genom finansiellt stöd och finansiering till de främjade sektorer där glasfibermaterial ingår, i syfte att genomföra globaliseringsstrategin. SASAC och Silk Road Fund följer inte marknadsprinciperna och beteendet när de tillhandahåller finansiering, utan verkar för att genomföra respektive statlig politik. Ett betydande exempel på deras verksamhet som är frikopplat från ett marknadsperspektiv fanns i däckärendet, där Silk Road Fund hade beviljat gruppens moderbolag ett bidrag för förvärv av ett dotterbolag i EU. Dessutom slog kommissionen i däckmålet fast att sådana projekt följde ett liknande mönster ([187]). Det är således rimligt att anta att CNBM, i egenskap av ett centralt statligt ägt företag, skulle följa samma mönster och gynnas av liknande subventioner.

(780) Kommissionen noterade vidare att Jushi Egypts på varandra följande parallella kapitaltillskott som mottogs via China Jushi motsvarade ungefär beloppet på det finansieringsgap för investeringsprojektet i Egypten som lämnades efter finansieringen via den förmånliga finansiering som beskrivs i avsnitt 4.3. Såsom förklaras ovan i skälen 763–766 återspeglar CNBM:s på varandra följande kapitalökningar vad gäller storlek och omfattning till Jushi Group och China Jushi, kapitalökningarna till Jushi Egypt för att täppa till detta finansieringsgap. Detta var helt förenligt med syftet med SASAC:s och Silk Road Funds funktion och finansiering, vilket också uttryckligen anges av företrädare för CNBM och SASAC och tjänstemän från Silk Road Fund.

([184]) Den bevisning som ligger till grund för slutsatsen om SASAC:s offentligrättsliga karaktär finns bland annat i avsnitt 5 i kommissionens arbetsdokument SWD (2017) 483, se föregående fotnot.

([185]) Den bevisning som underbygger slutsatserna om Silk Road Funds offentligrättsliga karaktär återfinns bland annat i ärendet om däck, som det hänvisas till i fotnot 7, särskilt avsnitt 3.7 skälen 341–360 i den förordningen.

([186]) Se även skäl 358 i däckförordningen.

([187]) Se däckärendet i fotnot 7.

(781) På grundval av den bevisning som lagts fram i ärendet och i enlighet med artikel 28 i grundförordningen drog kommissionen slutsatsen att det finansiella bidraget från SASAC och/eller Silk Road Fund gav en förmån i den mening som avses i artikel 3.2 i grundförordningen.

d) Beräkning av subventionens storlek

(782) Såsom förklaras i skälen 207–217 underlät CNBM:s moderbolag att svara på frågeformuläret. Det var därför omöjligt att kontrollera de subventioner som erhållits på moderbolagsnivå i samband med gruppens utländska investeringar med anknytning till den berörda produkten och att fastställa ett korrekt förmånsbelopp.

(783) Kommissionen använde sig därför av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28 i grundförordningen för att fastställa det subventionsbelopp som beviljats i det finansiella bidraget från SASAC eller Silk Road Fund i form av bidrag. Såsom förklaras ovan fann kommissionen att det förekom parallella kapitalökningar i de olika gruppföretagen i Kina och som i slutändan överfördes till Jushi Egypt i samma omfattning och under samma period. Eftersom CNBM mottog dessa medel från SASAC och/eller Silk Road Fund öronmärkta för investeringar i Egypten inom ramen för initiativet ”Belt and road” och ”going-out”-strategin, användes de endast för att överföra dessa medel hela vägen till Jushi Egypt utan någon egen fördel, eftersom detta skulle vara oförenligt med öronmärkningen. Detta bekräftas av det faktum att det belopp för finansieringsgapet i Jushi Egypts investering i Egypten till stora delar motsvarade beloppet på kapitalökningarna.

(784) För att fastställa storleken på de medel som CNBM överförde till Jushi Egypt i form av kapitaltillskott analyserade och spårade kommissionen de successiva ökningarna av aktiekapitalet i de berörda företagen, nämligen Jushi Egypt, Jushi Group och China Jushi, i vilka CNBM är majoritetsaktieägare.

(785) När kommissionen spårade medlen undersökte den inte bara ökningen av inbetalt kapital, utan även ökningen av andra egetkapitalinstrument. Närmare bestämt upptäcktes betydande belopp medel i form av kapitalöverskott i mellanhansföretagen China Jushi och Jushi Group. När det gäller dessa mellanhandsföretag noterade kommissionen att i vissa aktieökningar var de medel som överfördes till dessa företag större än de belopp som företaget senare skulle registrera som inbetalt kapital. Företaget skulle därför ha tillgång till dessa medel utan den förväntade ändringen av företagets ägarandel. Genom att beakta kapitaltillskotten genom inbetalt kapital och de belopp som hittas under andra typer av kapitalkonton, t.ex. kapitalöverskott, kunde kommissionen fastställa att mer än 87 % av aktierna i Jushi Egypt skulle kunna tillskrivas CNBM. Det sammanlagda beloppet av förmånen till mottagaren med hjälp av denna metod skulle därför vara 142,8 miljoner US-dollar.

(786) På grund av den begränsade tillgången till mer detaljerad information kunde inte kommissionen fastställa det exakta ursprunget till alla dessa medel, och den kunde därför inte med tillräcklig sannolikhet fastställa att alla belopp i Jushi Egypts övriga kapitalkonton hade överförts av CNBM.

(787) Kommissionen antog därför en mer försiktig strategi som uteslutande fokuserar på utvecklingen av de inbetalade kapitalbeloppen som motsvarade sannolikheten för att källan var CNBM. Närmare bestämt tog kommissionen endast hänsyn till ökningen av inbetalat kapital i CNBM i China Jushi sedan 2010 och den parallella utvecklingen av kapitalökningen till Jushi Egypt sedan 2012. Till följd av detta ansåg kommissionen att 51 % av aktiekapitalet i Jushi Egypt (eller 82,7 miljoner US-dollar) tillhandahölls av CNBM genom det finansiella bidrag som mottogs från SASAC eller Silk Road Fund.

(788) När hela stödbeloppet hade fastställts beräknade kommissionen Jushi Egypts förmån under undersökningsperioden i enlighet med artiklarna 6 och 7 i grundförordningen. Fördelen med bidragen genom kapitaltillskott bör fördelas till undersökningsperioden med hänsyn till amorteringstiden för eget kapital, som inte är en fast anläggning och därför normalt borde omfattas av tilldelningsbestämmelserna i artikel 7.4 i grundförordningen.

(789) Eftersom CNBM inte samarbetade hade kommissionen inga ytterligare uppgifter om något särskilt avtal vad gäller användningen av bidraget kopplat till kapitalinvesteringar med SASAC eller Silk Road Fund. I däckmålet amorterade kommissionen bidragsbeloppet över en period på sju år, eftersom detta var i linje med den genomsnittliga investeringstiden för Silk Road Funds investering och ett annat samtidigt lån som togs för den transaktionen ([188]). I avsaknad av samarbete och specifika aktieägaravtal i detta fall beslutade dock kommissionen att följa en konservativ hållning och beslutade att använda den genomsnittliga nyttjandeperioden för Jushi Egypts tillgångar under antagandet att finansieringen användes för att fylla underskottet för investeringsprojektet i enlighet med artikel 7.3 jämförd med artikel 7.4 i grundförordningen, där det föreskrivs att en annan amorteringstid kan användas om omständigheterna motiverar det. På grundval av detta använde kommissionen en amorteringstid på tolv år. Detta resulterade i ett subventionsbelopp på 1,65 %.

e) Synpunkter på stödet till kapitalinvesteringar

(790) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade CNBA-gruppen att kommissionen inte kunde visa att det egna kapitalet kan tillskrivas CNBM och mer specifikt, att det inte hade sitt ursprung i China Jushi eller Jushi Groups vinster. Företaget hävdade också att kommissionen inte hade förklarat varför CNBM sedan 2010 hade beviljat medel till China Jushi, men att medlen bara hade överförts till Jushi Group och Jushi Egypt under några av dessa år. Det hävdade också att kommissionen inte hade fastställt att stödet till kapitalinvesteringen kan tillskrivas andra offentliga organ och att den därför inte kan utgöra en subvention. Slutligen har CNBM Group begärt att kommissionen, om den skulle vidhålla sin inställning, ska redogöra för hur den anser att det föreligger ett mönster mellan stödet för kapital från CNBM till China Jushi och stödet från Jushi Group och Jushi Egypt.

(791) För det första konstaterade kommissionen när det gäller medlens ursprung att företaget inte lämnade någon ytterligare bevisning till stöd för påståendet. Kommissionen har icke desto mindre analyserat de berörda företagens räkenskaper för att fastställa om kapitalökningarna härrör från deras vinster. Kommissionen noterade att ingen av ökningarna i eget kapital härrörde från kontona för vinst eller balanserade vinstmedel. Kommissionen konstaterade dock att vissa av China Jushi kapitaltillskott under åren 2012 och 2016 kunde hänföras till kapitalreserver. Företaget har dock inte lämnat uppgifter om medlens ursprung i kapitalreservkontona. Vidare fastställdes det i undersökningen att ett av företagen i CNBM Group hade tagit emot och fört upp statliga subventioner i kapitalreservkontot. Kommissionen drog därför slutsatsen att icke utdelade vinstmedel eller balanserade vinstmedel inte är den källa som kan tillskrivas de medel som använts för kapitaltillskottet i Jushi Egypt sedan 2012.

(792) För det andra konstaterade kommissionen, när det gäller den tidpunkt då medlen överfördes till Jushi Group och Jushi Egypt, att CNBM Group inte har tillhandahållit några ytterligare bevis för att styrka eller förklara sin planering av ökningen av aktiekapitalet. Kommissionen noterade också att kapitaltillskottet, förutom tidsfördröjningen i fråga om överföring av aktier från ett företag till ett annat, också motsvarar de olika kapitalkraven i Jushi Egypt som är kopplade till investeringarna under den analyserade perioden.

(793) För det tredje, när det gäller frågan om huruvida medlen för kapitalökningens ursprung kan tillskrivas ett offentligt organ, har kommissionen noterat i skäl 775 att även om de inte skulle utgöra offentliga organ, skulle både SASAC och Silk Road Fund anses ha anförtrotts eller ålagts av myndigheterna att genomföra politiska åtgärder och funktioner i enlighet med artikel 3.1 iv i grundförordningen.

(794) När det slutligen gäller avslöjandet om fastställandet av mönstret mellan stödet för kapital från CNBM till China Jushi och mellan Jushi Group och Jushi Egypt noterade kommissionen att denna information hade lämnats. I skälen 758–789 redovisas de resultat och den metod som använts för att beräkna subventionsbeloppet i detalj. På samma sätt lämnade företaget, i det särskilda meddelandet av uppgifter, fullständig information om de bevis som kommissionen förfogar över och dess analys av kapitalstödet från CNBM till China Jushi och från Jushi Group till Jushi Egypt.

(795) Mot bakgrund av ovanstående argument avvisade kommissionen dessa påståenden.

([188]) Skäl 418 i däckförordningen.

(796) CNBM Group hävdade också att kommissionen inte fastställde fördelens storlek och måste visa varför varje tillskott av eget kapital inte är förenligt med sedvanlig investeringspraxis.

(797) Kommissionen erinrade om att handläggarteamet under utredningen försökte få tillgång till relevant information av CNBM. Såsom förklaras i avsnitt 3.2.2 samarbetade emellertid inte CNBM i samband med undersökningen och kommissionen var tvungen att förlita sig på tillgängliga uppgifter för sina iakttagelser avseende CNBM. Dessutom anges i skälen 778–781 hur fördelen ska fastställas. Det förklarar i allt väsentligt att SASAC och Silk Road Fund inte följde marknadsprinciperna vid tillhandahållandet av finansiering, utan bedrev genomförandet av respektive statlig politik. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(798) CNBM Group hävdade vidare att alla medel från CNBM inte kan anses ha sitt ursprung i offentliga organ. Kommissionen kan därför inte dra slutsatsen att hela det påstådda kapitalstödet från CNBM till China Jushi utgör en subvention. Företaget hävdade därför att fördelen inte kan vara högre än den räntesubvention som konstaterats för CNBM i Kina, multiplicerat med storleken på kapitalstödet. CNBM Group hävdade också att kommissionen inte hade beräknat fördelen, eftersom den inte ansåg att stödet till kapitalinvesteringar från CNBM kom i utbyte mot aktier och därmed utdelningar.

(799) För det första konstaterade kommissionen att företaget inte har lämnat någon ytterligare bevisning till stöd för påståendet. På liknande sätt påminner kommissionen om att CNBM inte samarbetade i samband med undersökningen och att kommissionen var tvungen att förlita sig på tillgängliga uppgifter för sina iakttagelser avseende CNBM. I detta avseende erinrade kommissionen om att den räntesubvention som konstaterades för CNBM i avsnitten 3.4 och 3.8 var baserad på lån och bidrag som var synliga i CNBM:s allmänt tillgängliga revisionsrapport och att den på ett mycket försiktigt sätt begränsade sina slutsatser till enbart vissa subventioner inom särskilda subventionssystem som lätt kunde identifieras och som inte har något samband med det aktuella systemet med subventioner. Kommissionen gjorde således en alltför försiktig bedömning.

(800) Slutligen noterade kommissionen att undersökningen inte innehåller någon diskussion om huruvida de medel som överförts från CNBM gjordes i utbyte mot aktier. Tvärtom visade undersökningen att CNBM mottog finansiella bidrag från myndigheterna för att genomföra sin politik och att dessa finansiella bidrag mottogs i form av bidrag som sedan användes till kapitaltillskott för att finansiera verksamheten i Jushi Egypt.

(801) Mot bakgrund av ovanstående argument avvisade kommissionen påståendet.

(802) CNBM Group hävdade vidare att kommissionen inte beaktade värdet av EGP vid den tidpunkt då stödet till kapitalinvesteringar ägde rum. Eftersom EGP devalverades avsevärt i slutet av 2016 ledde detta i sin tur till att man på ett konstlat sätt blåst upp Jushi Egypts fördel i enlighet med detta system. Kommissionen medgav att EGP avsevärt devalverades under 2016. Den noterade också att de successiva kapitalökningarna faktiskt redovisades i Jushi Egypts finansiella rapporter under undersökningsperioden till de historiska växelkurserna. I enlighet med den metod som användes i Jushi Egypts finansiella rapporter anpassade kommissionen därför växelkursen för tillhandahållandet av kapital i enlighet med detta.

(803) Slutligen hävdade CNBM Group att fördelen med stödet till kapitalinvesteringen inte borde fördelas över tiden. Företaget hävdade att det inte finns några belägg för att de kapitalinvesteringar som Jushi hade mottagit är kopplade till förvärv av fasta tillgångar.

(804) Kommissionen noterade att inga ytterligare bevis har lämnats till stöd för påståendet. Dessutom erinrade kommissionen om att upprättandet av en ny produktionsanläggning inbegriper förvärv av fasta tillgångar. Undersökningen samlade in konkreta bevis för att företaget sedan bildandet av Jushi Egypt hade förvärvat och byggt upp fasta tillgångar. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

4.4 **Exportkreditförsäkring**

(805) Under undersökningsperioden gynnades Jushi Egypt av en exportkreditförsäkring med Sinosure inom ramen för ett avtal som undertecknats av Jushi China och som också omfattade export från Jushi Egypt. Den premie som ska betalas för export från Egypten skilde sig inte från den premie som begärdes för export från Kina.

(806) Såsom nämns i avsnitt 3.5 ägs Sinosure av de kinesiska myndigheterna, som utövar meningsfull kontroll och därför utgör ett offentligt organ. Den har i varje händelse anförtrotts eller ålagts de kinesiska myndigheterna. Redan i avsnitt 3.5 fastställdes att de premier som betalats av tillverkarna av glasfibermaterial i Kina baserades på förmånliga villkor. Det faktum att den begärda premien för export från Egypten inte avviker från premien för export från Kina visar tydligt att landrisken inte beaktades av Sinosure när företaget fastställde sitt pris för exportkreditförsäkringen och att de resultat som är tillämpliga på exporten från Jushi China också är tillämpliga på Jushi Egypt.

(807) Följaktligen drog kommissionen slutsatsen att Sinosure var ett offentligt organ i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen och i enlighet med relevant rättspraxis i WTO eller hade anförtrotts eller ålagts funktioner av de kinesiska myndigheterna. Vidare beviljades Jushi Egypt en fördel, eftersom försäkringen tillhandahölls till en ränta som låg under den minimiavgift som Sinosure behövde för att täcka sina rörelsekostnader.

(808) Kommissionen fastställde också att de subventioner som getts inom exportförsäkringsprogrammet är selektiva, eftersom de inte kunde ha erhållits utan export och därmed är knutna till exportresultat i den mening som avses i artikel 4.4 a i grundförordningen.

(809) Utan att det påverkar slutsatsen om huruvida programmet innefattar en utjämningsbar subvention beslutade kommissionen emellertid att inte bedöma programmet ytterligare, eftersom den potentiella utjämningsbara fördelen skulle vara obetydlig.

4.5 **Tillhandahållande av varor mot för låg ersättning**

4.5.1 *Tillhandahållande av el mot för låg ersättning*

(810) Ingen fördel konstaterades för tillhandahållandet av el mot för låg ersättning, eftersom elpriserna fastställs på nationell nivå i Egypten och de exporterande tillverkarna betalar normal ränta för industriella användare inom ett visst spänningsområde.

(811) Ingen fördel konstaterades för tillhandahållandet av gas mot för låg ersättning. Priserna för gas fastställs för vissa industrisektorer, men de exporterande tillverkarna tillhör den återstående kategorin industriella användare, som inte omfattas av de lägsta priserna. Därför finns ingen selektivitet och inga fördelar.

4.5.2 *Tillhandahållande av mark mot för låg ersättning*

4.5.2.1 Jushi Egyptens förvärv av mark

a) Rättslig grund

(812) Följande utgör den rättsliga grunden för detta program:

— Lag nr 83/2002 om särskilda ekonomiska zoner (lag nr 83/2002).

— Arabrepubliken Egyptens presidentdekret om lag nr 27/2015 om ändring av vissa bestämmelser i lagen om särskilda ekonomiska zoner utfärdad genom lag nr 83/2002 (lag nr 27/2015).

— Lag nr 8 från 1997 om investeringsgarantier och incitament (lag 8/1997).

— Investeringslag genomförd genom lag nr 72 från 2017.

— Premiärministerns utkast till resolution nr (2310) från 2017 om utfärdande av genomförandebestämmelser för investeringslagen utfärdad genom lag nr 72 från 2017.

b) Undersökningsresultat

(813) Enligt artikel 5 i lag 83/2002, ändrad 2015, ska inom SC-zonen *"äganderätten till mark ligga hos myndigheten i zonen"*. Sedan 2015 är det inte längre möjligt att förvärva fullt ägande av mark från den allmänna myndigheten. För närvarande ger den allmänna myndigheten endast nyttjanderätten till marken till Main Development Company, som är en egyptisk utvecklare. Därefter ger Main Development Company nyttjanderätt till marken genom anbudsförfarande till entrepenadföretag som TEDA. Dessa arrenderar därefter ut marken till de företag som är belägna i zonen.

(814) När Jushi Egypten började bygga sin anläggning under 2011 var det dock fortfarande möjligt att förvärva äganderätten till mark från de egyptiska myndigheterna. Vid den tidpunkten köpte Jushi Egypt en tomt från TEDA. TEDA köpte i sin tur denna tomt 1998 genom sin föregångare, Egypten China Joint Venture Company, från Suez Governorate till ett extremt lågt pris (mindre än 1 USD/m^2), och utan anbudsförfarande. Efter det första förvärvet 1998 investerade TEDA i grundläggande infrastruktur för att göra den obebyggda ökenmarken lönsam för industriprojekt.

(815) Kommissionen undersökte först om ECJV and TEDA var offentliga organ i den mening som avses i artiklarna 3 och 2 b i grundförordningen. Kommissionen begärde därför upplysningar om statligt ägande och formella tecken på statlig kontroll i dessa enheter. Den undersökte även huruvida denna kontroll i så fall utövats på ett meningsfullt sätt.

(816) För det första fann kommissionen att ECJV och TEDA var närstående enheter och att de båda var helt statsägda. Såsom nämns i skäl 649 är Tianjin TEDA ett statligt ägt företag i Tianjin kommun, som bildade ett gemensamt företag med Egyptens Suezkanalförvaltning, National Bank of Egypt och ytterligare fyra egyptiska statsägda företag för att skapa ECJV, i syfte att utveckla och bygga upp den ekonomiska zonen. Den kinesiska sidan innehade 10 % av aktierna i ECJV och den egyptiska sidan 90 % ([189]). Såsom nämns i skäl 651 bildade Tianjin TEDA i oktober 2008 ett gemensamt företag med China-Africa Development Fund, ett dotterföretag till CDB, för att bilda Chinese-Africa TEDA Investment Co., Ltd (China-Africa TEDA), som den största kinesiska investmentenheten i samarbetszonen. China-Africa TEDA slog sig ihop med ECJV för att skapa ett nytt företag, TEDA, för att driva utvecklingen av SETC-zonen i Egypten. Denna gång innehade den kinesiska sidan 80 % av aktierna och den egyptiska sidan (företrädd av ECJV) 20 %.

(817) Kommissionen har vidare fastställt förekomsten av formella tecken på kontroll från dessa investerares myndigheter. Eftersom båda enheterna är helt statsägda har de kinesiska och egyptiska myndigheterna formellt full kontroll över dem. I avsaknad av specifik information som tydde på motsatsen ansåg kommissionen att chefer och tillsynspersonal i de berörda enheterna antas vara utsedda av och ansvariga inför staten, såsom är fallet för statsägda företag i dessa länder.

(818) Den ursprungliga tilldelningen av marken till ECJV för ett inköpspris på mindre än 1 USD/m^2 i enlighet med den tillämpliga rättsliga ramen innebar således ett finansiellt bidrag från de egyptiska myndigheterna ([190]). Den efterföljande överföringen av mark mellan ECJV och TEDA var i själva verket en transaktion mellan närstående företag, baserat på ett internpris med samma aktörer på båda sidor av transaktionen.

(819) Slutligen, vad gäller TEDA:s försäljning av marken till Jushi Egypt noterade kommissionen att majoritetsägaren av aktierna i TEDA, som äger 75 % av aktierna, är China-Africa TEDA Investment Company, som också innehar majoriteten av platserna i TEDA:s styrelse. CBD är ytterst ansvarig för China-Africa TEDA Investment Company, som redan utsetts till ett offentligt organ i skäl 257. Vidare framgår det av de uppgifter som TEDA har lämnat i svaret på frågeformuläret att den affärsverksamhet som bedrivs av China-Africa TEDA Investment Company består av "*investeringar i olika projekt inom och utanför landet* (dvs. Kina) ... *Sådana projekt ska godkännas i enlighet med lagstiftningen och kan bli föremål för affärsverksamhet efter godkännande av de berörda avdelningarna*". Denna formulering hänvisar till de godkännanden som krävs från MOFCOM och NDRC för alla utländska kinesiska investeringar och visar att China-Africa TEDA Investment Company genomför den kinesiska regeringens industripolitik genom att investera i industriprojekt som godkänts och uppmuntrats av den kinesiska regeringen. TEDA beskriver själv sin vision och sitt uppdrag enligt följande: "*Vision: Bli en investerings- och verksamhetsspelare i en internationell industripark som stöder Kina, med början i Egypten, och som vänder sig till Afrika och till och med i hela världen. Uppdrag: Verka för en globalisering av kinesiska företag och sedan driva arbetet framåt med att internationalisera de kinesiska företagen*" ([191]). TEDA hänvisar också utförligt i sina publikationer till uppmärksamhet, motivering och stöd från MOFCOM och Tianjins kommun vid utförandet av sin verksamhet.

([189]) Report of the State Council Development and Research Center, 'The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone', 6 August 2019 ('State Council Report').
([190]) Artikel 38 A i lag 83/2002, i dess ändrade lydelse från 2015, artikel 20 a och artikel 28 i lag 8/1997.
([191]) TEDA 10 Years Summary Report (2008–2018), s. 4.

(820) Mot bakgrund av ovanstående överväganden fastställde kommissionen att de statligt kontrollerade enheterna som tillhandahöll mark till Jushi Egypt är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen. De åtgärder som TEDA vidtagit under de kinesiska myndigheternas direkta kontroll och inom ramen för de kinesiska myndigheternas nära samarbete med de egyptiska myndigheterna kan i själva verket tillskrivas de egyptiska myndigheterna, vilket beskrivs i avsnitt 4.2.3.1 som en del av det förmånliga stödet till tillverkarna av glasfibermaterial i Egypten.

(821) Även om de statligt kontrollerade enheterna inte skulle betraktas som offentliga organ fastställde kommissionen, på grundval av de bevis som anges i skälen 815–820 och bevisningen avseende det nära samarbetet mellan de kinesiska myndigheterna och de egyptiska myndigheterna, att de skulle anses ha anförtrotts eller ålagts av de kinesiska myndigheterna och de egyptiska myndigheterna att utföra funktioner som normalt ligger inom myndigheternas kompetens i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen. Deras handlande skulle således i vilket fall som helst tillskrivas de egyptiska myndigheterna.

(822) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade både de egyptiska myndigheterna och de exporterande tillverkarna att kommissionen inte kan anse att kinesiska offentliga organ eller privata organ som har anförtrotts eller ålagts att utföra funktioner av de kinesiska myndigheterna utgör subventioner enligt grundförordningen, eftersom dessa handlingar inte kan tillskrivas myndigheterna i ursprungs- eller exportlandet.

(823) Som redan nämnts i skälen 816–820 ansåg kommissionen att TEDA inte bara är ett kinesiskt offentligt organ, utan ett offentligt organ som kontrolleras gemensamt av de kinesiska myndigheterna och de egyptiska myndigheterna och att åtgärder under direkt kontroll av de kinesiska myndigheterna kan tillskrivas de egyptiska myndigheterna, även med tanke på de kinesiska myndigheternas och de egyptiska myndigheternas nära samarbete. I detta avseende noterade kommissionen att TEDA:s aktieägare även inkluderar statligt ägda egyptiska offentliga organ, såsom Egyptens Suezkanalförvaltning och National Bank of Egypt, vilka är företrädda i TEDA:s styrelse. Detta visar att de egyptiska myndigheterna var i en position där de kunde erkänna och anta TEDA:s åtgärder. Slutligen, även om TEDA inte skulle betraktas som ett offentligt organ, som anges i skäl 821, ansåg kommissionen att det är ett organ som har anförtrotts eller ålagts att utföra funktioner av de kinesiska myndigheterna och de egyptiska myndigheterna.

(824) Utöver tillhandahållandet av mark under 2011 köpte Jushi Egypt ett angränsande markområde från ett egyptiskt byggföretag under 2016. Denne egyptiske byggherre hade i sin tur köpt marken från samma jordlott som upplåtits till Egypt China Joint Venture Company under 1998. Kommissionen undersökte om den egyptiska byggherren hade anförtrotts eller ålagts av de egyptiska myndigheterna att upplåta mark till Jushi Egypt på förmånliga villkor i enlighet med artikel 3.1 a iv i grundförordningen.

(825) I detta avseende noterade kommissionen att myndigheterna i SC-zonen var tydligt involverade i försäljningstransaktionen till Jushi Egypt. Den egyptiska byggherren behövde nämligen sälja sin tomt eftersom denne inte hade tillräckliga medel för att göra marken byggbar i enlighet med de industriella utvecklingsklausulerna i dess ursprungliga köpekontrakt med de egyptiska myndigheterna. Den interna korrespondensen från Jushi Egypt visar att försäljningen av marken förhandlades fram med och godkändes av SC-zonens allmänna myndighet. Ledningen för Jushi Egypt gjorde också bedömningen i denna korrespondens att den egyptiska byggherren sannolikt skulle ha fått ett bättre pris för sin mark om denne hade fått tillåtelse att sälja den fritt på marknaden. Detta är särskilt relevant med tanke på att den jordlott som ägdes av den egyptiske byggherren ligger nära den tomt som Jushi Egypt redan äger och därmed skulle göra det möjligt för Jushi Egypt att utöka sin tillverkningsverksamhet på en och samma plats. I detta sammanhang anges det i artikel 3 i köpeavtalet att om kontraktet *"inte godkänns av den allmänna myndigheten för Suez Canal Special Economic Zone inom sex månader, ska part B (Jushi Egypt) ha rätt att anse att part A (byggherren) har brutit mot detta kontrakt och därefter ska kontraktet automatiskt förfalla"*. Enligt artikel 7 ska *"part B lämna in en skriftlig ansökan till den allmänna myndigheten för Suez Canal Special Economic Zone för inrättande av ett industriprojekt av part B på uppdrag av part A och erhålla godkännande ... Den allmänna myndigheten för Suez Canal Special Economic Zone samtycker till att fastighetsregistrera i parts B:s namn, granska och godkänna det slutliga kontraktet om försäljning av mark och ansöka om lagfartsbevis hos en notarie i part B:s namn."*

(826) Dessutom erbjöd sig Egypten att betala eventuella straffavgifter som den egyptiske byggherren skulle betala till SC-zonens allmänna myndighet. Den allmänna myndigheten återbetalade dock straffavgiften till Jushi Egypt i efterhand.

(827) De egyptiska myndigheterna använde sig således av ett privat organ som verktyg för att lämna ett finansiellt bidrag varigenom det privata organet inte hade något annat val än att sälja marken till Jushi Egypt och till det pris och andra villkor som fastställts av de egyptiska myndigheterna. Kommissionen drog därför slutsatsen att den egyptiske byggherren hade anförtrotts eller ålagts av staten i den mening som avses i artikel 3.1 a iv första strecksatsen i grundförordningen att fullfölja myndigheternas politik som också finns i samarbetsavtalet och tillhandahålla mark till ett förmånligt pris till Jushi Egypt.

(828) Kommissionen har begärt att de egyptiska myndigheterna ska tillhandahålla statistik över de markpriser som tillämpas i SC-zonen samt de anbudsförfaranden som rör byggherrarnas inköpstransaktioner. De egyptiska myndigheterna kunde dock inte tillhandahålla någon statistik eller något anbudsförfarande som gällde den berörda perioden eller de granskade transaktionerna. De egyptiska myndigheterna kunde endast lämna upplysningar om anbudsförfarandena för tilldelning av nyttjanderätter till TEDA av en annan del av marken under 2016.

(829) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade de egyptiska myndigheterna och de exporterande tillverkarna att kommissionen grundade sig på felaktiga uppgifter för att kunna dra slutsatsen att Wadi Degla hade anförtrotts eller ålagts funktioner av de egyptiska myndigheterna. De hävdade närmare bestämt att

— Wadi Degla inte är en byggherre, utan en tillverkare av rör och rördelar av polyeten.

— Wadi Degla köpte inte marken i fråga från de egyptiska myndigheterna, utan från det egyptiska kinesiska bolaget.

— Den allmänna myndigheten i Suezkanalen Economic Zone deltog inte i förhandlingarna mellan Jushi Egypt och Wadi Degla, utan godkände helt enkelt försäljningen av marken och satte sin stämpel på den.

— Interna diskussioner mellan Jushi Egypts personal förklarar endast varför Wadi Degla snabbt ville sälja sin mark. Wadi Degla ville sälja sin mark snabbt och var villig att godta ett lågt pris, eftersom det inte hade gjort marken byggbar i enlighet med sina rättsliga skyldigheter. Till följd av detta bötfälldes Wadi Degla av de egyptiska myndigheterna för underlåtenhet att fullgöra sina skyldigheter. De egyptiska myndigheterna återbetalade de böter som betalats av Jushi Egypt, eftersom Jushi Egypten gjorde marken byggbar. Eftersom Jushi Egypt uppfyllde sin rättsliga skyldighet att göra marken byggbar fanns det ingen anledning att bestraffa dem. Wadi Deglas åtgärd att sälja marken var därför en ren sidoeffekt som följde av de egyptiska myndigheternas bötfällande av Wadi Degla, som inte utgör ett anförtroende eller åläggande.

(830) Vad gäller den första punkten är Wadi Degla, enligt den information som kommissionen har tillgång till på företagets webbplats ([192]), en byggherre med projekt på olika platser, bland annat Ain Sokhna, och inte en tillverkare av rör och tillbehör.

(831) Vad gäller den andra punkten har kommissionen inte bestridit att Wadi Degla förvärvade marken i fråga från det egyptisk-kinesiska bolaget. Den aktuella transaktionen är emellertid en annan, nämligen försäljningen från Wadi Degla till Jushi Egypt. Vidare ska det tilläggas att om alla transaktioners historia skulle beaktas, måste det tilläggas att det egyptisk-kinesiska bolaget i första hand köpte marken av de egyptiska myndigheterna.

(832) Vad gäller den tredje och den fjärde punkten har kommissionen medgett att Wadi Degla ville sälja sin mark bland annat på grund av att det inte hade gjort den byggbar i enlighet med sina rättsliga skyldigheter. Såsom anges i skäl 825 kunde företaget emellertid också ha sålt sin mark på den fria marknaden till ett bättre pris. Jushis lednings interna korrespondens förklarar inte bara varför Wadi Degla ville sälja sin mark, utan anger även tydligt att den allmänna myndigheten i SC-zonen var inblandad i förhandlingarna om försäljningstransaktionerna. Mer specifikt anges det i dessa e-postmeddelanden bland annat att Jushi Egypt ”*nådde konsensus*” med Wadi Degla och SC-zonens juridiska chefsrådgivare, att avtalet ”*redan har godkänts av SC-zonens ordförande*” och att SC-zonen skulle ”*lämna in en särskild ansökan till premiärministerns kansli*” för återbetalning av böterna. Dessa påståenden avvisades således.

([192]) http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223 (last accessed 2.4.2020).

4.5.2.2 Hengshi Egypts hyra av byggnader

(833) Kommissionen konstaterade också att Hengshi Egypt hyr byggnader av TEDA. Som nämnts ovan köpte TEDA till att börja med marken för dessa byggnader från ett närstående företag, vilket i sin tur köpte den till ett förmånligt pris från de egyptiska myndigheterna. Undersökningen visade att även om TEDA gör vinst på sina hyresavtal är de hyror som tas ut av TEDA fortfarande mindre än hälften av det genomsnittliga pris som tas ut av konkurrenter i Suez Canal Economic Zone. Såsom konstateras i skälen 820 och 821 ansåg kommissionen således att TEDA:s uthyrning av byggnader mot för låg ersättning till Hengshi Egypt kan tillskrivas de egyptiska myndigheterna.

(834) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter uppgav Hengshi Egypt att kommissionen hade utjämnat byggnader som hyrs ut av Nile Group Plastic Industry till Hengshi Egypt (SN4 och 6 i bilaga 2.3, faktablad ”Hengshi Egypt”), utan att fastställa att Nile Group Plastic Industry är ett offentligt organ eller ett privat organ som har anförtrotts eller ålagts funktioner av det exporterande landets regering. Dessutom var det pris som begärdes av Nile Group Plastic Industry genomgående lägre än TEDA:s priser.

(835) De transaktioner som företaget hänvisar till hänför sig i själva verket till byggnader som ägs av TEDA och som hyrs ut av TEDA till Nile Group Plastic Industry. Dessa byggnader hyrdes ut under en kort, tillfällig period på två månader av Nile Group Plastic Industry till Hengshi Egypt i enlighet med ett vänskapsavtal mellan de två företagen. Hengshi Egypt tog över TEDA:s uthyrning av de byggnader som ursprungligen nyttjades av Nile Group Plastic Industry, men flyttade in i lokalerna något innan hyreskontraktet löpte ut mellan Nile Group Plastic Industry och TEDA. Efter denna korta övergångsperiod fortsatte Hengshi Egypt att hyra ut samma utrymme direkt från TEDA. Det hyrespris som fastställdes mellan Nile Group Plastic Industry och Hengshi Egypt följde dessutom den prislista som TEDA hade fastställt för liknande byggnader under 2017. Eftersom transaktionen avsåg ett tillfälligt arrangemang enligt vilket TEDA förblev ägare till de uthyrda byggnaderna och eftersom hyrorna låg inom det prisintervall som TEDA hade fastställt godtog inte kommissionen företagets påstående i detta avseende.

4.5.2.3 Slutsats

(836) Resultaten av denna undersökning visar att de egyptiska myndigheterna fastställer priserna för tillhandahållande och förvärv av mark i SC-zonen och att den prissättning som tillämpas i zonen inte är transparent. Mark tilldelades eller arrenderades på förmånliga villkor av offentliga organ eller av privata organ som av staten anförtrotts eller ålagts funktioner.

(837) De egyptiska myndigheternas tillhandahållandet av mark mot för låg ersättning bör därför betraktas som en subvention i enlighet med artikel 3.1 a iii och artikel 3.2 i grundförordningen i form av tillhandahållande av varor, vilket innebär att de mottagande företagen beviljas en fördel.

(838) Programmet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom tillhandahållandet av mark till företag i SETC-zonen mot för låg ersättning förbehålls vissa företag inom ett visst geografiskt område.

4.5.2.4 Beräkning av subventionens storlek

(839) Beloppet för den utjämningsbara subventionens beräknas i form av den fördel som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. Fördelen för mottagarna beräknas med beaktande av skillnaden mellan det belopp som faktiskt betalats av den exporterande tillverkaren för mark och det belopp som normalt skulle ha betalats på grundval av ett marknadsbaserat riktvärde. Fördelen för Jushi Egypts förvärv av mark beräknades på följande sätt:

(840) Som nämns i skäl 828 kunde inte de egyptiska myndigheterna tillhandahålla någon information eller statistik om inköpspriser för mark. De egyptiska myndigheterna lämnade endast information om transaktioner rörande nyttjanderätt till mark. År 2016 genomfördes en fastighetsvärdering av en expertkommitté för att fastställa en översikt över prissättningen för nyttjanderätten till mark i SC-zonen. På grundval av denna undersökning fastställdes det genomsnittliga årliga värdet för nyttjanderätten till marken i Suez-Canal Economic Zone. Å andra sidan undertecknade TEDA ett kontrakt om marknyttjanderätt med MDC 2016 för att ytterligare utvidga den befintliga SETC-zonen med 6 km^2. Kommissionen multiplicerade det genomsnittliga årliga värdet för nyttjanderätten till marken i SC-zonen med löptiden för det kontrakt om nyttjanderätt för mark som undertecknats med TEDA för expansionsområdet på 6 km^2. Kommissionen ansåg att detta motsvarade det totala värdet för byggherrens inköp av obebyggd mark.

(841) För att ta hänsyn till kostnaden för byggherren att göra marken byggbar beräknades TEDA:s investeringskostnader per m^2 sedan på grundval av offentligt tillgänglig information. Enligt denna information ([193]) planerades en investering på 230 miljoner US-dollar för ett expansionsområde på 6 km^2. En vinst för byggherren har också lagts till.

(842) Det resulterande priset per m^2 byggbar mark tillämpades på det område som köpts av Jushi Egypt och jämfördes med det inköpspris som Jushi Egypten faktiskt betalade. För den mark som köptes 2011 korrigerades 2016 års inköpspris med hänsyn till inflation och BNP-utveckling. Denna utveckling beräknades på grundval av inflationstakten och utvecklingen av BNP per capita i löpande priser i US-dollar för Egypten, som offentliggjordes av IMF 2016. För den mark som köptes 2016 gjordes ett påslag för att ta hänsyn till köparens geografiska läge (bredvid Jushi Egypts befintliga anläggningar).

(843) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen om fördelning av bidragsbelopp för tillgångar som inte är avskrivna har subventionsbeloppet fördelats på undersökningsperioden genom att man på ett räntefritt lån tillämpade en allmänt tillgänglig och lämplig egyptisk låneränta under undersökningsperioden, som offentliggjorts av Världsbanken ([194]).

(844) Efter det slutgiltiga och det ytterligare slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade Jushi Egypt att kommissionen begått flera fel vid fastställandet av riktvärdet för försäljning av mark, nämligen följande:

(1) Den interna skriftväxlingen rörande köpet av marken från Wadi Degla visar att Jushi Egypt värderade priset på marken till 1 000–1 200 EGP/m^2. Detta pris borde i första hand ha använts som riktvärde.

(2) Värdet på en nyttjanderätt under dess varaktighet är inte jämförbart med att helt äga marken, eftersom en nyttjanderätt till sin natur skiljer sig från äganderätt.

(3) Den hypotetiska markvärdering som gjorts på uppdrag av den allmänna myndigheten för Suez Canal Economic Zone är inte ett jämförbart riktvärde, eftersom det är ett hypotetiskt pris till vilket den allmänna myndigheten i Suez Canal Economic Zone inte har lyckats sälja någon del av marken.

(4) Det fulla värdet av nyttjanderätten för en jordlott är inte det årliga hyrespriset för nyttjanderätten multiplicerad med nyttjanderättens totala löptid, utan det årliga hyrespriset för nyttjanderätten delat med den genomsnittliga avkastningen på investeringar. Detta beror på att det första årliga beloppet för nyttjanderätten kommer att förlora värde varje år på grund av inflationen. Till följd av detta måste kommissionen dela upp det årliga priset per kvadratmeter i US-dollar med den genomsnittliga vinst som TEDA kan förvänta sig för marken.

(5) Den investeringskostnad på 230 miljoner US-dollar som TEDA Egypten har aviserat består av priset på nyttjanderätten till marken, samt investeringarna för att uppföra bostadsområden, tjänsteområden och fabriker. Jushi Egyptias jordlott innehöll inte något av detta, eftersom Jushi Egypt köpte obebyggd mark.

(6) Kommissionen måste använda den växelkurs som är tillämplig vid tidpunkten för försäljning för att omvandla riktvärdet i USD till EGP.

(845) När det gäller den första punkten kunde kommissionen inte använda sig av det pris som föreslagits av CNBM Group, eftersom det rörde sig om en subjektiv intern bedömning av den exporterande tillverkaren i fråga, vilken inte stöddes av någon bevisning som grundade sig på marknadsparametrar och därför inte kunde anses utgöra ett tillförlitligt mått på värdet av tomten.

(846) Vad gäller den andra punkten medger kommissionen att äganderätt skiljer sig från nyttjanderätt, men eftersom de egyptiska myndigheterna inte kunde tillhandahålla någon information eller statistik om inköpspriser för mark ansåg kommissionen att detta var den bästa tillgängliga informationen för att fastställa riktvärdet.

([193]) Public Go-Global Service of the Department of Commerce of Guangdong Province, http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentId=13961 (senast hämtad den 2 januari 2020), samt "China-Egypt TEDA Suez Economic and Trade Cooperation Zone", Presentation on http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html (senast hämtad den 2 januari 2020).

([194]) World Bank Report of Doing Business 2020, Egypt, Arab Rep., see also https://data.worldbank.org/indicator/FR.INR.LEND?locations=EG

(847) Vad gäller den tredje punkten erinrade kommissionen om att värderingen i fråga bestod av en oberoende undersökning som beställts av de egyptiska myndigheterna, som tillhandahöll markens realvärde, det vill säga det pris till vilket marken normalt skulle kunna säljas. Det faktum att jordlotterna inte faktiskt såldes till detta pris av de egyptiska myndigheterna påverkar inte dess realvärde.

(848) När det gäller den fjärde punkten bedömde kommissionen att värdet av en nyttjanderätt normalt fastställs som en procentandel av marknadsvärdet för den underliggande tillgången (dvs. värdet av full äganderätt) beroende på nyttjandeperiodens längd, dvs. ju längre nyttjanderätt, desto mer nära blir nyttjanderättens och äganderättens värde. Eftersom ägandet av mark per definition är obegränsat per definition i tiden skulle det resulterande riktvärde som kommissionen beräknat, genom att multiplicera den årliga nyttjanderäntan med 50 år, därför alltid ligga under det faktiska värdet för full äganderätt. Kommissionen noterade dessutom att i det konkreta exemplet med det nyttjanderättsavtal som TEDA undertecknade 2016 måste det fulla beloppet för nyttjanderätten betalas som ett engångsbelopp vid den tidpunkt då nyttjanderätten påbörjades. Eftersom det i praktiken inte fanns några årliga hyror som sådana blir påståendet ogiltigt.

(849) När det gäller den femte punkten konstaterade kommissionen att Jushi Egypt faktiskt köpte mark utan byggnader. Denna mark hade dock redan tillgång till alla nödvändiga tjänster, vägar, avloppsrening, offentlig belysning, säkerhet och andra tjänster som tillhandahölls av TEDA. Priset för en tomt i en väl sammankopplad och utvecklad zon kan inte jämföras med priset för obebyggd ökenmark. Dessutom härrör intäkter för byggherrar, som t.ex. TEDA, vanligtvis från försäljning av mark och hyra av de byggnader och den infrastruktur som tillhandahålls inom zonen. Om kostnaden för byggbar mark inte räknades in i priset för marken skulle det inte finnas något incitament för byggherrarna att göra några investeringar i första hand.

(850) När det gäller den sista punkten noterade kommissionen att det justerade 2016 års pris på grundval av utvecklingen av Egyptens BNP i reala termer sedan 2011. Detta innebär att inflationen på grund av EGP:s depreciering jämfört med US-dollarn togs med i beräkningen av BNP-justeringen. Ytterligare justeringar av växelkursförändringarna skulle således leda till dubbelräkning.

(851) Mot bakgrund av ovanstående argument avvisades företagets påståenden. När kommissionen granskade företagets påståenden noterade den dock att den gjorde ett skrivfel i den ränta som användes vid beräkningen av fördelen. Felet justerades i enlighet med detta.

(852) Fördelen för Hengshi Egypts arrende av mark beräknades genom att jämföra det genomsnittliga arrendepris som togs ut av konkurrenter i Suez-Canal Economic Zone, baserat på en marknadsundersökning som TEDA beställde 2018, på det arrendepris som Hengshi Egypten faktiskt betalade 2018.

(853) Efter de slutgiltiga och de ytterligare slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade de egyptiska myndigheterna och Henghi Egypt att kommissionen inte lyckades fastställa att uthyrningen av byggnader till Hengshi Egypten medförde en fördel eftersom i) kommissionen inte jämförde TEDA:s hyrespriser till Hengshi Egypten med priset för en konkurrent i Suez Canal Economic Zone, eftersom den använde priserna på IDG ”den 6 oktober”, som inte är belägen i Suez Canal Economic Zone, utan i en frizon i västra Kairo, ii) kommissionen grundade sig på en intern vägledande studie och iii) kommissionen lyckades inte fastställa att TEDA Egypts priser var mer fördelaktiga än marknadspriserna i samma geografiska område, eftersom andra företag som bildats i närheten, men utanför TEDA:s zon, beslutade att inte hyra från TEDA även om priserna var låga.

(854) När det gäller den första punkten konstaterar kommissionen att företaget felaktigt trodde att kommissionen grundade sitt riktvärde för hyran på IDG ”den 6 oktober”. Såsom anges i skäl 845 använde kommissionen faktiskt det genomsnittliga hyrespriset, dvs. 88 EGP/m^2, som togs ut av flera konkurrenter i Suez Canal Economic Zone under 2019, på grundval av en marknadsundersökning som beställts av TEDA. Priset justerades sedan med den årliga prisökning på 10 % som nämndes i samma undersökning för att återföra det till undersökningsperioden. Det resulterande riktvärdet på 80 EGP/m^2 råkar vara likvärdigt med det pris som togs ut av IDG ”den 6 oktober”, men baserades inte på det pris som IDG tog ut som sådant.

(855) När det gäller jämförbarheten mellan konkurrenterna i undersökningen när det gäller lokalisering noterade kommissionen att IDG enligt sin webbplats har flera projekt lokaliserade i olika områden, varav ett faktiskt ligger i den västra Kairoregionen. IDG har emellertid även ett projekt i Port Said i Suez Canal Economic Zone. Å andra sidan är en annan konkurrent som nämns i studien, SIDC, helt lokaliserad i Suez Canal Economic Zone ([195]). I slutändan ansåg kommissionen att alla priser för alla platser som ingick i studien var jämförbara, eftersom TEDA självt beslutade att jämföra sina hyresvillkor med dessa företag eller projekt. I detta avseende motsatte sig kommissionen den andra punkt som togs upp av Hengshi Egypt, nämligen att en intern undersökning, som användes för att besluta om den årliga höjningen av hyrespriserna inte borde ha använts för att fastställa ett riktvärde. Kommissionen noterade att det kapitel där prisjämförelsen gjordes kallas ”marknadsundersökning”. TEDA ansåg sig därför ha gjort en undersökning av den marknad på vilken det är verksamt. Dessutom inkluderade TEDA sina egna hyresdata i tabellen, som användes av kommissionen, och visade därmed att det hänvisade till sig själv i förhållande till andra byggherrar. Slutligen nämnde TEDA i slutsatserna att en av de positiva punkterna för att höja sina priser under 2019 var att ”anpassa sig till marknadspriserna”. På grundval av denna bevisning drog kommissionen slutsatsen att den interna undersökningen var ett tillförlitligt mått på jämförbara priser på marknaden ur TEDA:s perspektiv och att påståendet därför borde avvisas.

(856) När det gäller den tredje punkten som togs upp av de egyptiska myndigheterna och Henghi Egypt ansåg kommissionen att det faktum att andra företag i närheten beslutade att inte hyra från TEDA inte är en tillförlitlig indikator på att dess hyrespriser inte är konkurrenskraftiga. Faktum är att inga ytterligare bevis lades fram om äganderätten till den mark som dessa företag använde (köp, nyttjanderätt, arrende) eller om de skäl som ligger till grund för deras beslut att etablera sig utanför TEDA:s zon. Till exempel är Saint Gobain ett företag som är beläget i stora lokaler med en tillverkningsverksamhet som sannolikt skulle ha krävt mer utrymme och särskilda funktioner som inte skulle kunna erbjudas av TEDA:s vanliga hyresfabriker. I detta avseende vill kommissionen också framhålla att alla tillverkningsenheter i den zon som förvaltas av TEDA antingen helt eller delvis ägs av kinesiska juridiska eller fysiska personer, och att TEDA har till uppgift att driva på en globalisering av kinesiska företag, såsom nämns i skäl 819. Såvitt kommissionen känner till är inget av de företag i närheten som nämns av Henghi Egypt ägt av Kina.

(857) Slutligen invände Hengshi Egypt mot det faktum att kommissionen hade använt samma hyrespris för fabriker och lagerlokaler, liksom för kontrakt som inletts före undersökningsperioden. Kommissionen påminner om att den marknadsundersökning som gjorts av TEDA endast tillhandahöll ett pris för ”fabriker och lager” i sin helhet. Kommissionen kunde således inte göra någon åtskillnad mellan priserna för fabriker och lagerlokaler. Kommissionen noterade vidare att den använde de priser som TEDA faktiskt tog ut under 2018. Det faktum att TEDA inte hade anpassat sina hyrespriser för vissa kontrakt under 2018 är i denna mening irrelevant. Dessa påståenden avvisades därför.

(858) Det slutliga subventionsbelopp som fastställts för tillhandahållande av mark mot för låg ersättning uppgick till 1,93 %.

4.6 **Uteblivna intäkter**

4.6.1 *Inkomstskatteprivilegier för företag*

a) Rättslig grund:

— Lagen om inkomstskatt, i dess lydelse enligt lag 91 från 2005, och

— Investeringsministeriets dekret nr 16 från 2017 som för in ett tillägg A (om effekterna av valutakursförändringar) till Egyptens redovisningsstandard nr 13.

b) Undersökningsresultat

(859) Jushi och Hengshi Egypt omfattas av den normala egyptiska inkomstskatten på 22,5 %.

(860) Under 2016 beslutade Egyptens regering att ändra den fasta växelkursen för det egyptiska pundet (EGP) till en rörlig växelkurs, på grundval av en rekommendation från Internationella valutafonden. Till följd av detta förlorade det egyptiska pundet omkring hälften av sitt värde mot andra större valutor såsom US-dollarn och euron inom en månad. För att hantera denna plötsliga valutafluktuation utfärdade de egyptiska myndigheterna en särskild redovisningsstandard samt en särskild skattebestämmelse för att hantera växelkursdifferenser. Till följd av detta tilläts företag att i större utsträckning göra avdrag för växelkursdifferenser, på grund av devalveringen av det egyptiska pundet, från sin beskattningsbara inkomst.

([195]) För närmare uppgifter, se: https://www.idg-egypt.com/ för IDG och https://sidc.com.eg/ för SIDC (senast hämtad den 1.4.2020).

(861) Denna lagstiftning var allmänt tillämplig på alla företag i Egypten och var avsedd att kompensera för de negativa effekterna av devalveringen av den egyptiska valutan, men den skapade i praktiken en betydande förmån för ett begränsat antal företag i Egypten, närmare bestämt företag som är exportinriktade och som nästan uteslutande använder utländska valutor, som US-dollar eller euro, för sina affärer. Denna särskilda kategori av företag drabbades inte av några faktiska förluster på grund av devalveringen av det egyptiska pundet, men kunde dra nytta av den särskilda redovisningsstandard som utfärdats av de egyptiska myndigheterna för skatteändamål. Till följd av detta förefaller företag som bedriver verksamhet i en utländsk valuta vara förlustbringande i skattehänseende, även om deras ekonomiska situation kan uppvisa en god vinst. Däremot har de egyptiska företag som använder egyptiska pund för sina affärer drabbats av faktiska förluster som haft en verklig inverkan på verksamheten, vilket hanterades genom den särskilda skattebestämmelse som utfärdades av de egyptiska myndigheterna.

(862) Jushi och Hengshi Egypt gynnades av denna åtgärd, eftersom undersökningen visade att de bedriver sin verksamhet nästan uteslutande i US-dollar eller euro och nästan inte har några transaktioner i egyptiska pund. De är nästan uteslutande exportinriktade, importerar nästan all sin utrustning, och deras lån samt en större del av deras materialinköp är i angivna utländsk valuta. Som en följd av detta är de förluster som registrerats av Jushi och Hengshi Egypt på grund av devalveringen av det egyptiska pundet, i synnerhet på grund av de betydande lånen i utländsk valuta, inte faktiska förluster, utan förlusterna utnyttjas endast för skatteändamål för att minska den beskattningsbara inkomsten.

(863) Dessutom var skatteavdraget tänkt att vara en tillfällig åtgärd som endast skulle gälla för transaktioner som påverkades vid tidpunkten för devalveringen. Under undersökningsperioden drog ändå Jushi och Hengshi Egypt av betydande belopp från sina beskattningsbara inkomster till följd av realiserade och orealiserade växelkursdifferenser. Detta ledde till att de blev mindre lönsamma eller till och med gick med förlust enligt företagens inkomstdeklarationer, även om deras finansiella rapporter visade en sund och hållbar vinst.

c) Slutsats

(864) Mot bakgrund av ovanstående överväganden drog kommissionen slutsatsen att dessa skatteförmåner utgör uteblivna intäkter för de egyptiska myndigheterna i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen och att de innebar en förmån enligt artikel 3.2 i grundförordningen.

(865) De är dessutom i praktiken selektiva för de exporterande tillverkarna Jushi och Hengshi Egypt, i enlighet med artikel 4.2 c i grundförordningen, eftersom de huvudsakligen används av en begränsad grupp av företag som nästan uteslutande bedriver sin verksamhet i utländska valutor.

(866) Efter det slutliga utlämnandet konstaterade de kinesiska myndigheterna och de exporterande tillverkarna att 2016 års särskilda skattebestämmelse för att hantera valutakursförluster som en skatteförlust inte kan utgöra en subvention, eftersom den inte medför någon förmån och inte är selektiv. För det första, eftersom denna skattebestämmelse antogs för att kompensera för en skada som regeringen har orsakat, erhålls ingen förmån. För det andra kan denna ordning inte anses vara selektiv, eftersom alla enheter som på liknande sätt påverkas av den förlust som regeringen orsakar skulle kunna använda denna skattemässiga behandling.

(867) Kommissionen medgav i skäl 861 ovan att denna lagstiftning allmänt sett var tillämplig på alla företag i Egypten och var avsedd att kompensera för de negativa effekterna av devalveringen av den egyptiska valutan. Kommissionen konstaterade dock också att företag som huvudsakligen är exportinriktade och bedriver sin verksamhet nästan uteslutande i utländsk valuta, såsom US-dollar eller euro, på ett oproportionerligt sätt gynnades av denna lagstiftning. Faktum är att dessa företag inte har ådragit sig några betydande faktiska förluster till följd av devalveringen av det egyptiska pundet, eftersom växelkursförlusterna för deras inköp/skulder i US-dollar kunde uppvägas av växelkursvinster på deras försäljning i US-dollar. Till följd av detta, i stället för att kompensera en förlust som regeringen har orsakat, har lagstiftningen i själva verket skapat en skatteförmån som specifikt gällde för denna typ av bolag. Påståendet avvisades därför.

d) Beräkning av subventionsbeloppet

(868) Förmånen för de exporterande tillverkarna fastställdes på grundval av uppgifterna i inkomstdeklarationen från 2018. För det första fastställdes det belopp som drogs av från den beskattningsbara inkomsten enligt ovannämnda bestämmelse. För det andra tillämpades den allmänt tillämpliga skattesatsen på 22,5 % på detta avdrag. Slutligen uttrycktes detta belopp som en procentandel av de exporterande tillverkarnas totala omsättning under undersökningsperioden.

(869) Det subventionsbelopp som fastställts för detta skatteprogram är 1,43 %.

4.6.2 *Momsbefrielse och importtullrabatter för importerad utrustning*

(870) Detta program innehåller ett undantag från mervärdesskatt och importtullar för import av utrustning som används i produktionsprocessen i de företag som är belägna i SC-zonen.

a) Rättslig grund

(871) Följande utgör den rättsliga grunden för detta program:

— Lag nr 83/2002 om särskilda ekonomiska zoner (nedan kallad *lag 83/2002*).

— Dekret från Arabrepubliken Egyptens president om lag nr 27/2015 om ändring av vissa bestämmelser i lagen om särskilda ekonomiska zoner utfärdad genom lag nr 83/2002 (nedan kallad *lag 27/2015*).

— Investeringslag genomförd genom lag nr 72 från 2017.

— Premiärministerns utkast till resolution nr (2310) från 2017 om utfärdande av genomförandebestämmelser för investeringslagen utfärdad genom lag nr 72 från 2017.

— Momslag genomförd genom lag nr 67 från 2016.

— Genomförandebestämmelser för momslagen, finansministeriets dekret nr 66/2017.

b) Undersökningsresultat

(872) Enligt artikel 22 i lag 83/2002, ändrad genom lag 27/2015, ingår SC-zonen i ett separat tullområde med stöd av ett dekret från finansministern. Detta separata tullområde står under tillsyn av en övertullkommitté, som inrättats av ordföranden för myndigheten för zonen.

(873) Vidare ska, enligt artikel 42 i lag 83/2002, utrustning, verktyg eller redskap som importeras vara befriade från skatter och tullar om de går till varor eller tjänster som produceras för den licensierade verksamheten inom SC-zonen. Å andra sidan, eftersom SC-zonen inte bara är en exportzon, måste alla skatter och tullar betalas för samtliga produkter som släpps ut på den inhemska marknaden utanför SC-zonen.

(874) Slutligen ska företag som är belägna utanför SC-zonen, i enlighet med relevanta lagar, betala importmoms i förskott och räkna av den mot momsen på sin inhemska försäljning eller, i förekommande fall, ansöka om återbetalning när de färdiga varorna exporteras. För företag som är belägna i SC-zonen debiteras inte mervärdesskatten initialt, i enlighet med samförståndsförklaringen i denna fråga mellan finansministeriet och den allmänna myndigheten för SC-zonen.

(875) Kommissionen konstaterade att mervärdesskatt och importtullar på importerad utrustning i praktiken inte hade betalats i de företag som ingick i urvalet sedan 2017 och under hela undersökningsperioden. Före 2017 betalade företagen faktiskt sina importtullar och sin omsättningsskatt/allmänna omsättningsskatt på importerad utrustning, eftersom de ännu inte hade anslutit sig till SC-zonens ordning. Genom att företaget 2017 valde att ansluta sig till SC-zonens skatte- och förvaltningsordning gynnades dock de exporterande tillverkarna av förmånlig skattebehandling inom zonen, inklusive undantag från mervärdesskatt och tullar.

(876) Som en allmän regel i Egypten bör företag som köper maskiner som omfattas av mervärdesskattesatsen på 5 % använda beloppen som ett tillgodohavande mot framtida betalningar ([196]). Om kreditsaldot bibehålls under mer än sex på varandra följande beskattningsperioder (månader), vilket är fallet för företag som huvudsakligen ägnar sig åt export och som inte kan avräkna någon ingående moms som ett tillgodohavande mot framtida betalningar, ska dock den registrerade personen lämna in en skriftlig ansökan som visar kreditsaldot. Den egyptiska skattemyndigheten bör kontrollera att saldot och återbetalningen är korrekta inom 45 dagar från den dag då ansökan lämnades in.

([196]) Artikel 22, lag 67 från 2016.

(877) Undersökningen visade dock att de egyptiska myndigheterna i praktiken inte återbetalar den moms som betalats i förskott, vilket innebär att skatten utgör en faktisk kostnad för sådana företag. En analys av Jushi Egypts tillgodohavanden när det gäller allmän omsättningsskatt/moms enligt årsredovisningarna för 2016–2018 visade att de belopp som de egyptiska myndigheterna skulle betala till Jushi Egypt fortfarande inte hade betalats ut efter flera år ([197]), och företaget bekräftade att man inte förväntade sig att erhålla återbetalningarna ([198]). I fallet Hengshi Egypt ansökte företaget om återbetalning av moms/allmän omsättningsskatt på utrustning och material. En återbetalning mottogs till sist för utrustning som inköpts upp till 3 år tidigare, men de återbetalda beloppen täckte inte de belopp som begärdes, och ingen bevisning lades fram om skälen till att vissa artiklar ersattes, men inte andra. Detta visar att de egyptiska myndigheternas återbetalning av moms i bästa fall sker med betydande försening, och i vilket fall som helst med godtycke och utan insyn.

(878) Det bör också beaktas att eftersom utrustning som används vid tillverkningen av produkter, bland annat den undersökta produkten, med största sannolikhet under hela sin livslängd kommer att användas inom Egyptens territorium utan att återexporteras eller säljas på den inhemska marknaden, finns det ingen anledning att bevilja befrielse från tullar eller moms på inköpen, förutom för att gynna de företag som är belägna i SC-zonen. Detta utgör därför uteblivna intäkter i form av tullar och moms som inte behöver betalas utan motivering, eftersom denna utrustning används för lokal tillverkning av den undersökta produkten, och för denna utrustning ska tull och moms normalt sett betalas av tillverkare som är belägna utanför SC-zonen.

(879) Eftersom de exporterande tillverkarna år 2017 kom att omfattas av förmånsbehandlingen inom den rättsliga ordningen för SC-zonen fick de således i praktiken momsbefrielse vid import av maskiner. Denna befrielse utgör en utebliven intäkt eftersom det, såsom anges i föregående punkter, i princip inte finns något som visar att de egyptiska myndigheterna ersatt Jushi Egypt för den moms som tidigare betalats på maskiner, trots att momsen i slutändan borde återbetalas. Den tillgängliga bevisningen visade att Jushi Egypt inte erhållit dessa återbetalningar när företaget var beläget utanför området.

(880) Företag i SC-zonen, som inte behöver betala moms i förskott, ges en faktisk momsbefrielse, vilket innebär att de slipper en faktisk kostnad och dessutom slipper den administrativa bördan att behöva begära momsåterbetalning eller avräkna momstillgodohavanden. Samma slutsats är ännu tydligare när det gäller befrielsen från betalning av importtullar på importerad utrustning.

(881) Efter det slutliga utlämnandet tog de egyptiska myndigheterna och de exporterande tillverkarna upp olika frågor. För det första är det inte för att Jushi Egypt och Hengshi Egypt inte alltid erhöll fullständiga momsåterbetalningar i rätt tid från de egyptiska myndigheterna (när de inte ingick i den Suezkanalens ekonomiska zon), som det nu finns ett intäktsbortfall med hänsyn till den skattemässiga behandling som tillämpas på dem inom den Suezkanalens ekonomiska zon.

(882) För det andra jämförde kommissionen den omtvistade skattemässiga behandlingen med en hypotetisk skattemässig behandling som extrapolerats från situationen för Jushi Egypt och Hengshi Egypt innan de anslöt sig till Suezkanalens ekonomiska zon, i stället för att jämföra den omtvistade skattemässiga behandlingen med Egyptens mervärdesskattebestämmelser om import av utrustning och råvaror.

(883) För det tredje riktade kommissionen inte någon fråga till de egyptiska myndigheterna avseende förvaltningen av mervärdesskatt i Egypten under kontrollbesöket, och kommissionen diskuterade inte heller denna förvaltning med de egyptiska myndigheterna.

(884) För det fjärde erinrade de egyptiska myndigheterna om att det i artikel 27 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder krävs en särskild och differentierad behandling av utvecklingsländer som är medlemmar i WTO. Det faktum att de egyptiska myndigheterna inte alltid har resurser att betala tillbaka det utestående momstillgodohavandet i tid bör därför inte bestraffas av kommissionen.

(885) För det femte medgav kommissionen själv att Jushi Egypt och Hengshi Egypt slutligen erhöll, från de egyptiska myndigheterna, en del av den mervärdesskatt som hade betalats innan de anslöt sig till Suezkanalens ekonomiska zon. Hela det mervärdesskattebelopp som normalt ska betalas ut kan därför inte utgöra förmånen. Eftersom Jushi Egypts momstillgodohavande nu minskar eftersom Jushi Egypt erhåller mer momsfordringar, skulle dessutom hela den mervärdesskatt som normalt ska betalas ha kompenserats delvis mot denna momsfordran. Slutligen har den importmoms som ska betalas av Jushi Egypt för perioden 2017–2018 reglerats och kvittats i början av 2020 av de egyptiska myndigheterna mot Jushi Egypts momstillgodohavande. Till följd av detta finns det inte längre någon förmån.

([197]) De flesta av fordringarna när det gäller moms/annan indirekt skatt enligt årsredovisningarna för 2016–2018 avser utländska inköp inom ramen för ordningen för allmän omsättningsskatt på 10 %, som gällde fram till juli 2016.

([198]) Enligt Världsbankens rapport *Doing Business in Egypt* 2020 rankas Egypten på 156:e plats av 190 i skattefrågor.

(886) För det sjätte avsåg de exporterande tillverkarnas momstillgodohavande mervärdesskatt för maskiner och inte för råvaror. På grund av deras stora inledande investeringar i fasta tillgångar var det inte möjligt för de egyptiska myndigheterna att till fullo återbetala mervärdesskatten för maskiner i tid. Detta var dock inte fallet för råvaror, vilket innebar att befrielsen från mervärdesskatt på råvaror inte utgjorde en subvention.

(887) Slutligen, eftersom kommissionen korrekt bedömde att inga importtullar skulle ha betalats för insatsvaror för exporterade produkter, borde kommissionen ha tillämpat samma resonemang när det gäller mervärdesskatten på insatsvaror för exporterade produkter. Av detta följer att kommissionen, för att beräkna förmånen, ska fördela det mervärdesskattebelopp som ska betalas under undersökningsperioden till de kvantiteter av material som används för produktion av varor som enbart säljs på den inhemska marknaden.

(888) Som svar på dessa påståenden vill kommissionen klargöra att syftet inte är att straffa de egyptiska myndigheterna för bristande resurser eller att kritisera mervärdesskattesystemet i Egypten som sådant. Samtidigt noterade kommissionen att artikel 27 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder inte spelar någon roll i de egyptiska myndigheternas påstående i detta sammanhang. Den mest relevanta bestämmelse som är tillämplig vid förfaranden avseende utjämningstull är artikel 27.10, som endast behandlar vissa miniminivåer, medan övriga bestämmelser i artikel 27 främst handlar om utvecklingsländers exportsubventioner. I detta fall förlitar sig de egyptiska myndigheterna på artikel 27 för att motivera avsaknaden av återbetalning av momstillgodohavanden till skattebetalare, för vilka denna bestämmelse är irrelevant.

(889) När det gäller påståendet angående begäran om information om mervärdesskattesystemet begärde kommissionen information om mervärdesskattesystemets funktion i Egypten från och med inledandet av undersökningen, med hjälp av frågeformuläret och under kompletteringsprocessen. Dessutom togs allmänna frågor upp, under kontrollbesöket, om storleken på de skatter som togs ut från de exporterande tillverkarna. Kommissionen ansåg därför att den i samband med undersökningen hade erhållit tillräcklig information om ramen för mervärdesskatt som sådan.

(890) Kommissionen noterade dock att behandlingen av mervärdesskatt skiljer sig åt för företagen i SC-zonen. Företag i SC-zonen behöver inte betala mervärdesskatt i förskott (scenario 1). Skattebetalare i en jämförbar situation, dvs. företag utanför SC-zonen, måste däremot betala mervärdesskatt i förskott (scenario 2). Huruvida denna mervärdesskatt så småningom ska betalas eller återbetalas är vid den tidpunkten irrelevant. Det som är viktigt är att inga intäkter initialt kommer att drivas in av de egyptiska myndigheterna i scenario 1, medan intäkter initialt kommer att drivas in av de egyptiska myndigheterna i samtliga fall i scenario 2.

(891) Enligt det relevanta normativa regelverket i Egypten skulle det slutliga beloppet på avräkningsdagen betalas av företagen i scenario 1, medan en del av de intäkter som drivits in av de egyptiska myndigheterna skulle återgå till företagen i scenario 2 (om mervärdesskatt måste återbetalas). Om denna avräkningsprocess är snabb och tillförlitlig skulle nyttan av att inte behöva betala i förskott enligt scenario 1 vara lika med likviditetsfördelen för hela den tid som skulle ha krävts för återbetalningen. Kommissionen noterade i detta avseende att den lagstadgade tidsfristen för en sådan avräkning, såsom redan nämnts i skäl 876, är sex månader från den dag då en kredit skapas.

(892) Kommissionen fann dock att avräkningen och motsvarande återbetalning för företag som är verksamma enligt scenario 2 i Egypten i praktiken skedde i bästa fall med mycket stora förseningar och att kriterierna för att erhålla återbetalning var oklara. Kommissionen noterade i detta avseende att de egyptiska myndigheterna inte bestred detta faktum som sådant. Förmånen vad gäller likviditetsflödet för företagen inom SC-zonen härrör således från det faktum att inga momsintäkter alls uppbärs av de egyptiska myndigheterna från företag inom SC-zonen fram till den slutliga avräkningen, vars datum är osäkert (scenario 1), till skillnad från företag utanför SC-zonen, där intäkterna uppbärs omedelbart och återbetalas vid en mycket senare, osäker, tidpunkt (scenario 2). Till följd av detta omfattas företag inom SC-zonen av en förmånlig behandling i mervärdesskattehänseende jämfört med företag utanför zonen. Det belopp som inte uppbärs av de egyptiska myndigheterna avseende företag inom SC-zonen utgör intäkter som uteblir eller som inte drivs in i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen.

(893) För att ytterligare illustrera detta, utöver den relevanta mervärdesskatteramen i Egypten, undersökte kommissionen de exporterande tillverkarnas situation före och efter anslutningen till SC-zonen. I själva verket var deras situation, innan de anslöt sig till SC-zonen, jämförbar med den som gällde för företag utanför SC-zonen under undersökningsperioden enligt scenario 2. De egyptiska myndigheterna bestred i detta avseende inte det faktum att Jushi Egypt hade ackumulerat ett mycket stort momstillgodohavande innan företaget anslöt sig till SC-zonen, och att de egyptiska myndigheterna inte var i stånd att återbetala denna kredit. Jushi Egypts situation i fråga om momstillgodohavande, som skapades innan företaget anslöt sig till SC-zonen, visar således att den situation som beskrivs i föregående skäl motsvarar verkligheten för företag utanför SC-zonen under undersökningsperioden.

(894) När det gäller den femte punkten som tagits upp av de egyptiska myndigheterna och de exporterande tillverkarna, ändras inte kommissionens slutsatser på grund av slutdestinationen för de varor för vilka mervärdesskatt ska betalas och det faktum att Jushi Egypt skulle kunna kvitta vissa mervärdesskatteskulder mot sitt ursprungliga momstillgodohavande över tid, eftersom detta inte påverkar den ursprungliga skillnaden i behandling mellan företag i och utanför zonen, och i alla händelser är dessa kvittningar inte kopplade till en proaktiv återbetalning från de egyptiska myndigheternas sida, utan snarare till en mervärdesskatteskuld som dessa företag råkar ha ådragit sig.

(895) Samtidigt medgav kommissionen också att en av de två exporterande tillverkarna en gång hade fått en skatteåterbetalning för en del av dess inköp av utrustning, om än utanför undersökningsperioden och efter flera års försening. Dessutom noterade kommissionen att den nya mervärdesskattelagstiftningen i Egypten utfärdades först strax före undersökningsperioden och att genomförandelagstiftningen ännu inte var helt införd under undersökningsperioden. Med tanke på denna övergångsfas har kommissionen förstått de egyptiska myndigheternas argument att avräkningsperioden för återbetalningar av mervärdesskatt kan försenas avsevärt, med tanke på att Egypten är ett utvecklingsland med ett suboptimalt antal förvaltningsanställda som ansvarar för det nya systemet och med eventuella budgetunderskott som gör det svårt att utfärda momsåterbetalningar inom de föreskrivna tidsfristerna. Därför, med beaktande av dessa exceptionella och förhoppningsvis tillfälliga omständigheter i Egypten, beslutade kommissionen att endast ta hänsyn till de exporterande tillverkarnas likviditetsfördel vid beräkningen av förmånen i fråga om undantag från mervärdesskatt. Metoden för beräkning av förmånen, såsom beskrivs i skäl 899, anpassades i enlighet med detta.

(896) När det gäller den sjätte frågan noterade kommissionen att även om Hengshi Egypt vid något tillfälle erhöll återbetalning av den mervärdesskatt som betalats i förskott för maskiner, erhöll företaget aldrig någon återbetalning för den mervärdesskatt som betalats för material, trots att bolaget ansökte om det. Slutsatserna i fråga om mervärdesskatt på maskiner gäller således *a fortiori* för mervärdesskatten på material. Detta påstående avvisades därför.

c) Slutsats

(897) Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att detta program ger ett finansiellt bidrag i form av intäkter som inte drivs in, i den mening som avses i artikel 3.1 a ii, av de egyptiska myndigheterna, eftersom de berörda företagen befrias från betalning av moms och/eller avgifter som normalt sett skulle tas ut. Det medför också en förmån för de mottagande företagen i den mening som avses i artikel 3.2 i grundförordningen, eftersom de befinner sig i en bättre finansiell situation än de skulle ha gjort utan ordningen. Utan ordningen skulle de i praktiken ha betalat moms och importtullar vid import av utrustningen.

(898) Programmet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom det inte är allmänt tillämpligt i Egypten utan endast är tillämpligt på företag som är belägna i särskilda ekonomiska zoner, såsom SC-zonen. Den lagstiftning enligt vilken den beviljande myndigheten verkar innebär att tillgången begränsas till företag som är belägna inom SC-zonen.

d) Beräkning av subventionsbeloppet

(899) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknas i form av den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. Den förmån som mottagarna fått anses vara följande:

(1) Tullbefrielsen för den importerade utrustningen. För att säkerställa att det utjämningsbara beloppet endast omfattade undersökningsperioden avskrevs den mottagna förmånen över utrustningens livslängd i enlighet med företagets normala redovisningsförfaranden, med undantag för en av tillgångskategorierna, där avskrivningstiden anpassades för att bättre återspegla den faktiska livslängden, vilket kontrollerats av kommissionens avdelningar.

(2) När det gäller uteblivna intäkter i form av faktisk momsbefrielse beräknades förmånen ursprungligen i form av hela det momsbelopp som normalt sett skulle betalas, men som inte betalades under undersökningsperioden, för inköp av importerad utrustning (under undersökningsperioden). Såsom nämns i skäl 895 beslutade dock kommissionen, efter synpunkterna på det slutliga utlämnandet, att endast ta hänsyn till de exporterande tillverkarnas likviditetsflödesfördel vid beräkningen av förmånen i fråga om undantag från mervärdesskatt. Beräkningsmetoden för beräkningen av förmånen anpassades i enlighet med detta. Som ett resultat av detta ansågs förmånen vad gäller likviditetsflödet för den innehållna momsen motsvara den genomsnittliga räntan på inlåning i Egypten under undersökningsperioden (12,32 %), tillämpad på de mervärdesskattebelopp som innehållits för varor som inköpts sedan 2017.

(900) Efter det slutgiltiga utlämnandet uppgav Jushi Egypt att kommissionen tillämpade en tull på 5 % på importen av munstycken (bushing) under 2018, trots att de omfattades av en tull på 2 % år 2018. Företaget hävdade också att kommissionen borde ha fördelat momsen på import av maskiner baserat på avskrivning under undersökningsperioden i enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen. Kommissionen godtog dessa påståenden och anpassade beräkningen av subventionsbeloppet i enlighet med detta.

(901) Storleken på denna typ av subvention under undersökningsperioden fastställdes till 0,13 % för de exporterande tillverkarna.

4.6.3 *Momsbefrielse och importtullavdrag för importerade material*

(902) Enligt lag nr 83/2002 får enheter som bedriver verksamhet i en särskild ekonomisk zon importera råvaror utan att betala tullar, omsättningsskatter eller andra skatter eller avgifter som annars skulle betalas, om dessa importerade produkter återexporteras som sådana eller bearbetas till en produkt i ett senare led, som sedan exporteras.

a) Rättslig grund

(903) Följande utgör den rättsliga grunden för detta program:

— Lag nr 83/2002 om särskilda ekonomiska zoner (nedan kallad *lag 83/2002*).

— Premiärministerns dekret nr 1625 från 2002 om utfärdande av genomförandebestämmelser för lagen om särskilda ekonomiska zoner.

— Dekret från Arabrepubliken Egyptens president om lag nr 27/2015 om ändring av vissa bestämmelser i lagen om särskilda ekonomiska zoner utfärdad genom lag nr 83/2002 (nedan kallad *lag 27/2015*).

— Investeringslag genomförd genom lag nr 72 från 2017.

— Premiärministerns utkast till resolution nr (2310) från 2017 om utfärdade av genomförandebestämmelser för investeringslagen utfärdad genom lag nr 72 från 2017.

— Momslag genomförd genom lag nr 67 från 2016.

— Genomförandebestämmelser för momslagen, finansministeriets dekret nr 66/2017.

b) Undersökningsresultat

(904) Såsom nämns i skäl 872 ingår SC-zonen i ett separat tullområde. Enligt artikel 42 i lag nr 83/2002 ska råvaror, insatsvaror, reservdelar och annat material eller andra komponenter som importeras från utlandet vara befriade från skatter och tullar om de går till produktion av varor eller tjänster för den licensierade verksamheten inom SC-zonen. Å andra sidan måste alla skatter och tullar betalas för samtliga produkter som släpps ut på den inhemska marknaden utanför SC-zonen.

(905) Under undersökningen konstaterade kommissionen att båda exporterande tillverkare, i enlighet med bestämmelserna i ovannämnda artikel i lag nr 83/2002, hade beviljats undantag från moms och importtullar vid import av insatsvaror som används vid tillverkningen av färdiga varor som exporteras (och i synnerhet när det gäller den berörda produkten).

(906) När det gäller undantaget från importtullar motsvarar en sådan struktur det tullrestitutionssystem som beskrivs i led i i bilaga I till grundförordningen. Enligt led i i bilaga I kan restitutionssystem som tillåter substitution utgöra en exportsubvention om de leder till alltför stor restitution av de importavgifter som ursprungligen tagits ut på de importerade insatsvaror för vilka restitution begärs.

(907) För att fastställa om det förekom en sådan alltför stor eftergift, i enlighet med punkt II i bilaga III till grundförordningen, begärde kommissionen ytterligare upplysningar från de egyptiska myndigheterna om tullrestitutionssystemet i allmänhet, och mer specifikt om förekomsten och den faktiska tillämpningen av tillhörande övervaknings- och kontrollförfaranden.

(908) Att döma av de uppgifter som ursprungligen erhölls föreföll det som om myndigheterna hade infört en rättslig ram för övervakning av tullrestitutionssystemet, som i tillämpliga fall omfattade återbetalningen av erlagda importtullar. Under kontrollbesöken hos de exporterande tillverkarna konstaterades dock att denna ram i praktiken inte tillämpades på ett ändamålsenligt sätt. Ingen av de exporterande tillverkarna betalade någon importtull (eller moms) på några inköp av material under undersökningsperioden, oavsett om materialet användes för varor för inhemsk försäljning eller för exportförsäljning. Normalt måste en deposition göras på ett spärrat konto hos tullmyndigheterna, från vilket tull kan betalas periodiskt. Under undersökningsperioden gjordes dock ingen deposition, och myndigheterna inkasserade inte några belopp.

(909) Efter undersökningsperioden betalade Jushi Egypt in en mindre deposition till de egyptiska myndigheterna, vilken påstods täcka den alltför stora tulleftergiften för inhemsk försäljning. Det fanns dock inget som visade att denna betalning faktiskt avsåg en alltför stor eftergift för inhemsk försäljning eller avsåg sådan försäljning under undersökningsperioden. Det förelåg dock också bevisning för att Jushi Egypt erhöll återbetalning av importtullar som betalats under tidigare perioder, innan företaget beviljades ett undantag för importtullar.

(910) Efter ytterligare diskussioner med de egyptiska myndigheterna mottog kommissionen ytterligare uppgifter som visade att övervaknings- och kontrollramen för uppbörd av tullar i SC-zonen fortfarande höll på att inrättas under undersökningsperioden. Exempelvis inrättades kommittén för justering av importtullsbalanser först 2019 enligt dekret nr 158 från chefen för tullmyndigheten, en tullkontrollkommitté höll fortfarande på att inrättas under 2019, och genomförandeförfaranden hade ännu inte införts. Kommissionen drog därför slutsatsen att det inte hade införts något egentligt och ändamålsenligt tullrestitutionssystem.

(911) Såsom anges i skäl 876 betalas dessutom momsen på importerade varor inte i förskott i SC-zonen. Skattemyndigheterna förbehåller sig endast rätten att kräva momsen i efterhand.

(912) Undersökningen visade också att för vissa insatsvaror som Jushi Egypt använde i tillverkningsprocessen och som kom från leverantörer baserade i Egypten, togs den normala momssatsen ut, trots att företaget var baserat i den särskilda zon där moms normalt sett inte betalas. Dessa transaktioner gav upphov till ett momstillgodohavande för Jushi Egypt. Omvänt betalades inte inhemsk moms vid försäljning av insatsvaror mellan företag belägna inom den särskilda zonen, oavsett om de varor som tillverkats med sådana insatsvaror skulle exporteras eller säljas på den inhemska marknaden.

(913) Alla dessa förhållanden visar att denna särskilda zon inte är en klassisk exportbearbetningszon och att den också är annorlunda jämfört med andra särskilda frizoner i Egypten. Det rör sig om en särskild hybridzon, med särdrag som skiljer den från andra zoner. De lagar och andra författningar som är tillämpliga verkar i praktiken inte tillämpas i zonen, och kommissionen grundade därför sina undersökningsresultat på hur verksamheten i zonen fungerar i praktiken.

(914) Dessutom är det viktigt att avsaknaden av administrativa myndigheter med ansvar för administration, kontroll och tillsyn av skatteordningen och alla skattskyldigheter som gäller inom den särskilda skatteordningen inom zonen, gör denna zon till ett unikt område där de etablerade företagen helt fritt kan välja att följa eller inte följa skattebestämmelserna utan några som helst konsekvenser. Mot bakgrund av de särskilda förhållandena i denna zon liksom de tillgängliga uppgifterna, beslutade kommissionen därför att betrakta momsbefrielsen för importerade insatsvaror som en faktisk befrielse från att betala sådan moms, oavsett om insatsvarorna senare ingår i färdiga produkter som exporteras eller i produkter som säljs på den inhemska marknaden.

c) Slutsats

(915) Kommissionen drog därför slutsatsen att de egyptiska myndigheternas övervakningssystem för tullrestitution inte tillämpades på ett ändamålsenligt sätt och inte kan betraktas som ett sådant system, av alla de skäl som anges i föregående avsnitt och som sammanfattas i skäl 913. Såsom förklaras i skälen 908–914 visade undersökningen att de egyptiska myndigheterna inte ens hade inrättat någon myndighet med ansvar för förvaltning och tillsyn av skattskyldigheterna för enheter som är belägna i zonen, bland annat när det gäller tullar och moms som ska betalas på importerat material.

(916) Kommissionen konstaterade vidare att det tullrestitutionssystem som sägs tillämpas för insatsvaror som används i exporterade färdiga varor leder till intäkter som inte drivs in. Detta utgör en utjämningsbar subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a ii) i grundförordningen, eftersom det leder till en alltför stor restitution av de importavgifter som ursprungligen tagits ut för de importerade insatsvaror för vilka restitution begärs. De egyptiska myndigheterna gjorde inte heller någon ytterligare prövning av de aktuella transaktionerna.

(917) Dessa alltför stora eftergifter är också selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom de inte är allmänt tillämpliga i Egypten utan endast är tillämpliga på företag som är belägna i SC-zonen.

(918) Den faktiska momsbefrielsen för importerat material utgör dessutom ett finansiellt bidrag i form av intäkter som inte drivs in, i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen, av de egyptiska myndigheterna, eftersom de berörda företagen befrias från betalning av moms som normalt sett skulle betalas. Det medför också en förmån för de mottagande företagen i den mening som avses i artikel 3.2 i grundförordningen. Programmet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen begränsar momsbefrielsen till företag som är belägna i SC-zonen.

(919) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade de egyptiska myndigheterna och de exporterande tillverkarna att Jushi Egypt hade gjort en kontantdeposition för sina tullar i början av 2019. De gav också ytterligare bevis, enligt vilka alla tullar för åren 2017 och 2018 hade reglerats och betalats. De hävdade vidare att även om de belopp som skulle betalas för tull inte hade reglerats 2020 kunde kommissionen inte begära en perfekt skatteförvaltning från ett utvecklingsland som Egypten. I detta avseende har de egyptiska myndigheterna visat särskild omsorg när det gäller att inrätta ett tullrestitutionssystem för Jushi Egypt, eftersom konsumtionsrapporter redan hade upprättats och övervakades av de egyptiska myndigheterna inom några månader efter det att Jushi Egypt hade anslutit sig i Suezkanalens ekonomiska zon. Tre år senare uppbar de egyptiska myndigheterna alla tullar och all mervärdesskatt som skulle betalas från Jushi Egypt och Hengshi Egypt. Därför hävdade de egyptiska myndigheterna att de hade ett riktigt tullrestitutionssystem som innebar att det inte förekom någon alltför stor eftergift.

(920) Enligt de egyptiska myndigheterna har de dessutom, enligt artikel 377 i den egyptiska civillagen och dom 915/43 från ekonomiska domstolen, fem år på sig att driva in importtullar. Till följd av detta kunde de egyptiska myndigheterna inte ha avstått från intäkter så länge denna period inte hade löpt ut, eftersom de egyptiska myndigheterna fortfarande var berättigade till och i tid drev in de tullar som skulle betalas.

(921) Slutligen hävdade Jushi Egypt att försäljningen till Hengshi Egypt enligt Egyptens lagstiftning behandlas på samma sätt som exportförsäljning när det gäller importtullar på råvaror, eftersom Hengshi Egypt är belägen i Suezkanalens ekonomiska zon. Dessutom hade Hengshi Egypt ingen inhemsk försäljning, eftersom den exporterade hela sin tillverkning. Om Jushi Egypt inte hade varit befriat från importtullar på råvaror, skulle företaget därför ändå inte ha ådragit sig importtullar på råvaror för den inhemska försäljningen till Hengshi Egypt. Jushi Egypt upprepade detta argument efter det ytterligare slutgiltiga utlämnandet.

(922) Kommissionen granskade den bevisning som lagts fram avseende betalningen av tull och konstaterade att de egyptiska myndigheterna hade inlett en kontroll på plats hos den exporterande tillverkaren i slutet av 2019 på grund av kommissionens undersökning. Som ett resultat av denna kontroll återkrävde de egyptiska myndigheterna ett visst tullbelopp för importerade material från företaget för åren 2017, 2018 och 2019. På grundval av den bevisning som lagts fram och med tanke på att det var omöjligt att på plats kontrollera denna nya bevisning på grund av de reserestriktioner som var kopplade till covid-19-pandemin, godtog kommissionen påståendet och drog av det tullbelopp som betalats för importerat material avseende undersökningsperioden, i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen.

(923) Kommissionen ansåg dock inte att dessa avräkningar innebar att undersökningsresultaten beträffande stödordningen i sig ifrågasattes. I detta avseende noterade kommissionen att uppbörd av tullar föranleddes av kommissionens utredningsåtgärder snarare än av de egyptiska myndigheternas egen övervaknings- och kontrollram för uppbörden av tullar. De egyptiska myndigheterna bestred inte heller det faktum att det inte fanns någon sådan ram under undersökningsperioden. När det gäller den tillfälliga karaktären hos avsaknaden av övervakning och kontroll noterade kommissionen att även om Jushi Egypt anslöt sig till SC-zonen först 2017 skedde den senaste

lagändringen inom ramen för uppbörd av tullar redan 2015, när ansvaret för uppbörd av tull överfördes till den allmänna myndigheten för SC-zonen. Den detaljerade rapporten från tullmyndigheten, som lämnats av de egyptiska myndigheterna som bilaga I till deras synpunkter om det slutgiltiga utlämnandet, bekräftade dessutom att den övergripande lagstiftningen för uppbörd av tullar redan fanns på plats sedan 2006. De egyptiska myndigheterna hade således gott om tid att genomföra ett fungerande system för uppbörd av tull.

(924) När det gäller försäljning från Jushi Egypt till Hengshi Egypt noterade kommissionen redan i skälen 912–913 att försäljningen av insatsvaror mellan företag belägna inom den särskilda zonen aldrig var belagd med några skatter, vilket visar att SC-zonen var en särskild zon med flera särdrag som skiljer den från andra zoner. Det faktum att Hengshi Egypt endast har exportförsäljning är i denna mening irrelevant och ändrar inte kommissionens slutsatser. Påståendena från de egyptiska myndigheterna och de exporterande tillverkarna om giltigheten av kommissionens slutsatser i allmänhet, och mer specifikt om försäljningen till Hengshi Egypt, avvisades därför.

d) Beräkning av subventionsbeloppet

(925) När det gäller importtullar anses förmånen för mottagaren vara skillnaden mellan det importtullbelopp som skulle betalas under undersökningsperioden och det faktiska importtullbelopp som betalades under den perioden.

(926) För att fastställa hur stora importtullar som skulle betalas ansåg kommissionen att den genomsnittliga förbrukningskvoten för alla typer av färdiga varor är densamma, eftersom de alla hör till samma allmänna produktkategori. Kommissionen fastställde förbrukningskvoten på grundval av de exporterande tillverkarnas bokföring. Därefter fastställde den, för det första, den kvantitet material som importerades under undersökningsperioden. För det andra beräknades förhållandet mellan den inhemska försäljningen och de exporterande tillverkarnas totala försäljning. För det tredje tillämpade kommissionen denna inhemska försäljningskvot på den totala volymen importerade material och fastställde den kvantitet importerade material för vilken importtullar skulle betalas.

(927) För att fastställa förmånsbeloppet beräknade kommissionen slutligen det importtullbelopp som skulle betalas för de kvantiteter material som använts för tillverkningen av varor som sålts på den inhemska marknaden.

(928) När det gäller uteblivna intäkter i form av faktisk momsbefrielse beräknades förmånen ursprungligen i form av hela det momsbelopp som normalt sett skulle betalas, men som inte betalades under undersökningsperioden, för inköp av importerade insatsvaror.

(929) Efter det slutgiltiga utlämnandet anpassade kommissionen beräkningsmetoden för beräkningen av förmånen i fråga om faktisk momsbefrielse (se skäl 895). Som en följd av detta ansågs förmånen vad gäller likviditetsflödet med avseende på den innehållna momsen vara likvärdig med den genomsnittliga räntan på inlåning i Egypten under undersökningsperioden (12,32 %), tillämpad på de momsbelopp som hölls inne för material som inköpts sedan 2017 och beräknades pro rata för de momsbelopp som hölls inne under undersökningsperioden. Eftersom det inte fanns någon tillgänglig information om mängden av de material som köpts in före undersökningsperioden, ansåg kommissionen att detta belopp skulle motsvara de belopp som konstaterades under undersökningsperioden, justerat med skillnaden mellan kostnaden för sålda varor mellan de två perioderna.

(930) Storleken på denna typ av subvention under undersökningsperioden fastställdes till 0,95 % för de exporterande tillverkarna.

4.7 **Slutsats beträffande subventionering**

(931) På grundval av den information som var tillgänglig vid denna tidpunkt i undersökningen beräknade kommissionen storleken på de utjämningsbara subventionerna till de exporterande tillverkarna i enlighet med bestämmelserna i grundförordningen, separat för varje subvention eller subventionsprogram, och adderade uppgifterna för att beräkna den totala storleken på subventioneringen för varje exporterande tillverkare för undersökningsperioden. För att beräkna den totala subventioneringen (se nedan) beräknade kommissionen först den relativa subventioneringen, dvs. subventionen som en procentandel av företagets totala omsättning. Denna procentandel användes därefter för att beräkna den subvention som avsåg exporten av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden. Därefter beräknades subventionsbeloppet per ton av den berörda produkten som exporterades till unionen under undersökningsperioden, och nedanstående marginaler beräknades som andel av cif-värdet av samma export per ton.

(932) Eftersom Jushi & Hengshi Egypt är närstående företag fastställdes ett enhetligt subventionsbelopp för dessa exporterande tillverkare. Efter de slutgiltiga och de ytterligare slutgiltiga utlämnandena framförde CNBR-gruppen samma argument som de som togs upp för gruppens kinesiska enheter i skälen 624–626 ovan, när det gäller beräkningsmetoden för fastställande av enhetliga subventionsbelopp för närstående företag. Detta påstående avvisades i linje med de argument som utvecklades för den kinesiska delen av gruppen.

(933) CNBM Group begärde också särskilt att kommissionen skulle ange vilka celler i beräkningen som visade att ett vägt genomsnitt av de individuella subventionsbeloppen för de två närstående exporterande tillverkarna hade beräknats. Kommissionen hänvisade i detta avseende till de uppgifter som lämnats i det slutgiltiga utlämnandet och i det ytterligare slutliga utlämnandet. Kommissionen kunde inte godta detta påstående, eftersom den ansåg att Excel-arken innehöll all nödvändig information, inklusive de formler som användes för att beräkna värdet i varje cell, vilket gjorde det möjligt för företaget att följa den beräkningsmetod som användes.

(934) Eftersom de samarbetsvilliga egyptiska exporterande tillverkarna är de enda tillverkarna av GFM i Egypten fastställde kommissionen dessutom beloppet för ”alla övriga företag” till det högsta belopp som fastställts för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna:

Företagets namn	De utjämningsbara subventionernas storlek
CNBM Group Egypt	10,9 %
Alla övriga företag	10,9 %

5. SKADA

5.1 Definition av unionsindustrin

(935) Den likadana produkten tillverkades av 16 unionstillverkare under undersökningsperioden. De utgör ”unionsindustrin” i den mening som avses i artikel 9.1 i grundförordningen.

(936) Unionens sammanlagda tillverkning av GFM uppgick till nästan 115 000 ton under undersökningsperioden. Kommissionen fastställde denna siffra på grundval av kontrollerade svar på frågeformuläret från klaganden, som dubbelkontrollerats och i förekommande fall uppdaterats med de kontrollerade frågeformulärssvaren från unionstillverkarna i urvalet. Såsom anges i skäl 83 bestod urvalet av fyra unionstillverkare som svarade för mer än 40 % av unionens samlade produktion av den likadana produkten.

5.2 Förbrukning i unionen

(937) Kommissionen stödde sig på justerade uppgifter från Eurostat för att fastställa förbrukningen i unionen samt importvolymerna, i enlighet med den metod som föreslagits av klaganden. På grundval av de tiosiffriga Taric-uppgifterna togs små mängder av insatsvaror bort från den importstatistik som användes. Kommissionen kontrollerade och bekräftade klagandens uppskattningar avseende den berörda produktens andel i volymer som importerats enligt de KN-nummer ([199]) som nämndes i tillkännagivandet om inledande ([200]), på grundval av uppgifter som mottagits från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i Kina och i Egypten.

(938) Volymerna och värdet av import från övriga tredjeländer fastställdes under undersökningen på grundval av direkta kunskaper om företag som producerar GFM i övriga tredjeländer och importerar till unionen. För alla tredjeländer lämnade klaganden, utöver de siffror som nämns i klagomålet, uppdaterad marknadsinformation för undersökningsperioden.

(939) Kommissionen fastställde förbrukningen i unionen på grundval av unionsindustrins försäljningsvolymer på unionsmarknaden plus importen från alla tredjeländer enligt Eurostats Comext-databas, med justeringar på det sätt som beskrivs i skälen 937 och 938 ovan.

([199]) KN-nummer.
([200]) KN-numren 7019 39 00, 7019 40 00, 7019 59 00 och 7019 90 00.

(940) Förbrukningen i unionen utvecklades på följande sätt:

Tabell 2

Förbrukningen i unionen (ton)

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Unionens totala förbrukning	153 287	175 827	181 464	168 270
Index	*100*	*115*	*118*	*110*

Källa: Comext, klagomål.

(941) Förbrukningen i unionen ökade under skadeundersökningsperioden från omkring 153 000 ton 2015 till cirka 168 000 ton under undersökningsperioden, dvs. med 9,8 %.

(942) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet begärde en av de exporterande tillverkarna hos CNBM Group (Kina) att fler uppgifter skulle lämnas ut, vilka skulle ge en tydligare bild av import- och förbrukningsuppgifterna och av metoden som använts för att fastställa förbrukningen. De hävdade att detta krävdes eftersom de siffror som angavs i klagomålet inte var desamma som siffrorna i utlämnandet.

(943) Påståendet att relevanta siffror inte lämnades ut stämmer inte. De siffror som användes för att fastställa glasfibermaterialförbrukningen i unionen lämnades ut till alla berörda parter i det slutliga utlämnandet av den 27 februari 2020. Skillnader i förhållande till de siffror som angavs i klagomålet beror inte på en ändrad metod utan dels på att tidsperioderna i klagomålet och undersökningen skiljde sig åt, i enlighet med vad som förklaras ovan, och dels på att mer detaljerade uppgifter samlades in under undersökningen. I klagomålet kunde endast marknadsinformation användas för att utesluta import med berörda KN-nummer som inte var glasfibermaterial, medan kommissionen hade tillgång till importuppgifter på Taric-nivå. Såsom anges i skäl 937 använde kommissionen dessa uppgifter för att utesluta produkter som hade importerats med Taric-nummer för andra produkter. Utöver skillnaderna i tidsperioder hade kommissionen även tillgång till aktuella uppgifter för de unionstillverkare som ingick i urvalet, och i vissa fall ledde detta till att de rapporterade siffrorna reviderades efter det att dessa uppgifter granskats.

(944) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet upprepade de kinesiska myndigheterna att klagandenas justeringar av importuppgifterna sannolikt ledde till att importvolymerna från Ryssland var mycket underskattade, medan den metod som tillämpades på Kina var annorlunda och ofördelaktig för Kina.

(945) Såsom anges i skäl 18 baserades de ryska importuppgifterna på uppgifter från Eurostat som dubbelkontrollerats mot importen från de två kända GFM-tillverkarna i Ryssland. Den exportvolym avseende GFM som rapporterats av de samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkarna i samband med undersökningen motsvarade hela den import som registrerats av Eurostat under de relevanta Taric-numren, och all export ansågs därför bestå av den berörda produkten.

(946) Påståendet att de metoder som tillämpats för att fastställa importvolymerna ledde till snedvridna resultat avvisades därför.

5.3 **Import från de berörda länderna**

5.3.1 *Sammantagen bedömning av verkningarna av importen från de berörda länderna*

(947) Kommissionen undersökte om importen av GFM med ursprung i de berörda länderna borde bedömas sammantaget i enlighet med artikel 8.3 i grundförordningen.

(948) I artikeln anges att import från mer än ett land ska bedömas sammantaget endast om det fastställs att

a) de utjämningsbara subventionernas storlek i förhållande till importen från varje enskilt land överstiger gränsen för vad som anses försumbart enligt artikel 14.5 i grundförordningen och volymen på importen från varje enskilt land inte är försumbar, och

b) det är lämpligt att göra en samlad bedömning av verkningarna av denna import under beaktande av de konkurrensvillkor som råder mellan de importerade produkterna och de konkurrensvillkor som råder mellan importerade produkter och den likadana produkten i unionen.

(949) Storleken på de utjämningsbara subventioner som fastställts avseende importen från Kina och Egypten översteg gränsen för vad som anses försumbart enligt artikel 14.5 i grundförordningen. Volymen av importen var inte försumbar i den mening som avses i artikel 10.9 i grundförordningen. Marknadsandelen under undersökningsperioden var 22,3 % (37 558 ton) för import från Kina och 9,1 % (15 334 ton) för import från Egypten.

(950) Konkurrensvillkoren mellan den subventionerade importen från Kina och Egypten och mellan denna import och försäljningen av den likadana produkten i unionen var ungefär desamma. Framför allt konkurrerade de importerade produkterna med varandra och med GFM som tillverkades i unionen, eftersom de säljs genom samma försäljningskanaler och till liknande kundkategorier. När det gäller importpriser visar tabell 4 att även om de totala prisnivåerna var olika för varje berört land var trenderna i stort sett desamma, dvs. de uppvisade en total minskning under skadeundersökningsperioden, med stabilisering under 2017 och undersökningsperioden, varvid priserna för import från de båda länderna väsentligt underskred unionsindustrins försäljningspriser på unionsmarknaden.

(951) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet upprepade de kinesiska myndigheterna att kraven på en sammantagen bedömning av verkningarna av den subventionerade importen från de berörda länderna inte var uppfyllda, eftersom det skulle strida mot kommissionens praxis att kräva att importen från de berörda länderna liknar varandra i fråga om sammanlagd volym, marknadsandel och pris, och sådan likhet skulle enligt de kinesiska myndigheterna inte vara given för importen från Kina och Egypten i det aktuella fallet. Till stöd för detta påstående hänvisade de kinesiska myndigheterna till tidigare antidumpningsundersökningar ([201]) och WTO-panelen i ärendet om rördelar ([202]). De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att den kinesiska importen i sig inte vållade någon skada, eftersom den uppvisade liknande tendenser jämfört med unionsindustrins försäljningsvolymer.

(952) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna vidare att, i den pågående undersökningen, den egyptiska importen till unionen inte existerade förrän 2017 och därför inte konkurrerade med den kinesiska importen under större delen av undersökningsperioden. De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att egyptiska och kinesiska importvolymer och marknadsandelar följde motsatta trender mellan 2015 och 2018. Slutligen hävdade de kinesiska myndigheterna att de egyptiska importpriserna var genomgående lägre än de kinesiska importpriserna. De kinesiska myndigheterna drog därför slutsatsen att det inte fanns några liknande konkurrensvillkor för import från Kina, å ena sidan, och import från Egypten, å andra sidan, och därför borde inte importen från dessa länder läggas ihop.

(953) Kommissionen påminner om att analysen av fakta om huruvida villkoren för en sammantagen bedömning är uppfyllda i ett enskilt fall genomförs från fall till fall, med beaktande av särdragen och omständigheterna i varje enskilt fall.

(954) I motsats till vad de kinesiska myndigheterna hävdade innehåller inte artikel 8.3 i grundförordningen något krav på likhet mellan importer i fråga om volym, marknadsandel och pris, utan det fastställs att en sammantagen bedömning av verkningarna av importen är lämplig med hänsyn till konkurrensvillkoren mellan importerade produkter och konkurrensvillkoren mellan importerade produkter och den likadana produkten i unionen. Denna analys kan omfatta faktorer som importvolym, marknadsandel och importpris, vilket dock inte innebär att dessa faktorer måste vara likartade i absoluta termer.

(955) I detta fall och, som redan beskrivits i skäl 33, mellan 2015 och 2017, uppvisade både Kina och Egypten ökande importtrender, medan denna ökning var mer uttalad för import från Egypten, särskilt mellan 2016 och 2017. Detta motsäger dock inte slutsatsen att importen från de båda länderna konkurrerade med varandra och med unionsindustrins försäljning på unionsmarknaden. Det faktum att den kinesiska importen delvis passerades av den egyptiska importen visade också att liknande konkurrensvillkor förelåg. Trots minskningen av importvolymen från Kina under undersökningsperioden var de totala importnivåerna fortfarande betydande under skadeundersökningsperioden, och de uppvisade en övergripande uppåtgående trend under samma period.

([201]) Vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina, 2017 (EUT L 258, s. 24, skälen 234–240), WTO-panelens rapport, *EC – Tube or Pipe Fittings*, punkterna 7.245–7.267.

([202]) WTO Panel Report, *Mexiko – Steel Pipes and Tubes*, punkt 7.56.

(956) När det gäller importpriser, likaledes såsom redan beskrivits i skäl 950, var de övergripande trenderna för både Kina och Egypten liknande, dvs. de minskade under hela skadeundersökningsperioden och underskred på ett konsekvent sätt unionsindustrins försäljningspriser på unionsmarknaden, i motsats till vad de kinesiska myndigheterna hävdade, trots de genomsnittligt lägre priserna på import från Egypten.

(957) Kommissionen avvisade därför de kinesiska myndigheternas argument mot en sammantagen bedömning av verkningarna av den subventionerade importen från Kina och Egypten. De kinesiska myndigheternas argument att den kinesiska importen i sig inte skulle ha vållat skada är därför irrelevant.

(958) Med beaktande av ovanstående drogs slutsatsen att de kriterier som anges i artikel 8.3 i grundförordningen var uppfyllda, och importen från Kina och Egypten bedömdes sammantaget vid fastställandet av skada.

5.3.2 *Volym och marknadsandel för importen från de berörda länderna*

(959) Såsom förklaras i skälen 937 och 938 fastställde kommissionen importvolymer och importpriser på grundval av justerade uppgifter från Eurostat. Marknadsandelen för importen fastställdes genom att importvolymerna jämfördes med förbrukningen i unionen. I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet, och såsom nämns i skäl 944, hävdade de kinesiska myndigheterna att metoden för att fastställa importvolymer från Kina var partisk. Av de skäl som anges i skäl 945 avvisades de argument som framförts i detta avseende.

(960) Importen till unionen från Kina och Egypten utvecklades på följande sätt:

Tabell 3

Importvolym och marknadsandel

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Import från Kina (i ton)	34 470	42 507	44 278	37 558
Index	*100*	*123*	*129*	*109*
Import från Egypten (i ton)	108	417	6 092	15 334
Index	*100*	*386*	*5 641*	*14 198*
Import från berörda länder (i ton)	34 578	42 924	50 370	52 892
Index	*100*	*124*	*145*	*153*
Marknadsandel Kina	22,5 %	24,2 %	24,4 %	22,3 %
Index	*100*	*108*	*109*	*99*
Marknadsandel Egypten	0,1 %	0,2 %	3,4 %	9,1 %
Index	*100*	*337*	*4 765*	*12 934*
De berörda ländernas marknadsandel	22,6 %	24,4 %	27,8 %	31,4 %
Index	*100*	*108*	*123*	*139*

Källa: Comext, svar på frågeformuläret från de exporterande tillverkarna i berörda länder.

(961) Importen från de berörda länderna ökade med 53 % under skadeundersökningsperioden, från nästan 35 000 ton 2015 till nästan 53 000 ton under undersökningsperioden. De berörda ländernas marknadsandel ökade således från 22,6 % 2015 till 31,4 % under undersökningsperioden med nästan 9 procentenheter. Denna ökning var kontinuerlig under hela skadeundersökningsperioden, både i absoluta tal och relativt sett.

5.3.3 *Priser på importen från de berörda länderna och prisunderskridande*

(962) Såsom förklaras i skäl 937 har kommissionen fastställt trenderna för importpriser på grundval av uppgifter från Eurostat.

(963) Det genomsnittliga priset på importen till unionen från de berörda länderna utvecklades följaktligen på följande sätt:

Tabell 4

Importpriser (euro/kg)

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Importpris Kina	1,78	1,75	1,69	1,63
Index	*100*	*99*	*95*	*91*
Importpris Egypten	1,36	1,40	1,32	1,32
Index	*100*	*103*	*98*	*97*
Importpris berörda länder	1,78	1,75	1,64	1,54
Index	*100*	*99*	*92*	*86*

Källa: Comext.

(964) De berörda ländernas importpriser låg alltid under det genomsnittliga försäljningspriset för unionstillverkarna i urvalet, vilket framgår av tabell 8. De genomsnittliga priserna för import från de berörda länderna minskade från 1,78 euro/kg till 1,54 euro/kg under skadeundersökningsperioden, dvs. med nästan 14 %.

(965) Kommissionen fastställde även prisunderskridandet under undersökningsperioden genom att jämföra

— de vägda genomsnittliga priserna per produkttyp för importen från de samarbetsvilliga kinesiska och egyptiska tillverkare som ingick i urvalet till den första oberoende kunden på unionsmarknaden ([203]), fastställda till CIF-nivån, med lämpliga justeringar för tullar för Kina enbart och kostnader efter import för båda länder, och

— det motsvarande vägda genomsnittliga försäljningspriset per produkttyp som unionstillverkarna i urvalet tog ut av icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån fritt fabrik.

(966) Prisjämförelsen gjordes baserat på produkttyp, efter vederbörlig justering där det var nödvändigt, och efter avräkning av avdrag och rabatter. Kommissionen ansåg att det var rimligt att inte ta med satserna i kvantifieringen av prisunderskridande. Med tanke på den unika kombinationen av satser skulle en jämförelse med största sannolikhet leda till en jämförelse av olika satser. Resultatet av jämförelsen uttrycktes som en procentandel av den hypotetiska omsättningen under undersökningsperioden. Resultatet erhålls genom att unionsindustrins genomsnittliga försäljningspris per produkttyp multipliceras med de kvantiteter av jämförbara produkttyper som exporteras till unionen. Det uppvisade ett betydande prisunderskridande på mellan 15,4 % och 55,8 % för Kina och mellan 30,5 % och 54,9 % för Egypten, vilket resulterade i en vägd genomsnittlig marginal på 32,3 % för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare i Kina som ingick i urvalet och 31,5 % för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i Egypten.

([203]) GFM produceras för det mesta på begäran enligt kundspecifikationer. Den största delen av försäljningen skedde därför direkt till oberoende slutkunder. Försäljning till grossister utgjorde [1–5 %] av den totala försäljningen för de berörda länderna (medan resten gick till slutanvändare). [95–99] % av försäljningen från de kinesiska exporterande tillverkarna och de egyptiska exporterande tillverkarna skedde direkt till unionen (resten skedde via närstående importörer). De unionstillverkare som ingick i urvalet säljer också främst direkt till samma typ av slutkunder, vilket motsvarar [90–95 %] av deras försäljning och endast [5–10 %] av deras försäljning till grossister.

(967) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet gjorde en av de exporterande tillverkarna i CNBM Group (Kina) en allmän hänvisning till sina synpunkter på beräkningen av marginalerna för prisunderskridande och målprisunderskridande som tillhandahållits för det slutliga utlämnandet i den separata antidumpningsundersökningen. De upprepade dessa synpunkter i den aktuella antisubventionsundersökningen. Dessa synpunkter var dock anpassade till de specifika aspekterna av en antidumpningsundersökning och hänvisade till särskilda artiklar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([204]), och CNBM Group (Kina) angav inte närmare vilka synpunkter som skulle kunna tillämpas på den pågående antisubventionsundersökningen. Kommissionen kommenterade alla synpunkter som tillhandahållits detta avseende i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/492 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten ([205]) (förordning (EU) 2020/492). Endast de synpunkter som specifikt var kopplade till beräkningen av prisunderskridandemarginalerna tas därför upp i denna förordning.

(968) Vad gäller de aspekter som beaktas i beräkningen av prisunderskridande (särskilt exportpriset) måste kommissionen fastställa den punkt där konkurrensen först äger rum (eller kan äga rum) med unionsindustrin på unionsmarknaden. Denna punkt motsvarar egentligen den första icke-närstående importörens inköpspris, eftersom det företaget i princip har valet att köpa antingen från unionsindustrin eller från utländska kunder. Närstående importörers återförsäljningspriser återspeglar däremot inte den punkt där riktig konkurrens äger rum. Detta är endast den punkt där exportörens etablerade försäljningsstruktur försöker hitta kunder, men den ligger redan efter den punkt där beslutet om import hade fattats. När den exporterande tillverkaren har inrättat sitt system med närstående företag i unionen har dessa redan bestämt att deras varor ska hämtas utanför unionen. Därför bör jämförelsen göras omedelbart efter det att varan passerar unionsgränsen, och inte under ett senare skede i distributionskedjan, t.ex. vid försäljning av varan till slutanvändaren.

(969) Denna metod säkerställer också samstämmighet i de fall när en exporterande tillverkare säljer varor direkt till en icke-närstående kund (importör eller slutanvändare) eftersom återförsäljningspriser per definition inte skulle användas i detta scenario. En annorlunda metod skulle medföra diskriminering mellan exporterande tillverkare enbart på grundval av den försäljningskanal som de använder.

(970) I detta fall kan importprisets nominella värde inte användas eftersom den exporterande tillverkaren och importören är varandra närstående. För att fastställa ett tillförlitligt importpris enligt armslängdsprincipen måste därför ett sådant pris rekonstrueras genom att använda den närstående importörens återförsäljningspris som utgångspunkt.

(971) Kommissionen konstaterar också att i just det här fallet sker merparten av såväl unionsindustrins som de exporterande tillverkarnas försäljning direkt (det vill säga utan handlare eller importörer). Denna direktförsäljning står för [mer än 95 %] av unionsindustrins försäljning och [mer än 95 %] av de exporterande tillverkarnas försäljning.

(972) Kommissionen håller fast vid att det resonemang som beskrivs här ovan är korrekt, men för fullständighetens skull gjordes ytterligare beräkningar av prisunderskridande.

(973) Kommissionen tog enbart hänsyn till unionsindustrins och de exporterande tillverkarnas direktförsäljning vilken, såsom nämnts ovan, utgör lejonparten av båda sidornas försäljning. Utifrån denna beräkning konstaterades det att de priser som CNBM Group (Kina), CNBM Group (Egypten) och Yuntianhua Group tillämpade underskred unionsindustrins priser med 45,4 %, 30,8 % respektive 14,7 %.

(974) Sammanfattningsvis skiljer sig prisunderskridandemarginalerna inte nämnvärt åt, oavsett vilket sätt de beräknas på. Samtliga påståenden i detta avseende avvisades därför.

(975) Efter det slutliga utlämnandet begärde Yuntianhua Group ett ytterligare utlämnande om det detaljerade prisunderskridandet för varje produkttyp, med hänvisning till deras synpunkter i den separata antidumpningsundersökningen som svar på det ytterligare slutliga utlämnandet i den sistnämnda undersökningen som nämns i skäl 121. Yuntianhua Group begärde att få tillgång till försäljningskvantiteter och försäljningspriser för alla produkttyper som såldes av unionsindustrin, oavsett hur många unionstillverkare i urvalet som sålde en viss produkttyp. De avfärdade

([204]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 30.6.2016, s. 21) (”den grundläggande antidumpningsförordningen”).

([205]) EUT L 108, 6.4.2020, s. 1, skälen 387–400.

kommissionens uppfattning om att om försäljningsuppgifter som avsåg en viss produkttyp kom från bara två eller färre unionstillverkare skulle en tredje part kunna spåra uppgifterna tillbaka till den enskilde unionstillverkaren. Eftersom Yuntianhua Group inte hade den marknadskunskap som krävdes för att göra detta fanns det, enligt dem, inget skäl till att dessa uppgifter skulle vara konfidentiella. Yuntianhua Group hävdade att kommissionen annars åtminstone borde tillhandahålla en meningsfull icke-konfidentiell sammanfattning av beräkningarna genom att tillhandahålla intervall med försäljningsuppgifter för produkttyper som tillverkades av två eller färre unionstillverkare.

(976) Uppgifter som kommer från bara en eller två unionstillverkare kan inte lämnas ut av sekretesskäl. De exporterande tillverkarna får samma behandling – de behöver inte tillgängliggöra sin egen information, inte ens anonymt. Undersökningen har visat att GFM-marknaden är ganska transparent, med användare som köper stora kvantiteter från ett begränsat antal certifierade tillverkare i unionen och Kina. Det är därför rimligt att anta att GFM-tillverkare i unionen och i de berörda länderna ofta vet vem som tillhandahåller en viss produkttyp. Om ett uppgiftsintervall lämnas ut skulle detta således innebära en stor risk för att affärshemligheter som kommissionen vill skydda lämnas ut. I vilket fall som helst lämnade kommissionen ut detaljerade uppgifter om beräkningarna för alla produkttyper som tillverkades av tre eller fler unionstillverkare och som stod för runt 70 % av den volym som Yuntianhua Group sålde till unionen och mer än 70 % av volymen på de motsvarande produkttyper som såldes av unionsindustrin. Yuntianhua Group kom inte med några invändningar mot dessa beräkningar. Detta påstående avvisades därför.

(977) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade Yuntianhua Group att beräkningen av prisunderskridandet inte skulle ha baserats på en prisjämförelse i samma handelsled, och hänvisade generellt till sina påståenden i den separata antidumpningsundersökningen efter det slutliga och kompletterande utlämnandet i den undersökningen, dock utan att närmare ange till vilka specifika påståenden man hänvisade. Ett liknande påstående gjordes också av de kinesiska myndigheterna efter det slutliga utlämnandet.

(978) Såsom anges i skäl 971 var [mer än 95 %] av unionsindustrins försäljning direktförsäljning. Såsom konstateras i skäl 973 visar dessutom alla beräkningar av prisunderskridandemarginaler, på grundval av såväl försäljningar till slutanvändare som enbart direktförsäljning, att alla exporterande tillverkare inbegripet Yuntianhua Group underskred priserna. Den synpunkten avvisades därför.

(979) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet upprepade Yuntianhua Group också sitt krav på att en segmentspecifik skadeanalys borde ha utförts. Till stöd för detta krav hänvisade Yuntianhua Group enligt ovan endast i mycket allmänna ordalag till de inlagor som lämnats i den separata antidumpningsundersökningen efter det slutliga och ytterligare slutliga utlämnandet i den undersökningen, dock utan att närmare ange till vilka specifika påståenden eller argument man hänvisade. Yuntianhua Group hävdade i synnerhet att de unionstillverkare som ingick i urvalet var specialiserade och tillverkade GFM-typer särskilt för en viss användare. De hävdade att dessa var OEM-kundspecifika produkter för vilka inget prisunderskridande beräknades. Inga åtgärder bör införas för dessa produkter.

(980) Den exporterande tillverkarens antagande är faktamässigt felaktigt. Undersökningen har visat att glasfibermaterial inte tillverkas på OEM-grund. Kommissionen konstaterade att glasfibermaterial tillverkas enligt kundernas specifikationer för de flesta användningsområden och att merparten av försäljningen (både unionstillverkarnas och de exporterande tillverkarnas) därför sker direkt till oberoende slutkunder. Försäljning enligt kundernas specifikationer är alltså ett av glasfibermaterialmarknadens särdrag och inte på något sätt ett tecken på att det finns ett särskilt OEM-segment. Detta framgår också av de uppgifter som lämnades ut till Yuntianhua Group. Runt 70 % av de produkttyper som Yuntianhua Group exporterade till unionen tillverkades av tre eller fyra av de unionstillverkare som ingick i urvalet. Kommissionen konstaterar även att under undersökningsperioden var 92 %

av unionsindustrins och Yuntianhua Groups försäljning överensstämmande. Detta motsäger också att det skulle finnas en särskild specialisering på marknaden och att unionstillverkarna skulle tillverka en eller flera typer åt en viss användare. Dessutom stämmer inte påståendet att försäljningspriserna för de produkttyper som tillverkas av endast en eller två unionstillverkare inte underskrider unionsindustrins försäljningspriser. Kommissionen konstaterade prisunderskridande för fyra av de sju produkttyper där detaljerade beräkningar inte kunde lämnas ut av sekretesskäl. Detta betyder att av de 18 överensstämmande produkttyperna var det endast fyra (som stod för en låg andel av Yuntianhua Groups exportvolymer) som konstaterades inte prisunderskrida unionsindustrins försäljning. Givetvis är fastställandet av prisunderskridande på produkttypnivå endast ett förberedande steg på vägen mot den prisjämförelse som krävs enligt artikel 8.2 i grundförordningen, det vill säga fastställandet av om den berörda produkten som helhet sålts till lägre pris. Mot denna bakgrund avvisades påståendet att en separat analys utifrån olika segment borde ha genomförts.

(981) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade Yuntianhua Group att kommissionens skadeundersökningsresultat omfattade produkter som inte är den berörda produkten, eftersom en av deras produkttyper hade importerats under ett KN-nummer som inte omfattades av denna undersökning.

(982) Kommissionen angav i det tillkännagivande som inledde detta förfarande att ”[d]essa KN- och Taric-nummer nämns endast upplysningsvis”. De är inte själva beskrivningen av den undersökta produkten. I detta särskilda fall konstaterades det redan i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/44 av den 20 januari 2020 om att göra import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten föremål för registrering ([206]), att importer av den undersökta produkten i stor utsträckning feldeklareras, även efter det att förfarandet hade inletts.

(983) Under undersökningen uppmanades dessutom de exporterande tillverkare som ingick i urvalet att rapportera in sin export till unionen av den produkt som stämmer in på beskrivningen i tillkännagivandet som inledde förfarandet. Med anledning av detta rapporterade Yuntianhua Group in den specifika produkttypen i fråga såsom en berörd produkt. I vilket fall som helst kontrollerades och bekräftades det under kontrollbesöket på plats att alla produkttyper som hade rapporterats in i frågeformuläret omfattades av undersökningen. Detta påstående avvisades därför.

5.4 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

5.4.1 *Allmänna anmärkningar*

(984) I enlighet med artikel 8.5 i grundförordningen innefattade undersökningen av den subventionerade importens inverkan på unionsindustrin en utvärdering av alla ekonomiska indikatorer som påverkar unionsindustrins situation under skadeundersökningsperioden.

(985) Såsom anges i skäl 83 tillämpades ett stickprovsförfarande för fastställandet av den skada som unionsindustrin eventuellt lidit.

(986) De makroekonomiska indikatorerna är tillverkning, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, storleken på de utjämningsbara subventionerna och återhämtning från tidigare subvention.

(987) De mikroekonomiska indikatorerna är genomsnittspriser per enhet, enhetskostnad, genomsnittliga arbetskraftskostnader, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

5.4.2 *Makroekonomiska indikatorer*

5.4.2.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(988) Unionens sammanlagda tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 5

Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Produktionsvolym (kg)	124 892 518	134 134 913	130 312 563	114 509 129
Index	*100*	*107*	*104*	*92*

([206]) EUT L 16, 21.1.2020, s. 1.

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Produktionskapacitet (kg)	196 926 458	200 135 505	199 124 465	193 699 831
Index	*100*	*102*	*101*	*98*
Kapacitetsutnyttjande	63 %	67 %	65 %	59 %
Index	*100*	*106*	*103*	*93*

Källa: klagomål, kontrollerade frågeformulärssvar från unionstillverkarna i urvalet.

(989) Unionsindustrins sammanlagda produktion varierade, men minskade med 8 % under skadeundersökningsperioden. Eftersom produktionskapaciteten låg kvar på nästan samma nivå under skadeundersökningsperioden minskade kapacitetsutnyttjandet från 63 % till 59 %.

(990) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att nedgången i produktion och produktionskapacitet endast uppstod under det sista året av skadeundersökningsperioden och inte kan betraktas som en övergripande trend. En negativ trend skulle således endast vara synlig under undersökningsperioden, och på denna grund kan man inte dra slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada. Kommissionens analys skulle därför undergräva syftet med att välja en treårsperiod för analys av skadetrender.

(991) I motsats till vad som hävdades av de kinesiska myndigheterna, från 2016 fram till undersökningsperioden, dvs. under tre år i rad, har tillverkningen, produktionskapaciteten och kapacitetsutnyttjandet genomgående minskat, och därför har minskningen inte bara kunnat konstateras under det sista året av skadeundersökningsperioden. Kommissionen ansåg att det faktum att produktionsvolymen och tillverkningskapaciteten har ökat mellan 2015 och 2016 inte påverkar denna övergripande nedåtgående trend. De perioder som föregår undersökningsperioden tjänar i vilket fall som helst som referens mot vilken undersökningsperioden jämförs för att bedöma om unionsindustrin lider väsentlig skada eller inte i nuläget. Det finns inget krav på att det ska finnas en konsekvent nedåtgående trend som täcker hela skadeundersökningsperioden. Det är i själva verket vanligt att negativa faktorer är mer akuta och koncentrerade och därmed påvisar väsentlig skada under undersökningsperioden.

(992) Detta argument avvisades därför.

5.4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

(993) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6

Försäljningsvolym och marknadsandel

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Sammanlagd försäljningsvolym på unionsmarknaden (ton)	112 925	125 056	123 108	106 723
Index	*100*	*111*	*109*	*95*
Marknadsandel	73,7 %	71,1 %	67,8 %	63,4 %
Index	*100*	*97*	*92*	*86*

Källa: klagomål, kontrollerade frågeformulärssvar från unionstillverkarna i urvalet.

(994) Unionsindustrins försäljningsvolym minskade med 5 % under skadeundersökningsperioden, medan den ackumulerade importen från Kina och Egypten ökade med 53 %. Med tanke på den ökade förbrukningen ledde detta till en minskning av marknadsandelen från 73,7 % 2015 till 63,4 % under undersökningsperioden, dvs. en minskning med över 10 procentenheter för unionsindustrin, medan Kina och Egypten ökade sin marknadsandel från 22,6 % 2015 till 31,4 % under undersökningsperioden, dvs. en ökning med nästan 9 procentenheter.

(995) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att unionsindustrins försäljningsvolymer på unionsmarknaden inte uppvisade en tydlig nedåtgående trend, eftersom försäljningen ökade med 9 % mellan 2015 och 2017 och eftersom den minskade endast mellan 2017 och 2018. Dessutom hävdade de kinesiska myndigheterna att unionsindustrins försäljningsvolymer totalt sett minskade med endast 5 % mellan 2015 och 2018, en minskning som till största delen inträffade 2018, vilket därför inte visade någon tydlig nedåtgående trend under skadeundersökningsperioden.

(996) I motsats till de kinesiska myndigheternas påstående minskade unionsindustrins försäljningsvolymer konsekvent mellan 2016 och undersökningsperioden, nämligen under tre på varandra följande år. Detta är en tydlig nedåtgående trend trots den inledande ökningen mellan 2015 och 2016. Denna trend bör också ses mot bakgrund av den totala ökningen av förbrukningen under skadeundersökningsperioden, vilket visas i skäl 940, och detta ledde till en ännu större förlust av unionsindustrins marknadsandel under skadeundersökningsperioden.

(997) Detta påstående avvisades därför.

(998) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att unionsindustrins import av GFM från dess närstående företag i Indien och Ryssland borde inkluderas i unionsindustrins försäljning och marknadsandel, eftersom denna import skulle återspegla unionsindustrins avsiktliga beslut att flytta tillverkningen ut ur unionen.

(999) Unionsindustrins försäljningsvolym på unionsmarknaden omfattar endast produkter som tillverkas av unionstillverkarna för försäljning på unionsmarknaden. Unionsindustrins marknadsandel baseras på unionsindustrins försäljning av sin egentillverkade likadana produkt på unionsmarknaden. Därför bör import från unionsindustrin, även om den härrör från unionstillverkarna närstående företag, inte betraktas som unionsindustrins försäljning utan som import från övriga tredjeländer. Import från övriga tredjeländer beaktas i analysen av orsakssamband, särskilt i skälen 1044–1050.

(1000) Detta argument avvisades därför.

5.4.2.3 Tillväxt

(1001) Ovannämnda siffror avseende tillverkning, försäljningsvolym och marknadsandelar visar att det inte var möjligt för unionsindustrin att växa på en växande marknad under skadeundersökningsperioden, varken i absoluta siffror eller i förhållande till förbrukningen.

5.4.2.4 Sysselsättning och produktivitet

(1002) Sysselsättningen och produktiviteten utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7

Sysselsättning och produktivitet

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Antal anställda	1 184	1 221	1 207	1 197
Index	*100*	*103*	*102*	*101*
Produktivitet (kg/anställd)	105 504	109 839	108 001	95 665
Index	*100*	*104*	*102*	*91*

Källa: klagomål, kontrollerade frågeformulärssvar från unionstillverkarna i urvalet.

(1003) Under skadeundersökningsperioden förblev sysselsättningen i unionen relativt stabil, med endast en liten ökning på 1 %. Den ökade förbrukningen motsvarades inte av en liknande ökning av sysselsättningen, eftersom försäljnings- och produktionsvolymerna minskade. I och med att produktionen minskade med 8 % minskade unionsindustrins produktivitet med 9 % under skadeundersökningsperioden.

(1004) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att den stabila sysselsättningen visade att unionsindustrin kunde vara säker på att den minskade tillverkningen och försäljningsvolymen från 2018 till undersökningsperioden endast var tillfällig och därför inte krävde någon minskning av arbetsstyrkan. De kinesiska myndigheterna drog slutsatsen att detta skulle visa att unionsindustrin inte lidit någon väsentlig skada.

(1005) Uttalandet från de kinesiska myndigheterna styrktes inte av någon stödjande bevisning. Unionsindustrins påstådda strategi när det gäller dess sysselsättningssiffror ansågs därför vara rent spekulativ. Dessutom stödde inte fakta i undersökningen detta antagande, eftersom unionsindustrin lidit väsentlig skada såsom förklaras i detta avsnitt. Detta argument avvisades därför.

5.4.2.5 Storleken på den utjämningsbara subventionen och återhämtning från tidigare subventionering

(1006) De subventionsmarginaler som fastställdes låg väsentligt över miniminivån. Inverkan av de faktiska subventioneringsmarginalernas storlek på unionsindustrin var betydande, med tanke på volymen av och priserna för importen från Kina och Egypten.

5.4.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

5.4.3.1 Priser och faktorer som påverkar priser

(1007) De vägda genomsnittliga försäljningspriser per enhet som unionstillverkarna i urvalet tog ut av kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Genomsnittliga försäljningspriser i unionen (euro/kg)

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Genomsnittligt försäljningspris fritt fabrik per kg i unionen vid försäljning till icke-närstående kunder	2,20	2,11	2,10	2,05
Index	*100*	*96*	*96*	*93*
Tillverkningskostnad per kg	2,18	2,15	2,15	2,25
Index	*100*	*99*	*99*	*103*

Källa: kontrollerade frågeformulärssvar från unionstillverkarna i urvalet.

(1008) Eftersom unionsindustrins produktionskostnad ökade med 3 % under skadeundersökningsperioden, främst till följd av förlusten av kontrakt med höga volymer från vindturbinindustrin, minskade unionsindustrins genomsnittliga försäljningspris per enhet vid försäljning till icke-närstående kunder med 7 % under undersökningsperioden. Detta visar på det kraftiga pristryck som orsakats av den kraftigt ökande importvolymen för den berörda produkten. Såsom förklaras i skälen 1016 och 1030 hade detta en betydande inverkan på unionsindustrins ekonomiska situation och unionsindustrin gick med förlust under undersökningsperioden.

(1009) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att det inte fanns något samband mellan importen från de berörda länderna och ökningen av produktionskostnaderna eftersom dessa endast skulle återspegla en ökning av arbetskraftskostnaderna.

(1010) Ökningen av arbetskraftskostnaderna bidrog till de ökade produktionskostnaderna, men ökningen av produktionskostnaderna var till stor del beroende av unionsindustrins minskade produktions- och försäljningsvolymer till följd av den subventionerade lågprisimporten. Minskningen av produktionsvolymen ledde till en ökning av tillverkningskostnaden per enhet, eftersom de fasta kostnaderna fördelades på en mindre produktionsvolym. Dessutom är mindre beställningar mer arbetsintensiva till följd av maskinjusteringar och kräver mer mantimmar, vilket har påverkat enhetsarbetskostnaden.

(1011) Detta argument avvisades därför.

5.4.3.2 Arbetskraftskostnader

(1012) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Genomsnittliga arbetskraftskostnader per anställd (i euro)

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Genomsnittliga arbetskraftskostnader per anställd	50 005	51 591	52 483	53 092
Index	*100*	*103*	*105*	*106*

Källa: Frågeformulärssvar från unionstillverkarna i urvalet.

(1013) Mellan 2015 och undersökningsperioden ökade de genomsnittliga arbetskraftskostnaderna per anställd för unionstillverkarna i urvalet med 6 %.

5.4.3.3 Lagerhållning

(1014) Unionstillverkarnas lagernivåer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10

Lagerhållning

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Utgående lager (kg)	5 426 656	6 841 685	6 941 733	6 822 739
Index	*100*	*126*	*128*	*126*
Utgående lager i procent av tillverkningen	4,3 %	5,1 %	5,3 %	6,0 %
Index	*100*	*117*	*122*	*137*

Källa: Kontrollerade frågeformulärssvar från unionstillverkarna i urvalet.

(1015) Trots att GFM under normala marknadsvillkor oftast tillverkas på beställning och inte för lager, skedde en kraftig lagerökning under skadeundersökningsperioden på 26 %. Detta förklaras av det faktum att unionsindustrin var tvungen att kompensera för förlusten av order med stora volymer till sina konkurrenter från de berörda länderna. I ett försök att hålla den genomsnittliga kostnaden per enhet på lägre nivåer höll unionsindustrin driftavbrottstiderna för maskiner på ett minimum och producerade GFM som inte kunde säljas omedelbart till kunderna.

5.4.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(1016) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet för de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Lönsamhet för försäljningen i unionen till icke-närstående kunder (i procent av omsättningen)	2,5 %	2,2 %	2,0 %	–3,4 %
Index	*100*	*88*	*80*	*– 139*
Kassaflöde (i euro)	8 928 397	5 507 539	8 100 306	1 257 171
Index	*100*	*62*	*91*	*14*
Investeringar (i euro)	4 572 837	5 164 214	3 963 173	5 050 438
Index	*100*	*113*	*87*	*110*
Räntabilitet	15 %	14 %	13 %	–17 %
Index	*100*	*93*	*89*	*– 118*

Källa: Kontrollerade frågeformulärssvar från unionstillverkarna i urvalet.

(1017) Kommissionen fastställde lönsamheten för de unionstillverkare som ingick i urvalet genom att uttrycka nettovinsten före skatt för försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen som en procentandel av omsättningen för denna försäljning. Lönsamheten följde en nedåtgående trend under skadeundersökningsperioden och blev negativ under undersökningsperioden.

(1018) Nettokassaflödet är unionstillverkarnas förmåga att själva finansiera sin verksamhet. Nettokassaflödet utvecklades negativt under skadeundersökningsperioden. Det uppvisar en konstant försämring, särskilt i slutet av undersökningsperioden.

(1019) Investeringarna ökade något med 10 % under skadeundersökningsperioden, men uppvisar skiftande trender under skadeundersökningsperioden. De flesta av de berörda investeringarna rörde underhåll av produktionslinjer. Det fanns inga investeringar i ny GFM-kapacitet, vilket återspeglar den minskande marknadsandelen.

(1020) Räntabiliteten är vinsten uttryckt i procent av det bokförda nettovärdet av investeringar. Den utvecklades negativt under skadeundersökningsperioden, vilket ledde till ett negativt värde under undersökningsperioden.

(1021) I sina kommentarer till det slutliga utlämnandet uppmanade CNBM Group (Kina) kommissionen att förklara diskrepansen mellan unionsindustrins lönsamhet och försäljningspriser i klagomålet och i det slutliga utlämnandet.

(1022) Kommissionens undersökningsresultat, som lämnats ut till parterna, bygger på mycket exakta mikroekonomiska uppgifter från de unionstillverkare som ingick i urvalet, vilka kommissionen kontrollerat på plats. Som den exporterande tillverkaren konstaterade i synpunkterna på det slutliga utlämnandet omfattar klagomålet å sin sida inte undersökningsperioden och behöver inte heller uppfylla samma krav på bevisföring och utlämnande av uppgifter. Andra aspekter som troligen ligger till grund för skillnaderna är granskningen av försäljningsuppgifter efter kontrollbesöken och det faktum att ett företag som inte deltog i utarbetandet av klagomålet ingick i urvalet av unionstillverkare.

(1023) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet noterade de kinesiska myndigheterna att även om lönsamhet, kassaflöde och räntabilitet har minskat mellan 2015 och 2018 beror denna minskning främst på nedgången 2018.

(1024) Såsom förklaras i skäl 1017 uppvisade lönsamheten en klart nedåtgående trend under hela skadeundersökningsperioden. Denna trend var särskilt uttalad från 2018 till undersökningsperioden. De kinesiska myndigheternas iakttagelse leder inte till att denna analys ifrågasätts. Detsamma gäller för räntabilitet. De kinesiska myndigheternas iakttagelse leder inte till ett ifrågasättande av kommissionens analys enligt skäl 1020.

(1025) Vad gäller kassaflödet är de kinesiska myndigheternas uttalande emellertid felaktigt i sak. Kassaflödet uppvisade en betydande minskning redan mellan 2015 och 2016 och inte bara mellan 2018 och undersökningsperioden. Detta uttalande avvisades därför.

(1026) Slutligen hävdade de kinesiska myndigheterna att investeringarna har ökat mellan 2018 och undersökningsperioden, samtidigt som lönsamheten, kassaflödet och räntabiliteten minskade. De kinesiska myndigheterna hävdade, med tanke på den stabila sysselsättningen under samma period, att detta skulle tyda på att unionsindustrin inte har lidit någon väsentlig skada, utan har tillförsikt inför framtiden.

(1027) Såsom visas i skälen 1004 och 1005 stöddes detta uttalande inte av någon bevisning, och det ansågs därför vara rent spekulativt. Såsom nämns i skäl 1019 avsåg större delen av den berörda investeringen underhåll av produktionslinjer och det fanns inga investeringar i ny GFM-kapacitet, vilket återspeglas i den minskande marknadsandelen.

(1028) På grundval av ovanstående avvisades därför alla argument rörande lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet.

5.5 **Slutsats om skada**

(1029) Alla skadeindikatorer visade en negativ trend under skadeundersökningsperioden. Produktionsvolymen och försäljningsvolymen minskade med omkring 8 % respektive 5 %. Med tanke på den ökade förbrukningen ledde minskningen av försäljningsvolymen till en minskning av marknadsandelen från 73,7 % 2015 till 63,4 % under undersökningsperioden, dvs. en minskning med över 10 procentenheter.

(1030) De huvudsakliga finansiella indikatorerna visade också en negativ trend som återspeglar det betydande pristryck på unionsmarknaden som avspeglas i tabell 8. Under skadeundersökningsperioden minskade således försäljningspriserna per enhet med 7 %, samtidigt som tillverkningskostnaden per enhet för unionsindustrin ökade med 3 %. Ökningen av den genomsnittliga kostnaden per enhet berodde på att produktionsvolymen minskade eftersom särskilt stora inköpsvolymer från vindturbinindustrin i stället gick till kinesiska och egyptiska producenter. Till följd av detta minskade unionsindustrins lönsamhet från en vinst på från 2,5 % år 2015 till en förlust på -3,4 % under undersökningsperioden. Liknande negativa verkningar syns i kassaflödet och räntabiliteten.

(1031) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att det förvärv av glasfiberförstärkningsverksamheten (dvs. GFM-tillverkningen) hos en av de unionstillverkare som ingår i urvalet, nämligen Ahlstrom-Munksjö, som genomfördes av Vitrulan Group i november 2019 skulle kräva en omprövning av de uppgifter som unionstillverkare lämnade under undersökningen. De kinesiska myndigheterna hävdade att den nya ägarens uppenbara avsikter skulle vara att använda GFM-tillverkningen endast för företagsintern användning och att dessa produkter därför inte längre kommer att konkurrera med de återstående unionstillverkarnas produktion på unionsmarknaden. De kinesiska myndigheterna hävdade också att den nya ägaren har rapporterat att förvärvet förväntades medföra en betydande tillväxt för ägarkoncernen, vilket skulle stå i strid med kommissionens konstaterande att unionsindustrin har lidit väsentlig skada.

(1032) Förvärvet av GFM-verksamheten från en av de berörda unionstillverkarna i urvalet ägde rum efter undersökningsperioden och hade därför inte i sig någon effekt på de uppgifter som lämnats av denna unionstillverkare (och som kontrollerats av kommissionen) som gällde undersökningsperioden och skadeundersökningsperioden. Eftersom undersökningens omfattning är begränsad till en analys av utvecklingen av unionsindustrins situation under skadeundersökningsperioden kan ingen utveckling efter undersökningsperioden beaktas, och detta argument avvisades.

(1033) Det offentliga uttalandet från köparen om att förvärvet förväntas medföra betydande tillväxt för dess företag, som inte styrktes ytterligare med någon bevisning, kan inte leda till något ifrågasättande av kommissionens detaljerade analys av alla skadeindikatorer för unionsindustrin i dess helhet under skadeundersökningsperioden. Denna analys har tydligt visat att unionsindustrin lidit väsentlig skada, och denna slutsats kan inte ifrågasättas genom sådana ogrundade kommentarer. Detta argument avvisades därför.

(1034) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen huvudsakligen grundade sina slutsatser om skada på det sista året i skadeundersökningsperioden (dvs. trender från 2018 till undersökningsperioden), och inte beaktade de föregående åren i skadeundersökningsperioden, som visade antingen positiva eller stabila trender och i vissa fall mindre uttalade negativa trender. De kinesiska myndigheterna hävdade att kommissionen på grundval av detta gjorde en felaktig bedömning när den drog slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada.

(1035) Dessa kommentarer behandlades i skälen 991, 996 och 1023–1028. Såsom anges i dessa skäl var detta påstående ogrundat och avvisades därför.

(1036) Slutligen hävdade de kinesiska myndigheterna i sina synpunkter på det slutliga utlämnandet att det är osannolikt att unionsindustrin kommer att lida väsentlig skada i framtiden.

(1037) Utvecklingstendenserna för de skadeindikatorer som nämns i artikel 8.4 i grundförordningen fastställdes under skadeundersökningsperioden i den nuvarande undersökningen. Uppgifter om unionsindustrin samlades in och kontrollerades avseende denna period och tydliga nedåtgående trender, som visade att väsentlig skada förelåg, fastställdes på grundval av detta. Det finns inget krav på att förlänga undersökningen utöver denna fastställda period. I artikel 11.1 i grundförordningen (sista stycket) föreskrivs att uppgifter som avser en period som infaller efter undersökningsperioden i regel inte bör beaktas. De kinesiska myndigheterna lämnade inga uppgifter eller annan bevisning som skulle kunna leda till ett ifrågasättande av kommissionens slutsatser eller motivera avsteg från den allmänna regeln i artikel 11.1. Påståendet ansågs därför vara spekulativt och avvisades.

(1038) På grundval av detta drog kommissionen slutsatsen att det är tydligt att unionsindustrin lidit väsentlig skada.

6. **ORSAKSSAMBAND**

(1039) I enlighet med artikel 8.5 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den subventionerade importen från Kina och Egypten vållade unionsindustrin väsentlig skada. I enlighet med artikel 8.6 i grundförordningen undersökte kommissionen även huruvida andra kända faktorer samtidigt kunde ha skadat unionsindustrin. Kommissionen säkerställde att all eventuell skada som vållats av andra faktorer än den subventionerade importen från Kina och Egypten inte tillskrevs den subventionerade importen. Dessa faktorer var import från övriga tredjeländer, minskad efterfrågan på GFM under perioden 2017–2018, utvecklingen av råvarukostnader, självförvållad skada på grund av brist på försörjningsflexibilitet och en minskning vad gäller installation av vindturbiner mellan 2017 och 2018.

6.1 **Verkningar av den subventionerade importen**

(1040) Importvolymerna från Kina och Egypten och deras samlade marknadsandel ökade med 53 % respektive 39 % under skadeundersökningsperioden. Denna ökning är betydligt större än ökningen av förbrukningen under samma period, som var nästan 9 %. Samtidigt förlorade unionsindustrin över 5 % av sin försäljningsvolym och över 10 procentenheter av marknadsandelen. Dessutom sjönk priserna på import från Kina och Egypten i genomsnitt med nästan 14 % under skadeundersökningsperioden, och underskred unionsindustrins priser, under undersökningsperioden, med mellan 15,4 % och 55,8 % och med i genomsnitt 32,3 %. Dessa låga priser på import från Kina och Egypten utövade ett betydande pristryck under undersökningsperioden, vilket gjorde att det inte var möjligt för unionsindustrin att höja sina priser över den genomsnittliga tillverkningskostnaden. Tvärtom minskade unionsindustrins priser med nästan 7 % under skadeundersökningsperioden. Följaktligen minskade unionsindustrins lönsamhet stadigt och nådde en förlust på -3,4 % under undersökningsperioden.

(1041) Analysen av skadeindikatorerna i skälen 935 till 1038 visar att unionsindustrins ekonomiska situation försämrades under skadeundersökningsperioden, och detta sammanföll med en ökning av subventionerad import från Kina och Egypten som konstaterades underskrida unionsindustrins priser under undersökningsperioden.

(1042) En användare hävdade att det inte fanns något tidsmässigt samband mellan den väsentliga skada som unionsindustrin lidit och ökningen av importen från de berörda länderna. Denna användare hävdade att när unionsindustrins situation försämrades mellan 2017 och undersökningsperioden hade importvolymen från de berörda länderna och deras marknadsandel i själva verket minskat.

(1043) Såsom framgår av tabell 3 i skäl 960 ökade emellertid importen från de berörda länderna från 50 370 ton till 52 892 ton och dess marknadsandel från 27,8 % till 31,4 % från 2017 till undersökningsperioden. Detta påstående avvisades därför.

6.2 **Verkningar av andra faktorer**

6.2.1 *Import från övriga tredjeländer*

(1044) Importvolymen från övriga tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 12

Import från tredjeländer

Land		2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Indien	Importvolym (i ton)	1 057	2 495	3 290	3 095
	Index	*100*	*236*	*311*	*293*
	Marknadsandel	0,7 %	1,4 %	1,8 %	1,8 %
	Index	*100*	*206*	*263*	*267*
	Importpris (euro/kg)	1,45	1,46	1,42	1,34
	Index	*100*	*101*	*98*	*93*
Ryssland	Importvolym (i ton)	2 071	2 013	2 047	2 352
	Index	*100*	*97*	*99*	*114*
	Marknadsandel	1,4 %	1,1 %	1,1 %	1,4 %
	Index	*100*	*85*	*84*	*103*
	Importpris (euro/kg)	1,47	1,41	1,39	1,31
	Index	*100*	*96*	*94*	*89*
Övriga tredjeländer (med undantag av Indien och Ryssland)	Importvolym (i ton)	2 657	3 339	2 649	3 208
	Index	*100*	*126*	*100*	*121*
	Marknadsandel	1,7 %	1,9 %	1,5 %	1,9 %
	Index	*100*	*110*	*84*	*110*
	Importpris (euro/kg)	2,39	2,20	2,16	2,12
	Index	*100*	*92*	*90*	*89*

Källa: Comext, frågeformulärsvar från unionstillverkare, marknadsunderrättelser från klaganden.

(1045) Importen från övriga tredjeländer kom huvudsakligen från två länder, nämligen Indien och Ryssland. Dessa två länder hade individuellt en marknadsandel på över 1 % under undersökningsperioden, medan importen från de återstående tredjeländerna var för sig stod för mindre än 1 % av marknadsandelen och tillsammans utgjorde 1,9 %.

(1046) De indiska exportörerna är unionsindustrin närstående företag. Marknadsandelen för importen från Indien ökade gradvis under hela skadeundersökningsperioden, från 0,7 % till 1,8 %. Denna företagsinterna försäljning utövade dock inget tryck på unionspriserna, eftersom försäljningen skedde på en internprisnivå. Den berörda importen är halvfabrikat som används vid tillverkningen av slutprodukten, baserat på en teknik som tillhör en specifik europeisk tillverkare, och säljs inte på den öppna marknaden. Kommissionen drog därför slutsatsen att denna import inte har bidragit till den skada som unionsindustrin lidit.

(1047) Marknadsandelen för importen från Ryssland låg på en stabil nivå under skadeundersökningsperioden och minskade till och med mellan 2015 och 2017, innan den under undersökningsperioden nådde ungefär samma nivåer som 2015. Även om priserna på importen från Ryssland i genomsnitt underskred unionstillverkarnas priser är det, med tanke på den totala marknadsandelen och trenden, osannolikt att de hade någon inverkan på skadan. Priserna var snarare en reaktion på pristrycket från Kina och Egypten. Importen från Ryssland har därför inte bidragit till unionsindustrins förlust av marknadsandelar under hela skadeundersökningsperioden. Undersökningen visade dessutom att de ryska exportörerna är unionsindustrin närstående företag och att denna import därför inte utövade något tryck på unionspriserna, eftersom det rörde sig om företagsintern försäljning till internpriser.

(1048) Kommissionen drog därför slutsatsen att import från övriga tredjeländer inte var den källa till skada som beskrivs i skälen 984–1038.

(1049) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att unionsindustrin genom att lägga ut tillverkningen i Ryssland och Indien skulle vålla skadan på egen hand. De kinesiska myndigheterna besvarade dock inte kommissionens analys i skälen 1046 och 1047 i denna förordning, där det tydligt konstaterats att importen från Indien och Ryssland inte vållade unionsindustrin skada.

(1050) Kommissionen fann att importen från Indien faktiskt var en halvfärdig produkt som en unionstillverkare använde för att tillverka den likadana produkten. Och även om importen från Ryssland i genomsnitt var billigare än unionsindustrins produkt, har den varit stabil under skadeundersökningsperioden och inte befunnits vålla unionsindustrin skada. Följaktligen kan importen från dessa båda länder inte anses vara självförvållad skada. Detta påstående avvisades därför.

6.2.2 *Minskning av efterfrågan på GFM i unionen mellan 2017 och undersökningsperioden*

(1051) En användare hävdade att skadan för unionsindustrin orsakades av den minskade konsumtionen mellan 2017 och undersökningsperioden, och en annan användare hävdade att skadan orsakades av minskningen i fråga om installationer av vindturbiner under samma period. Minskningen av förbrukningen från 2017 till 2018, -7,3 %, förklarar inte unionstillverkarnas minskade försäljningsvolym, -13,3 %, under samma period, särskilt med tanke på att importen från de berörda länderna ökade med 5 % från 50 370 ton till 52 892 ton och att deras marknadsandel ökade från 27,8 % till 31,4 % under samma period mellan 2017 och undersökningsperioden.

(1052) Att skadan inte orsakades av en förbrukningsminskning under 2018 blir ännu tydligare om man tittar på hela skadeundersökningsperioden och inte bara jämför de senaste två åren. Förbrukningen i unionen ökade under skadeundersökningsperioden, medan unionsindustrins marknadsandel minskade kontinuerligt under samma period och de berörda ländernas marknadsandelar ökade kontinuerligt. Unionsindustrin kunde inte dra nytta av den totala ökningen av förbrukningen på grund av den subventionerade importen från de berörda länderna som konsekvent och väsentligt underskred unionsindustrins försäljningspriser. Även om unionsindustrin började gå med förlust först under undersökningsperioden, uppvisade de övriga åren redan en kontinuerlig vinstminskning över åren från 2015–2017, vilket framgår av skäl 1016.

(1053) Dessa påståenden avvisades därför.

(1054) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att unionsindustrins situation berodde på utvecklingen av förbrukningen i unionen snarare än på import från tredjeländer. De kinesiska myndigheterna hävdade att detta skulle visas av det faktum att unionsindustrin under ökningen av förbrukningen mellan 2015 och 2016 gynnades mest genom att den ökade sin försäljningsvolym med omkring 12 000 ton. De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att kommissionen inte beaktade sambandet mellan minskningen av unionsindustrins försäljningsvolym och den minskade efterfrågan i unionen genom att dra slutsatsen att minskningen av unionsindustrins försäljningsvolymer översteg minskningen av förbrukningen i unionen mellan 2017 och 2018.

(1055) Även om en minskning av förbrukningen bör ha samma effekt på unionsindustrin och importen från de berörda länderna, har undersökningen visat att importen från de berörda länderna, trots den minskade förbrukningen mellan 2018 och undersökningsperioden, lyckades öka sin volym med 8 % och sin marknadsandel med 3,6 procentenheter från 27,8 % till 31,4 %, medan unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel minskade. Det erinras om att det vid undersökningen fastställdes att importen från de berörda länderna subventionerades och fördes in på unionsmarknaden till priser som väsentligt underskred unionsindustrins försäljningspriser på unionsmarknaden. Mellan 2015 och 2016, när förbrukningen ökade, ökade importen från de berörda länderna med 24 % och marknadsandelen med 1,8 procentenheter, medan unionsindustrins försäljningsvolym ökade med endast 11 %, och medan marknadsandelen till och med minskade med 2,6 procentenheter. Påståendet att unionsindustrin i de flesta fall drog nytta av en sådan ökning av förbrukningen är därför felaktigt.

(1056) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna också att det har skett en betydande ökning av vindturbininstallationer under 2019, en ökning som förväntas fortsätta i framtiden. Eftersom vindkraftsindustrin är den huvudsakliga drivkraften bakom GFM-förbrukningen, skulle detta ha en positiv inverkan på unionsindustrin. Till stöd för sitt påstående hänvisade de kinesiska myndigheterna till en publikation från Wind Europe med statistik över utvecklingen av vindturbininstallationer fram till 2019 och med en prognos för framtida utveckling av vindturbininstallationer.

(1057) Såsom nämns ovan har en positiv utveckling av unionsförbrukningen av GFM inte nödvändigtvis en positiv inverkan på unionsindustrins situation. Såsom visas i skäl 1055 ledde den ökade förbrukningen mellan 2015 och 2016 till en ökning av importvolymen från de berörda länderna och till en ökning av deras marknadsandel, medan unionsindustrin inte kunde dra full nytta av en sådan ökning och till och med förlorade marknadsandelar under denna period. Statistiken från Wind Europa uppvisade visserligen en positiv utveckling när det gäller vindturbininstallationer 2019, men den visade också att antalet installationer under 2019 fortfarande var lägre än under 2017. Under 2017 uppvisade förbrukningen redan en nedåtgående trend och unionsindustrins situation försämrades. Enbart det faktum att vindturbininstallationerna ökade under 2019 gör det inte möjligt att dra några slutsatser om utvecklingen av importvolymen från de berörda länderna och unionsindustrins situation under det året.

(1058) Samtliga dessa påståenden måste därför avvisas.

6.2.3 *Ökning av råvarukostnader*

(1059) Båda de samarbetsvilliga användarna hävdade att ökningen av kostnaden för den viktigaste råvaran (glasarmering) som importeras från Kina till följd av införande av slutgiltiga utjämningstullar på dessa produkter, samt ökningen av energikostnaden. var orsaken till skadan. Unionsindustrins genomsnittliga kostnad per enhet ökade bara svagt med 3 % under skadeundersökningsperioden, medan priserna på import från de berörda länderna minskade med nästan 14 % och underskred unionens priser med 32,3 %. Den skada som vållats kan därför inte tillskrivas den ökade kostnaden, utan det tryck som den subventionerade importen utövade och som hindrade unionsindustrin från att höja sina priser med hänsyn till de ökade kostnaderna.

(1060) Dessa påståenden avvisades därför.

6.2.4 *Unionsindustrins bristande flexibilitet*

(1061) Användare hävdade att unionsindustrin har bristande flexibilitet och tillhandahåller stora kvantiteter endast med långsiktiga åtaganden, vilket dock medför betydande ekonomiska risker för användarna (vindkraftsindustrin) som i stället valde andra leverantörer. Undersökningen visade dock att vindkraftsindustrin har en policy att diversifiera sin försörjning och alltid integrerar unionens GFM-tillverkare i sin leveranskedja. Undersökningen har också visat att det är möjligt för en vindkraftsproducent att ha en strategi med flera leverantörer endast med GFM-tillverkare i unionen. Detta visar att det finns GFM-tillverkare i unionen som förser vindkraftsindustrin med produktkvalitet på de villkor som vindkraftsindustrin kräver, något som utvecklas ytterligare i skäl 1081.

(1062) Dessa argument avvisades därför.

(1063) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att de kinesiska tillverkarna har en berättigad konkurrensfördel genom att de tillhandahåller den integrerade sammanförandetjänsten, medan unionsindustrin inte på ett tillfredsställande sätt har ändrat sin affärsstrategi för att möta denna efterfrågan.

(1064) Såsom visas i skäl 1107 har unionsindustrin specialiserade sammanförandeföretag som fullgör denna funktion. Därigenom kan användarna ta emot samma slags satser från unionen som från kinesiska tillverkare. De kinesiska tillverkarna kan ha en logistisk fördel i form av en transport mindre mellan GFM-tillverkningen och sammanförandet i satser, men de kinesiska myndigheterna har inte visat hur detta skulle kunna ha en betydande effekt på en marknad, som styrs av priskonkurrens och produktkvalitet.

(1065) Detta påstående avvisades därför.

(1066) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att unionsindustrin inte i tillräcklig utsträckning hade anpassat sin affärsstrategi till den minskade försäljningen genom att minska sysselsättningsnivåerna, och att unionsindustrin till och med hade ökat sina investeringar.

(1067) Kommissionen noterade att avskedandet av personal kan leda till högre kostnader på kort sikt och det faktum att unionsindustrin skulle behöva fokusera på mindre beställningar, som är mer arbetsintensiva till följd av mer frekventa maskinjusteringar. När det gäller investeringarna, såsom nämns i skäl 1019, har kontrollerna visat att dessa huvudsakligen avsåg nödvändigt underhåll och nödvändiga ersättningar och inte en ökning av produktionskapaciteten.

(1068) Detta påstående avvisas därför.

6.3 **Slutsats beträffande orsakssamband**

(1069) Kommissionen drog slutsatsen att det fanns ett klart tidsmässigt samband mellan den betydande ökningen av importen från de berörda länderna och unionsindustrins försämrade situation.

(1070) Kommissionen har också undersökt andra faktorer för skada och har i detta skede av förfarandet inte funnit några andra faktorer som bidrog till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit. Inte en enda av de övriga faktorerna, antingen enskilt eller tillsammans, leder till ett ifrågasättande av att det finns ett verkligt och betydande förhållande mellan den subventionerade importen från Kina och Egypten och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(1071) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte hade beaktat att andra faktorer såsom den minskade förbrukningen hade bidragit till den väsentliga skadan. I detta sammanhang hänvisade de kinesiska myndigheterna till *WTO Appellate Body Ruling in US – Hot Rolled Steel* och hävdade att kommissionen borde ha separerat och särskiljt de skadevållande verkningarna av andra faktorer från den subventionerade importens skadliga effekter. I enlighet med skälen 1044–1068, och med beaktande av de slutsatser som dras i skäl 1070, dvs. att ingen av de övriga faktorerna ansågs ha bidragit till den skada som unionsindustrin lidit, avvisades detta påstående.

7. **UNIONENS INTRESSE**

(1072) I enlighet med artikel 31 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den klart kunde dra slutsatsen att det inte var i unionens intresse att anta utjämningsåtgärder motsvarande det totala beloppet av utjämningsbara subventioner i föreliggande fall, trots fastställandet av skadevållande subventionering. Fastställandet av unionens intresse gjordes på grundval av en bedömning av alla de olika berörda parternas intressen, däribland unionsindustrin, importörer, användare, leverantörer och underleverantörer, närmare bestämt tillskärare och aktörer som sammanför GFM i satser.

7.1 **Unionsindustrins intresse**

(1073) Undersökningen har visat att unionsindustrin lider väsentlig skada till följd av verkningarna av subventionerad import som underskrider unionens priser och utövar pristryck som orsakar betydande förlust av marknadsandel och leder till förluster under undersökningsperioden, vilket beskrivs närmare i skälen 984–1069.

(1074) Unionsindustrin kommer att gynnas av åtgärder, som sannolikt kommer att bidra till att förhindra en ytterligare ökning av import från Kina och Egypten till mycket låga priser. Utan åtgärder kommer de kinesiska och egyptiska tillverkarna att fortsätta exportera GFM på unionsmarknaden med subventionerade priser och utöva ytterligare pristryck, vilket hindrar unionsindustrin från att sälja GFM med en tillräcklig vinst och därmed orsakar ytterligare väsentlig skada för unionsindustrin.

7.2 **Användarnas intresse**

(1075) Vindturbinstillverkarna är de största användarna av GFM och står för omkring 60–70 % av efterfrågan på GFM i unionen. De övriga användarna inkluderar båtsektorn (cirka 11 %), lastbilssektorn (cirka 8 %) och leverantörer av sportutrustning (cirka 2 %) samt leverantörer av rörrenoveringssystem (ca 8 %).

(1076) Efter inledandet kontaktades 25 kända användare i unionen och inbjöds att samarbeta. Två tillverkare av vindturbiner gav sig tillkänna och motsatte sig potentiella åtgärder avseende GFM. Tre tillverkare av vindturbiner gav sig till känna men lämnade inte sina synpunkter, trots att de hade uppmanats att göra så i tillkännagivandet om undersökningen och i det frågeformulär som de besvarade. De två vindturbinstillverkare som motsatte sig åtgärderna fick stöd av en sammanslutning som företräder den europeiska vindkraftsindustrin. Emellertid valde en av dess medlemmar, en fransk vindkraftssammanslutning, att uttryckligen förhålla sig neutral i fråga om potentiella tullar. Fem vindturbinstillverkare, inklusive Vestas och SGRE, besvarade frågeformuläret. En vindturbinstillverkare uppgav sig hämta GFM uteslutande från olika unionstillverkare. Olika skidutrustningstillverkare och olika sammanförandeföretag gav sig till känna till stöd för de potentiella åtgärderna.

7.2.1 *Vindturbinstillverkare*

(1077) Två huvudsakliga typer av vindturbiner är i) havsbaserade (offshore), som i allmänhet är större och avsedda för drift utanför kusterna, och ii) landbaserade (onshore), som är avsedda för drift på land.

(1078) Vindkraftparkprojekt i unionen genomförs traditionellt av projektutvecklare, som antingen är energibolag eller investerare, och inte av vindturbinstillverkarna själva. Ursprungligen garanterade medlemsstaterna ett inmatningspris för den producerade energin från vindkraftparker, men från och med 2014 har stödet övergått till projekt baserade på anbudsförfaranden, i vilka olika projektutvecklare konkurrerar, senast på energineutral basis (dvs. vindkraft kan konkurrera med solenergi).

(1079) Vestas och SGRE hör till de största vindturbinstillverkarna i unionen och står tillsammans för mer än 20 % av unionens totala efterfrågan på GFM. De importerar tillsammans mer än 30 % av all import från de berörda länderna. Båda företagen har framfört flera påståenden, nämligen i) förlust av försörjningsstabilitet, ii) förlorad konkurrenskraft inom vindkraftsindustrin, iii) risk för omlokalisering av en del av deras produktion, och iv) förenligheten med unionens mål för förnybar energi, om åtgärder införs.

i) Försörjningsstabilitet

(1080) Vestas och SGRE hävdade att GFM som används i turbinblad genomgår en sofistikerad certifieringsprocess, med intensiva och långdragna testfaser. De hävdade vidare att endast de kinesiska GFM-tillverkarna kan leverera stora volymer av homogen kvalitet med kort varsel på grund av deras vertikala integration. De hävdade också att unionstillverkarnas produktionsvolym är otillräcklig eftersom den ligger under den totala förbrukningen i unionen. Enligt användarna kan vindturbinindustrin av dessa skäl inte snabbt byta leverantörer, och även om den kunde byta leverantör tillverkas det inte tillräckligt med GFM i unionen.

(1081) Medan de flesta av unionstillverkarna inte är vertikalt integrerade, har undersökningen visat att vindturbinstillverkarna, för att förebygga försörjningssvårigheter, vanligtvis har en strategi med flera leverantörer och regelbundet köper samma typ av GFM från en unionstillverkare och en kinesisk eller egyptisk tillverkare. Kommissionen har dock också fått uppgifter från en tredje vindturbinstillverkare, som använder flera leverantörer som uteslutande är unionstillverkare. Det faktum att användning av flera leverantörer av specifika GFM regelbundet inbegriper unionstillverkare, både vertikalt integrerade och icke-integrerade, visar att även icke-integrerade tillverkare kan tillhandahålla GFM som krävs för vindturbinsproduktionen.

(1082) När det gäller produktionskapaciteten i unionen (se tabell) är produktionen i unionen för närvarande lägre än förbrukningen (se tabell 2), men unionens sammanlagda produktionskapacitet är större än förbrukningen. Undersökningen har visat att det för närvarande finns en hög outnyttjad kapacitet på över 40 %, vilket beror på den ökade subventionerade och billiga importen från Kina och Egypten som har tagit över marknadsandelar från unionsindustrin. Denna outnyttjade kapacitet är fördelad mellan 16 unionstillverkare, vilket gör unionen till en konkurrensutsatt marknad med olika interna försörjningskällor. Dessutom skulle ytterligare kapacitet enkelt kunna byggas upp, eftersom endast mindre investeringar skulle krävas. Unionsindustrin levererar redan till vindturbinindustrin och är därför redan en certifierad leverantör; den kan därför lätt öka sina leveranser vid rättvisa marknadsvillkor.

(1083) På medellång till lång sikt skulle vindturbinstillverkare dessutom kunna certifiera ytterligare GFM-tillverkare antingen från unionen eller från andra icke subventionerade källor. Såsom nämns i skäl 1076 utvecklade en av vindturbintillverkarna en strategi med flera leverantörer som bygger på flera unionstillverkare. Dessutom finns det tillräcklig outnyttjad kapacitet i unionen för att göra detta i en omfattning som de stora vindturbinstillverkarna behöver.

(1084) Dessa påståenden avvisades därför.

ii) Förlorad konkurrenskraft inom vindkraftsindustrin

(1085) De samarbetsvilliga vindturbinstillverkarna hävdade att en eventuell ökning av priserna på GFM allvarligt skulle påverka deras konkurrenskraft. De hävdade att GFM-kostnadernas andel måste bedömas på nivån för turbinbladstillverkning, inte med avseende på en hel vindkraftpark. De hävdade vidare att de ökade kostnaderna till följd av de potentiella tullarna inte skulle kunna föras vidare till vindkraftparkutvecklarna på grund av den långa tidsperioden mellan den tidpunkt då ett anbud på ett vindkraftparkprojekt lämnas och det faktiska genomförandet. Enligt vindturbinstillverkarna kommer kostnadsökningen på grund av tullarna att påverka den långsiktiga tekniska överlevnaden för hela vindkraftsindustrin i unionen, eftersom det krävs stora investeringar i forskning och utveckling för att man ska kunna fortsätta att vara ledande med den effektivaste tekniken.

(1086) Undersökningen har visat att turbinblad inte säljs separat, utan som en del av en vindturbin. Dessutom köper projektutvecklarna för vindkraftparker regelbundet ytterligare vindkraftsinfrastruktur från vindturbinstillverkarna. När det gäller vindturbintillverkarnas konkurrenskraft bör kostnaden för GFM därför fastställas i förhållande till antingen hela vindturbinen eller all vindkraftparksteknik som säljs av vindturbinstillverkarna och inte bara i förhållande till tillverkningen av turbinblad, såsom krävs, eftersom detta inte skulle återspegla verkligheten på marknaden.

(1087) GFM tillsammans med epoxiharts är de två huvudkomponenter som används vid tillverkning av vindturbinblad. GFM står således för [10–35 %] av råvarukostnaderna för ett turbinblad beroende på andelen GFM, å ena sidan, och andra material, å andra sidan. Undersökningen har dock också visat att turbinbladstillverkning är arbetsintensiv och därför är GFM-andelen i de totala tillverkningskostnaderna för ett turbinblad betydligt lägre och utgör endast [4–14 %]. Denna andel minskar ytterligare till mellan [0,1–2 %] i den totala kostnaden för en vindturbin och i de totala kostnaderna för uppförande av en hel vindkraftpark.

(1088) Med tanke på att GFM endast utgör en mindre andel av kostnaden för en vindkraftpark [0,1–2 %] anses inverkan av de slutgiltiga tullarna på GFM i den totala kostnaden för en vindkraftpark vara försumbar, särskilt eftersom en stor del av GFM kommer från unionen. Undersökningen har visat att unionens vindturbinstillverkare också har en betydande förhandlingsstyrka så att de kan föra vidare den ytterligare kostnaden till vindkraftparkutvecklare, eftersom de tillsammans utgör de största vindturbinsleverantörerna på unionsmarknaden. Med beaktande av den mindre roll som GFM spelar i kostnaderna för en vindkraftpark, bör lönsamheten ligga kvar på en nivå som gör det möjligt att bibehålla nivån på investeringarna i forskning och utveckling, vilket är väsentligt för att man ska kunna fortsätta att vara ledande med den effektivaste tekniken.

(1089) Även om det inte kan uteslutas att den konkurrenspräglade karaktären till följd av ett indirekt deltagande i konkurrensförfarandet kan försvåra en sådan överföring, bör det beaktas att de samarbetsvilliga vindturbinstillverkarna, till skillnad från GFM-tillverkare, befinner sig i en sund ekonomisk situation med vinstmarginaler där den ringa effekten av tullarna lätt skulle absorberas. Dessutom säljer de båda samarbetsvilliga vindturbinstillverkarna inte bara vindturbiner utan även tillhörande underhållstjänster till vindkraftparkutvecklare. Dessa kontrakt är mycket lukrativa. Att tjänstedelen av verksamheten är attraktiv framgår också av att en av de samarbetsvilliga användarna nyligen har förvärvat tjänsteavdelningen hos en insolvent konkurrent ([207]).

(1090) Kommissionen fastställde därför att eventuella kostnadsökningar till följd av utjämningstullar som inte kan överföras till vindkraftparkutvecklare lätt skulle kunna absorberas av vindturbinstillverkarna. Dessutom bör vindturbinstillverkare, såsom anges i skäl 1083, kunna byta sina leverantörer till en GFM-källa som inte påverkas av subventionering, vare sig i unionen eller någon annanstans.

([207]) Siemens Gamesas förvärv av utvalda tillgångar i Senvion i oktober 2019.

(1091) Mot bakgrund av ovanstående avvisades alla påståenden om vindturbinstillverkarnas konkurrenskraft.

iii) Omlokalisering av bladtillverkning

(1092) De samarbetsvilliga användarna hävdade vidare att en eventuell ökning av tillverkningskostnaderna för turbinblad skulle leda till att detta produktionssteg flyttas utanför unionen, med tusentals förlorade arbetstillfällen i unionen som följd.

(1093) När det gäller tillverkning av turbinblad för användning på land har undersökningen visat att omlokaliseringen av denna produktion redan äger rum utan tillämpning av åtgärder på GFM. Detta beror på marknadstillväxten för vindparksprojekt utanför unionen, kombinerat med en minskning av utvecklingen av nya vindkraftparkprojekt i unionen, exempelvis i Tyskland där denna utveckling är den lägsta på 20 år. Ett annat skäl är de höga arbetskraftskostnaderna i samband med tillverkning av turbinblad. Undersökningen har visat att tillverkningen av turbinblad är arbetsintensiv och att arbetskraftskostnaderna överstiger kostnaden för GFM med [300–700 %]. Lägre arbetskraftskostnader i tredjeländer är därför ett starkt incitament att omlokalisera tillverkningen av turbinblad. Införandet av tullar på GFM skulle spela en mindre roll, om ens alls.

(1094) Undersökningen visade dessutom att transportkostnaderna för turbinblad till havsbaserade vindkraftverk spelar en större roll än kostnaderna för råvarorna till turbinbladen, såsom GFM. Turbinblad till havsbaserade vindkraftverk är längre och tyngre än turbinblad till landbaserade vindkraftverk, vilket gör transporterna komplexare och dyrare. Omlokaliseringen av tillverkningen av turbinblad till havsbaserade vindkraftverk har därför troligen inget att göra med utjämningstullar på den berörda produkten.

(1095) Påståendena avseende omlokalisering av turbinbladstillverkningen till andra tredjeländer avvisades därför.

iv) Politik för förnybar energi

(1096) En användare hävdade att införandet av åtgärder skulle strida mot de mål som unionen satt upp i sin politik för förnybar energi, eftersom det avsevärt skulle öka produktionskostnaderna för vindturbiner. Användaren hänvisade till kommissionens europeiska industriinitiativ för vindkraft, som bland annat syftar till att minska produktionskostnaderna för vindturbiner och deras komponenter med 20 % fram till 2020.

(1097) Såsom framgår av skälen 1085–1090 stöder undersökningen inte detta påstående, eftersom det i undersökningen visade sig att eventuella utjämningsåtgärder endast skulle få en försumbar effekt på vindturbinstillverkarnas kostnader. Dessutom kunde den användaren inte heller visa på vilket sätt utjämningsåtgärder för GFM, som endast utgör en bråkdel av kostnaderna för vindkraftparkteknik, skulle hindra den stadigt ökande andelen vindkraft i Europa eller förhindra att målet för 2020 uppnås. Detta påstående avvisades därför.

7.2.2 *Skidtillverkare och andra användare*

(1098) Flera användare från skidindustrin hävdade att förekomsten av GFM-tillverkare i unionen var avgörande för deras försörjningstrygghet, eftersom de behövde en lokal partner för nära samarbete och skräddarsytt glasfibermaterial i mindre volymer, vilket för närvarande inte tillverkas utanför unionen. Vidare betonade de att GFM-industrin i unionen var en viktig partner som gör att de kan förbättra sina produkter och ta fram nya lösningar. Forsknings- och utvecklingssamarbetet med GFM-tillverkarna under de senaste åren har lett till flera effektivitetsvinster, förbättrad produktprestanda och utveckling av nya och mer miljövänliga produkter. Dessa användare hävdade att unionens skidtillverkare inte kan samarbeta på samma sätt med kinesiska eller egyptiska leverantörer av GFM, eftersom de skulle förlora möjligheten att behålla sin ledande ställning inom (miljövänliga och hållbara) innovationer och själva bli mer utsatta för illojalt konkurrerande import.

(1099) Kommissionen fann de argument som lagts fram övertygande, särskilt när det gäller forskning och utveckling i en FoU-inriktad industrisektor. Inga motargument, vad gäller de frågor som togs upp, har inkommit från de exporterande tillverkarna. Kommissionen konstaterade emellertid även att skidtillverkare använder GFM i mindre omfattning än vindturbinstillverkarna.

(1100) Andra användare i unionen gav sig inte till känna i undersökningen.

(1101) Kommissionen drog därför slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl för användarna att inte införa utjämningsåtgärder, utan snarare att det är viktigt för flera användargrupper att unionens GFM-industri kan överleva.

7.3 **Leverantörer**

(1102) Två unionstillverkare av glasarmering, som är den viktigaste insatsvaran för GFM, samt en sammanslutning som företräder unionens tillverkare av glasarmering, gav sig till känna och argumenterade för att utjämningsåtgärder skulle införas. De hävdade att det skulle vara till skada för unionens tillverkare av glasarmering att förlora sina huvudkunder, eftersom detta skulle hota deras egen överlevnad i unionen.

(1103) Kommissionen drog därför slutsatsen att införandet av åtgärder helt klart är av intresse för unionens tillverkare av glasarmering i deras egenskap av leverantörer till GFM-tillverkarna.

7.4 **Importörer**

(1104) Såsom nämns i skäl 85 var det endast en oberoende importör som gav sig till känna, men som endast importerade försumbara mängder, under 25 ton GFM, från Kina. Eftersom de flesta användare av stora volymer kräver särskilda GFM som tillverkas på beställning är det inte en produkt som regelbundet importeras i stora volymer av oberoende handlare.

(1105) Kommissionen drog därför slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl, från icke-närstående importörers sida, att inte införa åtgärder, eftersom de endast importerar försumbara volymer av GFM.

7.5 **Leverantörer av tillskärnings- och sammanförandetjänster**

(1106) Allt fler användare, särskilt vindturbinindustrin, efterfrågar GFM i form av satser som tillskärs för att få en anpassning till formen och sammanförs genom att olika GFM-skikt sys ihop, vilket möjliggör en snabbare produktion i senare led. Under de senaste åren har detta skapat en marknad för tjänsteleverantörer i unionen. Ett tillskärningsföretag gav sig till känna och förespråkade införande av utjämningsåtgärder. Eftersom kinesiska och egyptiska exporterande tillverkare i allt högre grad integrerar dessa tilläggstjänster, till skillnad från unionsindustrin, skulle tjänsteleverantörerna förlora en väsentlig del av sin verksamhet om unionstillverkarna skulle försvinna från marknaden. Enligt uppskattningar från tillskärare sysselsätter unionens tillskärningsindustri mer än 2 000 personer.

(1107) Kommissionen drog därför slutsatsen att införandet av åtgärder helt klart är av intresse för unionens leverantörer av sammanförande- och tillskärningstjänster som tillhandahåller tjänster till GFM-tillverkarna.

7.6 **Övriga påståenden**

(1108) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet erinrade de egyptiska myndigheterna om att Europeiska unionen har hjälpt Egypten att främja utvecklingen inom ramen för associeringsavtalet och grannskapspolitiken och att åtgärderna skulle motverka denna politik. Kommissionen noterade att detta inte är en fråga som kan tas upp inom ramen för analysen av unionens intresse i enlighet med artikel 31 i grundförordningen. Under alla omständigheter ifrågasatte undersökningen inte Egyptens ansträngningar för att utveckla, modernisera och stödja inkomstökningarna och sysselsättningsnivåerna.

7.7 **Slutsats om unionens intresse**

(1109) Kommissionen konstaterade att införandet av åtgärder helt klart är av intresse för unionens GFM-industri, vars överlevnad hotas av den subventionerade importen av den berörda produkten. Att unionens GFM-industri överlever är viktigt för försörjningsstabiliteten för deras kunder i unionen, särskilt för användare som är beroende av ett nära lokalt samarbete och kräver mindre volymer av specifika GFM, som inte kan köpas från Kina eller Egypten. För vissa användare är det också viktigt att upprätthålla utvecklingen av nya GFM i unionen så att de själva inte hamnar i en ofördelaktig position när de konkurrerar med import från länder utanför unionen. Att unionens GFM-industri överlever är också viktigt för att deras leverantörer av glasarmering i unionen, och deras leverantörer av tillskärnings- och sammanförandetjänster i unionen, ska kunna överleva.

(1110) Emellertid skulle införandet av åtgärder, såsom visas i skälen 1077 till 1097 ovan, inte få betydande negativa konsekvenser för vindturbinstillverkarna.

(1111) På denna grundval drog kommissionen slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl till att det inte skulle vara i unionens intresse att införa utjämningsåtgärder på import av GFM med ursprung i Kina och Egypten.

8. SLUTGILTIGA UTJÄMNINGSÅTGÄRDER

(1112) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om subventionering, skada, orsakssamband och unionens intresse, och i enlighet med artikel 15 i grundförordningen, bör en slutgiltig utjämningstull införas.

8.1 Nivån på de slutgiltiga utjämningsåtgärderna

(1113) Enligt artikel 15.1 tredje stycket i grundförordningen får beloppet för den slutgiltiga utjämningstullen inte överstiga det fastställda beloppet för utjämningsbara subventioner.

(1114) I artikel 15.1 fjärde stycket fastställs att *"[o]m kommissionen på grundval av samtliga lämnade uppgifter klart och tydligt kan slå fast att det inte ligger i unionens intresse att bestämma omfattningen av åtgärderna i enlighet med tredje stycket, ska beloppet för utjämningstullen vara lägre om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin"*.

(1115) Ingen sådan information har lämnats in till kommissionen, och därför kommer nivån på utjämningsåtgärderna att fastställas med hänvisning till artikel 15.1 tredje stycket.

(1116) På grundval av ovanstående föreslås följande slutgiltiga utjämningstullsatser, uttryckta i priset cif vid unionens gräns, före tull:

Berört land	Företag	Utjämningstullsats
Kina	CNBM Group	30,7 %
	Yuntianhua Group	17,0 %
	Andra samarbetsvilliga företag	24,8 %
	Alla övriga företag	30,7 %
Egypten	CNBM Group	10,9 %
	Alla övriga företag	10,9 %

(1117) Antisubventionsundersökningen genomfördes parallellt med en separat antidumpningsundersökning avseende samma berörda produkt med ursprung i Kina och Egypten, där kommissionen införde antidumpningsåtgärder som begränsades till nivån förundanröjande av skada. Kommissionen såg till att införandet av en kumulerad tull som återspeglar subventionsnivån och den fullständiga dumpningsnivån inte skulle leda till att effekterna av subventioneringen kompenseras två gånger (dubbelräkning) i enlighet med artikel 24.1 och artikel 15.2 i grundförordningen samt relevant tillämplig rättspraxis.

(1118) När det gäller Kina konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.6a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([208]) med hänvisning till icke snedvridna kostnader och vinster i ett lämpligt externt representativt land. I enlighet med artikel 15.2 i grundförordningen och för att undvika dubbelräkning införde kommissionen därför först den slutgiltiga utjämningstullen på nivån för det fastställda slutgiltiga subventionsbeloppet och därefter den återstående slutgiltiga antidumpningstullen, som motsvarar den relevanta dumpningsmarginalen minus beloppet för utjämningstullen och upp till den relevanta nivån för undanröjande av skada som fastställdes i den separata antidumpningsundersökningen. Eftersom kommissionen minskade den dumpningsmarginal som konstaterats med hela det subventionsbelopp som fastställts i Kina fanns det inget dubbelräkningsproblem i den mening som avses i artikel 24.1 i grundförordningen.

(1119) När det gäller Egypten undersökte kommissionen huruvida vissa av subventionsordningarna är subventioner som är knutna till exportresultat, vilket innebär att exportpriserna sänks och att dumpningsmarginalerna därigenom ökas, för att avgöra om den behöver sänka dumpningsmarginalen med de subventionsbelopp som konstaterats i samband med subventioner som är knutna till exportresultat i enlighet med artikel 24.1 i grundförordningen. Eftersom kommissionen inte utjämnade några exportvillkorade subventionsordningar införde den följaktligen den slutgiltiga utjämningstullen på nivån för det fastställda slutliga subventionsbelopp som fastställts utöver den antidumpningstull som infördes genom förordning (EU) 2020/492.

([208]) Denna metod infördes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2321 av den 12 december 2017 om ändring av förordning (EU) 2016/1036 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen och förordning (EU) 2016/1037 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 338, 19.12.2017, s. 1).

(1120) Med tanke på den höga graden av samarbetsvilja hos kinesiska och egyptiska exporterande tillverkare konstaterade kommissionen att nivån på den högsta tullen för de företag som ingick i urvalet skulle vara representativ som ”alla övriga företag”. Tullsatsen för ”alla övriga företag” kommer att tillämpas på de företag som inte var samarbetsvilliga i undersökningen.

(1121) I enlighet med artikel 15.3 i grundförordningen beräknades den totala storleken på subventioneringen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet på grundval av det vägda genomsnittet av de utjämningsbara subventioner som fastställts för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i urvalet, med undantag av försumbara belopp samt storleken på de subventioner som fastställts för enheter som omfattas av bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen. Kommissionen bortsåg emellertid inte från undersökningsresultat som delvis var baserade på tillgängliga uppgifter för att fastställa dessa belopp. Kommissionen ansåg att de tillgängliga uppgifter som användes i de fallen inte i någon väsentlig grad påverkade de upplysningar som behövdes för att fastställa storleken på subventioneringen på ett rättvist sätt, så att exportörer som inte uppmanats att samarbeta i undersökningen inte straffas genom att denna metod används.

(1122) På grundval av ovanstående fastställs nivån på tullarna till följande:

Berört land	Företag	Dumpningsmarginal (*)	Subventionsbelopp	Nivå för undanröjande av skada	Utjämningstullsats	Antidumpningstullsats
Kina	CNBM Group	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
	Yuntianhua Group	64,7 %	17,0 %	37,6 %	17,00 %	37,6 %
	Andra företag som samarbetade i både antisubventions- och antidumpningsundersökningen, förtecknade i bilaga I	64,7 %	24,8 %	37,6 %	24,8 %	37,6 %
	Andra företag som samarbetade i antidumpningsundersökningen men inte i antisubventionsundersökningen, förtecknade i bilaga II	64,7 %	30,7 %	37,6 %	30,7 %	34,0 %
	Alla övriga företag	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
Egypten	CNBM Group	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %
	Alla övriga företag	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %

(*) Fastställd i antidumpningsundersökningen.

(1123) I enlighet med den metod som beskrivs ovan i detta avsnitt, när det gäller CNBM Group och alla övriga icke samarbetsvilliga företag, var den relevanta dumpningsmarginalen minus det slutgiltiga subventioneringsbeloppet lägre än den nivå för undanröjande av skada som fastställdes i antidumpningsundersökningen. Den slutgiltiga utjämningstullen fastställdes därför till nivån för det fastställda slutgiltiga subventioneringsbeloppet, och en slutgiltig antidumpningstull infördes till en nivå motsvarande den relevanta dumpningsmarginalen minskad med storleken på utjämningstullen. När det gäller Yuntianhua Group fastställdes den slutgiltiga utjämningstullen till nivån för det fastställda slutgiltiga subventioneringsbeloppet, och en slutgiltig antidumpningstull infördes till nivån för undanröjande av skada eftersom denna var lägre än den relevanta dumpningsmarginalen minskad med storleken på utjämningstullen. När det gäller Egypten fanns det, såsom klargjorts ovan i skäl 1119, inget potentiellt problem med dubbelräkning.

(1124) Den individuella företagsspecifika utjämningstullsats som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av den här undersökningen. Den återspeglar därför den situation som konstaterats under den undersökningen för det berörda företaget. Denna tullsats (i motsats till den landsomfattande tull som är tillämplig för ”alla övriga företag”) gäller alltså enbart för import av produkter med ursprung i det berörda landet vilka tillverkats av det företag som omnämns. Importerade produkter som tillverkats av ett annat företag som inte specifikt omnämns i denna förordnings normativa del, däribland enheter som är närstående dem som specifikt omnämns, kan inte dra nytta av dessa tullsatser och ska omfattas av den tullsats som gäller ”alla övriga företag”.

(1125) Ett företag får begära att dessa individuella tullsatser tillämpas om det senare ändrar namnet på enheten. Denna begäran ska riktas till kommissionen. Begäran måste innehålla all relevant information som visar att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämpligt på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på företaget kommer ett meddelande om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(1126) Efter det slutgiltiga utlämnandet meddelade klaganden sitt övergripande godtagande av resultaten. Klaganden noterade samtidigt att detta utlämnande inte behandlade samverkan mellan utjämningstullarna och antidumpningstullarna i det parallella förfarandet. Klaganden påpekade att det inte finns någon rättslig grund eller ekonomisk motivering för att enbart begränsa den totala nivån av kombinerade antidumpnings- och antisubventionsåtgärder, och att om regeln om lägsta tull i antisubventionsförfarandet har någon betydelse måste hela utjämningstullen tillämpas oavsett tillämpningen av regeln om lägsta tull i antidumpningsförfarandet. När det gäller de kinesiska exporterande tillverkarna hävdade klaganden att antidumpnings- och utjämningstullar kan kumuleras även om normalvärdet fastställs i ett representativt land såsom förklaras i skäl 1118, bortsett från förekommande exportsubventioner. I detta avseende hävdade klaganden att det inte finns något nödvändigt förhållande, om ens något, mellan graden av dumpning och storleken på statligt stöd och subventioner, och att subventionering har betydande effekter som går utöver inverkan på produktionskostnaderna. Beräkningen av normalvärdet på grundval av ett representativt land kan inte omfatta de fulla effekterna av subventionering och snedvridningarna i den kinesiska ekonomin som helhet, och innebär endast att kinesiska exporterande tillverkare hamnar på samma nivå som de övriga länder där denna metod inte tillämpas och kumulation tillåts.

(1127) Klaganden tillade att det inte finns någon rättslig grund för en presumtion om att alla kostnader och priser i det representativa landet är fria från företagsspecifika subventioner, och att det därför inte är meningsfullt att genomföra antisubventionsundersökningar och antidumpningsundersökningar i dessa fall. I detta sammanhang hänvisade den till relevant rättspraxis från Världshandelsorganisationen (WTO), nämligen tvisten WT/DS 379 *United States – Definitive Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* ([209]) ("DS 379") i vilken WTO:s överprövningsorgan ansåg att den dubbla kompensationen för samma subvention, genom det samtidiga införandet av antidumpningstullar som beräknats på grundval av ett externt representativt land och utjämningstullar, var oförenlig med artikel 19.3 i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. Klaganden betonade att WTO:s överprövningsorgan också fann att dubbelräkning inte nödvändigtvis skulle bli resultatet i varje fall av sådan samtidig tillämpning av tullar, utan detta skulle snarare bero på om och i vilken utsträckning det fastställs att inhemska subventioner har sänkt exportpriset för en produkt i ett visst fall ([210]).

(1128) Vidare hänvisade klaganden till situationen i Kina där den tillämpliga antidumpningstullen grundas på skademarginalen eftersom den är lägre än dumpningsmarginalen, dvs. fallet med Yuntianhua Group. Förutom alla argument som förklaras i de föregående skälen, hävdade klaganden att det helt enkelt inte finns någon möjlighet till dubbelräkning i detta fall, eftersom en antidumpningstull som grundas på skademarginalen fastställs helt utan hänvisning till det normalvärde som fastställts på grundval av ett externt representativt land. Till följd av detta är problemet med dubbelräkning inte ens aktuellt, och WTO:s rättspraxis i DS 379 är inte heller tillämplig. Klaganden drog slutsatsen att de kombinerade antidumpnings- och utjämningstullarna inte längre kunde begränsas av skademarginalen efter upphävandet av regeln om lägsta tull i antisubventionsförfaranden.

(1129) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade Yuntianhua Group att kommissionen inte hade gjort någon dubbelräkningsanalys för att avgöra om eller i vilken utsträckning samma subventioner skulle kompenseras två gånger genom införande av antidumpningsåtgärder och utjämningstullar. Avsaknaden av en sådan analys skulle strida mot företagets rätt till försvar.

(1130) När det gäller den eventuella dubbelräkningen hänvisade Yuntianhua Group även till WTO-ärendet DS 379 som liknar klagandens ärende. Klaganden framhöll att en undersökande myndighet enligt den domen, bland de faktorer som ska beaktas för att fastställa det lämpliga beloppet för antisubventionstull, måste bedöma om och i vilken

([209]) WT/DS379/AB/R (US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), Appellate Body Report, 11 mars 2011.
([210]) Se WT/DS379/AB/R, punkterna 583 och 599.

utsträckning samma subventioner kompenseras två gånger när antidumpnings- och antisubventionstullar införs samtidigt. Denna part hänvisade till kommissionens erkännande av problemet med dubbelräkning i skäl 747 i det allmänna utlämnandet av uppgifter för att dra slutsatsen att uppgifterna i DS 379 inte skiljer sig från uppgifterna i detta förfarande. På grundval av detta drog klaganden slutsatsen att bevisbördan för att visa att det inte förekom dubbelräkning ligger hos kommissionen och att den hittills inte har lämnat ut någon sådan analys, vilket har gjort utlämnandet av uppgifter bristfälligt och ofullständigt.

(1131) Enligt Yuntianhua Group påverkas inte skyldigheten att utföra en dubbelräkningsanalys av tillämpningen av regeln om lägsta tull i det parallella antidumpningsförfarandet, eftersom dumpningsmarginalen helt och hållet överlappar subventionsmarginalen. I detta avseende hävdade denna part att det endast finns en nivå för undanröjande av skada för båda förfarandena, vilket innebär att den normala metoden att kombinera först utjämningstullen och därefter antidumpningstullen minus skademarginalen bör tillämpas. Därför, om kommissionen skulle införa utjämningstullen helt och hållet och endast sänka antidumpningstullen med nivån för undanröjande av skada kommer detta att strida mot den grundläggande antidumpningsförordningen och kommissionens slutsatser i det parallella antidumpningsärendet, där man drar slutsatsen att en tull som ligger på nivån för undanröjande av skada är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin.

(1132) De kinesiska myndigheterna lämnade också kommentarer om potentiell dubbelräkning för att motbevisa klagandens kommentarer som redovisas i skälen 1126–1128 ovan. De kinesiska myndigheterna hänvisade också till WTO-utslaget i DS 379 ([211]) för att dra slutsatsen att dubbla skyddsinstrument är oförenliga med de relevanta WTO-regler och motsvarande bestämmelser i grundförordningen som det hänvisas till i skäl 1127. När det gäller detta förfarande hävdade de kinesiska myndigheterna att dubbelräkning skulle uppstå om kommissionen inte skulle begränsa den totala utjämnings- och antidumpningstullen till nivån för undanröjande av skada, eftersom samma subventionering först skulle omfattas via dumpningsmarginalen och därefter via subventionsmarginalen. Vad gäller CNBM Group betonade de kinesiska myndigheterna att konstruktionen av normalvärdet i antidumpningsförfarandet grundas på icke snedvridna siffror som inte påverkas av makro- och mikrosubventioner, och att den därför redan beaktar subventioneringen i Kina. När det gäller Yuntianhua Group, eftersom deras antidumpningstull grundas på nivån för undanröjande av skada, om utjämningstullen skulle återspegla hela subventionsbeloppet, skulle det också innebära dubbelräkning, eftersom båda undersökningarna omfattar samma export och samma påstådda väsentliga skada, och logiken bakom inhemska subventioner är att de också påverkar den inhemska försäljningen och exportförsäljningen. I det senare fallet resonerade de kinesiska myndigheterna att det exportpris som används som grund för beräkningen av skademarginalen är lägre med ett belopp motsvarande storleken på den inhemska subventionering som konstaterats. Det påstådda subventionsbeloppet skulle således redovisas två gånger, det vill säga även indirekt via skademarginalen vid införandet av antidumpningstullen. De kinesiska myndigheterna noterade slutligen att de fastställda skademarginalerna också kan höjas omotiverat i den mån som kommissionen inte tog hänsyn till skillnaden i handelsled mellan de kinesiska exporterande tillverkarnas och EU-industrins försäljning. Vad gäller detta sistnämnda påstående noterade kommissionen att det hade behandlats i skälen 977 och 978.

(1133) När det gäller påståendena från klaganden, Yuntianhua Group och de kinesiska myndigheterna avseende åsidosättandet av deras rätt till försvar på grund av att analysen av interaktionen mellan antidumpnings- och utjämningstullarna och av den potentiella dubbelräkningen inte hade offentliggjorts, konstaterade kommissionen inledningsvis att den inte hade offentliggjort analysen eftersom antidumpningsförfarandet fortfarande pågick vid tidpunkten för utlämnandet i detta förfarande och eftersom det då inte förekom några formellt gällande antidumpningsåtgärder. En sådan analys skulle därför ha förhandsbedömt resultatet av antidumpningsförfarandet och skulle i vilket fall som helst ha baserats på hypotetiska åtgärdsnivåer som fortfarande är föremål för kommentarer och analyser. Kommissionen kunde inte ha utfört den analys som parterna begärde i tid för utlämnandet för detta förfarande, men gjorde alla parter uppmärksamma på denna fråga och åtog sig att undersöka denna fråga i enlighet med skäl 747 i det allmänna meddelandet av uppgifter. Under alla omständigheter noterade kommissionen att detta avsnitt helt och hållet tar upp dessa frågor och alla synpunkter som parterna hittills har tagit upp, och att detta avsnitt har lämnats ut till parterna för att de fullt ut ska kunna utöva sin rätt till försvar. Följaktligen avvisades samtliga parters påståenden i detta avseende.

([211]) I synnerhet hänvisade de kinesiska myndigheterna till punkterna 143–158, 541 och 543 i slutrapporten.

(1134) När det gäller frågan om eventuell dubbelräkning och hänvisningen till de relevanta delarna av och sammanhanget i WTO-utslaget i DS 379 som tagits upp av klaganden, Yuntianhua Group och de kinesiska myndigheterna, erinrade kommissionen om att artikel 19.3 i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder återspeglas i bestämmelsen i artikel 15.2 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Därför drog kommissionen slutsatsen att WTO:s rättspraxis avseende denna bestämmelse, och särskilt dess utslag i DS 379, utgör en relevant tolkning för tillämpningen av artikel 15.2 i grundförordningen i detta förfarande. Kommissionen erinrade vidare om att de pågående undersökningarna utgör de första parallella antidumpnings- och utjämningsundersökningarna efter de lagändringar som införde en ny beräkningsmetod i antidumpningsärenden enligt artikel 2.6a i den grundläggande antidumpningsförordningen ([212]), och nya bestämmelser om tillämpning av regeln om lägsta tull i antidumpnings- och antisubventionsförfaranden som en del av moderniseringen av handelspolitiska skyddsåtgärder ([213]). Kommissionen noterade också att denna fråga under alla omständigheter, även i tidigare kombinerade antisubventions- och antidumpningsförfaranden före dessa lagändringar, inte uppkom i praktiken ([214]).

(1135) Vad gäller utslaget i DS 379 noterade kommissionen samtliga referenser som lämnats av parterna. Kommissionen noterade först att WTO:s överprövningsorgan klargjorde att dubbelräkning (eller ”dubbla korrigerande åtgärder”) avser situationer där samtidig tillämpning av utjämnings- och antidumpningstullar på samma importerade produkter leder till att samma subventioner, åtminstone i viss utsträckning, kompenseras två gånger, och det är troligt att detta inträffar när dumpningsmarginalen beräknas på grundval av en metod som bland annat bygger på kostnader eller priser från ett tredjeland ([215]). I dessa fall *kan* antidumpningstullen avhjälpa eller kompensera en inhemsk subvention, i den mån som subventionen har bidragit till en sänkning av exportpriset ([216]). Dubbla skyddsinstrument *kan* också förekomma när utjämnings- och antidumpningstullar införs för samma produkt inom ramen för inhemska subventioner som beviljas i marknadsekonomier när ett icke subventionerat, konstruerat eller tredje lands normalvärde används i antidumpningsundersökningar ([217]). I situationer med dubbelräkning skulle en utjämningstull inte införas ”med vederbörligt belopp” enligt artikel 19.3 i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. Kommissionen noterade också att WTO:s överprövningsorgan uttryckligen avvisade påståendet att dubbelräkning nödvändigtvis uppstår i varje fall av samtidig tull där normalvärdet fastställs på grundval av kostnader och priser i tredjeländer. I stället fastslog den att detta beror på om och i vilken utsträckning de inhemska subventionerna har minskat exportpriset för en produkt och huruvida den undersökande myndigheten har vidtagit nödvändiga korrigerande åtgärder för att anpassa sin metod för att ta hänsyn till den faktiska situationen ([218]). Överprövningsorganet drog slutsatsen att skyldigheten att bedöma om en utjämningstull återspeglar ”ett vederbörligt belopp” omfattar ett krav på den undersökande myndigheten att göra en tillräckligt omsorgsfull utredning och inhämtning av relevanta fakta och att grunda sitt beslut på faktisk bevisning i dokumentationen ([219]).

(1136) Genom att tillämpa dessa principer på tolkningen av artikel 15.2 i grundförordningen i den aktuella undersökningen noterade kommissionen att dess strategi att fullt ut dra av subventionsbeloppet från dumpningsmarginalen, eftersom den tillämpade den metod som grundar sig på artikel 2.6a i den grundläggande antidumpningsförordningen när normalvärdet konstruerades, var helt i överensstämmelse med dessa principer. Kommissionen erkände klagandens argument att det i princip skulle vara möjligt att kumulera utjämnings- och antidumpningstullar även i denna situation. Kommissionen noterade dock att det inte fanns några positiva belägg i handlingarna som visade om och i vilken utsträckning de inhemska subventionerna i Kina påverkade exportpriset. Det fanns inte heller några belägg i ärendehandlingarna för att de icke snedvridna värdena i det representativa landet, vilka användes vid konstruktion av normalvärdet i antidumpningsförfarandet, hade gynnats av inhemsk subventionering, vilket skulle kunna vara en lika viktig del av denna analys. På grundval av detta avvisade kommissionen klagandens påståenden och godtog de påståenden som framförts av Yuntianhua Group och de kinesiska myndigheterna i denna fråga.

(1137) När det gäller de argument som framförts av klaganden, Yuntianhua Group och de kinesiska myndigheterna avseende den situation där den tillämpliga antidumpningstullen grundas på nivån för undanröjande av skada eftersom den är lägre än dumpningsmarginalen enligt artikel 9.4 andra stycket i den grundläggande

([212]) *Ibid* fotnot 182.
([213]) Dessa ändringar infördes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/825 av den 30 maj 2018 (EUT L 143, 7.6.2018, s. 1).
([214]) Se t.ex. rådets genomförandeförordning (EU) nr 452/2011 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av bestruket finpapper med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 128, 14.5.2011, s. 18, skälen 269–274).
([215]) DS 379, punkterna 541–542.
([216]) DS 379, punkt 543.
([217]) DS 379, punkt 543.
([218]) DS 379, punkt 599.
([219]) DS 379, punkt 602.

antidumpningsförordningen, noterade kommissionen följande. För det första klargjorde den att situationerna med eventuell dubbelräkning i artiklarna 15.2 och 24.1 i grundförordningen måste hållas åtskilda från tillämpningen av regeln om lägsta tull, som har ett annat föremål och syfte. Därefter påpekade kommissionen att utslaget i DS 379 endast är relevant vid tolkningen av artikel 15.2 och att den inte har någon betydelse för tillämpningen av regeln om lägsta tull enligt artikel 9.4 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 15.1 i grundförordningen.

(1138) När det gäller detta förfarande undersökte kommissionen först om det fanns ett problem med dubbelräkning enligt artiklarna 15.2 och 24.1 i grundförordningen, i enlighet med den metod som beskrivs ovan i detta avsnitt genom att fullt ut dra av subventionsbeloppet från dumpningsmarginalen. Kommissionen analyserade därefter om regeln om lägsta tull var tillämplig i varje förfarande med anledning av de lagändringar som nämns i skäl 1134. I det pågående antisubventionsförfarandet, eftersom regeln om lägsta tull inte var tillämplig enligt artikel 15.1 i grundförordningen, fanns det inget behov av att analysera och till och med fastställa nivån för undanröjande av skada. Kommissionen tillämpade därför hela det subventionsbelopp som hade konstaterats. I det parallella antidumpningsförfarandet tillämpades däremot regeln om lägsta tull enligt artikel 9.4 i den grundläggande antidumpningsförordningen. Kommissionen beräknade därför nivån för undanröjande av skada, och efter avdrag av hela subventionsbeloppet från dumpningsmarginalen, begränsade kommissionen den tillämpliga antidumpningstullen till nivån för undanröjande av skada, vilket var situationen för Yuntianhua Group.

(1139) När det gäller de argument som framfördes av Yuntianhua Group och de kinesiska myndigheterna att det bara finns en och samma nivå för undanröjande av skada för båda förfarandena, eftersom de täcker samma import, och att införande av en kombinerad tull som går utöver denna nivå för undanröjande av skada därför skulle innebära dubbelräkning, noterade kommissionen att detta argument förväxlar de två stegen för att förhindra dubbelräkning av respektive subventionsbelopp och dumpningsmarginaler som konstaterats med det andra steget (dvs. att analysera om och hur regeln om lägsta tull är relevant i detta förfarande). Såsom förklaras i föregående skäl drog kommissionen efter lagändringarna 2018 i denna antisubventionsundersökning slutsatsen att artikel 15.1 fjärde stycket i grundförordningen inte var tillämplig, medan regeln om lägsta tull var tillämplig i den separata antidumpningsundersökningen avseende samma produkt. Logiken bakom regeln enligt artikel 15.1 fjärde stycket i grundförordningen i antidumpningsförfaranden beskrivs närmare i synnerhet i skäl 10 i förordning 2018/825, där det fastställs att ”[U]tjämningsbara subventioner som beviljas av tredjeländer snedvrider […] särskilt handeln” och därför ”är det, i allmänhet, inte längre möjligt att tillämpa regeln om lägsta tull.” Förslaget från dessa parter, dvs. att de kombinerade utjämnings- och antidumpningstullarna bör begränsas till nivån för undanröjande av skada såsom fastställs för antidumpningsförfarandet, skulle därför strida mot artikel 15.1 i grundförordningen jämförd med skäl 10 i förordning 2018/825. När det gäller de kinesiska myndigheternas argument om ”indirekt” dubbelräkning på grund av det faktum att det exportpris som används som grund för beräkningen av skademarginalen är lägre med ett belopp motsvarande storleken på den inhemska subventionering som konstaterats, noterade kommissionen på nytt ett försök att förväxla problemet avseende dubbelräkning av respektive subventionsbelopp och dumpningsmarginaler som konstaterats med det separata steget att beräkna nivån för undanröjande av skada med avseende på tillämpningen av regeln om lägsta tull. Regeln om lägsta tull är relevant endast i den separata antidumpningsundersökningen, och det exportpris som används vid beräkningen av nivån för undanröjande av skada är det faktiska priset på cif-nivå, med nödvändiga justeringar såsom förklaras i skälen 270–272 i förordning (EU) 2020/492, i linje med praxis i alla antidumpningsförfaranden (och antisubventionsförfaranden) där regeln om lägsta tull tillämpas, utan några justeringar till följd av de inhemska subventioner som konstaterats. Kommissionen avvisade därför de argument som framförts av Yuntianhua Group och de kinesiska myndigheterna på denna punkt.

(1140) Mot bakgrund av alla dessa överväganden bekräftade kommissionen de tillämpliga tullarna för de olika exporterande tillverkarna i enlighet med tabellen i skäl 1122 och i artiklarna 1 och 2 i denna förordning.

(1141) Efter det ytterligare slutgiltiga utlämnandet noterade de samarbetsvilliga närstående egyptiska exporterande tillverkarna att de förmånsbelopp som överförts från Jushi Egypt till Hengshi Egypt redan hade behandlats av kommissionen i det parallella antidumpningsförfarandet. De hävdade att kommissionen i detta förfarande, vid konstruktionen av normalvärde, bortsåg från Hengshi Egypts inköpspris för roving från Jushi Egypt och ersatte det med Jushi Egypts försäljningspris för roving till icke-närstående inhemska kunder i enlighet med artikel 2.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen. Enligt dessa parter utgör detta en överträdelse av artikel 24.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen som förhindrar dubbelräkning vad gäller exportsubventioner i parallella förfaranden, eftersom kommissionen redan har behandlat det subventionsbelopp som överförts från Jushi Egypt till Hengshi Egypt genom försäljningen av roving i antidumpningsförfarandet.

(1142) Kommissionen noterade redan från början att den inte utjämnar några exportsubventioner i Egypten, såsom förklaras i skäl 1119, och därför är artikel 24.1 inte tillämplig i denna situation. Detta påstående kan därför avvisas redan på denna grund. I vilket fall som helst noterade kommissionen att den justering som gjordes i antidumpningsärendet rörde det faktum att försäljningspriset för roving mellan dessa närstående företag inte återspeglade ett marknadsmässigt pris. Därför justerades priset mellan de närstående enheterna i linje med det rådande inhemska marknadspriset från icke-närstående transaktioner på den egyptiska marknaden, eftersom det inte återspeglade marknadsvillkoren, vilket förklaras i detalj i skälen 310–332 i förordningen om slutgiltig antidumpningstull. Antisubventionsundersökningen i Egypten behandlar inte alls det subventionerade tillhandahållandet av råmaterial, dvs. roving, mot för låg ersättning, och den behandlar inte heller exportsubventioner för denna roving. Den rättsliga grunden för justeringen, dvs. artikel 2.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen och dess underliggande sammanhang och omständigheter, har därför inget att göra med situationen med möjlig dubbelräkning enligt artikel 24.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Denna parts påstående är således helt grundlöst, inte bara i sakligt och rättsligt hänseende utan också ur en rent teoretisk synvinkel. Mot denna bakgrund avvisade kommissionen detta påstående.

(1143) Efter det ytterligare slutgiltiga utlämnandet invände klaganden mot den metod som kommissionen använt för att kombinera tullarna. Denna part hävdade att det slutgiltiga utlämnandet inte behandlade klagandens punkt om att när en antidumpningstull grundas på skademarginalen finns det redan i vilket fall som helst ingen risk för dubbelräkning, eftersom förklaringen i skäl 1136 ansågs vara otillräcklig. Enligt klaganden finns det ingen faktisk risk för dubbelräkning i de fall där dumpningsmarginalen är begränsad till skademarginalen, och därför, för de exporterande tillverkare vilkas antidumpningstull grundas på skademarginalen, är den lagstadgade nivån på den kombinerade tullen summan av utjämningstullen plus den antidumpningstull som baseras på skademarginalen utan avdrag eller justeringar. Klaganden hävdade att denna metod ledde till det godtyckliga resultatet att exporterande tillverkare som inte samarbetade i antisubventionsundersökningen i praktiken belönades med en lägre kombinerad tullsats, eftersom de omfattades av en antidumpningstull på 33,6 % (dumpningsmarginal minus utjämningsmarginal) som var lägre än nivån för undanröjande av skada på 37,6 %. Klaganden föreslog i stället att deras sammanlagda tull skulle uppgå till 68,7 %, dvs. en utjämningstull på 31,1 % plus en skademarginal på 37,6 %, vilket innebär totalt 68,7 %. Detta skulle utgöra en belöning trots det faktum att parten endast delvis samarbetar.

(1144) Vidare hävdade klaganden att kommissionen, genom att godta de påståenden som framförts av Yuntianhua Group och de kinesiska myndigheterna enligt skäl 1136, i grunden belönade en part trots det faktum att denna endast delvis samarbetar och att den därmed godtog ogrundade påståenden. Enligt denna part kan avsaknaden av relevant bevisning, såsom förklaras i samma skäl, inte i sig motivera tillämpningen av den mest försiktiga metoden, särskilt när det gäller fall där en part endast delvis samarbetar, eftersom tillämpningen av den mest försiktiga metoden ökar risken för att tullarna inte skulle ha den nödvändiga avhjälpande verkan särskilt med tanke på den aggressiva karaktären hos de kinesiska exporterande tillverkarnas verksamhet, vilket framgår av deras aggressiva lageruppbyggnad. Klaganden grundade sitt påstående på att det inte fanns företagsspecifika uppgifter för att påvisa några faktiska effekter av dubbelräkning på företagsnivå, enligt det påstående som framförts av Yuntianhua Group och de kinesiska myndigheterna, och på att deras synpunkter var abstrakta och ospecifika och inte underbyggdes av något relevant faktaunderlag. Klaganden erkände att WTO i DS 379 fastslog att det är kommissionen i egenskap av undersökande myndighet som ska genomföra en lämplig undersökning för att undvika risken för dubbelräkning, men hävdade samtidigt att det uppenbarligen är de exporterande tillverkarna som ska tillhandahålla bevis för att dubbelräkning skulle bli resultatet av en kombination av deras specifika tullar på grundval av deras specifika faktiska omständigheter, men att de har inte tillhandahållit någon sådan bevisning. Klaganden hänvisade också till fallet med CNBM Group, som inte ens framförde några påståenden om dubbelräkning och som därför väsentligen skulle bli belönad trots att parten endast delvis samarbetar utan rättslig eller faktisk motivering.

(1145) På grundval av ovanstående argument begärde klaganden följande: i) För företag som endast samarbetar i antidumpningsundersökningen bör kommissionen införa kombinerade tullar som motsvarar summan av utjämningstullen och skademarginalen. ii) För CNBM Group och alla icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare bör kommissionen fastställa den fullständiga utjämningstullen och antidumpningstullen på grundval av dumpningsmarginalen, eftersom företaget inte har framfört något underbyggt, företagsspecifikt påstående som stöds av bevis rörande dubbelräkning. iii) För Yuntianhua Group och de exporterande tillverkare som samarbetar i båda undersökningarna är nivåerna på den kombinerade tullen lämpliga, men kommissionen bör se över och förtydliga sin metod.

(1146) Kommissionen instämde inte med de påståenden som framfördes av klaganden. När det gäller påståendet att det slutgiltiga utlämnandet inte behandlade klagandens argument, upprepade kommissionen att förklaringarna i hela detta avsnitt, i synnerhet i skälen 1135–1138 och särskilt skäl 1136, fullständigt behandlade detta argument. Kommissionen noterade vidare att skademarginalen beräknas parallellt med dumpningsmarginalen, så att en jämförelse kan göras för att tillämpa regeln om lägsta tull. När en tull baseras på skademarginalen innebär det inte att det inte förekom någon dumpning eller att dumpningsmarginalen var helt irrelevant, eftersom ett av villkoren för

att tillämpa antidumpningstullar är att det förekommer dumpning över miniminivåer. Därför, i situationer där skademarginalen används för att fastställa den faktiska tullen, eftersom den är lägre än dumpningsmarginalen i enlighet med artikel 9.4 i den grundläggande antidumpningsförordningen och/eller artikel 15.2 i den grundläggande antisubventionsförordningen i tillämpliga fall, undanröjer den inte den faktiska förekomsten av dumpning (eller subventioner) på en nivå som är högre än nivån för undanröjande av skada. Därför är potentialen för dubbelräkning även i dessa situationer lika aktuell när den relevanta faktiska situationen och tillämplig rättspraxis visar att detta är fallet. Detta påstående avvisades därför.

(1147) När det gäller påståendet om de kinesiska exporterande tillverkare som samarbetade i antidumpningsförfarandet men inte i antisubventionsförfarandet, föreslår klaganden i huvudsak att man till den fulla subventionsmarginalen ska addera den högre skademarginalen snarare än dumpningsmarginalen. Denna part angav inte den rättsliga eller faktiska grunden, eller skälet, för detta förslag. Kommissionen noterade att denna föreslagna metod skulle strida mot artikel 9.4 andra stycket i den grundläggande antidumpningsförordningen, såsom den tillämpas i antidumpningsförfarandet enligt avsnitten 7.1 och 7.2 i förordningen om slutgiltig antidumpningstull, utan att det finns några andra rättsliga eller sakliga skäl som lagts fram av klaganden än behovet av att inte belöna bristande samarbete. I detta avseende erinrade kommissionen om det faktum att en berörd part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar är irrelevant rättsligt sett för tillämpningen av regeln om lägsta tull i enlighet med artikel 9.4 i den grundläggande antidumpningsförordningen och att dessa parter under alla omständigheter hade samarbetat i antidumpningsundersökningen och inte i antisubventionsundersökningen. Därför bekräftade kommissionen giltigheten hos sin metod, såsom förklaras i skälen 1117–1118 och 1136–1137, för dessa exporterande tillverkare som samarbetar endast med antidumpningsundersökningen, och avvisade klagandens påstående.

(1148) När det gäller klagandens påståenden om behandlingen av Yuntianhua Group och CNBM Group, som inte lämnade in företagsspecifika uppgifter för att påvisa de faktiska konsekvenserna av dubbelräkning på företagsnivå och som i praktiken belönades trots att de endast delvis samarbetade, noterade kommissionen följande. Såsom klaganden själv medger och såsom tydligt framgår av WTO-utslaget i DS 379, som beskrivs närmare i skälen 1135–1136, hade kommissionen inte några bevisning i ärendet som visade att det inte fanns någon potentiell dubbelräkning genom kumulering av antidumpnings- och utjämningstull. Vad gäller de faktorer som är relevanta för detta ändamål, varav vissa anges i skäl 1136, är de kinesiska exporterande tillverkarnas aggressiva beteende, som framgår av den aggressiva lageruppbyggnaden och som leder till att tullarnas avhjälpande verkan eventuellt blir otillräcklig, som klaganden hävdar, inte en relevant faktor. I avsaknad av annan relevant bevisning i ärendet för detta ändamål avvisade kommissionen därför detta påstående.

(1149) När det gäller den senaste generiska begäran från klaganden, avseende Yuntianhua Group och de exporterande tillverkare som samarbetar i båda undersökningarna och att kommissionen bör se över och förtydliga sin metod, noterade kommissionen att klaganden inte lämnade några närmare uppgifter och inte förklarade hur kommissionen bör se över och förtydliga denna metod. Vidare framhöll kommissionen att denna generiska begäran var inkonsekvent i förhållande till klagandens principöverenskommelse om den kombinerade tullens lämplighet. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(1150) Slutligen bad klaganden kommissionen att i den slutgiltiga förordningen ange att eventuella krav på dubbelräkningsjusteringar skulle kunna godtas när man fastställer den kombinerade nivån av antidumpnings- och utjämningstullar endast om de stöds av faktiska företagsspecifika bevis för att dubbelräkning skulle bli resultatet, och att, i avsaknad av sådana bevis, ett påstående från en exporterande tillverkare om dubbelräkning måste avvisas som ogrundat. I detta avseende angav kommissionen först att, av principskäl, förordningarna om införande av provisoriska och/eller slutgiltiga åtgärder avser den specifika produkt som är föremål för undersökning och undersökningsresultaten och därför inte kan användas för att göra allmänna politiska uttalanden eller principuttalanden som kan tillämpas i framtida undersökningar på begäran av parterna. Samtidigt upprepade kommissionen att de relevanta bestämmelserna och rättspraxisen i WTO:s DS379, såsom förklaras i detalj i skälen 1135–1136 och 1148 när det gäller denna undersökning, kräver ett fastställande om den faktiska förekomsten av dubbelräkning i parallella fall där en metod som den som anges i artikel 2.6a i den grundläggande antidumpningsförordningen används på grundval av faktisk bevisning i dokumentationen. Det faktum att det i detta specifika fall inte finns någon sådan bevisning eftersom de exporterande tillverkarna inte har uppmanats att lägga fram relevant bevisning av någon av parterna, innebär inte att denna bevisning i något framtida fall inte skulle kunna begäras och utgöra relevant bevisning i dokumentationen för att kommissionen ska kunna fastställa den eventuella förekomsten av dubbelräkning i liknande parallella förfaranden.

(1151) Efter det ytterligare slutgiltiga utlämnandet begärde Yuntianhua Group också att kommissionen skulle uppge den exakta dumpningsmarginalen för Yuntianhua Group utan att räkna med dubbelräkning, och att förtydliga avdraget för de subventioner som fastställts i Kina.

(1152) Dessutom hänvisade Yuntianhua Group till skäl 85 i det ytterligare utlämnandet och till det faktum att dubbelräkning bör hanteras enligt artikel 24.1 i grundförordningen. Denna part hävdade att antidumpnings- och antisubventionstullar rör en och samma situation, och att det därför inte finns någon rättslig grund för att införa båda tullarna parallellt.

(1153) Yuntianhua Group ifrågasatte också påståendet i skäl 745 i det slutgiltiga utlämnandet att ingen information lämnats till kommissionen för att motivera tillämpningen av skademarginalen i detta fall. Denna part hävdade att kommissionen gjorde ett fastställande enligt artikel 7.2b i den grundläggande antidumpningsförordningen om att det inte är i unionens intresse att inte tillämpa skademarginalen, och hävdade att även om bedömningen av unionens intresse är identisk i det slutgiltiga utlämnandet i antisubventionsförfarandet, kom kommissionen fram till den annorlunda slutsatsen att inte tillämpa skademarginalen. Denna part hänvisade vidare till förordningen om införande av en provisorisk antidumpningstull i ärendet om *varmvalsat rostfritt stål* ([220]), där kommissionen konstaterade att det för unionens intresse att motivera en tillämpning av skademarginalen är tillräckligt att det finns effekter på leveranskedjorna. Eftersom det i antisubventionsförfarandet också finns en negativ inverkan av antisubventionstullarna på användarna i EU, även om den inte är tillräcklig för att motivera att utjämningstullar inte införs, drar denna part slutsatsen att kommissionen åtminstone bör tillämpa skademarginalen för Yuntianhua Group i detta antisubventionsförfarande analogt med beslutet i ärendet om *varmvalsat rostfritt stål*.

(1154) När det gäller Yuntianhua Groups begäran om utlämnande av den ”exakta dumpningsmarginalen” konstaterade kommissionen att de dumpningsmarginaler som anges i förordningen om införande av antidumpningsåtgärder inte har ändrats. Utöver vad som förklaras ovan i skäl 70 är Yuntianhua Groups dumpningsmarginal fortfarande den som fastställdes under antidumpningsundersökningen och som lämnats ut till gruppen inom ramen för det förfarandet. För vissa parter, däribland Yuntianhua Group, kan dock, såsom förklaras ovan, det åtföljande införandet av antidumpnings- och utjämningsåtgärder leda till dubbelräkning, och/eller resultaten från tillämpningen av regeln om lägsta tull måste beaktas från och med dagen för införande av utjämningsåtgärderna. Kommissionen måste således ändra antidumpningstullsatsen i dessa fall. Med samma logik noterar kommissionen också att om de framtida utjämningsåtgärderna skulle upphävas, måste den tillämpliga antidumpningstullsatsen ändras proportionellt i förhållande till de marginaler som införs genom antidumpningsförordningen, i enlighet med artikel 2.3 i denna förordning.

(1155) När det gäller beräkningen av dumpningstullen för denna part, såsom förklaras i skälen 1117–1118, undvek kommissionen dubbelräkning helt och hållet i fall där normalvärdet konstruerades i enlighet med artikel 2.6a i den grundläggande antidumpningsförordningen. För detta ändamål införde kommissionen först den fullständiga utjämningstullen i antisubventionsundersökningen och ändrade därefter den slutgiltiga antidumpningstullen. Vid beräkningen av den ändrade antidumpningstullen drog kommissionen av den subventionsmarginal som fastställts i detta förfarande från den fastställda dumpningsmarginalen. Särskilt för Yuntianhua Group införde kommissionen först en utjämningstull på 17,0 %. För att undvika dubbelräkning räknade kommissionen därefter med en utjämningstull på 17,0 %, som drogs av från den dumpningsmarginal på 64,7 % som fastställdes i antidumpningsförfarandet. Detta skulle resultera i en antidumpningstull på 47,7 %. I enlighet med regeln om lägsta tull, som anges i artikel 7.2 i den grundläggande antidumpningsförordningen, begränsades dock det slutgiltiga beloppet för den tull som införts i antidumpningsundersökningen för Yuntianhua Group till nivån för undanröjande av skada på 37,6 %.

(1156) När det gäller det andra argumentet från Yuntianhua Group, som grundar sig på artikel 24.1 i grundförordningen, erinrade kommissionen om att den, såsom förklaras i skälen 1117–1118, för att undvika dubbelräkning, minskade den antidumpningstull som fastställdes med hela subventionsbeloppet. Följaktligen förekom det ingen dubbelberäkning vare sig i den mening som avses i artikel 24.1 i grundförordningen, såsom denna part hävdade, eller i den mening som avses i artikel 15.2 i grundförordningen. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

([220]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/508 av den 7 april 2020 om införande av en provisorisk antidumpningstullar på import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål, med ursprung i Indonesien, Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT L 110, 8.4.2020, s. 3).

(1157) När det gäller det sista påståendet från Yuntianhua Group avseende skademarginalen hänvisade kommissionen till sina uttalanden i skälen 1114 och 1139, där den förklarade att skademarginalen inte är relevant i denna antisubventionsundersökning, eftersom standardregeln enligt artikel 15.1 fjärde stycket är att regeln om lägsta tull inte är tillämplig såvida inte kommissionen klart och tydligt kan slå fast att utjämningstullen bör fastställas till nivån för undanröjande av skada om den är lägre ”med beaktande av alla tillhandahållna uppgifter”. Eftersom ingen part lämnade några uppgifter om detta i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen behövde kommissionen inte göra någon bedömning i detta avseende, eftersom utjämningstullen måste baseras på de fastställda utjämningsbara subventionernas storlek. Den begärda tillämpningen av skademarginalen i detta antisubventionsförfarande skulle därför sakna rättslig grund och helt enkelt vara olaglig. Detta påstående kan därför avvisas redan på denna grund. Kommissionen har i varje fall påpekat att hänvisningen till prejudikatet avseende *varmvalsat rostfritt stål* är både rättsligt och faktiskt irrelevant. Ur rättslig synvinkel var detta ett antidumpningsförfarande och den relevanta analys som parten hänvisade till grundade sig på artikel 7.2b i den grundläggande antidumpningsförordningen. Den rättsliga ramen för tillämpningen av regeln om lägsta tull har ändrats till följd av ändringarna i lagstiftningen från 2018, och villkoren för tillämpning enligt artikel 7.2–2b i den grundläggande antidumpningsförordningen skiljer sig nu från villkoren i artikel 15.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Denna part förväxlar dessutom den särskilda prövningen av unionens intresse, som utförs inom ramen för artikel 7.2b i den grundläggande antidumpningsförordningen, med den vanliga prövningen av unionens intresse som utförs i enlighet med artikel 21 i den grundläggande antidumpningsförordningen och dess motsvarande bestämmelse artikel 31 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Prövningarna är dock olika med tanke på deras sammanhang och syfte, och denna part har stött sig på bestämmelsen i den sistnämnda förordningen för sitt argument. Av alla dessa skäl avvisade kommissionen detta påstående.

8.2 **Särskild övervakningsklausul**

(1158) För att minimera risken för kringgående på grund av stora skillnader i tullsatser krävs det särskilda åtgärder för att säkerställa tillämpningen av de individuella utjämningstullarna. Företagen med individuella utjämningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla kraven i artikel 1.3 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura bör omfattas av den utjämningstull som är tillämplig för ”alla övriga företag”.

(1159) Även om uppvisande av denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella satserna för utjämningstullen på import, är uppvisandet av den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning uppvisas, bör medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och bör, liksom i alla andra fall, kräva ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att den påföljande tillämpningen av den lägre tullsatsen är berättigad i enlighet med tullagstiftningen.

(1160) Om volymen av exporten från något av de företag som omfattas av de lägre, individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym efter införandet av antidumpningsåtgärderna, kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 23.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter och förutsatt att villkoren uppfylls kan en undersökning om kringgående inledas. Vid en sådan undersökning kan man bl.a. granska behovet av att upphäva individuella tullsatser och därefter fastställa en landsomfattande tull.

(1161) I syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av utjämningstullen bör nivån på tullen för alla övriga företag inte tillämpas enbart på de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, utan också på de tillverkare som inte hade någon export till unionen under undersökningsperioden.

9. **REGISTRERING**

(1162) Såsom anges i avsnitt 1.2 gjorde kommissionen import av GFM med ursprung i de berörda länderna till föremål för registrering. Registreringen ägde rum i syfte att eventuellt ta ut retroaktiv tull enligt artikel 16.4 i grundförordningen.

(1163) Eftersom inga provisoriska tullar infördes kan det inte förekomma någon retroaktiv tillämpning. Registreringen av import bör därför avbrytas.

10. UTLÄMNANDE AV UPPGIFTER

(1164) De berörda parterna underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att rekommendera att en slutgiltig utjämningstull införs på import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial (GFM) med ursprung i Kina och Egypten. Berörda parter gavs tre arbetsdagar för att lämna synpunkter på riktigheten av de beräkningar som särskilt lämnats ut till dem.

(1165) Enligt artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([221]), när ett belopp måste återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol, ska den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

(1166) Såsom förklaras i skälen 1117–1119 ovan drog kommissionen av en del av subventionsbeloppet från dumpningsmarginalen för att undvika dubbelräkning. Om det skulle inträffa att de slutgiltiga utjämningstullarna på något sätt ändras eller upphävs, bör därför nivån på antidumpningstullarna automatiskt höjas med samma andel för att avspegla den faktiska omfattningen av dubbelräkning till följd av denna ändring eller detta upphävande. Denna ändring av antidumpningstullarna bör ske från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

(1167) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning överensstämmer med yttrandet från den kommitté som inrättades genom artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([222]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Härmed införs en slutgiltig utjämningstull på import av vävda och/eller sydda material av ändlösa glasfiberfilament i form av roving och/eller garn men som också kan innehålla andra ämnen, med undantag av produkter som är impregnerade eller förimpregnerade och med undantag av material med öppna maskor med en maskstorlek på mer än 1,8 mm i både längd och bredd och med en vikt på mer än 35 g/m2 med ursprung i Kina och Egypten och som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 och ex 7019 90 00 (Taric-nummer 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 och 7019 90 00 80).

2. Följande slutgiltiga utjämningstull ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Berört land	Företag	Slutgiltig utjämningstull	Taric-tilläggsnummer
Kina	Jushi Group Co. Ltd Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd Taishan Fiberglass Inc.	30,7 %	C531

([221]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

([222]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/825 av den 30 maj 2018 om ändring av förordning (EU) 2016/1036 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen och förordning (EU) 2016/1037 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 143, 7.6.2018, s. 1).

Berört land	Företag	Slutgiltig utjämningstull	Taric-tilläggsnummer
	PGTEX China Co. Ltd Chongqing Tenways Material Corp.	17,0 %	C532
	Andra företag som samarbetade i både antisubventions- och antidumpningsundersökningen, förtecknade i bilaga I	24,8 %	Se bilaga I
	Andra företag som samarbetade i antidumpningsundersökningen men inte i antisubventionsundersökningen, förtecknade i bilaga II	30,7 %	Se bilaga II
	Alla övriga företag	30,7 %	C999
Egypten	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E. Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	10,9 %	C533
	Alla övriga företag	10,9 %	C999

3. De individuella utjämningstullsatser som anges för de företag som anges i punkt 2 eller i bilagorna I eller II ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som ska innehålla en försäkran, vilken är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå hans eller hennes namn och befattning, med följande lydelse: *”Jag intygar härmed att (kvantitet) av (berörd produkt) som sålts på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i (det berörda landet). Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.*” Om ingen sådan faktura uppvisas ska tullsatsen för ”alla övriga företag” tillämpas.

4. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

5. I de fall då utjämningstullen har dragits av från antidumpningstullen för vissa exporterande tillverkare ska en ansökan om återbetalning enligt artikel 21 i förordning (EU) 2016/1037 även utlösa en bedömning av den dumpningsmarginal som gällde för denna exporterande tillverkare under undersökningsperioden avseende återbetalning.

Artikel 2

Genomförandeförordning (EU) 2020/492 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.2 och 1.3 ska ersättas med följande:

”2. Följande slutgiltig antidumpningstull ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Berört land	Företag	Slutgiltig antidumpningstull	Taric-tilläggsnummer
Kina	Jushi Group Co. Ltd Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd Taishan Fiberglass Inc.	69,0 %	C531
	PGTEX China Co. Ltd Chongqing Tenways Material Corp.	37,6 %	C532
	Andra företag som samarbetade i både antisubventions- och antidumpningsundersökningen, förtecknade i bilaga I	37,6 %	Se bilaga I
	Andra företag som samarbetade i antidumpningsundersökningen men inte i antisubventionsundersökningen, förtecknade i bilaga II	34,0 %	Se bilaga II
	Alla övriga företag	69,0 %	C999
Egypten	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E. Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	20,0 %	C533
	Alla övriga företag	20,0 %	C999

3. De individuella tullsatser som anges för de företag som anges i punkt 2 eller i bilagorna I eller II ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som ska innehålla en försäkran, vilken är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå hans eller hennes namn och befattning, med följande lydelse: *"Jag intygar härmed att (kvantitet) av (berörd produkt) som sålts på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i (det berörda landet). Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta*." Om ingen sådan faktura uppvisas ska den tullsats som är tillämplig för alla övriga företag tillämpas."

2. Följande nya punkt ska införas som artikel 1.5:

"5. Om de slutgiltiga utjämningstullar som införs genom artikel 1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/776 (*) ändras eller upphävs kommer de tullar som anges i punkt 2 eller i bilaga I eller II att ökas i motsvarande grad, begränsat till den faktiskt konstaterade dumpningsmarginalen eller den skademarginal som konstaterats, beroende på vad som är lämpligt, per företag och från och med ikraftträdandet av denna förordning.

(*) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/776 av den 12 juni 2020 om införande av slutgiltiga utjämningstullar på import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/492 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten."

3. Följande nya punkt ska införas som artikel 1.6:

"6. I de fall då utjämningstullen har dragits av från antidumpningstullen för vissa exporterande tillverkare ska en ansökan om återbetalning enligt artikel 21 i förordning (EU) 2016/1037 även utlösa en bedömning av den dumpningsmarginal som gällde för denna exporterande tillverkare under undersökningsperioden avseende återbetalning."

4. Bilagan ska ersättas med bilaga I och bilaga II.

Artikel 3

1. Tullmyndigheterna åläggs härmed att upphöra med den registrering av import som infördes genom artikel 1 i genomförandeförordning (EU) 2020/44.

2. Ingen slutgiltig utjämningstull ska tas ut retroaktivt för registrerad import.

3. Uppgifter som samlats in i enlighet med artikel 1 i genomförandeförordning (EU) 2020/44 ska inte längre bevaras.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 juni 2020.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

Andra företag som samarbetade i både antisubventions- och antidumpningsundersökningen

Företagets namn	Taric-tilläggsnummer
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Changzhou Pro-Tech Industry Co., Ltd	C534
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd	C535
Neijiang Huayuan Electronic Materials Co., Ltd	C537
NMG Composites Co., Ltd	C538
Zhejiang Hongming Fiberglass Fabrics Co., Ltd	C539

BILAGA II

Andra företag som samarbetade i antidumpningsundersökningen men inte i antisubventionsundersökningen

Företagets namn	Taric-tilläggsnummer
Jiangsu Jiuding New Material Co., Ltd	C536